

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

RUBY DIVYON

NADINE'S CHAMPION

AN ICEH/ME NOVEL

NADINE'İN ŞAMPIYONU

Icehome sahilindeki tüm erkekler arasında en rekabetçi ve en sinir bozucu olanı Thrand'dır. Kendini beğenmiş. Kibirli. Her şeyi bir rekabete dönüştürür. Tam bir baş belası.

Ayrıca onu öpmem için ısrar edip duruyor. Ne de olsa ona öpücüğün bir anlamı olmadığını söyleyen bendim. Olmamalı da. İnsanlar söz konusu olduğunda öpücük sadece bir öpücüktür. Ama Thrand bir klon, a'ani denen bir ırktan ve sert oynamak ve kazanmak için yetiştirilmiş.

Ve beni kazanmak istiyor.

Ama Thrand beni doğru sebepler için mi istiyor? Yoksa ben sadece başka bir fetih miyim?

NADINE'İN ŞAMPİYONU

BİLİMKURGU UZAYLI ROMANTİZMİ (ICEHOME KİTAP 8)

RUBY DIXON

Tüm hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, bilgi depolama ve arşivleme dahil olmak üzere, herhangi bir biçimde veya herhangi bir elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz.

Bir kitap incelemesinde kısa alıntılarının kullanımı dışında, yazarın yazılı izni olmadan erişim sistemleri. Kapak

Fotoğrafi: Sara Eirew Fotoğrafçı

Kapak Tasarımı Kati Wilde

Düzenleme Aquila Editing

✿ Vellum ile oluşturuldu

İÇİNDEKİLER

Bölüm 1

Bölüm 2

Bölüm 3

Bölüm 4

Bölüm 5

Bölüm 6

Bölüm 7

Bölüm 8

Bölüm 9

Bölüm 10

Bölüm 11

Bölüm 12

Bölüm 13

Bölüm 14

Bölüm 15

Bölüm 16

Bölüm 17

Bölüm 18

Bölüm 19

Bölüm 20

Bölüm 21

Bölüm 22

Sonsöz

ICEHOME İNSANLARI YAZARIN

NOTU

DAHA FAZLA RUBY DIXON İSTER MİSİN?

İlk günlerde

NADINE

T

"Şişe çevirme" oyunu uzun zamandır gördüğüm en kötü fikir ama sanırım bir tren enkazını seviyor olmalıyım çünkü hala çemberin içinde oturmuş sıramı bekliyorum.

Vordis kalkıp giderken yanımda Tia surat asıyor. Kızgın çünkü oynamayan Angie'yi öpmek istiyor ve bu yüzden oyunu terk ediyor. Eğlenceli ve flörtöz olması gereken bir oyun için hiç de hayırlı bir başlangıç değil ve Tia'nın üzgün olduğunu söyleyebilirim. Burayı yaz kampı gibi bir şey sanıyor, erkeklerle öpüşüp flört edebileceğimiz ve harika vakit geçirebileceğimiz bir yer.

Birinin onu gerçeğe uyandırması gerekiyor ama bu ben olmayacağım. Bırakın çocuk biraz daha masum kalsın.

"Sen de mi gidiyorsun?" Tia, kardeşinin kalkıp grubumuzdan ayrılmasını izleyen diğer kırmızı tenli klona soruyor. "Senin yerine de birini bulmamız gerekiyor mu? Yoksa kibarca oynayacak mısın?"

"Angie seçilemiyor mu?" Thrand kaşlarını çatarak sorar.

Gözlerimi deviriyorum. Etrafta bir sürü mükemmel bekâr kadın varken bu iki yakışıklı erkeğin neden hamile bir kadına kafayı taktığı benim için bir muamma. Bir erkek aradığımdan değil. Sadece o ve kardeşi yakışıklı, güçlü ve tamam, gözler için gerçek bir şölen. Özellikle Thrand... Ağzını açana kadar.

"Hayır," diye tersledi Tia. "Onu seçemezsin. O oynamıyor. Bu çemberden birini seçmek zorundasın." "O zaman Nadine'i seçiyorum," diyor Thrand. "Onunla ağız eşliği yapacağım."

"Dur bakalım," diye araya giriyorum, şok olmuş bir halde.

"Birini seçemezsin," diyor Tia tekrar. "Bu bir oyun. Dönen şişe onu seçer!" "Kemik," diye mırıldanıyor Callie yardımsever bir şekilde. "Bu bir kemik."

"Her neyse!" Tia eğlencesini bozuyormuşuz gibi hepimize ters ters bakıyor. "Sen şu zimbirtiyi

Ortada. Kişiyi işaret ediyor ve sonra onu öpüyorsun. Bunun neresi zor?"

Thrand hem bana hem de Tia'ya kaşlarını çatıyor. "Ama ya o kişiyle ağız eşliği yapmak istemiyorsam? Eğer Angie'yi alamazsam, Nadine'i alırım. Başka biriyle ilgilenmiyorum."

"Kimsenin ikinci tercihi olmakla ilgilenmiyorum," diyorum ona olabildiğince tatlı bir şekilde, ama içim de biraz kaynıyor. Angie'yi elde edemezse beni bubi ödülü olarak mı alacak? Teşekkürler ama hayır. "Yani oynamak istemiyorsan o mutlu kışını bu çemberden çıkarabilirsin."

Kaşlarını çatı. "O zaman oynamak istemiyorum."

"Başka kimse var mı?" Tia ellerini havaya kaldırarak ilan ediyor. "Bunun eğlenceli olması gerekiyordu."

"Bir sorum var," diye soruyor erkeklerden biri. S'bren, sanırım. O kadar çok yeni insan var ki, tüm yüzleri takip etmek zor. "Neden kiminle zevk çiftleşmesi yapacağımıza dönen bir kemiğin karar vermesine izin veriyoruz?"

"Bu mükemmel bir soru," diyor bir başkası.

Tia dramatik bir şekilde geriye doğru savruluyor, sırt üstü yatıyor, ellerini yüzüne kapatıyor. "Sizler çok kötüsünüz. Bu bir zevk çiftleşmesi değil! Bu sadece öpüşmek için! Bu sadece eğlence için!"

Yanındaki sırık gibi adam -Tia'ya aşık olduğu belli olan Jessah- kararsız görünüyor. "Ama hiçbir şey hissetmediğimiz biriyle ağız arkadaşlığı yaparsak eğlenceli olur mu?"

"Belki! Hiç denemezsek nasıl bileceğiz?" "Ben döneceğim," diyor Callie.

Tam o sırada başka bir erkek grubun üzerinde durur. Bu, Callie'nin rezonansa girdiği ve kasıtlı olarak görmezden gelmeye çalıştığı uzun boynuzlu adam. "Başkalılarıyla ağız çiftleşmesi oynamak için bu çemberde olmamalısın," diye hırslıyor ona. "Biz rezonansa girdik!"

Sanki orada değilmiş gibi kasıtlı olarak onu görmezden geliyor, uzanıyor ve kemiği döndürüyor. Kemik, kendisi için ayrılan yerde dönüp duruyor ve sonra beni işaret ediyor.

Callie bana yarı gülümseyerek, "Hoppala," diyor.

A'tam, "Bence hâlâ ağız çiftleşmesi yapmalılar," diye mırıldanıyor. "Bunu izlemek hoşuma giderdi." "Tekrar dön," diye ilan ediyorum daha fazla adam katılmadan önce.

Uzun boynuzlu M'tok, "Döndürme onu," diye homurdanıyor.

Callie onu görmezden geliyor ve tekrar döndürüyor. Nefesimi tutuyorum ve koca adamı neden kasten kızdığını merak ediyorum.

Bu kez durduğunda, A'tam ile I'rec-right arasında M'tok'u işaret ediyor.

"Ha!" diye ötüyor büyük uzaylı. "Şimdi gelip yapman gerekenin ağız eşini yapacaksın!"

Kendini olabildiğince kibirli bir şekilde yukarı çeker ve ona alaycı bir bakış atar. "Lütfen. Kuralları duydunuz. Çemberin içinde oturmak zorundasınız."

M'tok hemen yere yığılır ve ona meydan okuyan bir bakış atar.

Penny yanıma doğru eğiliyor. "Şu anda çok rahatsızım," diye fısıldıyor.

Ona başımı salladım. Ben de kendimi oldukça rahatsız hissediyorum. Bu ikisinden yayılan gerginlik beni endişelendirmeye yetiyor. Dedikoduyu ne kadar sevsem de, gergin durumların hayranı değilim. Normalde herkese karşı tatlı ve arkadaş canlısı olan Callie'nin kemikleri acımasız bir şekilde bükmesi beni neredeyse sinirlendiriyor. Erkeklerden birine bulaşırsa ne yapacağını ve M'tok'un nasıl tepki vereceğini merak ediyorum. Kendisini uzaylıların en akli başında olanı olarak göstermedi.

Elbette, kemik bir kez daha M'tok'u işaret ediyor. Sanki kadar Callie'yle dalga geçiyor. Yüzünün

şoktan düşmesini izliyorum ve M'tok kahkahalarla gülüyor. "Gel ve avcının ağzıyla çiftleş, dişi."
Sert bir bakışla onu bir aşağı bir yukarı süzüyor. "Pap smear yaptırmayı tercih ederim." Callie ayağa kalkar ve hışımla uzaklaşır.
"Oooh, kahretsin," diye fısıldar Penny. "Bu çok kötü."

Yüzümü buruşturduğumu saklamaya çalışıyorum çünkü hava değişiyor. Oyunun sadece kaygısız, aptalca bir eğlence olması gerekiyordu ama insanlar huysuzlaşıyor. Zavallı Tia ağlamaya başlayacakmış gibi görünüyor. Ayağa kalkıyor ama gözleri gizemli bir şekilde parlıyor ve yüzünde küçük kız kardeşim Serena'nın yüzünde gördüğüm o ifade var - hüngür hüngür ağlamadan hemen önceki ifade. Serena'yı özlüyorum ve Tia'yı küçük kız kardeşime çok benzetiyorum, bu yüzden dizini cesaretlendirici bir şekilde sıkıyorum ve durumun kontrolünü ele almaya karar veriyorum.

"Hepinizin sakinleşmesi gerekiyor," diye gruba sesleniyorum. "Bu sadece bir oyun. Bu bir eş seçme oyunu değil. Tamam mı? Bir öpücüğün hiçbir anlamı yok. Nasıl yapıldığını göstermemi ister misiniz? Sırada ben varım." Uzanıp kemiği döndürüyorum.

Kader gerçekten de bizimle dalga geçiyor olmalı, çünkü dönüyor ve sonunda Thrand'i gösterecek şekilde yere düşüyor. İçimi çekiyorum ve ona doğru eğilirken yüzümde bir gülümseme tutuyorum. "Şimdi öpüşüyoruz."

Sanki bir an için düşünüyormuş gibi bana gergin bir bakış atıyor. Sonra öne doğru eğiliyor, çemberin ortasında benimle buluşuyor ve burnu benimkine değiyor. Nefesini yanağımda hissediyorum ve sonra öne doğru eğilip dudaklarımı onunkilere değdiriyorum. Sadece hızlı, esintili bir öpücük. Hiçbir anlamı yok.

Yine de tepkiyle içten içe titriyorum, çünkü onun sert ağzı benimkine karşı çok iyi hissettiriyor. Tekrar otururken dudaklarımı yalıyorum ve herkese bir işaret yapıyorum. "Gördünüz mü? Bu sadece bir öpücük. Sadece bir gagalama. Kimse dil kullanmak zorunda değil. Kimse evlenmek, çiftleşmek ya da buna benzer bir şey yapmak zorunda değil. Bir öpücüğün hiçbir anlamı yok."

Erkek uzaylılar sanki saçma bir şey söylemişim gibi bana bakıyorlar.

Thrand sadece beni izliyor, yüz ifadesi düşünceli, sanki sözlerimi sindiriyormuş gibi.

Thrand'a elimle işaret ediyorum. "Eğer bu oyunu oynuyorsak, sıra sende demektir. Birini öpeceksin."

"Bunu istediğimden emin değilim," diye itiraf ediyor. "Seni tekrar öpmeyi tercih ederim."

Bridget başını sallayarak, "Siz bu oyunda çok kötüsünüz," diyor. "Burada kontrolü bayanların ele alması gerektiği çok açık." Tia'ya şakacı bir göz kırptıyor ve sonra dönmesi için uzanıyor. Bridget'in takıntılı olduğu sakallı, seksi uzaylı A'tam'ı işaret ediyor ve ona şakacı bir bakış atıyor. "Buraya gel, güzelim."

Öne doğru eğiliyor ve öpüşüyorlar, Bridget'in ona biraz dil çıkardığına eminim. Ya da bir sürü dil. İşlerini bitirdiklerinde A'tam tamamen sersemlemiş görünüyor. Bir an geriliyor ve Bridget'i yakalayıp onunla öpüşmek için sürükleyecek mi diye merak ediyorum - Bridget'in buna aldırış edeceğinden de pek emin değilim - ama sonra boğazını temizliyor ve kemiği işaret ediyor. "Şimdi başka bir dişi dönmeli."

Penny ileri uzanır ve döner. Tekrar A'tam'ı işaret ediyor ve gülerek ağzına hızlı bir öpücük konduruyor. Bu bir aile üyesine verilecek bir öpücük, dudaklara sadece bir şaplak. Bridget'in itiraz edip etmeyeceğini görmek istercesine ona bakar ama Bridget gülümsemeye devam eder.

"Gördünüz mü?" Gruba söylüyorum. "Bir öpücüğün hiçbir anlamı yok." Ve Thrand'a doğru sivri bir bakış attım.

Şimdi

THRAND

I Kulübemden kalkıp mızraklarımı aldım, avlanacağım gün için sabırsızlanıyordum. Kardeşimin kulübesine gidiyorum ve onun çoktan yanında eşiyle sahile doğru yürümeye başladığını görünce hayal kırıklığına uğruyorum. "Ho, kardeşim," diye sesleniyorum Vordis'e. "Bu gün avlanacağımızı sanıyordum."

Vordis dönüp bana bakıyor, ağlardan birini pelerin gibi omzuna atmış, önünde büyük bir sepet tutuyor. Yanında Angie beni selamlamak için gülümsüyor, ön dişlerinin arasındaki boşluk belirgin. Bebeği karnına bağlı, kolları onu sımsıkı kucaklıyor. Vordis bana gururla, "Eşim bugün yakınımda kalmamı istiyor," diyor. "Gelgit havuzlarından karides toplayacağız ve sonra biraz balık tutacağız."

"Bize katılabilirsin Thrand," diyor Angie tatlı bir sesle, çocuğunun soluk mor saçlarını okşayarak.

Dudağımın kıvrılmasına izin vermemeye çalışıyorum. Balık tutmak. Balık tutmaktan nefret ederim. Saatlerce buz gibi suda durmak ve tadı kırmızı et kadar güzel olmayan bir şeyi vurma umuduyla mızrağımı dalgalara fırlatmak? Bah. Onun yerine "Bir dvisti bulabiliriz," diye öneriyorum. "Kanyonlardan birinde bir sürü var. Hem ailen hem de kabilenin geri kalanı için bolca et var. Postunu da alabilirsin."

Vordis bana bir el salladı. "Sen git. Angie ve ben günü birlikte geçireceğiz." Arkadaşının elini avucunun içine alıyor ve ağzına götürüp arkasından öpüyor.

Dişlerimi gıcırdatıyorum. "Sanırım bugün kampta kalacağım."

"Diğerlerinden biriyle ava git," diye öneriyor Vordis. "Seninle birlikte olmaktan mutlu olacaklarını biliyorsun."

"Seninle balık tutabilirim," diye karar verdim. "Bahse girerim senden daha büyük bir balık yakalayabilirim."

Vordis arkadaşının elini tekrar öpüyor ve sonra bana bakıyor. "Ava git," diyor. "Bugün

yarışmak istemiyorum. Bugün eşimle sakın bir zaman geçireceğim."

Bu sefer gözlerimi deviriyorum. "Eğer kıyıda çiftleşmek istiyorsan, söylemen yeterli. İzlemek istemiyorum.

Tamam, ava
gideceğim." Angie
kekeliyor.

Sinirli bir şekilde dönüp gidiyorum. Kardeşim günü benimle geçirmek istemiyorsa, bunu söylemeliydi. Ne de olsa biz klonuz. Kardeşiz. Birbirimizi başkalarını tanıdığımızdan daha uzun süredir tanıyoruz. Eşiyle vakit geçirmek isterse duygularım incinmez.

Hem de çok.

Bu yüzden mızrağımı baston olarak kullanıp sahildeki dağınık köyümüzün ana ateşine doğru ilerliyorum. Vakit erken, pek çok kişi henüz dışarı çıkmamış ve ateş de sönük. Ashtar uzun bir kemikle ateşi dürtüyor, kömürler tutuşmayınca etrafına bakınıyor, sonra eğilip alev üflüyor ve tutuşmalarını sağlıyor. "Bunu görmedin," diyor ben yaklaşırken. "Veronica herhangi bir insan gibi ateşi nasıl devam ettireceğimi öğrenmem gerektiğini düşünüyor." Kaşlarını çatıyor. "Benim alevden bir varlık olduğumu ve her zaman ateşe sahip olacağımı unutuyor. Her zaman."

Homurdanıyorum. Eğer bir savaşçı daha bana eşinden ve onun yaptığını düşündüğü tüm büyüleyici şeylerden bahsetmeye başlarsa, kendi bağırsaklarımı deşeceğim. Bu köydeki her ağızdan "eşim" hakkında bir şeyler duymaktan bıktım usandım. "Bugün avlanıyor musun?" Umutla soruyorum. "Arkadaşlık işime yarayabilir. Kanyonlardan birinde güzel bir dvisti sürüsü var."

"Hayır," diyor büyük drakoni. Ateşi bir kez daha dürtüyor ve sonra memnun bir şekilde arkasına yaslanıyor. "Veronica uyuyor ve ben de büyük kuş için devriyeye çıkacağım."

"Yaşlı Büyükbaba?"

"Evet. Diğerlerinden biri onu kampa yakın bir yerde gördüklerini söyledi, ben de gidip bakacağım. Sanırım yanılıyorlar." Ashtar başını sallar. "Bu yaratık çok kurnaz. Sanırım benden kaçıyor."

"Belki de gökyüzündeki en büyük yırtıcı olmadığını bildiği içindir?"

"Belki de." Drakoni savaşçısı sırtıyor. "Sonra da eşimle vakit geçirmeyi planlıyorum. Birlikte avlanacak başka birini bulman gerekecek."

Bah. "Tek başıma gideceğim-"

"R'jaal en azından çiftler halinde dışarı çıkmamız gerektiğini söylüyor," diye uyarıyor. "Özellikle de senin gibi parlak kırmızı tenli biri. Pelerinin nerede?"

"Kuş kırmızıyı seviyor diye cılız bir korkak gibi saklanmayacağım," diye alay ediyorum onunla. "Değerli bir rakibin meydan okumasını memnuniyetle karşılarım."

"O değerli rakip seni bütün olarak yutabilir," diye uyarıyor Ashtar. Beni inceliyor. "Kardeşin nerede?"

"Balık tutmak." Ses tonumdaki tiksintinin ortaya çıkmasına izin verdim.

"Mmm." Ashtar da balık tutmayı pek sevmez. "Neden dişilerden birini yanına almıyorsun?"

Özellikle bir kadını düşünerek çenemi ovuyorum. Nadine'i. Pırıl pırıl parlayan koyu tenli, vahşi bukleli ve vahşi, parlayan gözlü olanı. Beni öpen ve bunun bir şey olmadığını söyleyen. Onu çok düşünüyorum, kendime itiraf ediyorum, özellikle de geceleri kulübemde yalnızken ve vücudum her türlü yeni ihtiyaçla ağrırken. Bir klon steril tutulur ama bu yeni dünyaya geldiğimden beri aletim kendi başına bir zihne sahip oldu. En uygunsuz anlarda sertleşiyor, şu anda olduğu gibi, sadece Nadine'i düşünürken.

Ağırlığımı gizlice kaydırıyorum ve kendimi ayarlarken kampın etrafına bakıyormuş gibi yapıyorum. "O burada mı?

Normalde diğer dişilerden biri ve Cashol ile birlikte gider."

"Ama Cashol artık yok," diye hatırlatıyor Ashtar. "Eşimin yanına döndü ve diğer avcılarının

çoğunun zaten eşleri var. O ve diğer dişi daha geçen gün eşime bu konuda şikâyet ediyorlardı." Bana vahşi bir sırıtışla bakıyor. "Belki de o dişilere hünelerlerini göstermenin zamanı gelmiştir."

"İkisi birden mi? Aynı anda mı?" Sinirimi bozacak şekilde sikim yeniden sertleşiyor. Bu sefer ona sakinleşmesini söylemek istercesine sert, düz bir şekilde itiyorum.

"Neden olmasın? Bu sadece bir av."

Nedense bu beni rahatsız ediyor. Sadece bir av. Sadece bir öpücük. Hiçbir şey. Sadece HER ŞEY. Neden kimse bu dünyada hiçbir şeyi ciddiye almıyor? Sinirlenerek mızrağımın deri kayışlarıyla oynar gibi yaptım ve sonra omuz silktim. "Sanırım Nadine ve arkadaşının avlanmaya çıkıp çıkmayacağına bakacağım."

"Arkadaşının adı Penny," diyor Ashtar bana. "Adını nereden biliyorsun?"

"Çünkü avda yaralandıklarında eşimin kulübesine gelip saatlerce onunla gevezelik ediyorlar." Gözlerini deviriyor. "Ve son zamanlarda sık sık ortaya çıkıyorlar."

Bu beni rahatsız ediyor. "Avlanırken kendilerini mi yaralıyorlar?"

"Küçük şeyler. Sıyrıklar, yuvarlanmış bir bilek, ara sıra bir boynuzdan kaynaklanan çizikler. Yanlarında güçlü bir el olsa iyi olur. İnsanlar kırılındır, bilirsiniz. A'anilerden bile daha kırılındırlar." Bana sırtlıyor, dişlerini göstererek meydan okuyan bir gülümsemeyle.

Ona kaşlarımı çatıyorum. "Kırılğan elim bu mızrağı kışına sokmak üzere ejderha."

Sadece gülüyor. "Kazanamayacağın bir kavgaya tutuşma, klon." Ashtar yine ateşi dürtüyor, tamamen eğlence. "Git ve dişilerini bul. Eşime ona çay yapacağımı söyledim."

"Seni iyice evcilleştirmiş, değil mi?" Yorum yapıyorum ve kaşlarını çatığında ona kendi vahşi sırıtışımı veriyorum. Belki de kampta kalıp mızrağım yerine diken fırlatmalıyım. Herkesin ruh halini kendiminki kadar ekşi yapmalıyım.

Ama yeni gelen biri esneye esneye ateşin yanına geliyor ve yuvarlak şeklini tanıyorum. Bu, Nadine'le birlikte avlanan, sıradan saçlı ve kalın vücutlu kadın. Penny. "Günaydın," diyor dudaklarını şapırdatarak ve sonra ateşin yanına çöküyor. Elinde bir sepet var ve ben izlerken dikiş gibi görünen bir şey çıkarıp büyük kemik iğnelerden birini geçirmeye başlıyor.

Kaşlarım çatıldı. Bu normalde Nadine ile ava çıkar. Şimdi de ateşin yanında mı oturuyor? "Arkadaşın nerede?" Talep ediyorum.

"Ha?" Kaşları bana doğru çatıldı. "Nadine? Neden avlanmıyorsun?"

"Oh." Bana bakıyor, bakışları peştamalıma kayıyor ve yüzünde rahatsız bir ifade beliriyor. Penny bir elini havaya kaldırıyor ve eliyle sikimin görünmesini engellediğini fark ediyorum. Aşağıya bakıyorum ve eminim ki hâlâ peştemalimin derisi üzerinde şişkin duruyor. "Şunu kaldırır mısın dostum?"

"Nereye koymam gerekiyor? Kendi aklı var." Bu sorunu başka kimse yaşamıyor mu? Sadece a'ani için mi? Vordis'e sormam gerek. Kollarımı kavuşturup ona dik dik bakıyorum. "Bana sadece Nadine'in nerede olduğunu söyle."

Gözlerini kısıyor, sanki sikim onu kör ediyormuş gibi yüzünü çeviriyor. "Eminim o da bunu görmek istemez."

"Yakında geçecek!" Kükredim. "Sadece soruya cevap ver!"

"Tamam, Tanrım." Bakışlarını yüzüme çeviriyor ve sanki burada sorun benmişim gibi kaşlarını çatıyor. "O yatakta. Depresyonda. Bugün avlanmayacağız."

"Depresyonda mısın? Neden?"

"Neye benziyorum, terapistine mi? Bilmem ki! Depresyonda olmaya hakkı var! Onu rahat

bırakın."

Onu yalnız mı bırakayım? O üzgünken mi? Bu düşünce beni Penny'nin aptal elinin peştemalimi görmemi engellemesinden daha fazla rahatsız ediyor ve Nadine'i bulmaya kararlı bir şekilde oradan uzaklaşıyorum. Yatakta kalıp üzülmesine izin yok. Benimle ava çıkabilecekken olmaz. Bu onu mutlu edecek, karar verdim. O

Avlanmayı sever.

Çiftleşmemiş dişilerin uyuduğu mağaraya vardığımda aletim normal boyutuna inmişti ve normal bir şekilde yürüyebiliyordum. Ateşe doğru giden birkaç uykulu dişinin yanından geçerek içeri giriyorum. Kamp hareketleniyor ama günü selamlamak için ayağa kalkanlar arasında Nadine'i göremiyorum. Tuhaf bakışları görmezden gelerek mağaranın arka tarafına doğru ilerliyorum ve onu hâlâ kürkünün içinde kıvrılmış halde buluyorum. Yüzü bana dönük, ben de etrafında dönüyorum. Gözleri açık ama duvara bakıyor ve yaklaştığımda hiçbir şey söylemiyor.

"Nadine, kalk," diyorum ona. "Bugün avlanmak için güzel bir gün, yatakta kalmak için değil." "Beni yalnız bırak." Sesi üzgün ve yenilmiş geliyor.

Onunkinin yanındaki kürk rulosuna uzanıp bacak bacak üstüne atıyorum. "Hayır. Önce bana neden gözlerinin sulu ve sesinin donuk olduğunu söyleyeceksin. Sonra da bana anlattıktan sonra ava çıkacağız."

Bana doğru bir bakış fırlattı. "Sadece çekip gidemez misin?" "Hayır."

Gözlerini tekrar kapatıyor ve bir süre beni görmezden geliyor, ben de rahatlayıp bekliyorum. Bu çocukça oyunda beni alt edebileceğini mi sanıyor? Ben kazanacağım. Ondan çok daha kararlıyım. Bir süre sonra Nadine gözünü kırparak açıyor ve beni beklerken görünce iç çekiyor. "Neden gitmiyorsun?"

"Çünkü sen iyi bir avcısın ve normalde sabahları kürklerden ilk çıkanlardan birisin. Neden yatakta saklanıyorsun? Kamptan hiç ayrılmayan şu aptal, çaresiz dişilerden biri olmaya mı karar verdin?" Ava gitmeye asla gönüllü olmayan birkaç kişi var, bu da herkesin onlara bakmak zorunda olduğu anlamına geliyor. Raahosh ve eşi herkesin kendi güçlü yönünü bulacağını ve kimsenin ölü ağırlık olmayacağını söylüyor ama avlanmaktan hoşlanmayan birini anlamıyorum. Hem de hiç.

Nadine kürkünü yüzüne doğru çekiyor, ta ki sadece kalın bukleleri battaniyenin üzerinden dışarı çıkana kadar.

Onları tekrar aşağı çekiyorum, güzel yüzünü ortaya çıkarıyorum... ve sikim tekrar sertleşiyor. Bunun ne kadar uygunsuz olduğuna kaşlarımı çatıyorum. Eğer benimle ava çıkmazsa, kulübeme dönüp serbest kalana kadar avuçlamak zorunda kalacağım, yoksa bütün gün beni rahatsız edecek. Yine de bunu ona söylemiyorum. Onun yerine kaşlarımı çatıyorum. "Bir cevap bekliyorum."

Battaniyeleri başının üzerine geri çekiyor, ben de yakınlardan bir tane alıp gözlerini kaçıtırırken kucağıma alıyorum. "Sadece çekip gidemez misin, Thrand?"

"Bir irade yarışması yapıyoruz ve ben kazanmayı planlıyorum," diyorum ona.

Nadine sinirli bir ses çıkarıyor ve bana ters ters bakabilmek için battaniyeleri tekrar yere atıyor. "Sen çok sinir bozucu bir adamsın."

"Tüm kamptaki en sinir bozucu kişi," diye gururla kabul ediyorum. "Ama aynı zamanda iyi bir avcıyım ve bir ortağa ihtiyacım var. Benimle gel."

Bir kolunu başının altına sokarak onu destekliyor ve bir an için yüz ifadesi çok üzgün bir hal alıyor. "Bugün canım istemiyor. Sadece biraz yalnız kalmak istiyorum."

"Ama neden?" Yanına uzanıyorum, yüzüm ona dönük ve onun duruşunu taklit ediyorum. "Bana nedenini söyle, ben de seni rahat bırakayım." Belki.

Gözleri taze yaşlarla sulanıyor, bu da içimi parçalıyor ve sert horozumun hemen sönmesine neden oluyor. "Kız kardeşlerimi özledim."

Bunu anlıyorum. "Büyük bir ailen mi vardı?"

Burnunu çekiyor, yanaklarını siliyor ve başını sallıyor. "Küçük kız kardeşim Serena ve iki ablam var, Jordan ve Alexis. Ve annem. Muhtemelen hepsi bana ne olduğunu merak ediyordur." Başını

sallıyor. "Haftalar geçtiğini ve yas tutmak için zamanım olduğunu biliyorum ama dün gece rüyamda Serena'nın doğum gününü gördüm ve uyandığımda doğum gününü kaçırdığımı fark ettim." Yüzü biraz buruştu. "On sekiz yaşına girecekti ve sadece ikimiz için özel bir şey yapacaktık.

kutlayın."

"Özür dilerim," diyorum ona. "Yıllar boyunca birçok klon kardeşimi geride bıraktım. Bir efendi beni her sattığında, bazı kardeşlerimi geride bırakmak zorunda kaldım. Sadece Vordis her zaman yanımda oldu. Daha kolay olmuyor," diye itiraf ediyorum. "Sadece başa çıkmakta daha iyi oluyorsunuz."

Dudağı dışarı fırlıyor ve bir an için daha fazla ağlayacağını düşünüyorum ama onun yerine uzanıp elime dokunuyor. "Beni neşelendirmeye çalıştığın için teşekkür ederim."

"İşe yarıyor mu?"

"Hayır," diye itiraf ediyor Nadine. "Ama yine de takdir edebiliyorum."

"Bütün gün yatakta kalmak kalbine iyi gelmeyecek," diyorum ona. Belki de kalkıp benimle vakit geçirmesini istediğim için bencilce davranıyorum ama umurumda değil. Bu onun için de iyi olacak. "Doğum gününü onun anısına mı kutlamak istiyorsun?"

Kaşları havaya kalktı. "Üzerinde doğum günü pastası mı var ketçap?"

Bu kelimelerin hiçbirini bilmiyorum. "Bir mızrağım var. Ava gidebiliriz." Homurdanıyor. "Aynı şey değil."

"Kız kardeşinle birlikte bir şey mi yaptınız?"

Nadine düşüncelere daldı. Kabarık saçlarını yüzünden itiyor ve bana bakıyor. "Aslında, evet. Serena ve ben eskiden maraton koşardık. Hafta sonları ben evdeyken bir araya gelir ve sabahlara kadar koşarak bir sonraki yarı maraton için antrenman yapardık. Eğlenceliydi çünkü özel bir şey konuşmazdık. Sadece günü koşarak ve birlikte olarak geçirirdik, anlıyor musunuz?"

"Kaçmak mı? Neyden?"

Kıkırdıyor, kare dişleri gerçek bir gülümsemeyle bembeyaz parlıyor. "Hiçbir şeyden kaçmıyorduk. Sadece kaçmak için kaçıyorduk."

Gözlerini kısarak ona bakıyorum, anlamaya çalışıyorum. "Bu bir yarış mıydı?"

"Hayır." Gülümsemesi şimdi daha kolay geliyor. "Bunu anlamanın senin için zor olduğunun farkındayım Bay Ultra Rekabetçi, ama biz sadece koşmaktan keyif aldığımız için koşuyorduk."

"Bunu yapabiliriz," diyorum ona. "Seninle birlikte koşacağım." Nadine'in yüz ifadesi düşünceli bir hal alıyor. "Koşacak mısın?" "Evet. Bahse girerim senden daha hızlı ve daha uzağa koşabilirim."

"Bunu bir yarışmaya dönüştüreceğini bilmeliydim," diyor elini yüzüne sürerek. Ama gülümsüyor ve bir an sonra battaniyeleri geri çekiyor. "Peki. Giyinmem için bana bir şans ver ve sonra koşmaya gidelim."

NADINE

K

etchup'ın iyi bir fikri olduğuna karar verdim. Koşu yapma düşüncesi beni şimdiden canlandırdı. Kafamı toparlamak için güzel, canlı bir koşu beni tekrar normal bir insan gibi hissettirecek bir şey gibi geliyor, o dışarıda beklerken ben de giyiniyorum. Düşünüyorum da

deri ve kürkten başka giyecek bir şeyim olmadığından, en ince deri tuniğimi ve peştamalımı alıp botlarımı giyiyorum. Bacaklarımın çoğunu çıplak bırakıyor ama bir koşuyla ısınacağım ve khiu gerisini halledecek. Botlarımın bacakları biraz sarkık, bu yüzden fazladan deri kordonlar alıyorum ve onları cildime düz duracak şekilde bağlıyorum, sonra saçlarımı başımın üstünde kabarık bir düğüm olana kadar geriye doğru bağlıyorum.

Mağaradan çıktığımda Thrand volta atıyor, kırmızı teni solgun sabah güneşinde bir leke gibi. Kardeşi değil de otomatik olarak o olduğunu anlıyorum; kendini Vordis'ten farklı bir şekilde taşıyor. Kollarını ve göğsünü kaplayan dövmeler biraz farklı ve bana baktığında yüz hatları biraz daha keskin, daha satürn gibi. Sırıttığında, yaramaz bir şeytan gibi görünüyor.

Yakışıklı, koca aptal. Onun da bunu bildiğinden eminim, bu yüzden varlığından etkilendiğimi belli etmiyorum. Yine de onun benimkinden etkilendiğini fark etmeden edemiyorum. Peştamalının önü, ah, belirgin. Yani, gerçekten belirgin. Bariz olanı belirteyim mi?

Raven ve Steph ellerinde sepetlerle yanımdan geçiyorlar ve benim garip pantolonsuzluğuma bakıp duraklıyorlar, sonra Thrand'ı görünce kıkırdamaya başlıyorlar, elleri kalçalarında, peştamalının altında ereksiyon olmuş.

Ben pratik biriyim, bu yüzden boğayı boynuzlarından tutmaya karar verdim. Önce çıplak ayaklarını işaret ettim. "Bu koşu için ayakkabın var mı dostum?"

"Ayaklarım serttir." Bir an düşündü ve sonra eliyle işaret etti. "Kıyıya doğru koşmak ister misin?"

"Kıyı boyunca koşabiliriz," diye düzeltiyorum. "Önce sorununu halletmen mi gerekiyor?" Donup kalıyor. "Sorun mu?"

"Mutlu arkadaşın bir yere gitmiyor," diyorum açık açık. "Gerçekten belirtmeliyim ki bu bir

sevişmek üzere olduğun anlamına geliyor. Tek istediğim koşu yapmak ve eğer bunun bir tahrik olduğunu düşünüyorsan, burada kampta kalabilirsin."

Thrand sivri kırmızı bir kulağını ovuşturuyor. Her yeri kıpkırmızı olduğu için kızarıp kızarmadığını anlayamıyorum. "Yakında geçer. Umarım."

Kaşlarım havaya kalktı. "Kontrol edemiyor musun?" Bana acı çeken bir bakış fırlatıyor.

"Keşke."

"Bu o garip uzaylı şeylerinden biri mi?" Sessiz kalıp bana bakmayınca, evet, evet öyle olduğuna karar veriyorum. Pekâlâ, koşarken kampın görüş alanında kalacağız, diye karar veriyorum. Thrand'ın bir şey deneyeceğini sanmıyorum ama annem de aptal yetiştirmemiş. "Hadi, sahile inip biraz esneyelim."

Rüzgâr çıplak bacaklarıma çarpıyor ve suya yaklaştığımızda titriyorum. Kıyıya dağılmış birkaç insan var. Uzakta, Devi'nin kıyıya vuran ölü bir yumrunun üzerine çömeldiğini görüyorum, arkadaşı da onun yanında, ikisi de o şeye bakıyorlar. N'dek'le rezonansa girdiğinden beri onu da sabahları yaptığı inceleme gezilerine dahil ediyor. Garip bir şekilde sevimli bir şey. Daha aşağıda, avcılardan birkaçı ağ atıyor. Sanırım önce o yöne gideceğiz. Ayağımı arkadan tutup gerinmeye başlıyorum.

Thrand sadece başını eğip bana tuhaf bir bakış attı. "Ne yapıyorsun?"

"Kaslarımı mı esnetiyorum? Koşu için iyidir. Bir yerini çekmemek için denemek isteyebilirsin."

Kulağını tekrar ovuşturuyor, belli ki rahatsız olmuş. "Senin önünde hiçbir şey çekmeyeceğim. Söz veriyorum."

Tanrım, demek istediğim bu değildi. Boğazımı temizliyorum ve esnemeye devam ederken onu görmezden geliyorum. Yeterince gevşediğimde bana bakıyor ve o şeytani gülümsemesi dudaklarını büküyor. "Bahse girerim uzak kayalıklara senden daha hızlı koşabilirim."

Ellerimi kalçalarıma koyup sahile bakıyorum. Uzaktaki kayalıklar -uzaktaki bariz yuvarlanma- en az yarım mil, belki de bir mil uzakta. "Bunun bir sprint olmaması gerekiyor-"

Ben daha cümlemi tamamlayamadan havalanıyor, kum püskürterek sahile iniyor.

Lanet olsun. Çenemi sıkarak peşinden koşuyorum, ona yetişmeye kararlıyım.

Kumda koşmak görüldüğünden çok daha zor. Ayaklarım her adımda batıyor ve kaçınmam gereken insanlar, kayalar ve dalgalar var. Gerçi Thrand'a yetişmeyi başarıyorum ama deli adam sadece gülüyor ve daha da hızlı koşuyor.

Kayalıklara vardığımızda benden birkaç vücut boyu öndeydi ve başardığında zaferle kollarını kaldırdı. Nefes nefese koşmaya yavaşlıyorum ve sonra ellerimi kalçalarıma koyup volta atarak nefesimi toplamaya çalışıyorum. "Bunun bir ayak yarışı olmaması gerekiyordu. Yavaş bir koşu olması gerekiyordu."

"Ama neden?" Thrand kendinden fazlasıyla memnun görünüyor. "Yarış eğlencelidir. Ve sana dertlerini unutturur."

Öyle de oldu. Adımlamaya devam ederken nefes nefese gülüyorum. "Geri koşalım mı?"

"Sadece yenilmek istiyorsan," diyor, sesi meydan okurcasına. "Cılız insan ciğerlerin bana ayak uydurabilmen için yeterince hava çektiğinde bana haber ver."

Tekrar gülüyorum, çünkü gerçekten çok gülünç bir adam, ama onda büyüleyici ve çocuksu bir çekicilik var. "Peki, birazdan geri döneceğiz." Başımı ona doğru eğiyorum, aniden bu sahilde ve onunla birlikte olmaktan memnun oluyorum. "Bu tam da ihtiyacım olan şeydi. Teşekkürler, Thrand."

Yüz ifadesi tamamen ciddileşiyor ve bana doğru bir adım atıyor. "Seni üzgün görmekten hoşlanmıyorum, Nadine. Seni ağlarken görmekten hoşlanmıyorum."

"Ee, tamam-"

"Benim kadınıml olmanı istiyorum." Koluma dokunuyor, kavrayışı kavurucu sıcakta. "Benim zevk eşim ol.

Benim ol-"

"Evet, hayır." Sinirlenerek elini itiyorum. Güzel bir sabah için çok fazla. "Her şeyi mahvetmek zorundaydın, değil mi?"

"Hiçbir şeyi mahvetmiyorum," diye ısrar ediyor Thrand. "Ben sadece nasıl hissettiğimi söylüyorum."

Onu görmezden gelip kampa doğru geri dönüyorum. Yarıştaki eğlence tamamen yok olmuştu. Adamın gizli bir amacı olduğunu bilmeliydim.

NADINE

Penny bir sabah bana "Ah, bu kamp bugün çok fazla," dedi. "Buradan gitmek ister misin?" Bana umutlu bir bakış attı. "Mızrağımı alabilirim ve ava çıkabiliriz."

Bunu düşündüm. Çok uzun zamandır yeni tuniğimin ön kısmına aynı aptal pensi dikiyorum ve yeniden dikiyorum. Aklım onda değildi. Kız kardeşlerimi ne kadar özlediğimi fark ettiğimden beri üzgün, hüngür hüngür ağlıyorum ve sanırım sonunda bunun sonsuza kadar süreceğini anladım. Eve dönüş bileti yok. Burası artık benim dünyam. Bunun farkına varmam birkaç ayımı aldı ve şimdi farkına vardığım için çok depresyondayım. Ve üzgün. Ve yalnızım.

Ve bir keresinde bir arkadaşşıma ulaştığımda bana asılmaya çalıştı. Thrand'ı ve onun hevesli sırtışını düşünerek kaşlarımı çatıyorum. *Benim kadını olmanı istiyorum.*

Adamda sıfır oyun var.

Kimseye gidemiyormuşum gibi hissettirdi. Penny'ye ya da diğerlerine kesinlikle şikayet edemem. Hepimiz aynı durumdayız. Hepimiz ailemizi geride bıraktık. Bazılarımız bunu diğerlerinden daha iyi idare ediyor. Raven ailesinin bunun bizim karmamız olduğunu söyleyeceği gibi saçma sapan açıklamalar yapıyor. Sam burada olduğu için çok mutlu. Ben, sanırım bunu daha yeni hazmediyorum ve bu çok zor. Ben hep Dawson kızlarından biri oldum. Monica ve Greg'in mutlu çocuklarından biri. Ortanca çocuk, sessiz olan, uzlaştırmacı, pratik olan. Daha da kötüsü, ailemin benim aniden ortadan kaybolmamı ve hafta sonu eve hiç gelmememi nasıl karşılayacağını hayal etmeye çalışıyorum... ya da bir daha asla.

Annem ve babam üzüldü. Başıma kötü bir şey geldiğini düşünürler. Alexis muhtemelen her şeyi kendi üzerine alırdı. En büyükleri o, bu yüzden bazen biraz bencil olabiliyor. Benim yokluğumu telafi etmek için sanatını iki katına çıkaracak ve ailemizle daha fazla zaman geçirecek. Jordan hiçbir şey söylemeyecek. Benim kitap kurdu inek kız kardeşim bunu kendi zamanında sessizce halledecek. Ama bebek Serena yaramazlık yapacak. Bir süre dağınık olacak ve bu beni üzüyor. Dört Dawson kardeş arasında her zaman en yakın olan bizdik ve Nadine'in küçük kız kardeşi değil de sadece Serena olmakla nasıl başa çıkacağını bilemeyecek.

Bu beni tekrar incitti.

Solgun bir el gelip alnıma vuruyor. "Merhaba, dünyadan Nadine'e," diye şarkı söylüyor Penny. "Aklını başına topla."

"Özür dilerim," diye mırıldandım, dikişlerimi bir kenara bırakarak. "Sanırım dışarı çıkmalıyım, değil mi? Günümde verimli bir şeyler yapmalıyım?"

"Elbette. Ve beni S'bren'i öldürmekten kurtarabilirsin." Bana parlak, sahte bir gülümseme veriyor. "Çünkü bu kampta daha uzun süre kalmak zorunda kalırsam, kesinlikle bir cinayet durumu

olacak."

Bu beni güldürüyor. "Bu adamlar pürüzsüz olma konusunda gerçekten berbatlar."

Botlarımı giyip bağlarken, "Pürüzsüz değiller," diye onaylıyor. "Fıstık ezmesi olsalardı, tıknaz olurlardı."

"Bütün fındık olurdu. Hiç tereyağı yok." Penny gülmekten kırıldı.

Gülmek iyi hissettiriyor. Giyinmeyi bitirirken başımı sallayıp sırtıyorum ve biz hâlâ şakamızın üzerine kıkırdarken Bridget mağaraya girip hemen yanımıza geliyor. "Bu kadar komik olan ne?"

Penny'nin gülümsemesi sanki yaramazlık yaparken yakalanmışız gibi biraz duraksıyor. "Sadece aptalca davranıyoruz. Ava çıkmak üzereyiz."

Bridget'in gözleri büyür ve Penny'nin koluna yapışır. "Aman Tanrım, lütfen seninle gelmeme izin ver. Bu kamptan çıkmam gerek. A'tam beni delirtiyor." Ellerini alına götürüyor. "T'chai ve Mari'ye tamamen çiftleştığımızı söyledi ama ben henüz yeterince dikkat etmedim. Lütfen, lütfen beni de yanınıza alın."

Penny bana bir bakış attı ve ne düşündüğünü anladım. Normalde sadece ikimiz avlanırdık ve Cashol bize rehberlik eder. O gittiğinden beri ava çıkmadık ama yine sadece ikimizin olmasını bekliyordum. Birlikte avlanmak bizi yakınlaştırdı. İyi arkadaşız ve pek çok şeyi paylaşıyoruz. Sadece ikimiz takılmak kolay.

Bridget dramatik biri. Öyle olmak istediğini sanmıyorum ama A'tam'la geçirdikleri ateşli bir gecenin ardından patladıklarından beri bu plajda kimseye rahat yok. Herkes taraf tutuyor ve çoğu Bridget'in tarafında değil çünkü o biraz dağınık.

Yine de onun için üzülüyorum. Olaylar patlak verdiğinden beri insanlar ondan kaçıyor. Kimse bu dramanın içine girmek istemiyor. Bunu fark ettiğini söyleyebilirim ve bu onun duygularını incitiyor. Kabilenin çoğu haftalarca birbirini tanıdıktan sonra sıkı dostluklar kurdu. Raven ve Steph kanka. Sam ve Flor takılıyor. Lauren ve Mari sıkı fıkı. Tia'ya ablalık yapmaya çalışıyorum ama Penny'ye daha yakınım. Bridget hiçbir yerde değil.

Bu çok zor. Kız kardeşlerimi düşünüyorum. Penny'ye bakıyorum. "Eminim her zaman bir tane daha kullanabiliriz.

Mızrak kullanmada iyi misin?"

"Hayır, ama A'tam'la konuştuktan sonra bir şey bıçaklamayı gerçekten çok isterim?"

Onu durdurmak için elimi havaya kaldırdım. "Bugün bizimle gelersen, onun hakkında konuşmana izin yok."

Penny başını sallıyor, yüzünde sempatik bir ifade var. "Kamp dramasından uzaklaşmaya çalışıyoruz, onu yanımızda getirmeye değil."

"Bunu kesinlikle anlayabiliyorum. Sadece birkaç saatliğine nefes almak istiyorum. Söz veriyorum, artık kimseden bahsetmek yok." Kalbinin üzerinde haç çıkarıyor ve bize yalvaran bir bakış atıyor. "Lütfen?"

"Çizmelerini giy," diyorum elimi sallayarak.

Bridget'in yüzündeki rahatlama ifadesi bana buna sandığından daha çok ihtiyacı olduğunu söylüyor. Ranzasına doğru koşup çılgınca sargılarını giyerken Penny'yle birbirimize bakıyoruz. Omuz silktim. Buna ihtiyacı var, bu yüzden onun yanında olabiliriz... A'tam hakkında konuşmadığı sürece.

Derilerimi giymeyi bitiriyorum ve av çantamı alıyorum. İçinde kemik saplı kısa bir bıçağım, ateş yakma kitim, fazladan ip ve sinirim, birkaç balık kancam ve bir şeylerin kırılma ihtimaline karşı fazladan birkaç mızrak ucum var. Mızrağım duvara dayalı duruyordu, ben de gidip onu aldım ve kollar için delikleri olan en kalın kürkümü üzerime geçirdim. Burası sahilde oldukça ılıman, ama kayalıklara çıktığınız anda sıcaklık düşüyor ve üşüyorsunuz. Canlı canlı yiyor gibi hissediyorsunuz.

Bridget birkaç dakika sonra "Hazır," diye sesleniyor, mızrağını ve ağır sargılarını giymiş. "Sanırım Liz ateşin yanında biraz et tütsülüyordu, eğer öğle yemeği için biraz almak istersek?"

"Elbette. Zaten onlara yola çıkacağımızı söylemeliyiz."

Penny başını sallar, yüzünde bir gülümseme vardır. "Ayrıca hiçbir şey yakalayamayacağımıza da hazırlıklı ol Köprü. Cashol olmadan ilk kez yola çıkıyoruz, bu yüzden rehbersiz ne kadar iyi olacağımız konusunda hiçbir fikrim yok."

"İyi olacağız," diye onları rahatlatıyorum. "Herkes bir noktada kendi ayakları üzerinde durmayı öğrenmek zorunda."

Ateşin yanına vardığımızda Liz yeni bebeğini beslemeye gitmişti ve onun yerine etle ilgilenen R'jaal'dı. Yanında pişmiş şeritlerle dolu bir sepet var, bu yüzden Penny beni dürtüyor. Yaklaşmadan önce tereddüt etmedim. "Merhaba. Ava çıkmak üzereyiz. Taze getireceğimize söz verirsek etten biraz çalabilir miyiz?"

Uzun Boynuz klan lideri tam boyuna yükseliyor ve o devasa boynuzlarıyla üçümüzün üzerinde yükseliyor. Kamufleli bir an için değişiyor ve sonra arkama bakıyor. "Sizinle kim avlanıyor?"

"Benim, Penny ve Bridge."

Penny ve Bridget "Merhaba," diye sesleniyor.

Bridget el sallıyor. R'jaal kaşlarını çatarak bana

bakıyor. "Hayır, hiç sanmıyorum."

Bir elimi kalçama koydum. "Ne demek hayır?"

"Hepiniz hayat taşıyıcısısınız. Dışarı yalnız çıkmayacaksınız." Ateşten bir başka tütsülenmiş et parçası alıp yanına çekiyor.

"Buz gezegeni mi?" Penny kısık bir sesle mırıldanıyor. "Daha çok cinsiyetçilik

gezegeni gibi, haksız mıyım?" Bridget homurdanıyor. "Bana mı söylüyorsun?"

Yine de R'jaal'ın tavrından etkilenmeyi reddediyorum. "Cashol bizimle ava çıkardı ve bildiğimiz her şeyi bize o öğretti. Evine, ailesinin yanına gitmesi bizim suçumuz değil."

"Hayır dedim," diye yanıtlıyor R'jaal. "R'hosh'un da benimle aynı fikirde olacağından eminim."

"Yani bana üç güçlü kuvvetli kadının yardım etmek yerine kampta kışımızın üstünde oturmasını tercih ettiğinizi mi söylüyorsunuz?"

"Ben öyle demedim," diye devam ediyor R'jaal, çubuktan kurutulmuş et çıkararak. "Yalnız gitmemen gerektiğini söyledim. Bence avlanmak iyi bir fikir ama yanında deneyimli bir avcı getir. Henüz ava çıkmamış bir erkek bulayım mı?"

Göz ucuyla Bridget'in Penny'nin kolunu tuttuğunu ve başını şiddetle salladığını görüyorum. Bridget'in tepkisinden bunun ne anlama geldiğini anlıyorum - A'tam'ın kampta bir yerlerde olduğunu biliyor ve ondan uzak durmak istiyor.

"Ben birini bulurum," diyorum R'jaal'a. "Tabii bizimle gelmek istemiyorsan?" Saçlarımı hafifçe savuruyorum ve ona kazanan bir gülümseme veriyorum. Normalde R'jaal söz konusu kızlar, özellikle de çiftleşmemiş olanlar olduğunda yumuşak davranır. Hepimizi Devi'nin sabah fincan karides çayını izlediği gibi izler. Ama ben R'jaal'la başa çıkabilirim. Çoğunlukla sessizdir, sınırlarımı bozmaz ve bütün gününü hıyarlık yaparak geçirmez.

Teorik olarak. Şu anda biraz götlük yapıyor.

"Meşgulüm. Ama yola çıkmadan önce bana söyle, N'deen," diyor R'jaal başını sallayarak. "O zaman sana istediğin kadar et vereceğim." Ve mızrağımı dikkatlice elimden alıyor, böylece onun onayı olmadan ava çıkamıyorum.

Tamam. Arkamda bekleyen iki kişiye bakıyorum ve Bridget ile Penny'ye beni takip etmelerini işaret ediyorum. Hızlı bir toplantı yapmak için kenara çekiliyoruz.

Bridget bana ve Penny'ye yaklaşırken fısıldayarak, "Alfa erkeği mi yoksa dangalak mı olduğuna karar veremiyorum," diye itiraf ediyor.

Penny, "Ben dangalağa doğru eğiliyorum," diyor.

"Sorun değil." Her zamanki barışçı halimle, sanırım R'jaal'ın ne demek istediğini anlıyorum.

Gemideki tüm kadınlar

Ada yok oldu ve volkanik patlamadan kurtulan son kişi bir av kazasında öldü. Planlarımı bozsa da "vajinalar korunmalı" meselesini anlıyorum. "Kampta yanımızda getirebileceğimiz kimler var?"

"Ho, dişiler," diye sesleniyor tanıdık bir ses.

Dişlerimi sıkıp gözlerimi kapatıyorum. Bu Thrand'ın sesi. Ya da Vordis, ama içimden bir ses bize seslenen kişinin o olmadığını söylüyor. Kafamı kaldırıp baktığımda, Thrand'ın ukala duruşunu, şeytani gülümsemesini ve bize doğru ilerlerken attığı hızlı adımları fark ediyorum.

"Yapabiliriz-" diye başlıyor

Bridget. "Hayır," diyorum.

"Onun dışında herkes."

"P'nee," diye bağılıyor bir başkası uzaktan. Bu S'bren. "Dediğin gibi kendimi denize attım.

Şimdi gelip benimle balık tutar mısın?"

Penny burun kemiğini sıkıyor. "Pişman olacağım bir şey yapmadan önce Tanrı yardımcım olsun da bu kamptan uzaklaşayım."

Thrand yanımıza yaklaşırken Bridget dehşet dolu bir kıkırdamayı bastırıyor.

"Merhaba, dişiler. Avlanıyor musunuz?" Kaşlarını bize doğru kaldırıyor. "Size hünerlerimi göstereyim mi? Bahse girerim daha fazlasını yakalayabilirim-"

"Avlanmıyoruz," diyorum hemen, Penny ve Bridget'i kollarından tutup Thrand'dan uzaklaştırarak.

"Regl dönemlerimiz için dışarı çıkıp kadın hijyen ürünleri toplamak üzereyiz."

Bridget daha da çok kıkırdıyor. "Evet, her yerimiz kanıyor."

Eğer parlak kırmızı tenli bir adam solgunlaşabilseydi, Thrand'ın rengi şu anda ağarmış olurdu.

"Sen

-Kanamam mı var?" Bana doğru paniklemiş bir bakış gönderdi. "Nereye? Şifacı çağırayım mı?"

İçimden bir ses diş klonların çok az olduğunu söylüyor. "Bu normal. Kız meselesi." Sanki onunla bir sırrımı paylaşıyormuşum gibi göz kırptıyorum. "Söz veriyorum sorun yok."

Kararsız görünüyor ve bir an için onu endişelendirdiğim için kendimi suçlu hissediyorum. "Eğer eminseniz..." "İşte M'tok geliyor," diye tısladı Bridget. "Yakalayalım onu."

"Elbette," diye el sallayarak söz veriyorum ve Penny ile Bridget'in beni sürükleyerek götürmesine izin veriyorum. Thrand'ın tepkisi yüzünden kendimi ne kadar suçlu hissettiğimi anlayamıyorum. Normalde bir erkeğe regl olduğunu söylersen, senden uzaklaşmak için sabırsızlanırlar. Thrand aslında sağlığım için endişeli görünüyordu, sanki kanamam olduğu düşüncesi onu rahatsız ediyordu. Onunla daha sonra konuşurum, diye karar veriyorum ve son bir kez ona dönüp bakıyorum. Penny elimi tutmuş beni sürüklerken uzaktan bizi izliyor.

Bridget M'tok'a yaklaştı ve o bizimle ava gitmekle ilgilenmedi. Hem de hiç. Şaşırmadım. Callie'ye bağlandı ve bu yüzden bize ihtiyacı yok. Bir grup kadına avlanırken bakıcılık yapmak onun eğlence anlayışına pek uymuyor.

Ama sonra Bridget düşündüğümde daha kurnaz olduğunu gösterdi. "Callie hakkında konuşabiliriz," diye teklif etti Bridget. "Belki nerede yanlış yaptığın konusunda sana bazı önerilerde bulunuruz."

"Mızrağımı alacağım," diyor hemen.

Ve böylece, bir av arkadaşımız oldu. Heyecanlanmalıyım. M'tok bize asılmayacak. M'tok tüm gününü birinden dişisi olmasını isteyerek ya da hangi delikten kanadığımızı merak ederek ve araya girip bizi kendimizden kurtarması gerekip gerekmediğini düşünerek geçirmeyecek. Yine de elimde olmadan Thrand'a bir kez daha bakıyorum.

Suçlu hissetmemeliyim. Arkadaşlıkla ilgilenmediğini açıkça belirtti. Bir kadın istiyor.

Bunu hatırlamak, diğerleriyle birlikte yola çıkmayı çok daha kolay hale getiriyor.

THRAND

"I Benden neden kaçtığını anlamıyorum," diye yakınıyorum Angie'ye ve kardeşim Vordis'e. "Oyunlarda muhteşem değil miydim? Takımım için çok puan kazanmadım mı?" "Harikaydın," diye yatıştırıyor Angie, bebeğini kaldırıp bana uzatarak. "Ben ona yeni bir bez getirirken Glory'yi tut."

Bebeği alıyorum, ondan yayılan pis kokuya bakarak yüzümü buruşturuyorum. "Babası yokken neden onu ben tutuyorum?"

Vordis sadece sırtıyor ve ağlarını onarmakla meşgul görünüyor. Angie ve benim karşımdaki kulübenin zeminine bağdaş kurmuş oturuyor ve ben de ona doğru kaşlarımı çatıyorum.

"Oyunlara gelince," diyor Angie ayağa kalkarak, "harikaydın. Neredeyse N'dek kadar iyiydin."

"Neredeyse," diye fısıldıyor Vordis, sırf beni kızdırmak için.

Glory cıvıldıyor ve bacaklarını tekmeliyor ve koku daha da kötüleşiyor. Yüzümü çevirerek onu bir kol boyu uzakta tutuyorum, ama sonra sargıları bacaklarından aşağı kaymaya başlıyor ve onu düzgün bir şekilde tutmak zorunda kalıyorum. Koku artık derilerimden asla çıkmayacak. Öğürme isteğime karşı koyuyorum. "Bu çocuğu neyle besliyorsun?"

Angie kıkırdıyor ve beni kurtarmaya geliyor. "Anne sütü mü? Ama bence o biraz kokuşmuş bir bebek. Öyle değil mi, kıymetlim?" Ağzını sıkıyor ve çocuğa büzüşmüş suratlar yapıyor, bu da kollarımda neşeyle çırpınan Glory'nin çok hoşuna gidiyor. Normalde çocuğu kucağıma almaktan, onun benim çocuğum olduğunu hayal etmekten hoşlanırım - ne de olsa kırmızı tenlerimiz uyuşuyor - ama belli ki hasta olduğunda değil. Ya da bazı kısımları hastayken. Alt kısımları. "Ciddiyim," diye devam ediyor Angie, "Yediğim bir şeyden olabilir. Veronica'yla bu konuyu konuşacağım. Belki Liz'in önerileri vardır. Memlekette gıda alerjisi diye bir şey var, biliyorsun."

Glory'yi bir kez daha Angie'ye teslim ettikten sonra sürahideki suyu alıp ellerimi yıkamak için üzerlerine dökerken Vordis tepkime gülüyor. "Buraya yemek sorunları ya da Glory'nin bezleri hakkında konuşmaya gelmedim. Nadine hakkında konuşmak istedim."

"Çok sabırsız," diye mırıldanıyor Vordis.

Kardeşim Clone'a kaşlarını çatıyorum. Angie'yle çiftleştikten beri, sanki içindeki tüm öfke ve hayal kırıklığı Angie'nin bacakları arasında geçirdiği birkaç geceyle yatışmış gibi sakin ve merkezde. Bu da beni ona karşı daha da sinirlendiriyor. "Oyunlarda iyiydim," diye tekrar belirtiyorum. "N'dek'ten daha iyiydim. Ama o umursamıyor gibi görünüyor."

Angie, Glory'yi battanierlerin üzerine yatırıp derisini değiştirmek için zorlu ve dağınık bir işleme başlarken, "Sana tam olarak ne olduğunu söyleyebilirim," diyor. Hayranlıkla ve biraz da dehşetle izliyorum

-İfade. Bebekler pis, dağınık yaratıklardır. Bir tane istiyorum... ve onlardan da korkuyorum. Bir klon olarak, bir bebeğe hiç yakın olmadım. Glory benim için bir gizem, özellikle de minik ayak parmaklarını tutarken ve annesine bulaşmış poposunu gösterirken yüzündeki mutlu, sakızlı gülümseme. Angie de sanki bu kadar küçük bir yaratıktan yayılan iğrenç koku gurur duyulacak bir şeymiş gibi mutlu davranıyor.

"Nedir o zaman?"

Angie Glory'yi silerken bana bakıyor. "Şu sürahideki suyu verir misin?" Veriyorum ve devam etmeyince tekrar soruyorum. "Eee?"

"Bir kere Vordis haklı. Çok sabırsızsın," diyor Angie tatlı ve rahat sesiyle. Vordis eğlenerek homurdanıyor, parmakları ağı onarırken uçuşuyor.

"Sessizlik," diyorum Vordis'e ve Angie'ye doğru eğiliyorum. "Sabırsızlık dışında. Sence onu rahatsız eden ne?"

Angie işini bitiriyor, kirli derileri dikkatlice bir bohçaya sarıyor ve bir sepete atıyor. Glory'nin çıplak karnını gıdıklıyor ve beni duraklatan, dikkatimi dağıtan sevimli bir miyavlamayla ödüllendiriliyor. Pis kokuya katlanmasına şaşmamalı. Glory mutlu olduğunda muhtemelen hayatımda gördüğüm en sevimli şey oluyor. Bir an için mutlu kardeşimi ve eşini çok kışkırdım. Sadece Glory'ye sahip değilim, aynı zamanda yakın zamanda yankılandılar ve ikinci bir çocukları olacak. Ve ben seçtiğim dişiyle ava bile gidemiyorum.

Gerçekten de, kader bize baktı ve sadece bir klona gülümsedi.

Angie basitçe "Benim," diyor ve Glory'yi tekrar kucağına alıp göğsüne yaslıyor. Dönüp bana bakıyor ve garip bir şekilde gülümsüyor. "Vordis'le buraya ilk geldiğinizde benim için kavga ettiğinizi açıkça belirtmişsiniz. Muhtemelen ikinci tercih olduğunu düşünüyordur ve hiçbir kadın bundan hoşlanmaz."

İkinci seçenek mi? Ama Angie söz konusu olduğunda asla bir seçim yapmak gerekmiyordu. Tıpkı Vordis gibi ben de kendimi ona adamıştım. Düşüncelerim son efendim tarafından Angie'yi diğer her şeyin üstünde tutacak şekilde yeniden programlanmıştı. Tabii ki ona saplanmıştım. "Ama kendimi ona adamıştım," diye itiraz ediyorum. "Hâlâ da öyleyim, her geçen gün dürtülerim azalsa da."

"Güvende olduğum için mi?" Angie merakla sorar.

"Büyük ihtimalle bu yüzden," diye ekliyor Vordis ve göğsüne dokunarak khui'sini gösteriyor. Eşi yanına oturduğunda sanki onu çağırıyormuş gibi mırıldanıyor ve titreyiyor.

Homurdanıyorum. Haksız olduğunu düşünmüyorum. Buraya geldiğimden ve khui'yi üstlendiğimden beri pek çok küçük şey değişti. Vordis rezonansa girdi ve ben girmemiş olsam da başka değişiklikler fark ettim. Her ikimizin de koyu renk gözleri khui'nin varlığından dolayı artık parlak mavi, hava bizi daha az etkiliyor ve sol dizimde yırtık bağlardan kaynaklanan eski ağrı - eski bir arena sakatlığı - artık geceleri beni uyandırmıyor. Khui hepimizi değiştiriyor.

Angie nazıkçe, "'Kendimi adadım' dediğinizde bunun ne anlama geldiğini bile anlamayabilir," diye açıklıyor. "Benim de bunu anlamam biraz zaman aldı. O bir klon değil. O bir insan. Bizim

dünyamız sizinkinden çok farklı."

Bu sabah sahilde Nadine'i düşündüm. Uzun bir süre bana nasıl baktığını ve sonra dönüp M'tok ve diğerlerine nasıl katıldığını. Şimdi bile bu anı beni çaresiz hissettiriyor ve

Kızgın. "Benimle konuşmazsa nasıl hissettiğimi ona nasıl anlatabilirim? Bu sabah onunla ve diğer dişilerle ava gitmeyi teklif ettim," diye itiraf ediyorum. "Hayır dedi ve onun yerine M'tok'un onlarla gelmesini istedi."

"M'tok güvende." Angie Vordis'i çalışırken izliyor, sanki sadece varlığı bile onu memnun ediyormuş gibi dudaklarında küçük bir gülümseme belirliyor. "Zaten başka biriyle rezonansa girmiş, yani onlar için bir sorun değil. Kasıtlı olarak kendilerine asılmayacak birini seçmişlerse hiç şaşırmam."

"Ben asla bir kadına vurmam," diyorum ona, gücenerek. "Arenada benimle birlikte olsa bile."

"Hit on flört etmek, sataşmak, sevgi gösterisinde bulunmak, öpücük talep etmek, vesaire anlamına gelir." Angie'nin bakışı kızgınlığa dönüşür. "Onunla konuşmayı denedin mi? Sadece merhaba demek ve gününün nasıl geçtiğini sormak gibi mi?"

"Evet." Sahilde birlikte koştuğumuz günü düşünüyorum. O zaman gülümsemesi çok genişti ve yarışı kazanamamış olmasını umursamıyor gibi görünüyordu.

Gülümsemesi parlıyor. "Harika, nasıl gitti?"

Nadine'i ve ona eşim olmasını teklif ettiğimde gülümsemesinin nasıl solduğunu düşünüyorum. "Ona asıldım," diye itiraf ediyorum. "Onu istediğimi söyledim."

Angie sadece iç geçiriyor.

Vordis, "Belki bir dahaki sefere onunla sadece konuşmak istediği konular hakkında konuşursun," diye öneriyor. "Bırakın konuları o seçsin ve siz sadece dinleyin."

"Sanki uzman olan sensin," diye alay ediyorum.

Angie arkadaşına bir kez daha rahatça gülümsüyor. "Ama çok iyi bir dinleyicidir ve bazen bir kız bunu takdir eder."

Homurdanıyorum. Belki de haklıdırlar. Belki de Nadine'i basit şeylerle ilgili konuşmalarla kandırmam gerekiyor... ve sonra onun eşim olmasını talep edeceğim. "Kandırmak," diye başımı sallıyorum. "Gardının düşmesini bekle ve sonra onu sahiplen." Angie'ye bir parmak sallıyorum. "Çok, çok zekice."

Sadece iç çekti. "Yardım etmeye çalıştığım için özür dilerim."

NADINE

Günler geçtikçe bu saçma kabilenin etkin bir parçası olmak giderek zorlaşıyor. Penny, Bridget ve ben kadın olduğumuz için kamptan her ayrılışımızda yanımızda bir erkek refakatçi olması gerekiyor. Kimse işleri kendi başımıza halledebileceğimizi düşünmüyor ve Liz bile bunu önerdiğimizde omuz silkiyor.

Konuyu açtığımda bana "Ben cinsiyetçi değilim," diyor. "Ama burada işler farklı. Yanında deneyimli bir avcıya ihtiyacın olduğunu söylediklerinde Raahosh ve R'jaal'a güven. Aptalca davranıp kendi başınıza da kaçmayın."

Ben pratik biriyim, bu yüzden kendimi öldürtmek gibi bir planım yok. Hoşuma gitsin ya da gitmesin, av gezilerine yanımda bir refakatçi götüreceğim. Sorun sadece doğru eskortu bulmak.

Bizimle ava çıkacak doğru kişiyi bulamıyoruz. İki geziden sonra, M'tok artık gitmek istemiyor. Sanırım Callie'nin ona aşık olmasını sağlayacak gizli sosu ona vermiyoruz.

-Ya da en azından ondan biraz daha az nefret ediyor ve böylece ilgisini kaybediyor. Ayrıca,

Bridget'in belirttiğine göre, bizimle vakit geçirmesini kıskanmıyor, bu yüzden av arkadaşı aramaya başladığımızda aniden gerçekten meşgul oluyor. Ki bu iyi bir şey. M'tok biraz otoriter ve bizim sakarlıklarımıza karşı sabırsız, en çok da avlanmayı yeni yeni öğrenen Bridget'e karşı.

Farli ile bir kez çıkacağız. Sadece bir kez. Aptalca bir şekilde Farli'nin kız olduğu için

takılması kolay biriydi. Onun yerine bizi çok yordu. Ada avcıları soğuk havaya pek alışık değiller ve bu yüzden buzlu kayalıklarda ilerlemekte acele etmiyorlar, tıpkı bizim gibi. Farli sanki bir tür dağ keçisiymiş gibi dörtnala koşuyor, korkusuz ve hızlı; biz de bütün günü onun zahmetsiz hızına yetişmeye çalışarak geçiriyoruz.

Ondan sonra kimse Farli ile ava gitmek istemiyor. Dayanacak gücümüz yok.

Rukh bizi bir kez dışarı çıkarıyor ama yürüyüş sırasında konuştuğumuzda Farli'den bile daha sabırsız davranıyor. Herhangi bir av hayvanını ürkütmek için mükemmel bir sessizlik içinde çıkmamız gerektiğini düşünüyor - kar ayakbakılarımızın karda çıtırdamasına ve hiç de hızlı hareket etmememize aldırmadan.

Yani evet, kesinlikle bir mücadele oldu. Cashol'un ne kadar nazik ve sabırlı olduğunu bir anda yeniden takdir ettim. Arazide ve avcılıkta yeni olduğumuzu biliyordu ve bize asla zamanını alıyormuşuz gibi hissettirmedi.

Dün R'jaal ile dışarı çıktık ama çiftleşmemiş erkeklerden biriyle çıkmak kötü bir fikirmiş. Sanki khuilerimizin rezonans içinde şarkı söylemeye başlamasını bekliyormuş gibi her birimize gözlerini dikti ve günün çoğunu bize nasıl iz arayacağımızı ya da tuzak kuracağımızı öğretmekten çok insan kadınları hakkında bilgi edinmekle geçirdi. İnsanların kur yapması, öpüşmesi, memlekette cesur savaşçılar olan bir sürü erkeğimiz olup olmadığı, daha önce çiftleşip çiftleşmediğimiz ve kabiledeki herhangi bir kadının "uzun boynuzlu, güçlü bir erkekle" ilgilenip ilgilenmediği hakkında konuşmak istedi. Eyeroll. Göğsünü ovuşturarak bizi izledi, gözlerinde hepimizi gerçekten rahatsız eden beklenti dolu bir bakış vardı.

Ve tabii ki kampa döndüğümüzde, diğer tüm çiftleşmemiş erkekler sanki onlara bir şekilde ihanet etmişiz gibi davrandılar. O gece S'bren Penny'yi yalnız bırakmadı ve Thrand sanki yanlış bir şey yapmışım gibi ateşin etrafındaki gölgelerden beni izledi. A'tam ve Bridget başka bir kavgaya tutuşuyor, Bridget tekrar çekip gitmeden önce tıslayan, öfkeli fısıltıları kampa yayılıyor. A'tam onu takip ediyor ve ben de Bridget'in iyi olduğundan emin olmak için ayağa kalkıyorum ama Liz kolumu tutup başını sallıyor. "Bırak kendi başlarına halletsinler," diyor. "A'tam ona zarar vermez ve eğer kıran kırana bir kavgaya tutuşurlarsa, belki de bunu sistemlerinden atarlar."

Yine de herkes için rahatsız edici bir akşam. Ertesi

sabah kimse ava gitmek istemiyor gibi görünüyor.

"O'jek beni balığa davet etti," diyor Penny özür dileyerek. "Bana zıpkınla balık tutmayı nasıl geliştirebileceğime dair birkaç numara gösterebileceğini söyledi ve bu iyi bir fikir gibi göründü."

"Öyle mi?" Kuşkuyla bir kaşımı kaldırıyorum. Çiftleşmemiş adamlar, ne pahasına olursa olsun bir kadın elde etmeye kararlı olduklarını açıkça ortaya koydular ve bu yüzden hiçbirinin nedenine güvenmiyorum.

Penny kızarıyor ve omuz silkiyor. "O iyi biri ve bana karşı bir pislik gibi davranmadı. Ayrıca, birkaç saat boyunca bir kayanın üzerinde durup mızrak tutmak, bir saat içinde on yedinci uçuruma tırmanırken Rukh'un bana çok yavaş olduğumu söylemesinden daha hoş geliyor."

Haklı. Ona bir el salladım. "İyi eğlenceler. Yarın ava gitmek istersen bana haber ver."

"Yapacağım! Belki Bridget'i de alırsın?"

Başımı sallayıp dışarı çıkıyorum ve küçük avcı üçlümüzün diğer üyesini arıyorum. Bridget ateşin yanında Gail'le konuşuyor, Gail de Z'hren'i kucağında zıplattıyor ve bebeği güldürüyor. Onun gülüşü de çok parlak ve ben de onlara doğru çekiliyorum. Bebekleri severim. Belki de çocukken kız kardeşim Serena'nın doğduğu ve bana dünyanın en iyi bebeği gibi görüldüğü zamanları hatırlatıyor. Belki de khi'i bana sıramın geldiğini hatırlatıyor. Her neyse, küçük adama doğru çekiliyorum ve bana uzandığında, onu Bridget'in kollarından koparıyorum ve ona sarılıyorum. Kamuflajı değişiyor ve

sonra teni benimki kadar koyu oluyor ve kalbim şefkatle sıkışıyor. "Şu haline bak. Bir kadını nasıl kazanacağını biliyorsun." Alnına, boynuzlarının minik tomurcuklarının arasına bir öpücük konduruyorum.

"Evet," diyor Gail ateşte kaynayan suya birkaç karides eklerken. "Ne zaman ona kızsam, anlıyor. Renk değiştiriyor ve sonra bom. Kızgın kalamıyorum. Beni nasıl çalıştıracağını biliyor, diyor Vaza." Gülümseyerek başını hafifçe sallıyor. "Sanki Vaza'yı nasıl çalıştıracağını bilmiyor. Lütfen. O çocuk hepimizi küçük parmaklarına doladı."

Kıkırdıyorum ve Z'hren büyülenmiş bir şekilde saçlarıma uzanırken ağırlığımı yavaş bir sallanma hareketiyle ileri geri kaydırıyorum. Bridget karnını dürtüyor, ona doğru eğilip miyavlıyor ve ben de ona bakıyorum. Üzerinde av kıyafetleri değil, benim "kamp kıyafetleri" dediğim kıyafetler var. Biraz daha rahatlar, biraz daha az vücuda oturuyorlar. "Sanırım sen de ava gitmek istemiyorsun?"

Gözleri şaşkınlıkla açılıyor ve sonra yüzü kıpkırmızı kesilerek kızarıyor. "Ben mi? Oh. Bu sabah kendimi pek iyi hissetmiyorum, o yüzden uyandığında şifacıyı görmeye gideyim dedim."

Bu da demek oluyor ki Rukh muhtemelen onu da kaçırdı. Artık hiç av arkadaşım yok. Hayal kırıklığımı gizleyip gülümsüyorum. "Umarım daha iyi hissedersin."

"Ben de."

"Seni rahatsız eden ne?" Gail yanımıza gelerek soruyor. Elini Bridget'in alına koyuyor - her ne kadar khu sayesinde ateşimiz çıkmasa da - tam bir anne jesti. "Sana özel bir çay yapmamı ister misin? Kendimi kötü hissettiğimde canlanmama yardımcı olan birkaç bitkim var."

"İyi olacağım," diyor Bridget çabucak.

"Emin misin? Kızarmış görünüyorsun." Gail'in yüz ifadesi endişeliydi. "Bir şeyler yemek ister misin?" "Gerçekten, bugün sadece dinlenmem gerekiyor," diye söz veriyor Bridget. "Aslında gidip Veronica'nın uyanık olup olmadığına bakacağım."

Şimdi." İkimize de özür dileyen bir gülümseme veriyor, sessiz bir teşekkürle Gail'in omzunu sıkıyor ve sonra ana toplanma alanını terk ediyor.

Tam o sırada Z'hren saçımdan bir avuç tutuyor. Tuttuğu küçük yumruğu çözmeye o kadar odaklanmışım ki, kulağıma bir ses fısıldayana kadar arkamdan birinin geldiğini fark etmiyorum.

"Sana yalan söylüyor."

Thrand'ın kulağıma gelen yumuşak ve derin sesi karşısında şaşkınlıkla irkiliyorum.

Hemen Z'hren'i kollarımdan çekip alıyor - onu düşürdüğümünden değil - ve çocuk Thrand'ı görünce zevkle uluyor. Thrand'ın onu havaya fırlatmasını ve Z'hren'in mutlak bir sevinçle ciyaklamasını biraz sinirlenerek izliyorum. Bebek benim için asla böyle sesler çıkarmaz ama çocuğun sevinçle ulumasına bakınca Thrand'ın dilimlenmiş ekmekten sonraki en iyi şey olduğunu düşünebilirsiniz.

Gail bile kıkırdıyor ve ona başını sallıyor. "Onu çok fazla fırlatma yoksa kahvaltısını üstüne kusar."

"Yapmayacağım," diyor Thrand ve onu tekrar fırlatıyor.

"Bebekler beni sever." Kendine olan güveni karşısında gözlerimi deviriyorum.

"Ve arkadaşın konusunda haklıyım."

"Yalan söylediğini mi? Nasıl anladın?" Ona sabırsız bir bakış attım.

"Nasıl yürüdüğüne bak." Çenesini kaldırıp tepeyi işaret ediyor.

Dönüp Bridget'i izliyorum. Yavaş hareket ediyor ama bunun nedeni şifacının kulübesine giden yolun eğimli ve kumlu olması olabilir. Yine de adımlarını zorluyor ve sanki dünyanın en ağırlı kaslarına sahipmiş gibi hareket ediyor gibi görünüyor. Zavallı Bridget. "Avcılıkta yeni ve Rukh ile Farli son birkaç gündür bizi çok yordular," diye açıklıyorum ona. "O kadar da tuhaf değil."

Thrand bana sinsi bir bakış atarak, "Dün gece Altın'ın kulübesindeydi,"

diye devam ediyor. Kaşlarımın saç çizgime doğru gittiğini hissedebiliyorum. "Ne?!"

Ateşin etrafındaki herkes bana bakmak için duraksıyor. Z'hren "guh!" gibi bir ses çıkarıyor ve aynı fikirdeymiş gibi renkleri tekrar kendi esmer tenime kaydırıyor.

Thrand sadece gülüyor.

Ona doğru eğildim. "Saçmalıyorsun. Birbirlerinden nefret ediyorlar."

"Benim kulübem onunkine yakın. Dün gece duyduğum nefret değildi." Bana kendini beğenmiş bir bakış attı.

Bridget'i yokuş yukarı çıkarken izliyorum ve... çarpık bacaklı mı yürüyor? Hmm. Yüzü kızarmıştı ama... son zamanlarda ikisinin de tıslayan kediler gibi ne kadar çok tartıştıklarını unutamıyorum. "Asla olmaz."

"Evet, öyle," diyor Thrand. "Belki de özür dileme konusunda oldukça iyidir." Ona bir bakış fırlatıyorum.

"Bugün ava çıkacak mısın?" diye soruyor, aniden konu değiştirerek. "Ben de seninle gelirdim."

Thrand ile yalnız mı? Bütün gün mü? Bu gerçekten kötü bir fikir gibi görünüyor. "Aslında ben de tam Rukh'u almak üzereydim," diye yalan söylüyorum. Rukh'la bir yere gitmeyi planlamıyordum ama Thrand'la bütün gün yalnız kalmak bir şeyleri yeniden düşünmeme neden oluyor.

"Gidebilirim-"

"Davetli değildin," diye tatlı bir şekilde işaret ediyorum ve sonra gidiyorum. Beni takip etmediğinde garip bir şekilde hayal kırıklığına uğradım. Sonunda dönüp etrafıma baktığımda, Gail'le konuşuyordu, başları Z'hren'e eğilmişti ve yine gülüyordu.

Bunun beni neden bu kadar rahatsız ettiği hakkında hiçbir fikrim yok. Thrand nasıl oluyor da en ufak bir hareketle bile derimin altına girmeyi başarıyor? Tanrım, bunu gerçekten bırakmalıyım. O bir kabile arkadaşı, daha fazlası değil. Kendine bir eş bulmak için çırpınan ve ara sıra bana odaklanan başka bir adam sadece. Ona da R'jaal'a davrandığım gibi davranmalıyım. Sabır ve nezaketle.

Ama adam beni sinirlendiriyor.

Kampın içinden geçip Rukh'un çadırına doğru ilerliyorum. Ön tarafta duruyor, oğlu yanında ve beni şaşırtacak şekilde Mari'yle de konuşuyor. Kollarını göğsünde kavuşturmuş ve kaçmaktan başka bir şey istemiyormuş gibi görünüyor. Yaklaşırken tereddüt ediyorum. "Kötü bir zaman mı?"

Rukh bana el sallıyor. "Güzel. Geldin demek. Bugün Mar-ee ve oğlumla birlikte avlanacağız."

Rukhar, babasının yabancılara karşı takındığı o temkinli bakışla beni izliyor. Ona gülümsüyorum, onu kazanmaya kararlıyım. Thrand'ın övünmesini hatırlıyorum. Çocuklar beni seviyor. Onlar da beni seviyor, lanet olsun.

Sonra bu kadar küçük ve aptalca bir şey için onunla rekabet ettiğimi fark ediyorum. Tanrım, yardıma ihtiyacım var. "Bugün sadece ben varım," diye itiraf ediyorum yaklaşırken. "Penny ve Bridget meşguller." Marisol'a başımı salladım.

"Ama yine de tam bir grubumuz var gibi görünüyor."

Gözleri yüzünde kocaman ve dudağını çiğniyor. Tüm vücudu gergin ve sürekli saklandığı ilk günleri hatırlıyorum. O gergin biri, Marisol. Onu anlayamıyorum. Ama o sadece başını sallıyor ve derin bir nefes alıyor. "Öğrenmeye ihtiyacım var," diye itiraf ediyor. "Faydalı olmak istiyorum."

"Biz de bunun için buradayız," diyorum omzunu sıvazlayarak. Bir bakıma, hem Marisol'un hem de küçük Rukhar'ın bizimle olması iyi bir şey. Bu, Rukh'un grup olarak bize karşı daha sabırlı olabileceği anlamına geliyor.

NADINE

A Birkaç saat sonra, böyle bir şey düşündüğüm için pişmanlık duyuyorum.

Marisol bu işlerde yeniyken ve Rukhar küçükken Rukh'un bize zorluk çıkarmayacağını mı düşünmüştüm? Meğer Rukhar iri yarı babasından daha hızlı ve çevikmiş, hem de korkak bir kediye göre,

Marisol inanılmaz derecede iyi bir tırmanıcı. Bu gruptaki ölü ağırlık benim ve dün yakındaki bir kanyonda olan ve hareket eden bir dvisti sürüsünün arkasından başka bir dar, dolambaçlı sırtı tırmanırken bunun beni aşağı çekmesine izin vermemeye çalışıyorum.

Ben sırtın tepesinde soluklanırken, Marisol mızrağına yaslanıp ufka bakıyor. Sessiz, hatta Rukh'tan bile daha sessiz ve bu da uzun bir gün geçirmeme neden oluyor. Penny ve Bridget'le sohbet etmeye alışkınım, izleri takip ederken ve düzenli uğrak yerlerimizi kontrol ederken gülüyoruz. Avlanmanın farklı insanlarla bu kadar farklı olabilmesi komik. Rukhar bile her şeyi inanılmaz derecede ciddiye alıyor, küçük mızrağını elinde sıkıca tutuyor, sanki av partisinin başında babası değil de kendisi varmış gibi.

"Baba," diyor uzun bir süre sonra ve sırtın uzak tarafındaki bir parça çalkalanmış kara doğru ilerliyor.

Rukh onaylayan bir homurtu çıkarıyor ve çocuğun başına dokunuyor; Rukhar'ın zevkten neredeyse ışınladığını, küçük bedeninin gururla doğrulduğunu görebiliyorum.

"Bu taraftan mı?" Sırtın tepesine doğru ilerlemeye başladıklarında sordum.

Kimse bana cevap vermiyor. Yürümeye devam ediyorlar, ben de arkalarından gidiyorum. Rukh'un çok konuşan biri olmadığını biliyorum. O, sessizliği konuşmaya tercih eden avcılardan biri, çünkü avın yüksek seslerden korktuğunu düşünüyor. Belki de öyle, ama yine de sessiz bir tırmanış günü yerine dostça bir sohbet günü geçirmeyi tercih ederim.

Bir süre sırtın tepesi boyunca, çalkalanan karı takip ederek ilerliyoruz. Mari arada sırada donmuş dvisti dışkısı parçalarını yakıt olarak kullanmak üzere toplayıp yanındaki çantaya koyuyor ve Rukh da ona sessizce başıyla onay veriyor. Onun ayak uydurmasına seviniyorum ama grubu aşağı çeken

benmişim gibi hissetmekten kendimi alamıyorum. Bundan nefret ediyorum. Güçlü olan, kimsenin göz kulak olmak ya da kontrol etmek zorunda olmadığı kişi olmayı seviyorum.

Zayıf halka olmayı sevmiyorum.

İzler kayalıkların bir kısmında hafif bir eğimle aşağıdaki kanyona doğru iniyor ve ben tamamen bizim de peşlerinden inmemizi bekliyorum. Rukh, Rukhar'ın omzuna dokunduğunda ve ikisi de tepenin zirvesine yakın bir yere çömelip beklediklerinde şaşıyorum. Mari arkalarında duraklıyor ve bana kararsız bir bakış atıyor.

"Neden duruyoruz?" Merakla sordum.

Rukh dönüyor ve bana tuhaf bir bakış atıyor. "Oyun gitti. Dvisti kaçtı." Elini havada salladı. "Rüzgâr değişti. Arkadaşının kokusunu alıyorlar."

"Arkadaşım mı?" Mari'ye bakıyorum ve bir an için Rukh'un onu dışlayacak kadar kaba davranmasına şaşıyorum.

"Thrand," diye ısırdı Rukh. "Arkadan takip ediyor."

O ne? Çenemin açık kaldığını fark edip kapatıyorum, sonra dönüp arkamıza bakıyorum, ufku tarıyorum. Kanyonun aşağısında, arkamızda yaklaşık bir futbol sahası uzaklığında, soluk kürklerle kaplı bir figür olduğu kesin. Hareket edişini izlerken, sadece duruşundan onun Thrand olduğunu anlıyorum, ama yine de kırmızı bir deri parıltısı görene kadar şaşkınlıkla bakıyorum.

"Bu salak ne yapıyor?"

"Eğer geliyorsa, ona acele etmesini söyle. Ya bize katılsın ya da katılmasın." Rukh sabırsız görünüyor ve hatta Rukhar da benden memnun değilmiş gibi bir bakış fırlatıyor.

Mari gergin bir şekilde dudağını çiğniyor ve beni izliyor. "Gidip bir şey söyleyeyim mi?"

"Hayır. Sen burada kal." Omzunu okşadım. "Bu salağı ben hallederim." Ve karlı kanyonun kenarından aşağıya doğru dikkatlice kayarak dibe kadar indim ve sonra koşarak ona doğru ilerledim.

Ona sövüp sayıyorum ve kafamda ona her türlü şeyi söylüyorum. Aptal. Aptal. Gerizekalı. Ahmak. Salak. Dik kafalı. Mankafa. Bütün gün Dvisti sürüsünü takip ettiğimize ve onun onları korkutup kaçırdığına inanmıyorum. Neden burada olduğunu biliyorum. Benimle gelmek istedi, ben de hayır dedim, o da bir şekilde gelmeye karar verdi. Hakaret listesine "inatçı"yı da ekliyorum.

Yüzünü görece kadar yaklaştığımda ve kocaman, sıcak, seksi bir gülümsemeye büründüğünde tüm bu hakaretler kafamda yok oluyor. Bu kadar sinir bozucu olsa bile bu kadar iyi görünmeyi başarmasından nefret ediyorum. Her iki klon da çekici ama Thrand'ın kişiliği gülümsediğinde parlıyor ve bunun midemi bulandırmasından nefret ediyorum. "Neden buradasın?" diye soruyorum. "Davet edilmedin!"

Thrand bana ters bir bakış attı. "Ben de avlanıyorum."

"Bizi takip ediyorsun!"

"Hayır, sadece aynı yöne gidiyoruz." Dişlerini göstererek tekrar sırtıyor. "Birbirimize rastlamamız büyük şans, değil mi?"

"Şans, ha?" Homurdanıyorum. "Başka bir iz bulabilir misin? Rukh'un tepesi atıyor çünkü oyunu korkutuyorsun."

Uzaktaki tepedeki formlara bakıyor, üçü de bizi izliyor. Sonra bana dönüyor ve gülen ifadesi ciddileşiyor. "Benimle avlanır mısın? Seninle konuşma fırsatı bulmak isterim."

"Bu yüzden mi buraya geldin?"

"Evet."

Samimiyetine şaşırdım ve biraz da garip bir şekilde memnun oldum. Daha aptalca oyunlar oynayabilir, bu konuda dalga geçmeye devam edebilirdi ama bunun yerine itiraf etti. Bu yönünü seviyorum. Ve benimle ne hakkında konuşmak istediğini merak ediyorum. "Ben... Sanırım gidip bazı tuzakları kontrol edebiliriz. Diğerleriyle ben konuşuyorum. Tabii bize katılmak istemiyorsan?"

"Buraya onları görmeye gelmedim," diye yanıtlıyor Thrand, beni izlerken bakışları yoğunlaşıyor. Terli ve kat kat kürkle kaplı olmama rağmen titriyorum. Bu bakış... Tanrım.

Belki de onunla birlikte gitmeye karar verdiğim için aptalın tekiyim ama merakım beni öldürüyor. Ne hakkında konuşmak istediğini bilmek istiyorum. Bu yüzden tepeye geri dönüp Mari, Rukh ve Rukhar'ın yanına gidiyorum. "Onunla birlikte gitmemin sizin için bir sakıncası var mı? Kampa yakın birkaç tuzağı kontrol edebilir ve senin yolundan uzak durabiliriz."

Rukh başını sallıyor ve ayağa kalkıyor. "Rüzgâr yönünde," diyor. "Her şeyin kokunuzu alabileceği rüzgar üstü değil."

"Rüzgara karşı," söz veriyorum. "Bensiz iyi olacak mısınız? Avı mahvetmek istemiyorum." Rukh homurdanıyor. "Biz iyiyiz."

Lanet olsun. İşte gururum gidiyor. Mari'ye özür dileyen bir bakış atıyorum, onu geride bırakırsam kendini garip hissedip hissetmeyeceğini merak ediyorum. Eğer öyle hissederse, kalırım. Kendini terk edilmiş hissetmesini istemem. Ama Marisol'un ifadesi sakın ve endişesiz. Zerre kadar endişeli görünmüyor, bu yüzden onları ektiğim için kendimi daha iyi hissediyorum. "Bu gece kampa görüşürüz o zaman." Onlara el sallıyorum ve Thrand'ın yanına geri dönüyorum. Ona tekrar katıldığımda tuhaf bir şekilde tetikte ve biraz da gerginim. Mızrağı yanında ve av bıçaklarını kemerine takmış, bu da bana gerçekten avlandığını söylüyor, ama gözlerinde buraya gelmesinin gizli bir nedeni olduğunu söyleyen bir bakış var.

Bizi kasten takip etti. Nedenini bilmek istiyorum.

Ondan korkmuyorum elbette. Bu gezegendeki erkekler, bir kadının kendilerini sevmesini sağlamakla, sevgiyi zorlamaktan çok daha fazla ilgilendiklerini açıkça ortaya koydular. "Tecavüz" ve "saldırı" gibi şeylerin ne olduğu hiç akıllarına geldi mi bilmiyorum. Kadınlar söz konusu olduğunda iğrenç derecede katı kafalı olabilirler mi? Tabii ki evet. Ama güvenliğim için korkmuyorum. Yine de Thrand'a karşı biraz temkinliyim. "Bu benden tekrar kadının olmamı istemek için yarım yamalak bir talep değil, değil mi? Eğer öyleyse hemen diğerlerine yetişeyim."

Thrand başını sallar. "Burada olma sebebim bu değil." "O zaman neden buradasın?"

Geldiği yoldan geri yürürken bir dakika düşünüyor. Sonra bana bakıyor, yüz ifadesi tamamen ciddi. "Sana a'ani'den bahsederdim. Klonlar."

Bu beni şaşırttı. Bana kendi halkından mı bahsetmek istiyor? "Neden?"

"Böylece beni anlayabilirsin." Yüzünü işaret ediyor. "Yani Thrand'ı Thrand yapan şeyin ne olduğunu biliyorsun."

öyle."

Gülmüyor ve normal alaycı gülümsemesi tamamen kaybolmuş. İtiraf ediyorum, bağımlısı oldum.

Duymak istiyorum

Daha fazla. "Tamam o zaman," diyorum. "Ama önce rüzgarın yönünü değiştirelim, tamam mı?"

En büyük tepeyi aşip kayalıklar boyunca ilerleyerek uzaktaki sahil kampına doğru dönerken sessiziz. Bu yönde bir dizi tuzak var, ama ikimizin de içlerinde ne olduğuyla ilgilendiğini sanmıyorum. Onun yakınlığının, en derin kar yığınları arasında bile zahmetsizce ilerlerken vücudundaki gücün çok farkındayım. Güçlü, kuvvetli ve kendinden emin ve başımın belası olsa da bunu inanılmaz derecede çekici buluyorum.

Icehome sahil kampındaki tüm erkekler arasında Thrand'ı en güzeli olarak görüyorum.

Aynı zamanda başımın en büyük belası. Dik kafalı, inatçı ve sinir bozucu derecede tek fikirli. Sırf bir kulübe yaptı ve Angie istemediği için benim olması gerektiğine karar verdi diye ayaklarına kapanmam gerekiyormuş gibi davranıyor.

Artıklarla ilgilenmiyorum. Hayır, teşekkürler.

Thrand'ın beni sinirlendiren tüm nedenlerini düşünmek beynimin odaklanmasına yardımcı

oluyor. Durduğumuzda, artık formunun ne kadar iyi olduğunu fark etmiyorum, şimdi dudaklarında bir kez daha o küçük kendini beğenmiş gülümsemenin nasıl olduğunu fark ediyorum.

"Ne?" Talep ediyorum.

"Bahse girerim benim tuzaklarımda en az bir hayvan vardır," diyor. "Ve muhtemelen seninkinden daha fazla av vardır."

Bu söylenebilecek en gülünç -ve en taht- şey. Kibrine karşı başımı sallayarak gülmeye başlıyorum. "Senin için her şey bir yarışma mı?"

Thrand düşünceli görünüyor, cevap vermesi uzun zaman alıyor. "Bazen, evet," diye itiraf ediyor. "Ama bu benim yetiştirilme tarzımdan kaynaklanıyor. Sizin halkınızın klonları yok, değil mi? A'ani?"

"Henüz değil," diye itiraf ediyorum. "Gerçi ileride oraya doğru yola çıkabiliriz."

"Umarım yapmazsın." Yüz ifadesi acımasız. "Var olan tek a'ani artık klonlanmış olanlarımız. Ucuz işgücü olarak kullanılıyor, bir projenin ömrü boyunca dayanması beklenmeyen tek kullanımlık köleleriz. Sahibinden sahibine satıyoruz ve bize her türlü aşağılık iş veriliyor. Ben defalarca asker, gardiyan ve gladyatör oldum. Bundan başka bir hayat hatırlamıyorum ve tüm bu yıllar boyunca Vordis benim yanımdaydı. Aynı klon grubundanız, aynı laboratuvar barakalarında yetiştirildik ve aynı efendilere tekrar tekrar satıldık. Birlikte iyi çalıştık ve sanırım çok rekabetçi olduğumuz için çoğundan daha uzun yaşadık. Efendilerimiz arasında bir klonun sıkı çalışmasını sağlamak için ona çabalaması gereken bir şey vermeniz gerektiğine dair bir şaka vardır. Biz gladyatörken, yeterince turnuva kazanırsak bize bir dişi verilebileceği söylenirdi."

"Peki ya sen?" Bana söyledikleri karşısında hem dehşete kapıldım hem de büyüledim. "Bir dişi mi verdiler?"

Bana alaycı bir bakış attı. "Hayır. Yalan söylediler. Her zaman yalan söylediler. Ama biz yine de en iyisi olmak için çabaladık, çünkü ya bu sefer doğruysa?" Omuz silkiyor. "Bize öyle söylendi. Bazen kadınlar, bazen de daha iyi uyku odaları. Tüm klonlara kırk yaşına geldiklerinde özgürlüklerini kazanma şansı isteyebilecekleri söylenirdi, yani bu da uğruna çabalanacak bir başka şeydi. Ben bu kadar uzun yaşayan bir klon tanımadım ama diğerleri bundan sık sık bahsediyordu, yani doğru olmalı, değil mi?"

Onun için üzülüyorum. Sürekli elime bir havuç tutuşturulup sonra tekrar elimden alınmasını hayal edemiyorum. Özgürlüğünü satın alabilmek için kırk yaşına kadar yaşamayı ummayı hayal edemiyorum. Kölelik çok yanlış ve korkunç bir şey ve bu güçlü, yetenekli adam tarafından bunun gelişigüzel konuşulması içimi parçalıyor. "Hiç kimse senin için savaşmadı mı? Seni özgürleştirmek için?"

"Klonlar böyle şeyler için yeterince önemli değildir." Gülümsemesi zayıf.

Tüm bu uzay yolculuğu yapan ırkların çok akıllı ve aydınlanmış olmaları gerekirken, insanları sığırımız gibi takas etmeleri komik. Başımı sallıyorum ve benim de tıpkı diğer kadınlar gibi birilerinin kölesi olmak için satın alındığımı hatırlıyorum. Bu buzlu gezegen için yeni bir takdir duymamı sağlıyor, çünkü burada o pislikten güvendeyiz.

Thrand bir süre sonra devam eder. "Bazen, bir sahip klonun düzgün bir şekilde zorlanamayacağını hissettiğinde, kendini adar."

"Kendini adamak" kelimesini ilk kez onun ağzından duymuyorum ama söyledikleri kafamı karıştırıyor. "Ne demek istiyorsun?"

Ellerini iki yana açıyor. "Biz kendimizi adadık. Zihinsel telkinler vermek için yerleştirilebilen programlar -çipler, bazen- var. Ben bir askerken, belirli bir üsse ve onun savunmasına 'adanmışım'. Tek amacım -tek amacım- ne pahasına olursa olsun onu korumaktı. O üs dışında hiçbir şey benim için önemli değildi. Onu savunmak için yaşadım ve nefes aldım. Görev tamamlanıp Vordis ve ben satıldığımızda, yeni efendimiz bu programlamayı kaldırttı. O gittikten sonra kendimi çok boş hissettiğimi hatırlıyorum. Sanki benim için bir anlam olan her şey bir anda yok olmuştu. Çok...

karanlık bir duyguydu." Bana doğru bir bakış attı. "Ama bir klonun nasıl hissettiği kimsenin umurunda değil."

Bana söylediği şey karşısında şok olmuş bir halde başımı sallıyorum. "Biri içeri girdi ve zihnine bilinçaltı mesajlar mı yerleştirdi?"

"Eğer halkınız buna böyle diyorsa, evet."

"Bu çok yanlış." Bu çok büyük bir ihlal. Bu konuda bu kadar sakin konuşabilmesine şaşırdım.

"Bu bir klon olmanın gerçekliği." Tekrar bana baktı. "Buraya gelmeden önce kendimi yeniden adadım."

Karnım komik bir şekilde sıkıştı. "Oh?"

"Angie'ye ve doğmamış çocuğuna."

Ona bakıyorum, sanki dünya etrafımda dönüyormuş gibi hissediyorum. "Şaka yapıyorsun."

"Ben değilim. Uyandığım andan itibaren onun iyiliği benim öncelikli hedefim oldu. Onun ya da çocuğunun yaralanmasına ya da hastalanmasına izin vermek, görevimde başarısız olduğum ve kendimi yok etmem gerektiği anlamına gelirdi. En azından uyandığımda böyle hissettim." Göğsüne dokunuyor, yüz ifadesi düşünceli. "Sanırım khui'm adanmışlığı engelliyor. İlk geldiğimde Angie ve çocuğundan başka bir şey düşünemiyordum. Ancak her geçen gün, ona karşı daha az güç hissediyorum. Elbette ona ve Glory'ye her zaman göz kulak olacağım. Ama ona karşı hissettiklerim Vordis'in hissettikleriyle aynı değil. Bir keresinde bana, eğer Glory başka bir erkeği seçseydi dünyasının başına yıkılacağını söylemişti. Ama ben öyle hissetmiyorum. Hem de hiç." Dönüp bana bakıyor. "Onu seviyor. Ben sevmiyorum."

Kelimeler basit ama bedenimde tekrar tekrar yankılanıyor. "Bunu bana neden söylüyorsun?"

"Çünkü beni anlamamı istiyorum." Ağzı yarım bir gülümsemeyle kıvrılıyor. "Ve bu yüzden bana kızgın olduğun için."

"Değilim," diye itiraz ediyorum. Yanaklarımın ısındığını hissedebiliyorum. Angie yüzünden kızgın olduğumu düşünmesi çok saçma.

O çok iyi, çok tatlı bir kadın ve bir bebeği ve bir eşi var.

"Onun gözünde ikinci olduğunu düşünüyorsun," diye devam ediyor. "Ve ben sana öyle olmadığını söylemeye çalışıyorum."

Sözleri içimde küçük bir heyecan yaratıyor. Hiçbir şey söylemiyorum. Çok yeni, çok kırılgan hissediyorum. Hala ne düşüneceğimi ya da ona inanıp inanmayacağımı bilmiyorum... ama garip bir şekilde bu sözleri duymak iyi hissettiriyor.

"Nasıl hissettiğimi açıklamakta iyi değilim," diye devam ediyor Thrand. "Bir klon kendisine nasıl hissetmesi gerektiğinin söylenmesine ya da bunun zihnine yerleştirilmesine alışkındır. Ben Vordis ile aynı görülmeye alışkınım. Bir ve aynı olduğumuzu. Bazen onun gibi düşünmek zorunda olmadığımı, onun gibi davranmak zorunda olmadığımı fark etmek benim için zor oluyor. Sadece bir a'ani değil, Thrand da olabileceğimi." Düşünceli görünüyor. "Bazen zor oluyor ama kendimi gerçekten ne istediğimi düşünmeye zorladım." Omuz silkiyor. "Artık biliyorum ve yolum çok kolay."

"Ne istiyorsun?" Merakla sordum.

Kırmızı tenine karşı absürt bir şekilde parlak mavi gözleriyle bana bakıyor. "Sen."

Hem gururlandım hem de hayal kırıklığına uğradım. "Bana asılmayacağını söylemiştin Thrand. Yapma bunu."

"Siz sordunuz. Ben sadece size söylüyorum. Bunun üzerine hareket etmiyorum."

Bunun üzerine biraz rahatlardım. "Yeterince adil." O zorluyor diye ben de cevap vermek zorunda değilim. "Cevabım hâlâ hayır bu arada."

"Buna saygı duyuyorum ama nedenini de merak ediyorum. Ben güçlü ve yakışıklı değil miyim?" Çenesini bana doğru kaldırdı. "Görünüşümü beğeniyorsun. Beni izlediğini görüyorum."

"Herkesi izliyorum," diye geçiştiriyorum. "Senin beni izlediğin gibi değil."

Gözlerimi deviriyorum. "Seninle buraya bana saplantılı bir şekilde asılmanı istediğim için gelmedim Thrand." "Sana asla vurmayacağım," diyor beni yanlış anlayarak. "Ama sana nasıl hissettiğimi söyleyeceğim. Seni eşim olarak istemem sana neden bu kadar itici geliyor? Bir klon olduğum için mi? Bu beni

senin gözünde değersiz mi?"

"Kesinlikle olmaz. Eğer burada biriyle takılacak olsaydım, bu muhtemelen senin kibirli kıçın olurdu." Bu sözleri söylerken bile gülümsüyorum. "Ben sadece bir erkeğin benimle ilgilenmesine ihtiyacım olduğu fikrine karşı çıkıyorum. Biriyle birlikte olduğumda, bunun istediğim için olmasını istiyorum, zorunda hissettiğim için değil."

"Ve şu anda buna mecbur olduğunu mu hissediyorsun?" diye soruyor, yüz ifadesi düşünceli.

Etrafımızı işaret ediyorum. "Bu gezegende tam olarak eşitlik merkezi sayılmaz. Bir erkeğin benimle ava gelmesi gerekiyor. Çiftleşmemiş her erkek bize et parçasıymışız gibi bakıyor. Buradaki herkes biriyle rezonansa girmem an meselesiymiş gibi davranıyor ve bu oldukça rahatsız edici. Bir süreliğine sadece ve sadece ben olmak istiyorum. Başkalarını düşünmeye başlamadan önce kafamı toparlamak istiyorum."

Thrand bilgece başını sallar. "Bu mantıklı."

"Öyle mi? Güzel." Rahatlamış bir şekilde nefes veriyorum. Bu onunla şaşırtıcı derecede kolay bir konuşmaydı. Sahildeki tüm insanlar arasında, başkasınınkini üstlenmeden önce kendi sorunumu çözmek istediğim düşüncesine en dirençli olanın o olacağını düşünmüştüm.

"Bir şey daha sorabilir miyim?"

Ona yapabileceğini gösteren bir işaret yapıyorum.

"Bir öpücüğün hiçbir şey ifade etmediğini söyledin ama yine de beni öpmeyeceksin."

İnledim, gökyüzüne baktım. Bunun çok kolay olduğunu bilmeliydim. "Ciddi misin Thrand?"

"Bu ciddi bir soru."

Gülüyorum ve o gülmeyince ne kadar ciddi olduğunu anlıyorum. Hemen ayılıyorum, bunun dünyalarımızın uyuşmadığı o garip anlardan biri olup olmadığını merak ediyorum. Gerçekten merak ettiği için mi soruyor yoksa beni bir şekilde öpüşmeye ikna edebileceğini düşündüğü için mi soruyor? Yüz ifadesine bakıyorum ve muhtemelen çok ciddi olduğunu fark ediyorum. Tamam o zaman. Kürklü kapüşonumu çekiştiriyorum, sorudan ve onun yakınlığından biraz rahatsız oluyorum. "Sizinkiler öpüşmez mi?"

"Benim halkım klon."

"Genel olarak uzay insanlarını kastediyorum." Elimle genişçe işaret ediyorum. "Tüm uzay insanları." Omuz silkiyor. "Bir klon sevgi ya da bir eş bekleyecek şekilde yetiştirilmez."

Tamam, gerçekten klonlar için üzülmemi sağlayacak, lanet olsun. Adamı acıyarak öpmek istemiyorum. Onu öpmek istiyorum çünkü bu ikimiz için de bir anlam ifade ediyor.

Ayrıca onu öpmeyi düşünmekten bile nefret ediyorum. Bu çok saçma. İlgilenmiyorum... değil mi? Ona bakıyorum ve gülümsemediği zamanlarda ağzının dolgun ve sıkı olduğunu ve dudaklarının yumuşak görüldüğünü fark etmekten nefret ediyorum. Lanet olsun.

"Eğer uzayda yaşayan diğer ırkları soruyorsanız, onların da çoğunun öpüştüğünü sanmıyorum. Bulaşıcı hastalıkların bir ırktan daha savunmasız bir ırka geçmesini önlemek için tasarlanmış pek çok katı sağlık yasası var."

Nedense bunu çok üzücü buluyorum. Kimse uzayda öpüşmüyor mu? Kimse sevgilisinin yanağını okşamanın ve dilini onunkiyle birleştirmenin ne kadar güzel bir his olduğunu bilmiyor mu? "Burada hastalık kapamayız," diye belirtiyorum dalgınca. Şimdi Thrand'ın ağzını, dilini ve onu öpmenin nasıl bir şey olacağını düşünüyorum.

"İşte bu yüzden halkınızın bu kadar özgürce öpüşmesine hayranım... ama siz beni öpmüyorsunuz." Telaşlanıyorum, mızrağıma odaklanıyormuş gibi yapıyorum. "Etrafta öylece dolaşıp insanları öpmüyorsun." "Neden? Bir öpücüğün hiçbir şey ifade etmediğini söylemiştin."

Meraklı bakışlarını üzerimde hissedebiliyorum.

Dudaklarımı yalıyorum... ve sonra az önce dudaklarımı yaladığımın yoğun bir şekilde farkına varıyorum. Şimdi dudaklara aşırı derecede takıntılıyım ya da öyle bir şey. "Açıklaması zor."

Thrand konuşmaya devam ediyor, sesi alçak ve samimi ve karnıma garip şeyler yapıyor. "O gece

Kemikle oynadığımız oyun, bir kadın tarafından ilk kez öpüldüğüm ya da şefkatle dokunulduğum anlardı. O oyunu düşünmeden edemiyorum."

Şimdi ben de düşünüyorum. Thrand o gece kimleri öptü? Kaç kişiyle? Neden aptalca kıskanıyorum?

"Oh?" İdare ediyorum.

"Onlar benim ilkimdi, ama hoşuma giden tek şey seninkiydi. Diğerleri... ıslak ve rahatsız ediciydi." Ağzına dokunuyor. "Hoşuma gitmedi. Bir dişi dilini ağzıma sokmaya çalıştı ve ben de geri çektim." Thrand endişeli görünüyor. "Belki o da bunu nasıl doğru yapacağını bilmiyordu."

Şimdi ona kimin dil uzattığını gerçekten ama gerçekten bilmek istiyorum. Yine de kıskançlığım gitti, yerini garip bir sempatik özlem aldı. Zavallı Thrand. İlk öpücükleri ve o bunların tatsız olduğunu düşünüyor. Bir öpücüğün ne kadar iyi olabileceğini göstermek için neredeyse onu öpmek isteyeceğim. Neredeyse. "Belki de öpüşmeyi sevmiyorsundur."

"Seninkini beğendim." Bana bakışı o kadar yoğun ki neredeyse nefesimi kesecek. "Öpücüğünü düşünmeden duramıyorum."

Gözlerimiz buluşuyor -khui mavis'i üzerine khui mavis'i- ve garip, gergin bir an için, tam burada, şu anda rezonansa girip girmeyeceğimizi merak ediyorum. Yine de hiçbir şey olmuyor. Bu sadece garip bir an ve kalbim göğsümde ağır bir şekilde çarpıyor ve kendimi hayal kırıklığına uğramış hissediyorum...?

"Seni bugün öpmeyeceğim," diyorum ona, nefes nefese. "Yarın mı?"

Sesi o kadar umutlu çıkıyor ki, sonsuz iyimserliğine gülmekten kendimi alamıyorum. "Muhtemelen yarın da olmaz."

Thrand'ın yüzünde sins'i bir ifade belirir. "Bahse girerim yakında beni öpmeni sağlayabilirim." Ben daha çok gülüyorum. "Bu seninle her zaman bir yarışma."

NADINE

W

Kampa döndüğümde Penny'nin kürkünün içinde yattığını, ayağının ağır bir şekilde sarılmış ve yükseltilmiş olduğunu görünce şok oldum.

"Aman Tanrım. Ne oldu?" Yanına çömelerek sordum. "Sen iyi misin?"

Penny yüzünü buruşturarak dirseklerinin üzerine oturur. "Aslında o kadar da kötü değil.

Eskisinden daha iyi. Veronica elini atmadan önce kemiğin dışarı çıktığını görmeliydin." Yüz ifadesi

biraz şaşkın, gözleri tuhaf bakıyor.

"İyi misin?"

Bana aptalca bir gülümseme veriyor. "Ağrıya iyi gelmesi için biraz çay aldım. Toplara mı

takılıyorum yoksa gerçekten uyum mu var anlayamıyorum. Her şey biraz sallanıyor."

"Uzan," diye emrediyorum ona. "Sadece dinlen, tamam mı?" Battaniyelerin içine girmesine

yardım ediyorum ve dikkatlice etrafını saracak şekilde ayarlıyorum. "Bir şeye ihtiyacın var mı?"

"Naaaaaah." Penny bana gözleri kapalı, soluk bir gülümseme veriyor. "Her şey yolunda."

"Balık tutarken bileğini nasıl incittin?" Bana öyle geliyor ki balık tutmak avlanmanın en güvenli

yolu ve ayrıca şifacı işe karışmadan önce bileği oldukça çirkin bir haldeymiş gibi görünüyor. Bir

şeyler uyuşmuyor.

"O'jek ve I'rec bana ağların nasıl atılacağını göstermeye çalışıyorlardı ama iş aralarında kimin

daha uzağa atabileceğine dair bir sidik yarışına dönüştü," diyor uykulu bir şekilde. "Sonra bir baktım,

onlardan on beş yirmi metre uzaktayım, geri gelmelerini bekliyorum ve bir şey bileğime dolanıp

ısırdı. Beni aşağıya sürükledi ve kimse fark etmedi bile." Sesi son derece sakın, çayın etkisiyle

uyuşmuş.

Kalbim duracakmış gibi hissediyorum. "Nasıl... Nasıl kurtuldun?"

"Yapmadım," diyor ve yorgun ağzını bir gülümseme kaplıyor. "Öleceğimi sandım, sonra bir de

baktım ki kocaman boynuzları olan o koca adam orada, bir eliyle beni sudan çıkarıyor, diğer eliyle de

bir deniz canavarını boğuyor."

"R'jaal?" Sanırım.

Penny bana "S'bren," diyor ve sesi hülyalı geliyor.

"S'bren?"  aşıracak yankıladım. Penny'yle daha önce ne zaman konu sam, S'bren'in ona açık olmasından hafifçe rahatsız olmuştu. Bana daha önce de söylediği gibi, S'bren sessiz ve tuhaf biri ve onunla hiç konu muyor. Sadece köşelerde gizlenip onu izliyor. Onu kurtaranın o olmasına  aşırmamalıyım. Beni  aşırtan tek şey Penny'nin onun adını anarken sesindeki tatlılık.

"Beni kurtardı," diyor o uykulu, hülyalı sesiyle. "Beni kıyıya çıkardı, kontrol etti ve iyi olduğumdan emin oldu. Benim için çok endi elendi Nadine, bunu görmeliydin. Sonra dışarı çıktı ve beni görmezden geldikleri için O'jek ve I'rec'e saldırdı. Çok tatlı bir şeydi. Sonra sanırım hala acı çektiğimi fark etti ve beni doğruca Veronica'yı görmeye götürdü. Neredeyse sahili koşarak geçti. Çok tatlıydı."

"Sanki açık olmuş gibi görünüyor," diye takılıyorum ona. "İyi olmana sevindim."

"S'bren çok tatlıydı," diyor bana, uyku onu bir kez daha ele geçirirken sözleri yavaşlıyor. "Sinir bozucu ve tuhaf biri olduğunu sanıyordum ama o... gerçekten iyi biri. Dikkatli." Yine kocaman esniyor. "Daha sonra bana yemek getirecek."

Battaniyeleri  zerine daha sıkı  rt yorum. "Sen dinlen," diyorum. "Biraz uyu. Ben yakınında olacağım, bir yerin ağırırsa ya da bir şeye ihtiya ın olursa beni ara."

Başını sallıyor ve ben kalkmak üzereyken elimi tutuyor. "Sence... sence onun a kının nereye gittiğini görmem garip olur mu?" Penny bana soruyor, gözleri odaklanmamı  ama açık. "Bunu yaparsam kötü bir insan mı olurum? Aramızda bir bağ olu madı ama... Hâlâ ondan ho landığımı düşünüyorum."

Elini ok adım. "Kızım, burada olmakla ilgili öğrendiğim bir şey varsa, o da herkesin zevk e leriyle tamamen iyi olduğudur. Bence buna bayılırdı ve eğer istediğin buysa, devam et derim."

"Ben sadece... buz gezegeni fahi esi olmak istemiyorum." "Sen bir fahi e değilsin."

"Ama Bridget," diye itiraz ediyor uykulu uykulu. "Herkes ona bir sorunmu  gibi bakıyor. Tek yaptığı dalga geçmekti, anlıyor musun? Kötü olacağını bilmiyordu. O sadece... satın almadan önce lastikleri tekmeliyordu."

Bridget'in yine özel olarak konuşmaya ba ladığından eminim ama Penny dedikodu yapamayacak kadar yorgun. "Burası yeni bir gezegen. Kendi kurallarımızı kendimiz koyarız." Elini tekrar ok uyorum. "Biraz uyu. Sabah daha fazla konu abiliriz."

Tekrar uykuya dalıyor, eli benimkinde gev iyor ve ben birkaç dakika onun uykusunu izliyorum, beynim dönüyor. Bridget'e biraz sert mi davrandım? Penny haklı, tek yaptığı tabiri caizse tekerleri tekmelemektir. Dünya'ya geri dönmüş olsaydık, bir adamla takılıp sonra da onunla çıkmamış olması kimsenin umurunda olmazdı. Ya da evlenmemesini. Böyle şeyler her zaman olur. A'tam'ın hemen bağlanması onun suçu değil.

Penny'nin sorusu aynı zamanda Thrand ile olan garip fl rt m hakkında da d   nmeme neden oluyor. Bridget ve A'tam'la i lerin nasıl gittiğini gördüğüm için i lerin nereye varacağını görmekten geri mi duruyorum? Bunun benim başıma gelmesini istemiyorum. İ ler yolunda gitmezse  ıldırtmasını istemiyorum. Tüm kabilenin bana ilk g r   te a k olmadığı için benim hatammı  gibi bakmasını kesinlikle istemiyorum.

Daha iyisini yapmalıyım.

Bridget yanlış bir şey yapmadı. Belki biraz fazla sert davrandı, ama benimle birlikte olan kişi aniden beni kendi malı ilan etse ben nasıl davranırdım? Muhtemelen ben de  ıldırtırdım. Gidip onunla konuşmak ve onu yüzde bin desteklediğimi bildirmek için aklıma bir not alıyorum. Sorunun

o olmadığını ve aksini söyleyen herkesi düzelteceğimi.

Ve Thrand'ı düşünüyorum.

Ondan hoşlanıyorum. Bence çok seksi. Beni güldürüyor. Hatta kibir ve masumiyetin tuhaf karışımını çekici buluyorum.

Ama hiç harekete geçmedim. En kötü fikirmiş gibi davrandım, çünkü Bridget gibi bir duruma düşmek istemiyordum. Ama ya Thrand ve ben aynı fikirde olursak? Ya biraz tekerleri tekmelemeyi ve işlerin nereye gideceğini görmeyi kabul edersek?

Diğerlerini öpmekten hoşlanmadım. Sadece senin öpücüğünü sevdim.

Dudaklarıma dokunuyorum, onu gerçekten, gerçekten öpmenin nasıl bir şey olacağını merak ediyorum.

THRAND

Ertesi sabah erkenden uyandım ve güne başlamak için sabırsızlanıyordum. Dün Nadine'in arkadaşlığında geçirdiğim güzel bir gündü ve bunun gibi daha fazlasını istiyorum. Angie bana hile yapmamı tavsiye ettikten sonra, onun av partisini karlara kadar takip ettim ve yarı yarıya bana kızmasını ya da beni bir kez daha kovmasını bekledim. Bunun yerine yanımda kaldı ve benimle konuştu. Öğleden sonra birlikte avlandık, tuzakları kontrol ettik ve yeniden kurduk, yan yana yürüdük ve onu birçok kez güldürdüm.

O gece asi sikim sayesinde ağırlı ve ihtiyaç dolu bir şekilde eve gittim ama hiç pişman değilim. Nadine etrafta olduğunda ağrıyor ve sertleşiyorsa, sırf onun yanında olmak için buna memnuniyetle katlanacağım. Sadece kahkahalarını dinlemek ya da güneş ışığında esmer teninin parladığını görmek bile her şeye değer. Uyandım ve avcı derilerimi giydim, çantamı kaptığım gibi kulübemden çıktım. Bu onun reddettiği kulübe, ama belki bir gün artık hayır demeyecek ve bana katılacak. Belki de yakında bir gün, onunla birlikte kürklerimin içinde uyanacağım, onun uzuvları benimkilerle sarmaş dolaş olacak.

Bu düşünceyle sikim o kadar sertleşiyor ki yürümekte zorlanıyorum. Çantamı omzuma atıyorum ve ana kampa doğru ilerlemeden önce dikkatlice sertleşmiş aletimin önüne yerleştiriyorum.

İnsanlardan birkaçı uyanmış, "karides çayı" dedikleri içeceği içiyor ve sessizce sohbet ediyorlar. Hemen Nadine'i fark ediyorum, vahşi, kıvrıcık saçları başının üstünde büyüleyici bir tutam halinde toplanmış. Arkadaşı Penny dışarıda değil ama Bridget ile oturuyor ve kısık sesle konuşuyorlar, fincanlarını tutarken yüzlerinde gülümseme var. Hemen Nadine'in yanına gitmek, diğerlerinin önüne geçmek istiyorum, böylece beni görebilecek ve bana doğru gülümseyebilecek... ama tam o sırada biri ona bir kase uzatıyor ve o da yemeye başlıyor.

Hmm. O da diğer insanlar gibi küçük. Benimle ava gelmesini istemeden önce karnını doyurmasına izin vermeliyim. Belki onun yerine koşarız. Ben mahvedene kadar koşmayı severdi. Ama bu sefer öğrendim. Nadine'i arkadaşlığı dışında hiçbir şey için zorlamayacağım. Varlığıma alıştığında ve artık benimle avlanma fikrinden kaçmadığında, ondan daha fazla öpücük isteyeceğim.

Ne de olsa dün ona sorduğumda hayır demedi. Sadece güldü ve karmaşık olduğunu söyledi.

Bana kalırsa, hayır değilse evettir.

Ama yemek yerken onu izliyorum ve Ashtar'ın yakınlarda Raahosh ve R'jaal ile yaptığı konuşmaya dikkat ediyormuş gibi yapıyorum. S'bren aceleyle grubun yanından geçip elinde dumanı tüten bir kâse ve bir fincanla kadınların mağarasına doğru ilerliyor. Nadine'in arkadaşı Penny'yi nasıl kurtardığını ve Penny'nin şimdi ona nasıl yeni gözlerle baktığını duymuştum. Umarım zavallı

S'bren'in iyiliği için bunu kendi başına bela etmez. Erkek, oyunlardan beri mülayim Penny'ye sıırılsıklam aşık.

Penny yeterince hoş bir dişi sanırım. Memeleri büyük ve kabarık görünüyor ve gülümsemesi hoş ve sanırım bunlar çekici şeyler. Yine de teni solgun ve ben Nadine'in güçlü tonunu tercih ediyorum. Nadine'in vahşi buklelerini ve atletik yapısını tercih ederim. Nadine'in gülümsemesini, gücünü ve zekâsını tercih ederim. Ağzını tercih ederim.

Paketi ağrıyan sikime doğru iterek aşağı inmesini sağlamaya çalışıyorum. Nadine'in ağzını düşünmek bile döküleceğim endişesine kapılmama neden oluyor. O zaman kulübeme dönüp derilerimi değiştirmek zorunda kalacağım, tıpkı bebek Glory'nin kendi derisini kirlettiği zamanki gibi. Bu yeterince utanç verici bir zihinsel imge ki, rahatlamam için sikim aşağı iniyor.

Nadine yemek yerken göz ucuyla onu izliyorum ve yakınlardaki savaşçı kümesini yarı dinliyorum.

Ashtar R'jaal'a, "Ondan hiçbir iz görmedim," diyor.

R'jaal şaşırmadan, "O kurnazdır, Yaşlı Büyükbaba," diyor. "Adadayken bile halkımız arasında bir efsaneydi. Kendini saklamakta ustadır."

"Yukarıdan bakınca bir kanyon diğerine çok benziyor," diye devam ediyor Ashtar. "Ve bu dağlar kanyonlarla delik deşik. Saklanması o kadar da akıl almaz bir şey değil."

"Aptallık." Raahosh'un sesi keskin. Başımı çevirdiğimde kollarını kavuşturmuş, kaşlarını çatmış olduğunu görüyorum. "O bir skyclaw. Çok büyükler. Devasa bir skyclaw bulmak ne kadar zor olabilir ki? Bir çeşit iz bırakmıyor mu? Dışkı? Yarıyı yenmiş yaratıklar?"

"Yaşlı Büyükbaba değil," diye yanıtlıyor R'jaal. "O çoğundan daha akıllıdır."

"Ya da dağlarda saklanıyor ve ben uçarak geçerken benden kaçmayı biliyor," diye düşünüyor Ashtar. "Ben daha büyük ve güçlüyüm, bu yüzden yolumdan çekilecek kadar akıllı."

"O bir sorun," diyor Raahosh. "O bu bölgeden gidene kadar avcılarımız tamamen güvende olmayacak. Ne kadar yetenekli olurlarsa olsunlar, dişileri avlanmaya tek başlarına gönderme konusunda kendimi rahat hissetmiyorum. Farli bile eşini yanında getirmeli. Bu konuda kimsenin tek başına dışarı çıkmasını istemiyorum. Erkek ya da dişi."

"Onu aramaya devam edeceğim," diyor Ashtar. "Ama bugün değil. Eşim iyileşmekten yoruldu ve yavrularımı taşıyor. Onun yanından ayrılmak istemiyorum."

Raahosh ona sabırsızca bakar ama başını sallar. R'jaal'a döner. "Tüm avcıların dışarıda mı?"

"Hepsi değil."

"Hâlâ meyve mağarasının yakınında olduğuna dair işaret aramak için ikisini gönderin. Kedi klanının iyi bir koku alma duyusu vardır, değil mi? Onlara gitmelerini söyle."

R'jaal yüzünü buruşturarak dişlerini sıktı. "T'rec'e ve belki de U'dron'a dışarı çıkmalarını önereceğim. Önereceğim," diye tekrar vurguluyor. "Gölge Kedi klanı Uzun Boynuz'un bir şey talep etmesinden hiç hoşlanmaz."

Raahosh gözlerini devirir. "İster önerin ister talep edin, umurumda değil. Gerekirse onlarla konuşurum."

"Ben halledebilirim." R'jaal sinirlenerek sertleşti. "Ada klanları için neyin en iyisi olduğunu bildiğim konusunda bana güvenin."

Raahosh'un ağzı düz bir çizgi halinde inceliyor ve daha fazlasını söyleyecekmiş gibi görünüyor ama başını sallıyor. Ben dinlerken ve göz ucuyla Nadine'i izlerken bakışları üzerime yerleşiyor. "Sen. Vordis-"

"Thrand," diye düzeltiyorum. İlk defa, kardeşim a'ani ile karıştırılmaktan rahatsız oluyorum. Normalde böyle bir şey beni rahatsız etmez ama bugün Thrand'dan başkası olarak görülmek istemiyorum. "Biz iki kişiyiz."

"Bunu biliyorum," diyor Raahosh, sesi keskin. "Thrand, o zaman. Bu sabah ava gidiyor

musun?" "Bir dişiyle, evet."

Yüzünü buruşturuyor. "Kanyonlarda kalın ve sırtlarda yürümeye dikkat edin. Yere yakın durun ve skylaw izleri arayın. Eğer bir şey görürsen hemen geri dön ve benimle konuş. Anladın mı?"

Başımı salladım. "Nadine'i tehlikeye atmayacağım."

R'jaal meraklı bir ifadeyle bana döndü. "N'deen ile mi gidiyorsun?"

Planımız bu. Nadine henüz bilmiyor ama dünün ne kadar keyifli geçtiğini düşünüyorum ve benimle çıkmayı kabul edeceğini umuyorum. "Evet," diyorum ona açıkça. "O bugün benim ortağım."

Uzun bir süre beni inceliyor ve kulakları seğiriyor. Yankı yapıp yapmadığımı duymak için beklediğini fark ediyorum ve hiçbir şey duymayınca sadece başını sallıyor. "Vahşi bir avcı oluyor. İyi bir seçim."

Övgüsü beni dışı için garip bir şekilde gururlandırıyor ve ona tekrar bakıyorum. Kasesini durulayıp kuruluyor ve dişilerden biriyle, canavar gladyatörün eşi Willa'yla sohbet ediyor. Gülüşüyorlar ve sonra Nadine bana bakıyor, dudaklarında hafif bir gülümseme var.

Bu bir davet değil ama davete de ihtiyacım yok. O kamptan ayrılmadan önce yanına doğru ilerliyorum. "Bu gün benimle ava gelir misin?"

Nadine cesaretim karşısında şaşırılmış görünüyor ama başını sallıyor. "Elbette. Eşyalarımı alayım."

Sırıtiyorum, onu ikna etmenin bu kadar kolay olmasından memnunum. Yakında beni tekrar öpecek, karar veriyorum. Çok yakında. Ve ben buna hazırım.

THRAND

Nadine ve ben kısa bir süre sonra yola çıktık. O önden gidiyor, mızrağını baston gibi kullanıyor, ben de birkaç adım arkasından gitmekle yetiniyorum. Manzarayı seviyorum. Bu sayede o fark etmeden onu görebiliyorum. Orada burada konuşuyoruz ama ben sadece

Onun yanında olmak, buzlu patikaları aşarken hareketlerini izlemek ve sonra uzaktaki bir kanyonu işaret etmek. "Orada birkaç tuzağım var," diyor bana. "Gidip kontrol edelim mi?"

"Eminim oraya koşabiliriz," diyorum sinsice, bana dönüp baktığında kaşlarımı kaldırarak. "Bakalım oraya ilk kim varacak."

Bana gözlerini devirdi. "Çok saçmalıyorsun."

"Ben-" O hızla uzaklaşıp kanyona doğru ilerlemeye başlayınca sözümü kesiyorum. Kötü kadın. Bir kahkaha atarak peşinden gidiyorum, yarışın yakın görünmesi için karda adımlarımı kasten yavaşlatıyorum. Son anda öne geçiyorum ve yanından hızla geçerken ettiği küfürlerin tadını çıkarıyorum. "Beni kandırabileceğini mi sandın?" diye sesleniyorum muzaffer bir edayla. Arkamı dönüyorum ve onun yavaşça yanıma doğru koşmasını izliyorum. Dar kanyonun girişinde duruyorum ve zafer pozu vererek kollarımı iki yana açıyorum. "Ve yine de Thrand hâlâ yenilmedi."

"Oh, kapa çeneni artık." Sert nefes alıyor, elleri kalçalarında ve sözleri kaba ama yüzünde bir gülümseme var. Başını bana doğru sallıyor. "İnsanlarla yarışmayı hiç bırakmaz mısın?"

"Asla." Kendimle gurur duyarak ona sırtıyıyorum. "Eğer bu kadar sık kazanmasaydım, belki de daha az zevkli olurdu. Yine de değerli bir rakiptin. Kurnaz zekanı sevdim."

Alnını sıvazlıyor, koyu teninde ter parıltıyor ve nefesini tutarken dudakları aralanıyor. Onun böyle görünmesi hoşuma gidiyor, saçları rüzgârda dağılmış, teni eforla kızarmış. Bana koşmaktan başka şeyler düşündürüyor ve sikim kalkıyor. Çömeliyorum, çantamın kalçalarımın arasına düşmesine izin veriyorum, böylece sorunumu fark etmeyecek.

Bana dönüp bakması bir anını alıyor. Nadine bana bakmadan önce bulutlu gökyüzünü ve etrafımızdaki dünyayı izliyor. "Bahse girerim bütün av hayvanlarını korkutup kaçırmışsındır."

Omuz silkiyorum. "Daha fazlası olacak."

Bir gülümseme ağzını kavislendiriyor ve dudakları beni büyülüyor. Bir tutam saçını zarifçe yuvarlak bir kulağının arkasına sıkıştırmasını izliyorum ve sonra gözümü alamıyorum. O küçük ten parçasının üzerinde dans eden parmaklarım olsun istiyorum, onunkiler değil.

"Bana bakıyorsun," diye mırıldanıyor Nadine.

"Görünüşünü seviyorum," diye itiraf ediyorum. "Tenindeki teri ve yanaklarının renginin koyulaşmasını seviyorum. Bu bana seni öpmeyi düşündürüyor."

Yutkunuyor ve gözleri yumuşuyor. Bakışları dudaklarıma kayıyor ve sonra gözleri benimkilerle buluşuyor. "Öpüşmeyi mi düşünüyorsun?"

"Seni her zaman öpmeyi düşünüyorum," diye itiraf ediyorum. "Ama sadece seni. O oyunu tekrar oynamak istiyorum. Bir uyluk kemiği alıp önümüze koymak ve sana doğru dönmesini beklemek istiyorum. Bunun bir kez daha gerçekleşmesi için binlerce ömür beklerim ve buna değer."

Kaşları çatıldı. "Bu arada o kadar çok kişiyi öper miydin?"

Şimdi kaş çatma sırası bende. "Planımdaki tek kusur bu. Başkalarının olmamasını tercih ederim." Ve dilini dudaklarımın arasına sokmaya çalışan -yüzünü bile hatırlayamadığım- kadını düşünerek dalgınca ağzımı siliyorum.

Nadine kahkahayı patlatıyor, sesi yüksek ve tatlı. "Beni öpmek istiyorsun, ha?"

"Bunun çok açık olduğunu sanıyordum."

"Oh, oldukça açık. Hiçbir şeyi saklamakta iyi değilsin." Sivri bakışları kasıklarına düşüyor. "Ve inan bana, her şeyi kastediyorum."

Demek ki sorunumu fark etmiş. Yüzümü bir kez daha buruşturuyorum ve ayağa kalkıp ağrıyan sikimi düzeltiyorum. "Klon olmanın bir başka yönü de bu - ilaçlarla kasıtlı olarak steril tutulduk. İlaçlar artık sistemimden çıktığına göre, yeni bir sorunum olduğunu fark ettim." Ona sıkıntılı bir bakış attım. "Eğer sürekli yükselmesini engelleyecek bir yol bilseydim, yapardım. Bu sorunu sadece senin yanındayken yaşıyorum."

"Bu gurur verici."

"Gerçek bu." Başımı sallıyorum. "Bu konuda yalan söylemeden de yeterince utanç verici."

"Tamam Thrand, bu kadar yeter," diyor Nadine, bana doğru ilerleyerek. Kalçaları beni büyüleyecek şekilde hareket ediyor ve sikim peştamalıma o kadar sert bastırıyor ki sanki yerinden fırlayacakmış gibi hissediyorum. "İhtiyaç duymakla ilgili hiçbir şey utanç verici değil, tamam mı? Bu doğal bir şey. Efendilerin berbattı. Sana bir insandan daha değersizmişsin gibi davrandılar ve bu senin için adil değil." Başını iki yana sallıyor. "İnsanlık benim halkıma da uzun süre aynı şeyi yaptı ve... biliyor musun? Ben o yola girmek istemiyorum. Burası yeni bir dünya. Yeni bir başlangıç. İkimiz için de." Bana bakıyor, bir eldiveni rahatça çıkarırken gülümsemesi ıslık ıslık. "Ve eğer bir öpücük istiyorsan, seni öpeceğim."

"Gerçekten mi?" Onu ikna etmek bu kadar kolay mı?

O uzanıp çenemi okşarken kendimi tamamen hareketsiz tutuyorum. Parmakları tenimde dans ediyor, hem soğuk hem de son derece tatlı. Okşamaya doğru eğildim, daha fazlası için açtım. Daha fazlası için can atıyorum. Bu dünyada hiçbir şey için bu kadar acıkmamıştım.

"Eğer seni öpersem," diye fısıldıyor, zeki ve akıllı gözleriyle bana bakarak. "Bunun sadece bir öpücük olduğunun farkına varmalısın. Bu eş olduğumuz anlamına gelmez. Sana aşık olduğum ya da bir şeyler hissettiğim anlamına gelmiyor. Tekrar olacağı anlamına da gelmiyor. Sadece sana bir öpücük vermeyi zevkli bulduğum anlamına geliyor. Ve seni öptükten sonra bu konuyu bir daha açamazsın, yoksa seni bir daha öpmeyeceğimden emin olmanın en kestirme yolu bu, anladın mı?"

Konuşmak için ağzımı açtım.

O narin parmaklar çenemi sıkıyor, yanaklarımı sıkıyor ve ağzımdan kelimeler çıkmıyor. "Bu

tartışmaya açık bir konu değildi Thrand. Eğer seni öpersem, bir daha ne zaman ve nerede öpeceğime ben karar veririm,

Tamam mı? Daha fazlası için peşime düşersen, her şey biter."

Ne kadar sert bir kadın. Onun bu yönünü seviyorum. Diğer dişiler kadar kırılgan bir yapıya sahip olsa da, kalbi en güçlü Praksiyalı gladyatörün kalbi gibi. Başımı sallamayla başarıyorum.

"Güzel," diye fısıldıyor Nadine. "Şimdi eğil ki bunu düzgünce yapabileyim."

Mızrağımı yere bırakarak yaklaşıyorum. Ona dokunmayı o kadar çok istiyorum ki ellerim iki yanımda kenetleniyor ama buna cesaret edemiyorum. Şu anda kontrol onda ve sınırlarını ihlal edersem onu bir daha asla öpemeyeceğimi açıkça belirtti. Şu anda boynuma bir çizme geçirip kampa kadar sürünmemi söyleyebilir ve eğer bu başka bir okşamayla sonuçlanacaksa, bunu memnuniyetle yaparım. Zor nefes alıyorum, bedenim geriliyor. "Bana ne yapacağımı söyle."

Uzanıp yanağımı okşadı. "Birincisi, sakın ol." Kahkahası aynı anda hem tatlı hem de erotik. "Kopacakmış gibi görünüyorsun."

"Sanki kopacakmışım gibi hissediyorum," diye itiraf ediyorum, o beni rahatça süzerken bakışlarımı ondan ayırmadan. "Ne kadar uzun zamandır hayal ettiğimi bilmiyorsun-"

Parmakları dudaklarımın üzerinden geçerek beni susturuyor. Neredeyse peştamalımın içine boşalacaktım, o kadar büyük bir zevk dalgası içime çarpıyor ki. Nadine beni incelemeye devam ediyor, ifadesi yoğun, sanki o da bunu doğru yapmak istiyormuş gibi. Sonra öne doğru eğilerek aramızdaki mesafeyi kapatıyor ve dudakları dudaklarıma değiyor.

Tatlılığından neredeyse dizlerimin üzerine çöküyorum. Tadı hafifçe çay ve kadın, ter ve temiz hava ve beni acıtan pek çok şey. Dudakları yumuşak, nefesi ılık ve ben bu anı hayatımın sonuna kadar saklayacağım.

Oyunda yaptığı gibi hemen çekip gitmesini bekliyorum. Bunun yerine, Nadine'in dudakları benimkilerin üzerinde nazıkçe hareket ediyor, elleri olmadan okşuyor. Dudakları ağzıma değiyor ve bana bir öpücük daha veriyor. Ve sonra bir tane daha. Bunun pazarlığın bir parçası olmadığını bildiğim için kıpırdamadan duruyorum. Zihnim hızla çalışıyor ve onun mükemmel, tatlı ağzı benimkine tekrar tekrar dokunurken her öpücüğün, her okşayışın tadını çıkarmak istiyorum. Üç öpücük. Dört. Beş.

Altıda dili dudaklarımın kenarına değiyor.

Geçen seferkinden farklı. Dişi bunu bana daha önce yaptığında, böyle bir eylem karşısında şok olmuş ve iğrenmişim. Şimdi yine şoktayım ama bedenim daha fazlası için aç. İnsanların öpüşürken dillerini kullandıklarını fark ettiğimde içim sızlıyor ve aklımdan binlerce kavurucu fantezi geçiyor.

Sonra alt dudağımı ısırdı.

Yüksek sesle inledim.

Nadine ağzında yumuşak bir kıkırdamayla geri çekiliyor. Pembe, güzel ağzı az önce benimkinin üzerindeydi. "Bu sadece bir bebek öpücüğüydü," diye fısıldıyor bana. "Başka bir zaman sana daha fazlasını gösterebilirim ama bunu isteyemezsin."

Sikimin acısı asla ama asla dinmeyecek ve bu umurumda bile değil. "Sormayacağım," söz veriyorum. Ağrıyan sikimi günde bir düzine kez bu şeylere sallayacağım, ama asla, asla sormayacağım.

NADINE

Bunu yaptığımı inanamıyorum. Günün geri kalanında Thrand'ın yüzündeki şaşkın ifadedden memnun

bir şekilde kendi kendime gülümsüyorum. Az önce adamın dünyasını sarstım ve bu konuda tek kelime etmedi. İstiyorum ki

ama itiraf etmeliyim ki ben de o öpücükten tamamen etkilenmedim. Dudaklarımız birbirine değdiği anda içimdeki her şey parladı. Çok iyi, çok doğru hissettirdi.

Onu kesinlikle tekrar öpeceğim, karar verdim... ama bir süre tahmin etmesine izin vereceğim. Ne de olsa oyunları seviyor ve onu kızdırmak eğlenceli.

Thrand'la dalga geçmek en sevdiğim yeni şey olabilir.

THRAND

T Dişi Hannah -J'shel'in otoriter eşi- ateşin yanındaki grubun önünde bir deri parçası sallıyor. "Bugün kimse dışarı çıkmadan önce, elimde depolarımızı doldurmak için gereken bitkilerin bir listesi var. Birkaç tıbbi çeşidimiz azalıyor ve ben onları toplamak için yardıma ihtiyacım var. Alıcı var mı? Kimse yok mu? Bueller?"

İnsanların 'iftar' dediği erken öğün için toplanan insanların çoğu gibi ben de onu görmezden geliyorum. Rahatsız edici bir sesi var ama eşi iyi bir avcı. Onun için ot toplamasını sağlayabilir, diye karar verdim. Kamptan ayrılacaksam taze et için ayrılacağım, dal toplamak için değil.

"Yardım edebilirim," diyor Nadine, Hannah'nın yanına doğru ilerleyerek. "Neye ihtiyacınız var?"

Yanımdaki Taushen eğlenerek bana dirsek atıyor. Son birkaç gündür Nadine'le birlikte ava çıktığım diğerleri arasında bir sır değil. Bridget ve Penny gibi başkalarını da davet ediyoruz ama çeşitli nedenlerden dolayı genellikle sadece biz oluyoruz. Buna hiç aldırımıyorum çünkü bu güzel dişimle baş başa vakit geçirebileceğim ve beni tekrar öpmesini umabileceğim anlamına geliyor.

O günden beri bu konuyu bir daha açmadım.

O günden sonra da beni bir daha öpmedi.

Beklemek beni yavaş yavaş öldürüyor. Ben pek sabırlı bir avcı değilimdir.

Taushen'in itişini ve kahkahasını duymazdan gelip ona ters ters bakıyorum. Arkadaşının elleri gür saçlarında, saçlarını yüzünden geriye doğru örüyor. "Bugünkü avında sana eşlik etmemi ister misin diye soracaktım," diyor Taushen, sesi eğlence dolu. "Ama eğer sadece kök avlayacaksan, Brooke ve ben rahatsız edecek başka birini buluruz."

Ona ekşi bir bakış attım. "Komik."

Brooke onun saçlarını örerken, "Sadece hıyarlık yapıyor," diyor. "Yani, köklerden birkaçının karşı koyacağından kesinlikle eminim."

Taushen kıkırdar.

Onu hafifçe itiyorum ve ayağa kalkıp Nadine'e yaklaşırken çiftin kahkahalarını kazanıyorum. Hannah ile konuşuyor, postun üzerine yazdıkları karalamaları gözden geçirirken başları birbirine

eğik.

Yanına geldiğinde Nadine sığıyor, ben onun yanında dururken yanakları daha da kızarıyor. "Oh! Thrand! Bugün işin var mı? Tuzak hatlarını kontrol etmek istiyordum ve Hannah'nın bu köklerden bazılarına ihtiyacı var, bu da bir eskorta ihtiyacım olacağı anlamına geliyor."

"Ben giderim."

Nedense gergin görünüyor, ağırlığını ayaklarının üzerinde kaydırıyor ve saçlarını dalgınca kulağının arkasına sıkıştırıyor. "Eğer meşgulseniz, başka birine sorabilirim-"

Uzanıp koluna dokunuyorum. "Gideceğimi söyledim. Meşgul değilim."

Gözleri açılıyor ve dokunuşumdan uzaklaşarak bana gergin bir gülümseme veriyor. "Tabii. Tamam. Bana beş dakika ver, sonra çıkabiliriz."

"Çok minnettarım," diyor Hannah, Nadine'i onaylayarak. "J'shel çift odalı avcı mağarasında çok fazla kök saklandığını söylüyor. Vahşi doğada şansın yaver gitmezse orayı kontrol edebilirsin."

"Çifte oda mı?" Nadine soruyor.

"Nerede olduğunu biliyorum," diyorum ona. Gezilerimizin çoğundan daha uzakta ve neredeyse tam bir gün yürümemizi gerektirecek... Bunu umursadığımdan değil. "Arka odada bir sürü sepet var ama karanlık çökmeden geri dönmek için oraya zamanında varamayabiliriz."

"Ah." Nadine bir an düşünüp Hannah'yı inceledikten sonra başını salladı. "Tamam, her ihtimale karşı bir gecelik yolculuk için biraz eşya koyacağım. Çantamı hazırlamam ve Penny'ye yola çıkacağımı söylemem için bana birkaç dakika ver. Raahosh ya da R'jaal'a söyler misin, böylece bizim için endişelenmezler?" Bana umursamaz bir gülümseme veriyor ve sonra listeyi inceleyerek dışilerin uyku mağarasına doğru ilerliyor.

Yerimde kalakaldım, sersemlemiştim.

Benimle gece dışarı çıkmak mı istiyor? Yalnız mı? İnanamayarak arkasından bakıyorum... ve ateşten gelen kıs kıs gülüşmeleri duyuyorum. Taushen ve Brooke bana eğlenerek bakışlar atıyorlar ve Brooke küçük bir şarkı söylemeye başlıyor. "Nadine ve Thrand, bir ağaçta oturuyorlar... f u c k i n g."

Diğer birkaç insan kıkırdıyor ve Taushen eşine dönüp bakıyor. "Bu ne anlama geliyor?" Kadın eğilip Taushen'in kulağına bir şeyler fısıldıyor ve Taushen gülerek başıyla onaylıyor. "Anlıyorum."

"Çiftleşmiyoruz," diyorum onlara. "Öpüşmüyoruz bile."

"Tabii ki hayır," diyor Brooke, gözleri kocaman ve masum. "İnsanlar bir gecede dışarıda kaldıklarında hiçbir şey olmaz. Tek başlarına. Isıyı paylaşmak zorunda kalırlar."

Nadine'in ince bedenini kürklerin altına sokup benimkine bastırarak ısınmaya çalıştığını hayal ediyorum. Bu fikir bana düşündüğümünden çok ama çok daha çekici geliyor. "Sen... gerçekten bunun olabileceğini düşünüyor musun?"

"Hava bugün ilerleyen saatlerde değişebilir. Sadece Rokan kesin bir şey söyleyebilir ve o da burada değil." Sırıtsı

Sinsice.

Nadine'in kaybolduğu yere bakıyorum, sonra tekrar Brooke ve arkadaşına bakıyorum, elimi sallıyorum

Başını. "O istemediği sürece Nadine'e dokunmam. O benim her şeyden önce arkadaşım ve yoldaşım. Öpücük isterse memnuniyetle veririm ama bunu önce bana söylemesi gerekir."

"Ah, seni koca tatlı romantik ahmak," diyor Brooke hülyalı bir şekilde. "Çok nazıksın. Sen iyi bir yumurtasın."

Yumurta mı? Ona kaşlarımı çatıyorum. İnsanların her şey için garip isimleri var.

Onlar benimle daha fazla alay edemedi, R'jaal'ın uzaktan yürüdüğünü görüyorum ve ona bugünkü gezimizi anlatmak için yanına koşuyorum. Kök avı. Çifte mağara. Bir gece kalabiliriz.

Dikkatle dinliyor ve yüzümü inceliyor. "Seninle güvende olduğuna inanıyorum?"

Sözleri beni rahatsız ediyor. "Onun güvenliği benim hayatımdır."

R'jaal başını sallar. "Güzel. O halde sabaha kadar seni aramayacağım. İyi ol ve hiçbir şey yapma.

kadın istemez."

Neden herkes sanki kök avlamak yerine çiftleşmeye gidiyormuşuz gibi davranıyor? Bu çok ilginç.

Bir şeyi yanlış mı anladım?

NADINE BÜTÜN GÜN GARIP BİR ŞEKİLDE SESSİZ. RAHATSIZ EDİCİ BİR SESSİZLİK DEĞİL, AMA GÖNÜLLÜ DEĞİL. Konuşmak istemiyor ve ona bir şey sorduğumda cevap veriyor ama dikkatinin dağınık olduğu belli. Onu neyin rahatsız ettiğini merak ediyorum ama iyi bir ruh hali içinde görünüyor.

Sadece... sessiz.

Bundan hoşlanmadım.

Sessizliğini bozmak için elimden geleni yapıyorum. Bir derenin kenarına geldiğimizde ve çalıların arasında kök ararken, ona benim ondan daha fazla kök bulacağımı söylüyorum. Benimkilerin onunkilerden daha büyük olduğunu ya da daha hızlı kazabildiğimi belirtiyorum. Gülüyor ama sonra yine sessizleşiyor. Bir süre bitki topluyoruz ama sadece bir tür buluyoruz, oysa Hannah üç farklı tür için talimat göndermişti. Dahası, bir noktadan diğerine geçerken tuzaklarımız boş, her birinde yem çalınmış ve tuzaklar kurulmuş ama boş. Günün havasına hiçbir şey katmıyor.

"Kampa geri dönmeyi mi tercih edersin?" Hızlıca bir şeyler atıştırmak için durduğumuzda Nadine'e soruyorum. "Bugün avlanmaya pek hevesli görünmüyorsun."

"Ben iyiyim," diyor ve koluma dokunuyor. "Senin yaptığın bir şey değil. Ben sadece... bir sürü şey düşünüyorum."

"Ne gibi?"

"Konuşmak istediğim bir şey yok."

Hayal kırıklığımı gizliyorum. "Pekâlâ. O zaman bir sonraki tepeye kadar yarışıp daha fazla bitki olup olmadığına bakalım mı?"

Nadine bana gözlerini deviriyor ama yüzünde bir gülümseme var.

"İyi denemeydi." "Her zaman denerim."

Yürürken onu yakından izliyorum, aklımdan geçenleri anlamaya çalışıyorum. Biçimi sabit ve güçlü, karda adımlarını atarken ayakları emin. Kar derin, bu yüzden ikimiz de kar ayakkabısı giyiyoruz çünkü ayaklarımız karlara sa-khui ya da adalı ayaklarından daha fazla batıyor. Bedeni iyi görünüyor ama akli burada benimle değil. Ama geri dönmeyi seçmedi... bu da bir şeydir, değil mi?

Kalın bulutlar kırılıyor ve gökyüzü kısa bir süreliğine açılarak pembe ve mor tonlarını ortaya çıkarıyor. Yakında hava kararacak ve Aehako ve diğer sa-khui avcılarıyla birkaç kez gittiğim mağaranın bulunduğu sırtı işaret ettiğimde rahatlıyorum. "Yukarıda çift odalı bir mağara var. Vardık."

Mağaranın kendisi eğimli bir tepenin yarısında, kayaların arasına sıkışmış durumda. Dik olsa da kolay bir tırmanış ve biz yukarı doğru yürürken kar bacaklarımızın etrafında sürükleniyor. Mağaranın ağzı rüzgârı kıran gergin derilerden biriyle kaplı, renkli el izleri normalde yumuşak olan deriyi işaretliyor.

Postu geri çekip kenara fırlatıyorum ve tepenin yamacından aşağı kayarak bizden birkaç boy uzağa düşüyor. "Kef me," diye ısıırıyorum, sinirli bir şekilde. "Gerçekten mi?"

Ama Nadine bana bakarken gözleri parlıyor. "Bana en iyi fikri sen verdin."

Yaptım mı? Çok memnun görünmemeye çalışıyorum - tam olarak ne yaptığımı bilmiyorum, ama tek umursadığım Nadine'in gülümsemesinin nihayet gözlerine ulaşması ve normal, neşeli

haline daha çok benzemesi. Onu izliyorum

tepenin yarısına kadar tırıs gider ve postu alır. Parmaklarıyla tozunu alıyor ve düşünceli bir şekilde inceliyor. "Bu değil," diye karar veriyor bir süre sonra. "Sence içinde kullanabileceğimiz birkaç tane rulo var mıdır?"

"Ne için kullanacaksın?"

"Kızakla kaymak tabii ki," diyor muzip bir gülümsemeyle.

"Kızağın ne olduğunu bilmiyorum."

"Yakında göreceksin." Gerilmiş postu kaya duvarına dayıyor ve mağaranın içine giriyor. Ben de peşinden ateş yakmak için aletlerimi arıyorum. Dışarıda hava kararıyor, bu da mağaranın içinin gölgeli olduğu anlamına geliyor ve nereye gittiğimizi görebilmek istiyorum. Ateş çukurunu kolayca buluyorum ve Nadine korkusuzca mağaranın derinliklerine doğru ilerlerken ateş yakmak için yanına çömeliyorum.

"Yırtıcılara karşı dikkatli olun," diye uyarıyorum onu.

"Buraya hiçbir şey girmedi," diyor Nadine. "Girmiş olsalardı daha dağınık olurdu."

"Öyle diyorsun," diye homurdanıyorum. "Ama buraya daha önce gelmiş olan benim. Ve bir kar kedisi yüzünü yerse kızacak olan da benim."

Mağaranın girintilerinden kahkahaları yükseliyor. "Yüzümü yemek zorunda mı? Elimi falan yiyemez mi?"

"Yüz en lezzetli kısımdır," diye sesleniyorum ona, ateş aletlerini birbirine vuruyor ve kıvılcımların yere düşmesini izliyor, çıra yığınının tam isabet etmelerini bekliyorum. "Özellikle dudakların. Çok yumuşak ve dolgunlar. Eğer bir kar kedisi olsaydım, önce onları yerdim."

"Sen tam bir ucubesin," diyor bana ve bir dakika sonra, ben ateşi yakarken mağaranın ana bölümüne geri dönüyor. Kolunun altında iki büyük, kalın deri rulo var ve Nadine bana parlak bir bakış atıyor. "Tadaaa!"

"Neye bakıyorum ben?" Ona şüpheyile sordum. Deri olarak ilk tercihim değiller. Neredeyse hiç işlenmemişler, kalın ve sertler. "Üşüyor musun? Battaniyeye ihtiyacın var mı?"

"Hayır, kızakla kayıyoruz," diyor Nadine tekrar. "Ateşi yak ve hadi gel. Biraz eğleneceğiz."

Aklım hemen öpüşmeye gidiyor. Onu tekrar öpmeyi çok istiyorum. Benim için bu eğlenceli olurdu. Ama onun aklında başka bir şey olduğundan şüpheleniyorum. Ateş tutuşana kadar çıraya üflüyorum, maşayla sertleşmiş dvisti gübresinden bir parça alıp yavaşça yanması için ateşin üzerine atıyorum ve sonra dışarıda ona katılıyorum.

Nadine postları açmakla meşgul, ben de merakla onu izliyorum. Bir tanesinin kenarından tutup mağaranın girişine yakın bir yere, patikanın kenarına bırakıyor ve üzerine oturuyor. Poposunun üzerinde öne doğru kayarken kendi kendime kaşlarımı çatıyorum ve dehşete düşüyorum, post tepeden aşağı kaymaya başlıyor ve dişimi de beraberinde götürüyor.

"Nadine! Hayır!" Onu yakalamak için peşinden koşuyorum.

Sevinçle kükrüyor, post tepeden aşağıya yakalanması imkânsız bir hızla kayıyor ve yavaşça tepenin dibine doğru kayıyor, hafifçe sürükleniyor. Kahkahası havayı dolduruyor ve ben şok içinde ona bakıp arkasından koşuyorum. "Bunu yapmak istedin mi?" Arkasından öfkeyle sesleniyorum. "Bu bir şaka mı?"

"Eğlenceli!" diye tekrar sesleniyor. "Bu kızak. Neden bu kadar kırgınsın?"

"Çünkü birkaç saniye içinde otuz yaş yaşlandım," diye bağıriyorum arkasından. "Yaralanacaksın sandım!" Kalbim göğsümde öyle bir çarpıyor ki, bir daha asla nefes alamayacağımdan korkuyorum. Hiçbir şey Nadine'in tepeden aşağı hızla inişini izlemek kadar dehşet verici olmamıştı. Arenada Praxiians'lılarla ve asker alaylarıyla karşılaştım. Yüksek hızda bir asteroit alanına doğru giden bir gemideydim ve hiçbir şey, hiçbir şey beni onun hızla uzaklaştığını ve benim onu yakalayamadığımı

görmek kadar korkudan boğmadı.

"Bu sadece... kızak," diyor Nadine tekrar. Ayağa kalkıyor ve kolunun altına sıkıştırdığı postla tepeyi tırmanarak yanıma geliyor. "Neden korktun?"

"Çünkü ne olacağını bilmiyordum," diye çıkışıyorum ona. Ona kızgın mıyım yoksa rahatlamış mıyım bilmiyorum. Büyük ihtimalle ikisi de. "Bana söylemeliydin."

"Sana söyledim."

"Bana kızağın ne olduğunu söylemeliydin!" Başıma dokunuyorum. "Saçlarım Gail gibi ağarmış mı?"

"Çünkü beni gri yaptın."

Kahkahaları yükseliyor, koyu renk bukleleri yüzüne doğru savruluyor. Onu hiç bu kadar mutlu görmemiştim ve onu arzuladığım için içim acıyor. Parmaklarım kollarına dolanmak ve onu kendime çekmek için kaşınıyor. Ağzımı onun gülüşüne bastırmak, neşesini içime çekmek istiyorum. Tenindeki teri yalamak istiyorum. Her yerini yalamak istiyorum, hijyen kurallarına lanet olsun.

Yine de onu öpmemi istemiyor. Bunun kendi seçimi olmasını istiyor... ve eğer ondan öpücük alırsam, onu tamamen kaybedeceğimi biliyorum.

Çünkü tek bir öpücük bile alsam, asla duramam.

Bu yüzden yumruklarımı sıkıp sessiz kalıyorum, çarpan kalbimi ve zonklayan sikimi sakinleştirmeye çalışıyorum.

"Bu sadece kızak," diyor tekrar, başını bana doğru sallayarak. "Çocuklar bunu eğlenmek için yapar. Sen hiç yapmadın mı?"

Sesim hayal kırıklığıyla dolu. "Çocukken bir klon çiftliğinde ufak tefek işlerde çalışırdım. Bazılarımız işçilik yapıyor, bazılarımız başkaları için yemek pişiriyor ya da çiftliğin geri kalanını temizliyordu. Eğlencelerimiz çok azdı, bu yüzden hayır, hiç kızak kaymadım."

Yüz ifadesi değişiyor, gözleri benim için sempati ile doluyor. "Oh, Thrand. Özür dilerim. Unutmuşum.

Duyarsız olduğum için beni affeder misiniz?"

Bana böyle baktığında, onu hiçbir şeyden mahrum edemem. "Tabii ki." Postu bana uzattı. "O zaman benimle kızak kayar mısın?"

Postu inceliyorum ve sonra göz ucuyla ona bakıyorum. "Bahse girerim senden önce dibe ulaşabilirim."

Onun kahkahası bir şekilde her şeyi daha iyi yapıyor. "Sıra sende."

NADINE

I ondan önce dibe inme. Bir kere bile.
Bu şaşırtıcı değil. Thrand benden 100 kilo daha kaslı ve tepeden aşağı hızla iniyor.

Sonsuza kadar sürecekmış gibi gelen bir süre boyunca tepede bir aşağı bir yukarı yarışıyoruz ve ben çok yoruluyorum, üşüyorum ve o kadar eğleniyorum ki hiç durmak istemiyorum. Çocukluğumdan beri kızakla kaymamıştım. Küçükken bir Noel'de büyükannem ve büyükbabamla New Hampshire'daki evlerinde kaldığımızda kar yağmıştı. Kız kardeşim Alexis karton bir kutunun içinde kayarken ben de eski bir plastik çamaşır sepetinin içinde tepelerde kaydığımı hatırlıyorum. Jordan'ın bir çöp tenekesi kapağına bindiğini ve bir tür kızak olabilecek her şeyin bu görev için araklandığını hatırlıyorum. Bu benim çocukluğuma dair en güzel anılarımdan biridir ve şu anda aynı keyfi yeniden yaşıyormuşum gibi geliyor.

Ama Thrand'ın sevinci benim sevincim olduğu için bu sevinç katlanıyor. Her seferinde tepenin dibine vardığında gözlerinin ışıldamasını seviyorum. Kendini beğenmiş zafer çığlıklarını ve kazandığında yüzünün sırtıyla parlamasını seviyorum. O hiç oyun oynamadı, gerçekten oynamadı, bu yüzden harika çocukluğumun bir kısmını onunla paylaşıyormuşum gibi hissediyorum. Onun neşesi artık benim neşem ve bu bir şekilde her şeyi bir düzine kat daha iyi yapıyor.

Kızak kaymak aynı zamanda kafamdan geçen tüm çılgın düşünceleri sıralamak için bana bir şeyler veriyor.

Bütün gün mesafeli olduğumu biliyorum. Bunu fark etti, ancak düşüncelerimi söylememe izin verdi ve beni rahatsız eden şeyi ona söylemem için baskı yapmadı. Hiçbir sorun yokmuş gibi davranmaya çalıştım ama bu tür şeyleri saklamakta iyi olmadığımı biliyorum. Ve tam olarak bir sorun olduğundan değil... Sadece dün geceki rüyalarımı düşünmeden duramıyorum.

Bu sabah ellerim kalçalarımın arasında, kaygan amımı avuçlarken uyandım. Nefes nefese kalmıştım ve tahrik olmuşum ve rüyalarım benimkini örten büyük, kırmızı bir vücutla ve Thrand'ın kalçalarımı ayırıp koyu kırmızı sikini göbeğime doğru yönlendirirkenki ukala, kibirli gülümsemesiyle doluydu. Rüya yoğun ve o kadar gerçektir ki, gözlerimi kapattığımda onun

kokusunu tenimde hissedebiliyordum.

Dudakları meme uçlarımdaydı ve bu yüzden dikkatim tamamen dağılmıştı.

Bu bilgiyle ne yapacağımı bilmiyorum.

Tek bildiğim onu istediğim ve almak için orada olduğu. Eğer uzanıp Thrand'a dokunursam, bunu hoş karşılayacağını biliyorum. Güçlü vücudunun tüm yoğunluğu ve gücüyle beni becerecek ve muhtemelen harika olacak.

Sadece onu kabul etmeli miyim bilmiyorum.

Onu istediğimi biliyorum. Aramızda neler olabileceğini görmek istediğimi biliyorum ve ona başka biriyle sevişmenin nasıl bir şey olduğunu göstermek istiyorum. Hiç öpüşmedi, bu yüzden onun da bakire olduğunu tahmin ediyorum - eğer ben etraftayken sürekli sertleşmesi bir gösterge ise. Klonların steril tutulduğunu söyledi, bu yüzden ona sikin kalkmasını önlemek için bir çeşit anti-Viagra hapı verildiğini tahmin ediyorum. Şimdi o da gitti ve her türlü şehveti yaşıyor ve bunların merkezinde ben varım. Gururum okşanmadı desem yalan olur. Gururum okşandı. Ona dokunma düşüncesi bile her türlü şeyi arzulamama neden oluyor.

Ama... bu gezegende birlikte mahsur kaldığımız bu adamlar? Tekerleri nasıl tekmeleyeceklerini bilmiyorlar. Nasıl gündelik iş yapılacağını bilmiyorlar.

Bu kısım beni biraz korkutuyor.

Tamam, çok.

İşe yaramayan kişi olmaktan korkuyorum. Yankı uyandıran herkes için harika oldu... ama ben kimse için yankı uyandırmadım. Bu da bir sorun. Ya Thrand'a aşık olursam ve sonra başka biriyle rezonansa girersem? Çok az tanıdığım birine? Mesela U'dron? Gölge Kedi klanının çoğu içine kapanıktır ve kabileye bize katlandıkları kadar güveniyorlar mı bilmiyorum. Ya öyle biriyle rezonansa girersem? Bu beni yıkar... ve Thrand'ın nasıl tepki vereceğini bilmiyorum.

Daha da kötüsü... Ya ben onu seviyorsam ve o başkasına benziyorsa? Ugh. Her yerde karışık bir durum var. Bridget'e, A'tam'la yürümediği için sorun oymuş gibi bakıldığı gerçeğini de ekleyin. Tereddüt etmeme şaşmamalı. Eğer Bridget A'tam'la tekrar bir araya geldiyse -ki Thrand öyle olduğunu ima etti- bunu gizli tutuyor. Geçen sefer yüzüne nasıl patladığını düşünürsek akıllıca.

Ne yapacağımı bilmiyorum. Bunu yüzlerce kez düşünmeme rağmen onu bir daha öpmedim. Onun da bunu düşündüğünü biliyorum. Bakmadığımı sandığı zamanlarda ağzımı izliyor. Ateşin karşısında bana aç bakışlar atıyor. Ve her zaman, her zaman benimle avlanmak ve bana yakın olmak için ısrar ediyor.

Beni rahatsız etmeli. Ama rahatsız etmiyor. Bu... hoş.

Bu da üzerimdeki baskıyı artırıyor. Ne yapacağımı bulmak zorundayım... ama yine de bilmiyorum. Bir yanım kararın benden alınmasını istiyor. Khi'mden -ya da evrenin kendisinden- Thrand'ı yakalayıp ölesiye öpmenin yapmam gereken şey olduğuna dair bir işaret istiyorum. Onunla yatmak sadece kalp ağrısı yerine harika bir şeye yol açacak.

Ama evren sessiz ve ben bir korkak gibi beklemeye devam ediyorum.

Onunla asla ava çıkmamalıydım. Bu sadece pis hayaller kurmama ve bir şeyler istememe neden oldu. Tek odağım avlanmak olduğunda bu dünya çok daha kolaydı. Bunun yerine, sadece bahaneler arıyorum

-Onunla dışarı çıkmak için herhangi bir bahane. Bu yüzden Hannah'nın alışveriş listesini aldım. Bu yüzden onunla gece dışarı çıkmak çok da önemli değilmiş gibi davrandım.

Evrene meydan okuyorum ve bana bir işaret vermesini umuyorum.

"Yine mi?" Thrand, kızakla indiğimiz çıkıntının kenarına doğru ilerleyerek meydan okuyor. Kısa saçları terden diken diken olmuş, pelerinini çıkıntının üzerine bırakmış, göğsü terden parlıyor. Kaslarının üzerindeki siyah, keskin dövme desenlerini görebiliyorum ve izini sürmek istiyorum

Her santimini yaramaz, yaramaz dilimle. "Bir kez daha?" diye sordu.

Gökyüzüne bakıyorum. Hava kararıyor ve ateşimiz muhtemelen şimdiye kadar sönmüştür çünkü ona zerre kadar dikkat etmedik. Yakında hava soğuktan daha soğuk olacak ve gece olması bile rahatlayacağımız anlamına gelmiyor, sadece hayatta kalmak için farklı görevler olduğu anlamına geliyor. Yemek yapılmalı, çay içilmeli, su eritilmeli, yatak örtüleri hazırlanmalı, oyunlarla ilgilenilmeli... ve tüm bunları düşünmek bile beni yoruyor. Uzun bir iş gününün ardından koltuğuma uzanıp dinlenebilmeyi özlüyorum. Hiç çaba sarf etmeden size sıcak yemek veren arabalı lokantaları özlüyorum. "Muhtemelen içeri girmeliyiz," diyorum ona, her zamanki pratik tavrımla.

"Yani bana karşı her raundu kaybettiğini kabul ediyorsun?" Thrand kendini beğenmiş bir kaşını kaldırıyor. "Bu kadar çabuk pes edeceğini hiç düşünmemiştim."

Nedense meydan okuması beni etkiliyor. "Tamam. Tepenin kralını belirlemek için son bir yarış. Kazanan şampiyon olur."

"Ben şampiyon olacağım," diye ilan ediyor. "Peki şampiyon ne tür bir ödül alacak?" Başını bana doğru eğip bekliyor.

"Arena şampiyonları ne tür ödüller alırdı?" Gladyatör arenalarında dövüşmekten bahsettiğini hatırlayarak soruyorum.

"Güzel, genç bir dişi."

"İğrenç. Çok kadın kazandın o zaman?"

"Tek bir tane bile kazanmadım," diye itiraf ediyor, sırtışı çapkınca. "Sahibim genellikle dövüş için para alırdı. Suratıma bir sürü yumruk yedim, başka da bir şey yemedim."

"Senin için üzülüyor muyum yoksa seviniyor muyum bilmiyorum," diyorum ona, çıkıntıya doğru ilerlerken. Dikkatini dağıtacağım ve bir adım önde olacağım, diye karar verdim. Hileyle dibe ilk ben varsam bile... bu yine de ilk olacak. Zafer benim olacak. "Şaşırmamalıyım. Vordis kadar güçlü görünmüyorsun. Eminim o kazanmıştır, ha? Kolları daha büyük."

Thrand gözlerini bana diyor, ifadesi ölümcül bir hal alıyor. "Bizler klonuz. Neden benim kollarım daha küçük olsun ki?"

"Sadece söylüyorum," diye devam ediyorum, kenara biraz daha yaklaşırken postumun kenarıyla oynuyormuş gibi yapıyorum. "Yani, onun pazuları seninkilere kıyasla devasa."

"Yalan!" Bunu kanıtlamak istercesine bir kolunu havaya kaldırıyor ve esnetiyor.

O anda postumu yere atıyorum ve karnımın üzerinde tepeden aşağıya doğru fırlıyorum. Arkamda, Thrand'dan gelen öfkeli bir şaşkınlık havlaması duyabiliyorum ve sonra tepeden aşağı yuvarlanırken çığlık atıyor ve ciyaklıyorum. Acele ettiğim için dengem bozuldu ve yuvarlanma tehlikesiyle karşı karşıyayım.

Yamacın dibinde ağır bir şey bana çarpıyor ve havada uçmaya başlıyorum. Çok uzağa değil, sadece şaşırtıcı derecede sert olan karın üzerine indiğimde rüzgârı üzerimden atmama yetecek kadar. Bir an sonra Thrand yanıma yuvarlanıyor, kırmızı bir bulanıklık. Başım dönüyor ve saçlarım yüzüme geliyor. İnliyorum, öksürüyorum, ciğerlerime havayı geri almaya çalışıyorum. Göz ucuyla Thrand'ın dirseğinin üzerinde doğrulup bana baktığını görüyorum. "İyi misin?"

"Duruma göre değişir," diyerek doğruluyorum ve yüzümü buruşturuyorum. Birkaç yeni sıyrık ve çürüğüm var ama iyileşmemi hızlandıran khui sayesinde sabaha kadar geçecekler. "Kazandım mı?"

Thrand'ın kahkahası keskin bir şekilde ondan kopuyor ve bir sonraki anda beni belimden tutup tekrar sırtüstü fırlatıyor. Saçlarım arkamdaki karlara dökülüyor ve sonra üzerime geliyor, beni altına hapsederken bana bakıyor. Gözleri ışıltılı parlıyor, sadece khui ile değil, zevkle de parlıyor ve bu

rüyamı o kadar anımsatıyor ki, sıcak arzu bir patlama gibi içime akıyor.

Yüce Tanrım, bu adam çok güzel. Hiç oyunu olmadığını düşünmüş müydüm? Bu kadar iyi görünen erkekler

Onun oyuna ihtiyacı yok. Sadece bana doğru bakması yeterli ve savunmalarım hiç yoktan yapılmış gibi parçalanıyor.

"Oldukça kurnazsın Nadine," diye mırıldanıyor Thrand, alnımdaki uzun bir bukleyi fırçalayarak. Bana bakıyor, yine o ateşli bakışlarından biriyle beni yutuyor ve öpmeyi düşündüğünü biliyorum. Tanrım, beni öpmesini istiyorum. Kontrolünü kaybedip ağzını benimkine yapıştırmasını istiyorum, böylece üzerindeki derileri yırtıp atabilir ve işin nereye varacağını görebilirim. Öp beni, sessizce onu teşvik ediyorum. Öp hadi. Yap hadi.

Ama o sadece beni inceliyor, zor nefes alıyor. Eli yan tarafıma kayıyor ve aşağıya bakıyor, sonra parmaklarını göbeğimin üzerinde rahatça gezdiriyor. Çıplak tenime dokunduğunu hissedene kadar tuniğimin düştüğümde yukarı kalktığını fark etmemiştim. Bu beklenmedik okşama karşısında bir iniltiyi bastırıyorum. İstedğim öpücük bu değildi ama bir şekilde çok daha yoğun ve beni çok daha fazla acıtıyordu. "Kurnaz ve güzel," diye mırıldanıyor bana bakarak. "Herhangi bir erkek için iyi bir ödül olurdun."

"İyy," dedim ona, o an bozulmuştu. Elimi yüzüne götürdüm ve ittim. "Ben bir ödül değilim."

"Hayır," diyor, elimi geri itiyor ve sırtıyor. "Sen şampiyonsun, değil mi? Nadine, Tepenin Kralı." Ve bana öyle muzip bir bakış atıyor ki, bu beni muhtaç ve aç hale getiriyor. Bu adamın sevişmeyi tamamen ciddiye alan biri olmadığını fark ediyorum. Her şey oyunla ilgili olacaktı. Şakacı ısırmalar, alaycı sözler ve boşalmadan önce ne kadar kaçabileceğini görmek için partnerini test etmek olurdu. Bahse girerim bunu bir meydan okumaya dönüştürürdü ve sadece bu düşünce bile beni o kadar tahrik ediyor ki dayanamıyorum.

Eğer bu gece bana dokunursa, beni haklar. Soru sormak yok. Artık beklemek ve merak etmek yok. Daha fazla şüphe yok.

Ama... bana dokunacak mı? Kendi başına mı? Ona öpmek yok dedikten sonra mı?

Bazen beynimin bulduğu şeylerden nefret ediyorum. Öpücük yok. Lanet olsun. Bazen gerçekten aptal oluyorum.

NADINE

W postları alıp mağaraya giriyoruz. Ateşin söndüğünden eminim ve artık soğuk ve ıslak olan postları kurumaları için arkadaki birkaç dikite asıyorum. O ateşi yeniden yakarken ben de çantamı alıp yanına çöküyorum. Sikini itiyor

Aramızdaki çekimden etkilenmediğine dair kesin bir işaret. Hepsi kafamda değildi... ya da rüyalarımda.

Yine de saygılı ve mesafeli davranıyor. Belki de bu iyi bir şeydir. Belki de bu çekime göre hareket etmemeliyiz. Bu sadece işleri son derece garip hale getirebilir.

Thrand ateşle ilgileniyor, ben de onun karşısındaki ateş çukurunun diğer tarafına çöküyorum. Bütün gün dışarıda kaldığım için cildim kuru ve çatlak hissediyorum, bu yüzden kalkıp Harlow'un benim için yaptığı küçük bitki kokulu losyon kabımı alıyorum. Eskiden dükkândan aldıklarımın aynısı değil ama işimi görüyor. Ayrıca, aşk acısı çeken bir ergen gibi ona bakmaktan başka bir şey yapmamı sağlıyor. Aşık değilim sonuçta. Sadece biraz odaklanmış durumdayım.

Onu öperken.

Ve karnıma dokunma şekli bir şekilde bir düzine öpücükten daha şehvetliydi.

Bir kolumu kıvrıp altındaki deriyi losyonlamaya başladığımda Thrand gözlerini kısarak bana bakıyor. Bekâr kadınların takıldığı kadınlar mağarasında olsaydım, üstümü çıkarıp losyon sürerdim, çünkü hepimiz bu noktada diğerlerinin ne yaptığını gördük, ama Thrand'ın önünde bu sadece... tuhaf olurdu. Bu yüzden elimden geleni yapıyorum, ön kollarımı tutup ellerime, parmaklarıma ve sonra da yüzüme sürüyorum. Ellerimi hareket ettirirken beni izliyor, yüzünde şaşkın bir ifade var. "Kendini otlarla mı tatlandırıyorsun?"

Gülüyorum. "Hayır. Losyon sürüyorum." Küçük kemik kabı ona uzatıyorum. "Bu soğuk havada cildim kurumasın diye."

Homurdanıyor. "Angie'yi böyle bir şeyle görmüştüm... ama yemek için olduğunu sanmıştım." Merakla tek parmağıyla dokunuyor ve sonra kokluyor. "Ot gibi kokuyor."

"Çünkü güzel kokması için içine otlar konuyor." Pantolonumun paçasını yukarı çekip

ve onu losyonlamaya başlar. "Ve kadınlar bu tür şeyleri çok kullanır." "Ben bunu görmedim."

"Artık kadınlar konusunda uzman olan sensin, değil mi?" Alay ediyorum. "Ayrıca, kamptaki diğer herkesin küllü olması umurumda değil. Ben küllüysem umurumda." Ve yüzümü ona döndüm. "Cildim için neyin iyi olduğunu bildiğime güven."

"Senden şüphe etmiyorum. Sadece merak ediyorum." Kalın losyonu baş ve işaret parmakları arasında ovuşturuyor, yüzünde düşünceli bir ifade var. "Her yerine losyon sürer misin?"

"Deniyorum, evet."

Diğer pantolonumun paçasını kıvırdığımda, ben yapamadan bileğimi yakalıyor. "Bırak beni."

Gözlerimi kırıştıtırıyorum, onu doğru duyduğumdan tam olarak emin değilim. "Bacağıma losyon sürmek ister misin?" Bu neden beni bu kadar tahrik ediyor?

"İstiyorum." Bana tamamen kötücül bir bakış attı. "Bahse girerim senden daha iyi yaparım."

Kibrine homurdanmak mı, bunu bir oyuna dönüştürmesine gülmek mi, yoksa onu yakalayıp öfkeyle öpmek mi istediğimi bilemiyorum. Üçünü de yapmak istemek mümkün mü? Çünkü ben istiyorum. Aramızdaki bu aptalca çekimle savaşımaya devam ediyorum ve bazen neden savaştığımı merak ediyorum. Birlikte olsak kimsenin umurunda olur muydu? Ben ve Thrand dışında?

Ama sonra Bridget'i düşündüm. İlk başta onun A'tam söz konusu olduğunda aşırı dramatik ve biraz da histerik olduğunu düşünmüştüm. Sıkılmıştı ve ilgi çekmek istiyordu ve ilişkilerinin ne kadar kötü olduğu hakkında ağlamak bu ilgiyi çekmenin kesin bir yolu gibi görünüyordu. Ama son zamanlarda onunla çok fazla ava çıktım ve fikrimi değiştirdim. Bridget zeki, komik ve çoğu durumda soğukkanlılığını koruyabilen biri. Sinirlenmesine neden olan tek şey A'tam.

Peki ya Thrand sevişme konusunda gerçekten çok kötüyse? Sonra beni takip edip göğsünü döver ve onun olduğumu mu iddia eder? Adamdan ne kadar etkilensem de böyle bir duruma girmek ister miyim bilmiyorum. Drama hayranı değilim. Ben daha çok "iş bitirici" bir kıyım.

Parmakları baldırımın üzerinde kayıyor, sıcak, nasırlı ve güven verici; kıpırdamıyorum. "Sana dokunmama izin ver," diyor Thrand, beni izlerken bakışları yoğunlaşıyor.

Hiçbir şey söylemeden ona küçük losyon kabını uzatıyorum ve parmaklarını içine daldırıp bacağımin üzerinde gezdiriyor. Uzun bir yürüyüş gününden sonra harika hissettiriyor ve boğazımda yükselen iniltiyi bastırıyorum. İri ellerinin verdiği hissi seviyorum, parmaklarını tenimin üzerinde gezdirirken yaptığı masajı seviyorum. Dokunulmayalı -gerçekten dokunulmayalı- o kadar uzun zaman olmuştu ki, bu içimde görmezden gelinmesi imkânsız bir ısıyı ateşliyor.

"Sadece bacaklarınızın ve kollarınızın alt kısımlarını mı tatlandırıyorsunuz?"

Thrand merakla soruyor. "Hayır, tüm vücudumu tatlandırıyorum." Duraklıyorum, sonra ekliyorum. "Genellikle."

Gözleri parlıyor, sıcak. "O zaman daha fazla yardım etmek istiyorum.

Kıyafetlerini çıkar." Bu...

Endişe

verici.

Seksi.

Çok ateşli.

Cesaret

edebilir

miyim?

Tereddüt ediyorum ve sonra bir parmak dolusu daha losyon alıp bir tür profesyonel gibi ısıtmak

için ellerinin arasında ovuşturduğunda, uzlaşabileceğimize karar veriyorum. O yağlı eller sırtıma çok iyi gelecek gibi görünüyor ve ben masaja bayılırım. Tuniğimi başımın üzerine çekiyorum ve tek bir akıcı hareketle göğüslerime bastırıyorum, böylece gizli kalıyorlar. Yine de sırtım açık ve ortada ve bunun kötü bir fikir olduğu konusunda beni azarlayan i ses, arkama geçip ellerini sırtıma koyduğu anda susuyor.

Sonra, kesinlikle yüksek sesle inliyorum. Tanrım, çok iyi hissettiriyor.

"Çok yumuşaksın," diye mırıldanıyor elleri tenimde gezinirken. "Bu kadar yumuşak olacağını hayal etmemiştim."

Dudağımı ısıırıyorum, çünkü ne kadar iyi hissettirdiğinden neredeyse nefes nefese kalmak üzereyim. Bir şey söyleyemiyorum, çünkü tutarlı bir şekilde çıkmayacak. Muhtaç gibi görünecek ve başımı her türlü belaya sokacak. Sadece bir masaj, Nadine, diye hatırlatıyorum kendime, onun büyük kırmızı ellerini tenimde gezinirken hayal etmeme rağmen. Kaslarımı yoğuruyor, omurgam boyunca ve sonra omuzlarıma doğru ilerliyor, okşuyor ve dokunuyor.

Hareketleri hızlı ya da kişisel olmayan bir masaj gibi üstünkörü değil. Parmaklarının her fırçalayışı çok uzun sürüyor. Belirli noktalar üzerinde sanki onları inceliyormuş gibi oyalanıyor ve bu sadece tahrik olmamı artırıyor. Bana baktığında gördüklerini beğeniyor mu? Beni uzaylı kadınlarla mı kıyaslıyor? Başka kadınlarla mı? Siktiğimin Angie'siyle mi? Bu düşünce beni rahatsız ediyor. Onun hakkında ne hissettiğini açıkladı, ama aklım hala oraya gidiyor, gitmemesi gerektiği halde. Bana iyi davranmaktan başka bir şey yapmayan bir kadını kıskanmak aptalca. Artık bir eşi, kucığında ve karnında bir bebeği olan bir kadını. Bunun hiç önemi olmamalı çünkü Thrand'a karşı bir şey hissetmiyorum.

Hiç sanmıyorum.

Ve kendime bunu söylemeye devam edersem, bir noktada buna inanmaya başlayabilirim.

"Gerginsin," diye işaret ediyor Thrand arkamdan. "Omuzların taş gibi. Neden?"

Başımı sallıyorum, uzun, vahşi, doğal saçlarımı tutuyorum ve losyonlu omuzlarıma yapışmaması için omzumun üzerinden geçiriyorum. "Aklım tatsız şeyler üzerindeydi."

"O zaman yeterince iyi bir iş yapmıyorum," diyor Thrand. "Seni daha iyi tatlandırmalıyım ki benim dokunuşumdan başka bir şey düşünmeyesin."

Hafifçe öne doğru hareket ettiğinde ve o yağlı, güçlü eller önüme doğru kayarak tuniğimi kenara itip göğüslerimi avuçladığında, ona dokunuşunun dikkatimi hiç dağıtmaması gerektiğini söylemek dilimin ucunda.

Bu cesur hareket karşısında şok oldum ve ensemde bir öpücük kondurduğunda daha da şok oldum.

"Seni memnun etmekte en iyisi olmak istiyorum, Nadine," diye mırıldanıyor, nefesi tenime değişiyor. Parmakları meme uçlarımin üzerinde kayıyor ve onlarla oynuyor, elleri kaygan ve sıcak ve o kadar iyi ki ona karşı kıvranmak istiyorum. "Seni iyi hissettirmek için ne yapabileceğimi söyle."

Tekrar inleyerek tuniğin yere düşmesine izin veriyorum. Ona yaslanıyorum, göğüslerimi şimdiye kadarki en deneyimli, en lezzetli elleriyle yoğururken büyük göğsüne yaslanıyorum. "Bunu yapmayı nereden öğrendin?" Bir elimi boynuna dolayarak ve ona sımsıkı sarılarak başarıyorum. "Bakire olduğumu sanıyordum."

"Burada dedikleri gibi, hiç bir dişiyle kürk paylaşmadım, hayır. Ama bir hayal gücüm var." Dudakları kulağıma değişiyor. "Ve çok ama çok sık sana ve vücuduna odaklanıyor. Uzun geceler boyunca sana bu şekilde dokunmayı hayal ettim, Nadine." Tenime bir öpücük daha konduruyor. "Sana nasıl dokunacağımı, nasıl kokacağımı ve tadının nasıl olacağını hayal ettim. Meme uçlarımla oynadığımda zevkle iç çekip çekmeyeceğini merak ettim." Thrand'ın parmakları bir şeyi kanıtlamak istercesine meme uçlarını çekiştiriyor ve ben hayatımda hiç bu kadar tahrik olmamıştım. "Ve sonra kızıp kızmayacağını merak ettim, çünkü bana tekrar bir öpücük vermeni beklemedim. Senden istemeden aldığım için." Dişleri kulak mememi sıyrıyor. "Çünkü sabırlı davrandım ama sana dokunmak için daha fazla bekleyemem."

Parmaklarım ensesinde kısa kesilmiş kalın, yumuşak saçlarında kıvrılıyor. Seksi sözleri bana cılgınca şeyler yapıyor ve hiç kimseyi şu anda onu istediğim kadar istememişim. Geçmişte

yaşadığım tüm seksler şu anda bana dokunan adamın yanında çok ama çok sönük bir anı gibi kalıyor. "Eğer bana sahip olsaydın bana ne yapardın?" Nefes nefese soruyorum.

"Her yerine dokun," diyor Thrاند hemen. Zaten sert olan meme uçlarımı okşuyor ve

memelerini avuçlamadan önce tekrar uçlarına dokundu. "Göğüslerinize, karnınıza, kalçalarınıza, amınıza dokunun... hepiniz benim olacaksınız."

Onun fantezisinin benimkiyle uyuşması çok komik. Onun fantezisi kendine dokunmak ya da benim ona dokunmam değil, bana dokunmak. Bir kız nasıl reddedebilir? "Her yerimi losyonlayacak mısın o zaman?" diye soruyorum, sesim sadece bir fısıltı. Bu bir davet, ama bunu yapmaktan garip bir şekilde utanıyorum. Sanki derinlere atlamak üzereyim ve atlamalı mıyım bilmiyorum... ama bunu deli gibi istediğimi de biliyorum. Onun elleri üzerimdeyken kabilenin geri kalanının ne düşündüğü umurumda değil. Tek bildiğim, eğer şimdi bu işi bırakırsam, aptalın teki olacağım.

Ve annem bir aptal yetiştirmedi.

"Şimdi öp beni," diye fısıldıyorum ona, omzuna yaslanırken başımı çeviriyorum. "Beni istediğin kadar öpebilirsin, çünkü ben de istiyorum."

Kelimeler dudaklarımdan çıkar çıkmaz ağzı orada, aç ve beni okşuyor. Dudaklarımı tekrar tekrar ısıyor, beni daha da muhtaç hale getiren tatlı, tekrarlanan öpücüklerle tadına bakıyor. Elleri göğüslerimi okşamaya devam ediyor, onları tekrar tekrar okşuyor, parmakları meme uçlarımda üzerinde geziniyor ve beni ona doğru eğiyor.

Dili dudaklarıma değdiğinde ona nasıl Fransız öpücüğü verileceğini hiç göstermediğimi fark ediyorum. İnliyorum, ona açılıyorum ve sonra dilini ağzımın içine sokuyor ve o kadar derin öpüşüyoruz ki ciğerlerimdeki nefesi kesiyor. Doğuştan yetenekli, öpücüğü erotik ve çok ıslak ya da garip olmadan arayış içinde. Buna bayılıyorum. Dilini benimkine değdirmesine bayılıyorum, daha uzun, daha kapsamlı öpücükleri daha küçük, cilveli öpücüklerle bölmesine bayılıyorum. Ve ağzımı sahiplenirken ellerinin sürekli göğüslerimle oynamasını seviyorum, sanki her şeyeime sahip olmaya kararlıymış gibi.

Öpücüklerin saldırısından sersemlediğimde, ağzını benimkinden kaldırıyor ve ağzını burnumun ucuna bastırıyor. "Daha fazla tatlandırıcıya ihtiyacım var."

Daha fazla losyon demek istediğini anlamam bir anımı alıyor ve sonra beni bir et parçası gibi baharatladığını hayal ediyorum. Kampta et hazırlanırken içine otlar ve baharatlar sürüldüğü düşünülürse, bu uygun bir karşılaştırma sayılır. Sanırım bu da benzer bir şey... Tek fark, kimse kalçalarımdan bir ısırık almayacak.

Tabii şanslı değilsem.

Losyonu bir kez daha Thrand'a veriyorum ve o da büyük bir topak alıp ellerinin arasında yumuşatıyor. Tüm stoğumu tüketiyor ama bunu umursayacak gücü kendimde bulamıyorum. Bu an çok harika ve kampa döndüğümde bu yoğun kremadan daha fazla yapabilirim. Thrand bir elini karnıma koyup aşağı yukarı kaydırıktan sonra deri tayıtımın kemerinin altından geçirdiğinde inliyorum. Aklında tam olarak ne olduğunu biliyorum ve bana dokunmasına, beni boşaltmasına o kadar hazırım ki. Bunun için yanıp tutuşuyorum ve bacaklarımı birbirinden ayırırken cesaretlendirici sözler fısıldıyorum.

"Her yerin yumuşak mı?" diye mırıldanıyor, ağzı kulağıma karşı sıcak. "Öğreneyim mi?"

"Yap o zaman." Artık geri dönüş yok, istediğimden bile değil.

İri kırmızı eli giysimin bol beline kayıyor ve sonra aşağı doğru iniyor. Tümseğimin kıvrımları üzerinde duraklıyor, sonra aşağı iniyor ve kaygan bir parmağını amımın dikişi üzerinde gezdiriyor.

Nefesim kesiliyor, ona doğru geri iterken bile bacaklarımı daha da ayırıyorum. Ne kadar iyi hissettirdiğiyle kıvrılmak istiyorum ama onu durdurmak da istemiyorum. Hele de klitorisime dokunup beni boşaltmaya bu kadar yaklaşmışken.

"Yumuşak," diye onaylıyor, dili kulak mememde geziniyor. "Yumuşak ve ıslak burası. Çok iyi hissediyorsun, Nadine. Sana dokunmayı onlarca kez hayal ettim ama rüyalarımda hiç bu kadar tatlı

olmamıştı. Hiç bu kadar doğru olmamıştı."

Bir eliyle bir göğsümü okşarken, diğer eliyle amımı hafifçe okşarken inliyorum. O

Eliyle ıslak kıvrımlarıma hafifçe vuruyor, sanki bana şaplak atıyormuş gibi ve bu o kadar ateşli ki neredeyse aklımı kaybediyorum.

"Seni patlatmak için sana nasıl dokunacağımı söyle," diye emrediyor Thrand, sesi sıcak ve acil. "Çünkü sikim o kadar sert ki yakında boşalacağım ve önce senin boşalmanı istiyorum."

Elimi onunkinin üzerinde gezdiriyorum, parmaklarını dikkatlice klitorisime yönlendirirken dudağımı ısııyorum. "Buramı ovala," diyorum ona, bunu hemen yaptığında nefesim kesiliyor. "Hafifçe. Çok hassas."

"Bu küçük tomurcuğa dokunmam hoşuna gidiyor mu?" diye soruyor ve verebileceğim tek yanıt iniltilerim oluyor. Talimatlarımı bir profesyonel gibi yerine getiriyor, yağlanmış parmakları klitorisimin üzerinde hafifçe kayarak içimi sızlatan küçük dokunuşlar yapıyor. Parmakları göğüs ucumda da geziniyor ve bu ikili zevk beni düşündüğümünden daha hızlı bir şekilde serbest bırakmaya doğru savuruyor. İçim acıyor, parmağını içime sokmasını istiyorum ama buna cesaret edemiyorum, elleri bu kadar yağlıyken olmaz. Bu başka bir zaman olacak ve bu farkındalık içimdeki her şeyin aç bir ihtiyaçla kenetlenmesine neden oluyor.

Çünkü bu zevki ne zaman istersem alabileceğimi fark ettim. Nasıl istersem. Lanet olsun, bu kadar uzun süre beklediğim için ne kadar aptalmışım.

Kulak mememi nazıkçe ısırdığında, parmakları göğsümün ve klitorisimin üzerinde gezinip beni sihir gibi çalıştırdığında ona karşı tekrar eğiliyorum. Çok kısa bir süre sonra sert bir şekilde boşalıyorum, yoğun orgazm vücudumu vurup her şeyin kıvrılıp sıkışmasına neden olurken ağlıyorum ve titriyorum, sadece bir kez daha pürüzsüzleşip beni kemiksiz bırakıyor. Beni öpmeye ve okşamaya devam ederken derin bir iç çekiyorum, kendimi çok memnun bir kedi gibi hissediyorum.

Tanrım, bu çok iyiydi. Çok yaramaz ve çok iyiydi. O kadar çok losyon kullandık ki, bir yığın ot gibi kokmam umurumda bile değil. Harika hissediyorum. "Thrand," diye fısıldıyorum. Orgazm için ona teşekkür mü etmeliyim? Normal bir şeymiş gibi mi davranayım? Ne? Birden ne yapacağımı şaşırdım. Diğer tüm ilişkilerim, takılmadan önce birkaç buluşmayı içeriyordu ve her zaman doğal bir ilerleme gibi hissettiriyordu. Thrand ile, "doğal ilerleme" lanet haritanın her yerinde ve kendimi derinliğimin dışında hissediyorum.

"Kendi ağrımı dindirmem seni rahatsız eder mi?" Thrand boynuma kondurduğu öpücükler arasında soruyor. "Eğer yapmazsam, sikim bütün gece beni rahatsız edecek."

Mastürbasyon yapmak için izin mi istiyor? Sanki hayır diyecekmişim gibi? Kaç kez uygunsuz bir şekilde ereksiyon olduğunu düşününce içim gıdıklanıyor. Ayrıca daha fazla losyon alıp onun üzerinde kullanma fikriyle de oynuyorum. "Bu durumda normalde ne yapardın?" Nefes nefese sordum.

"Kulübemde mi? Seni düşün ve boşalana kadar çubuğuma asıl," diyor bana. "Ama sadece yalnızsam. Eğer dışarıda avlanıyorsam, onu görmezden gelmeliyim. Bazen yükseliyor... uygunsuz bir şekilde."

"Az bile," diye mırıldandım. "Ya sana yardım edersem?"

Thrand inliyor ve ellerinin etrafımda sıkıştığını hissediyorum, biri hala bitkin uyluklarımın arasına sıkışmış durumda. "Bana... böyle bir hediye mi vereceksin?"

"Tatlım, bu zevk sadece sana ait olmayacak. Benim de olacak." Çünkü bir erkeği kontrolden çıkarırken onun yüzünü izlemek kadar seksi bir şey yoktur.

"Uzun süre dayanamayabilirim," diye itiraf ediyor ben otururken.

"Sanki bu bir sorun mu? Sadece eğlenmeni istiyorum." Arkamı dönüyorum ve ona tatlı, uzun bir öpücük veriyorum. Artık bunu yapabilmek, özgürce öpüşmek ve ateşle oynayıp oynamadığımı

merak etmemek güzel bir his. Sanki o eşıği aşmışım ve artık tamamen içindeyim. Sonuçları hakkında daha sonra endişeleneceğim. "Losyonu senin üzerinde kullanmamın sakıncası var mı?"

"Sikimi terbiye etmek için mi?" Gözleri ateşle parlıyor. "Bu düşünceyi sevdim."

Yapabileceğim bir sürü "lezzetli" şaka var, ama hepsini ısırıyorum ve onun yerine oturuyorum. Yüzümü ona dönüyorum ve avuçlarımın arasına bir topak losyon koyuyorum, o ayağa kalkarken ısıtmak için birbirine sürüyorum

ve aceleci hareketlerle peştamalını çıkarıyor. Bir an sonra çıplak ve muhteşemdi ve boğazımdan yükselen "daaaamn" ile savaşıyorum. Adam ciddi bir ateş taşıyor. Onu daha önce çıplak gördüğüme yemin edebilirdim - geldiğimiz ilk günlerde birçok erkek çıplak ya da neredeyse çıplak dolaşıyordu. Ama onu ilk kez tamamen erekte halde görüyorum ve ne kadar mükemmel, muhteşem kalınlıkta bir siki olduğuna bakmaktan kendimi alamıyorum. Bir tarafında büyük bir damar izi var ve sanki siki de geri kalanı gibi ukala ve küstahmış gibi tepesinde hafifçe kıvrılıyor. Tepesi belirgin ve uzunluğu etkileyici ve her yeri ağzımı içine davet eden büyüleyici bir şekilde koyu kırmızı.

Ama ellerim zaten losyon içinde, o yüzden dudaklarımı başka bir zamana saklayacağım. Ona bakıyorum, dizlerimin üzerinde ilerlerken yüz ifadesini izliyorum ve sonra kaygan parmaklarımı dikkatlice uzunluğunun etrafına sarıyorum.

Tüm vücudu titriyor.

Tereddüt ediyorum. Elimi kaldırmıyorum ama hareket etmeyi bırakıyorum. Alışması için biraz zamana ihtiyacı olabilir. Kendime bunların onun için yeni olduğunu hatırlatıyorum. Hayattaki tek zevkinin hayal gücü ve eli olduğunu ve sahiplerinin vücuduna pompaladığı ilaçlar sayesinde buz gezegenine inene kadar muhtemelen ikisini de pek kullanmadığını. Ayrıca, o bir uzaylı. Her zaman aynı sayfada olduğumuzdan emin olmalıyım. Çoğunlukla insan gibi görünüyor, ama tüm o kırmızı deri ve sivri kulaklar bana büyük farklılıklar olduğunu hatırlatıyor. "Açık konuşalım, ben sana dokunurken olağandışı bir şey çıkarmayacaksın, değil mi? Dokunaç falan yok mu?"

Şaşkın ifadesi açık bir şaşkınlığa dönüşüyor. "Dokunaçlar mı?"

"Boş ver. Sanırım evde çok fazla anime izledim." Parmaklarımı rahatça onun uzunluğunda yukarı ve aşağı kaydırıyorum. "Bu iyi hissettiriyor mu?" Sarsıntılı bir şekilde başını salladığında, "Hassas olan belirli bir yer var mı?" diye soruyorum.

Thrand sikini işaret ediyor, yüzünde bir inanmazlık ifadesi var. "Daha önce hiç sik görmedin mi?"

Gülüyorum. "Tatlım, unutma ki sen benim için bir uzaylısın. Daha önce horoz gördüm. Aslında, bir siki idare etmekte oldukça iyiyim, çok teşekkür ederim." Ve ona acımasızca yukarı ve aşağı doğru pompalıyorum, bileğimi ucunda biraz oynatıyorum çünkü bunun iyi hissettirdiğini biliyorum. Gözleri neredeyse kafasının içinde yuvarlandığında, kendini beğenmiş bir şekilde memnun oldum ve ona kendi ilacından tattırmaktan kendimi alamıyorum. "Bahse girerim seni normalden daha hızlı boşaltabilirim."

Nefesi kesilir. "Bu bahse girmeyeceğim, çünkü bu kesin bir şey." Thrand'ın eli uzanıyor ve boş havada esniyor, sonra tekrar yanına dönüp yumruk yapıyor. Sanki bana dokunmak istiyor ama korkuyor. "Bunu benim için yaptığına inanamıyorum, güzel Nadine."

Sesindeki saygılı tonu seviyorum. "Durabilir

miyim?" Bu sefer omzumu tutuyor. "Hayır-"

Sadece gülüyorum ve onu tekrar okşuyorum.

Parmakları hafifçe tenime batıyor ama bu baskıya bayılıyorum. Gözlerinin kapanmasını ve dizlerinin sanki okşamama gömülmek istercesine hafifçe bükülmesini izlemeyi seviyorum.

"Bana tutunabilirsin," diye fısıldıyorum onu hızlı, kaygan vuruşlarla çalıştırmaya başlarken. Aleti kadifeyle kaplanmış taş gibi sert ve onu avucumun içinde hissetmek hoşuma gidiyor. Her iki elimi de kullanıyorum, shaftını ritmik olarak okşarken bile parmaklarımla kesesini alay ediyorum. "Seni yakaladım."

Thrand parmaklarını saçlarımdan arasına sokup bir kez dokunuyor ve sonra yüzümü okşuyor, nefesi hızlanırken gözleri açılıyor. Ona elimi verirken bana bakması çok yoğun bir şey ve garip bir şekilde ruhlarımız birleşiyor gibi hissediyorum. O bana bakarken kendimi tamamen ve son derece

güzel hissediyorum ve sanki tüm güce sahip olan benmişim gibi. Sıcak pre-cum başını kaplar

Ben onu okşamaya devam ederken siki parmaklarımın üzerinden kayıyor ve yaklaştığını hissedebiliyorum. Tüm vücudu titriyor ve elime karşı kasılıyor. Çekip gitmesini bekliyorum ama bir an sonra elimi kavırıyor ve kullanıyor, onu her zamankinden daha sert bir şekilde kavırıyorum ve sonra boşalıyor, tohumu birleşmiş parmaklarımızın üzerinden dökülüyor ve göğüslerime ve boynuma sıcıyor. Boğazından kopan gırtlak sesi, şimdiye kadarki en yoğun tatmin gibi geliyor ve tükendiğinde mağaranın zeminine neredeyse çöküyor.

"Çok mu dramatik?" Bir parça kürk alıp ellerimi silerken alay ediyorum.

Yerde öylece yatıyor, yüzünde şaşkın bir ifadeyle tavana bakıyor. İtiraf etmeliyim ki, bu tepki beni oldukça iyi hissettirdi.

Kıkırdayarak ateşe doğru ilerliyorum, yıkanabilmek için su tulumumu çıkarıyorum. Ona arkamı döndüğüm anda, bir dakika sonra orada oluyor, kollarını belime doluyor ve doğrulduğumda yüzünü boynuma gömüyor ve beni arkamdan sıkıca sarıyor.

"Benimle paylaştıkların için söyleyecek sözüm yok, Nadine'ciğim," diye mırıldanıyor Thrand. "Yeteneklerinden kimseye bahsetmemeliyiz."

Dudaklarım eğlenerek seğiriyor. "Yeteneklerim mi?"

"Yeteneklerini öğrenirlerse seni benden çalmaya çalışırlar," diyor ve ona bakmak için döndüğümde yüz ifadesi oldukça ciddi. "Bir dişiye yerleşmemiş çiftleşmemiş erkekler mi? Onlara güvenmiyorum. Bizi bağlayacak rezonans olmadan, senin güzelliğini ve benim memnuniyetimi görecekler ve seni kendileri için isteyecekler."

Tamam. Bu biraz garip ama rekabetçi doğasından kaynaklanıyor olabilir. Her şeyi bir rekabet olarak görüyor, bu yüzden beni ve "becerilerimi" diğerlerinden "saklama" ihtiyacı hissetmesi bir bakıma mantıklı. "Yani bazı şeyleri gizli tutmamız gerektiğini mi söylüyorsun?"

Thrand başını sallar. "Rezonansa girene kadar."

Ona kaşlarımı çatıyorum. "Rezonansa gireceğimizden nasıl bu kadar emin olabiliyorsun?"

Omuz silkiyor. "Vordis Angie için dilek diledi ve yankılandı. Gren Willa için diledi ve yankı buldu. Bizim için neden farklı olsun anlamıyorum. Sadece bekleyeceğim ve seni özel olarak kendime saklayacağım." Eli çıplak tarafımda sahiplenici bir şekilde geziniyor. "Tamamen kendime."

"Bunun hüsnükuruntu olduğuna eminim," diyorum ona. "Yoksa A'tam çoktan Bridget'in kulağına gitmiş olurdu. Bazı şeyleri gizli tutmaya gelince..." Bu fikri zihnimde evirip çeviriyorum ama nefret etmiyorum. Zavallı Bridget'i ve son zamanlarda aptalca bir ilişki ve bunun sadece bir ilişki olduğunu anlayamayan bir adam yüzünden çektiği acıları düşünüp duruyorum. İkimiz de ilerlemeye hazır olana kadar her şeyi gizli tutmak kötü bir fikir olmayabilir. "Ama şimdilik bazı şeyleri gizli tutabiliriz."

Thrand saçlarımı boynumdan ayırıp öpüyor. "Senin yeteneğin hakkında kimseyle konuşmayacağım." "Sence daha önce hiç kimse bir siki ellemedi mi?" Eğlenmenin ötesinde ona soruyorum. "Bana yaptığın gibi mi? Başka kadınlar böyle şeyler yapabiliyor mu?" Açıkça şüpheci görünüyor.

Benim "yeteneklerimin" özel olduğunu düşünmesi çok çekici. Ona hayır demeliyim, herhangi bir kız ona el işi yapabilir, ama nedense özel olduğumu düşünmesi hoşuma gidiyor. Sadece kendisinin sahip olabileceği bir ödül olduğumu düşünmesi hoşuma gidiyor. "Hayır, öyle düşünmüyorlar. Sanırım ben oldukça özelim," diyorum ona, yalancı kıcıma yıldırım düşecekmiş gibi hissederek.

"Benim özelim," diye mırıldanıyor boynuma karşı. "Benim Nadine'im." Boğazımı öpüyor,

dudakları tenimde ve hemen bir kez daha tahrik oluyorum. Eller ve ağızlarla oynaşmanın zararsız olduğuna karar veriyorum.

Henüz bir şey ifade etmek zorunda değil.

THRAND

I

Sahil kampına doğru yürürken kendi kendime mırıldanıyorum.

"Sakinleşmen gerek," diyor yanımdaki Nadine, sesi eğlenmekten kurumuş. "Çok belli ediyorsun."

Öyle miyim? Umurumda bile değil. Dün geceyi ve mağarada baş başa geçirdiğimiz özel zamanı düşünerek ona sırtıyorum. Defalarca öpüştük ve sikimi kaygan ellerinin arasına alıp ben boşalana kadar üzerinde çalıştı. Bunu iki kez yaptı ve benim de onu serbest bırakmama izin verdi. Bu sabah uyandığımda o yanıma kıvrılmıştı, ellerim onun güzel esmer tenindeydi ve saf bir sevinç hissettim. Bu, şiddetli bir arena savaşını kazanmaktan daha iyi bir duygu. Savaş alanında onur kazanmaktan bile daha iyi. Bunların hepsini Nadine'in boğucu gülümsemelerinden birine değişebilirim.

Angie söz konusu olduğunda Vordis'in neden tamamen kaybolduğunu şimdi anlıyorum. Nadine söz konusu olduğunda ben de aynı şeyi hissediyorum. Onu en yakındaki kar yığınının arkasına sürüklemek, derisini zayıf bedeninden ayırmak ve her yerini öpmek istiyorum. Ona dokunmak, gülümsemesini görmek ve kokusunu içime çekmek istiyorum. Bana doğru kıvrılmış uyurken yanağımda onun yay gibi saçlarını hissetmek istiyorum. Kahkahalarını istiyorum. Onun her şeyini istiyorum ve dün geceki oyun ağrıyan ihtiyacımı hafifletmek için hiçbir şey yapmadı. Aksine, alevleri daha da körükledi. Daha önce, sahip olmadığım şey için açlık çekiyordum.

Şimdi ona sahibim ve kardaki ayak izlerine bakmak için uzaklaştığında ne kaçırdığımı biliyorum. Bunu her yaptığında, peşinden gitmemek ve onu kendime çekip başka bir öpücük, başka bir okşama için her şeyimi vermem gerekiyor.

Etrafımıza bakıyorum, karşı konulamayacak kadar büyük bir cazibe ve yakınlarda kimseyi görmediğimden uzanıp onu kendime doğru çekiyorum. Göğsüme yaslanıyor, boğazından küçük bir itiraz sesi geliyor. "Thrand-"

"Sana dokunmam gerek," diyorum ona, acilen. "Dönmeden önce beni öp."

Kıkırdıyor ama dudaklarını dudaklarıma doğru kaldırıyor ve bana hızlı ve hiç de tatmin edici olmayan bir öpücük veriyor. "Bunu bir sır olarak sakladığımızı hatırlıyor musun?"

"Umursamayacak kadar iyi bir ruh halindeyim," diyorum ona. Belki de en iyisi sessiz kalmak değil, sahipliğimi onun her yerine damgalamak olurdu. Diğerlerinin önünde ona sımsıkı sarılmalı, onu öpmeliyim.

Böylece onun benim olduğunu bilecekler ve aksini düşünmeye cüret eden herkese meydan okuyacaklar.

Ama kaşları birbirine yaklaşıyor ve kaşlarını çatıyor. Nadine başını sallıyor ve elimden kurtuluyor. "Anlaşmıştık, unuttun mu?" Kürkle kaplı göğsüme bir parmağını sokuyor. "Bu senin fikrindi."

Öyle oldu.

Bu iyi bir fikir değil, ama sanırım bunu söylemek için çok geç.

Kampa doğru ilerlerken ona yakın yürüyorum. Kollarımızda taze et yok, çünkü tuzaklarımız neredeyse boşalmıştı ve yakaladığımız küçük avlar geri taşımaya değmezdi. Onları birçok zuladan birine gömdük ve onun yerine Hannah'nın köklerini stokladık. Benim çantam bir kısmı mağaralardan, bir kısmı da yürüyüşümüzden kalan bitkilerle doluydu ve Nadine'in çantası da şişmişti. Uzakta, kampı işaret eden duman kıvrımlarını görüyorum ve kısa bir süre sonra tepedeyiz, Icehome köyünü oluşturan çadır ve kulübelerin dağınıklığına bakıyoruz. Uzakta okyanusun belli belirsiz sesini, kıyıya vuran dalgaları duyabiliyorum ve hatta Devi ile N'dek'i bile seçebiliyorum, her zamanki gibi kıyıda bir şeylere eğilmişler. Her zamanki gibi görünüyor.

Ne kadar tuhaf görünüyor. Dünyamın bir gecede değiştiğini bilmiyorlar mı? Bir kez daha sevinçle dolup taşan Nadine'e bakıyorum ama onun bensiz yola devam ettiğini görüyorum. Arkasından kaşlarımı çatıyorum. "Nereye gidiyorsun?"

Kayalık yamacı işaret ediyor. "Şifacı kulübesine giden kestirme yol. Bitkilerimi Hannah'ya götüreceğim ve sonra gidip kadınların mağarasında yıkanacağım." Duraklıyor ve tekrar bana bakıyor. "Bitkilerini de ona götürmemi ister misin?"

"Gidiyor musun?" Şok oldum. "Veda etmeden mi?"

Nadine'in zarif kaşlarından biri bana doğru kalkıyor. "Aynı kampta yaşıyoruz, Thrand. Nereye gideceğimi sanıyorsun?"

"Ama... kadınların mağarasına dönüyorsun. Bütün çiftleşmemiş dişilerin yaşadığı yere." Bundan hoşlanmadım. Bana hiç uymuyor. Hem de hiç. Onun hâlâ müsait olduğunu düşünecekler. Sıcak, sahiplenici bir ihtiyaç içime hücum ediyor.

Nadine yüz ifademi görmüş olmalı, çünkü bıkkın bir ses çıkarmasına rağmen ağzını bir gülümseme kaplıyor. "Evlat, sen bir şeysin. 'Özel' kelimesinin hangi kısmı takılmak için senin kulübene gelmemi içeriyor?"

"Buraya taşınabilirsin," dedim ona. "Sana her sabah yıkanman için temiz su getireceğim. Ve daha fazla baharat."

Kıkırdıyor ve eli kısa bir süreliğine benimkine dokunuyor. Eldivenlerini giymediği için parmakları soğuk, ama onları benim daha sıcak olan parmaklarımla birleştirmesi hoşuma gidiyor. "Thrand, tatlım. Bunu gizli tutuyoruz, unuttun mu?"

Bu özel demek olmalı. İç çekiyorum. "Bundan hoşlandığımı sanmıyorum, Nadine. Seninle olmayı çok istiyorum."

"Çok tatlısın," diyor usulca ve parmaklarımdan birini okşuyor. "Ama biz anlaştık ve henüz herkesin bize bok atmasına hazır değilim. Tamam mı?"

Başımı sallıyorum. Başka ne seçeneğim var ki?

Bakışları sinsileşiyor. "Bahse girerim bunu senden daha uzun süre gizli tutabilirim."

İnledim. Beni çok iyi tanıyor. Bir meydan okumaya karşı koyamayacağımı biliyor. "Kötü yaratık." Güldüğünde elini tutup dudaklarıma götürüyorum ve avuç içini öpüyorum. Hâlâ dün geceden kalma baharatlarının kokusunu alıyor ve sikim anında kalkıyor. "Kadınlarla kalıyorsan seni kürklerin içinde nasıl tatmin edeceğim? Gizlice gireyim mi?"

"Tanrım, hayır," diye gülüyor Nadine ama dokunuşumdan uzaklaşmıyor. Avucuna bir öpücük

daha kondurduğunda gözleri yumuşuyor. "Kulübene gizlice gidebiliriz. Bu gece, istersen yemekten sonra-"

"İstiyorum," diyorum hemen. Bu gece çok uzak görünüyor ama o zamana kadar dayanabilirim.

"Ateşten ayrı zamanlarda çıkacağız," diyor yüzünde kurnaz bir ifadeyle. "Önce ben gideceğim.

Sen on dakika kadar bekle ve sonra takip et. Diğer kişiye bir araya gelme zamanının geldiğini bildirmek için bir işaret sözcüğü kullanabiliriz." Gözleri parlıyor. "Sen ne düşünüyorsun?"

Bunu sevdim. "Bu gece," diyorum ona. "Ve her işaret kelimesini kullandığımızda."

Düşünerek dudağını ısıtıyor ve ben o dudakların benimkiler üzerindeki hissini hatırlayarak inliyorum. "Hadi... 'rekabet' kelimesiyle devam edelim," diyor. "Eğer bunu söylersem, ne düşündüğümü biliyorsun."

"Çiftleşmeyi düşünüyorsun."

Görkemli dişi bana sadece göz kırptıyor. "Unutma. Bunu gizli tutacağız."

Başımı salladım. Elini benimkinden kurtarıp son bir kez parmaklarıma dokunduktan sonra kampın arka tarafına, şifacının çadırının olduğu yere doğru ilerlerken olduğum yerde kalıyorum. Gidişini izliyorum ve onu şimdiden özlediğim için nefret ediyorum. Onun için acı çekiyorum. Yanına koşup onu kollarıma almak ve kulübeme taşımak istiyorum ve-

Nadine arkasını dönüp bana bakıyor. "Git aralarına karış," diye tıslıyor ve kampı işaret ediyor. İçimi çekiyorum ve ana yola doğru ilerliyorum.

Bu gece. "Rekabet" kelimesini dinleyeceğim ve sonra Nadine'i kürklerime sürükleyip her yerini öpeceğim, tıpkı dün gece yaptığım gibi. Belki de öpücüklerde yeterince iyi olursam, daha fazlası için o kadar aç olacak ki kürklerimden asla ayrılmak istemeyecek. Bu düşünce beni neşelendiriyor ve güvende olduğundan emin olmak için dik patikadan aşağı inerken onu izliyorum. Aşağıya vardığında dönüp ana patikadan aşağıya iniyorum.

Kampa girdiğimde birkaç kişi selamlamak için elini kaldırıyor ama kimse beni görmeye gelmiyor. İyi de oldu. Nadine'den ne kadar uzak kalırsam, ruh halim o kadar kötüleşiyor. Ateşin yanında kısa bir süre oyalanıyorum, Liz'in eşi Raahosh'la oturduğunu fark ediyorum, Liz küçük kızlarına yarım dikilmiş tunikler giydirirken o da kucağında bebeklerini tutuyor. Karşılarında Willa ve eşi Gren ateşin üzerinde kurutmak için karides avlıyorlar ve Gren iri, pençeli elini tuniğinin eteğinin altından geçirirken Willa kıkırdıyor. Bir tarafta Taushen pembe saçlı eşini uçuruma yaslamış, ondan öpücükler alıyor. Etrafımda mutlu çiftler görüyorum. Bebekler görüyorum. Yeni çiftleşenler görüyorum.

Ruh halimi daha da karartıyor. Nadine'in yanımda olmasını istiyorum. Ondan öpücükler çalan ben olmak istiyorum.

İçimi çekiyorum ve "aşağılarda" olacağıma söz vermeme rağmen yine de kampta onu arıyorum. Elbette, onu kadınların mağarasında kaybolurken görüyorum ve bana doğru bakmıyor bile. Hayal kırıklığına uğrayarak çantamı aldım ve şifacının çadırına doğru yola koyuldum. J'shel'in eşi Hannah orada ve kök torbasını ona doğru ittiğimde gözleri parlıyor. "Sen-"

"Evet," diyorum ve gitmek için dönüyorum. Onun bitmek bilmeyen gevezeliklerini duymak istemiyorum. Onun kökleri bende. Bırak J'shel ona eşlik etsin. Çadırdan çıkıp kadınların ev olarak kullandıkları mağaranın önünden geçerken onun sinirli oflamasını duymazdan geliyorum ama sadece Tia dışarı çıkıyor ve ben girişin yakınında oyalanırken bana tuhaf bir bakış atıyor. Muhtemelen Nadine'i memnun etmek için fazla açık davranıyorum, bu yüzden kendimi geri dönmeye zorluyorum. Kendi kulübeme doğru gitmek yerine Vordis'inkine yöneliyorum.

Belki klon kardeşim kafamdaki bu kargaşayı nasıl dindirebileceğimi biliyordur.

Kulübeye varmadan önce onu hemen dışarıdaki platformda otururken görüyorum, kumun her şeye girmesini engelleyen platformda. Kucağında Glory bebek var ve ben yaklaşırken ayağa kalkıyor, bir parmağını dudaklarına götürüyor. "Angie uyuyor," diyor bana, bebeği göğsünde

sallayarak. "Glory uyanana kadar onu oyalamaya çalışıyorum. Yorgun ve midesi rahatsız." Alnında gerginlik çizgileri beliriyor. "Şifacı bunun normal olduğunu söylüyor ama ben bundan hoşlanmıyorum."

"Şifacı normal diyorsa normaldir," diyorum ona. "Daha önce de hamile kalmıştı."

"Daha önce de durağanlıktaydı," diye hatırlatıyor bana. "Bu onun için yeni bir şey."

Glory telaşlanmaya başlayınca mızrağını bir kenara fırlatıp ağlamasına fırsat vermeden yavruyu kollarıma alıyorum. Glory'yi omzuma yaslayıp sırtını sıvazlarken Vordis bana rahatlamış bir bakış atıyor. Kokumda hoşuna giden bir şeyler var, çünkü ne zaman huysuzlansa kollarımda sakinleşiyor. Bunun bebeklerle aramın çok iyi olmasından kaynaklandığına karar veriyorum. "Beni senden daha çok seviyor," diyorum Vordis'e, ama her zamanki alaycı rekabet bile daha az eğlenceli görünüyor.

"Şu anda yapabilir." Vordis kızının tutam tutam beyaz-mor saçlarına nazikçe dokunuyor, sonra eşini kontrol etmek için kulübeye giriyor. Kumsalda bir aşağı bir yukarı yürüyor, küçük bebek sesleri çıkarıp hoşnutsuzluğunu homurdanan Glory'nin sırtını sıvazlıyorum.

Nasıl hissettiğini biliyorum.

Sonunda Vordis geri döndü ve ben Glory ile sahilde bir aşağı bir yukarı yürürken yanıma geldi. "Ruh halin kötü görünüyor, kardeşim."

"Fark ettin mi?"

"Bizler klonuz. Huzursuz bir zihnin neye benzediğini biliyorum çünkü aynı yüzü giyiyoruz." Bana alaycı bir gülümseme veriyor. "Seni rahatsız eden ne? Nadine'le avın iyi gitmedi mi?"

"Çok iyi gitti," diye itiraf ediyorum ve sonra ona Nadine'den bahsediyorum. Bazı şeyleri gizli tutacağımıza söz vermiştik ama Vordis benim kardeşim, aynı DNA'dan, aynı laboratuvarı, aynı her şeyden yaratılmış bir adam. Asla başkasına söylemez. Ona hayatım pahasına güveniyorum. "Ve şimdi bunu bir sır olarak saklıyoruz ve ben fikrimi değiştirdim. Bundan hoşlanmıyorum." Glory'yi kollarımın arasına alıyorum, boş boş uyuduğunu fark ediyorum. Onu uyandırmamak için sesimi alçaltıyorum. "Bu konuda sessiz kalmanın bu kadar zor olacağını tahmin etmemiştim."

Vordis düşünceli bir şekilde başını sallıyor, kollarını göğsünde kavuşturuyor. "Sırrınızı saklayacağım. Ve eğer yardım edebileceğim bir şey olursa, yaparım."

"Fikrini değiştirmesi için bana yardım eder misin?"

"İnsanları siz de benim kadar iyi tanıyorsunuz. Nadine kararlı bir kadın. Fikrini kolayca değiştireceğinden şüpheliyim."

İç çekiyorum, çünkü o haklı.

"Senin ona ihtiyacın olduğu kadar onun da sana ihtiyacı olduğuna onu ikna etmen gerekecek... ta ki rezonansa girene kadar." Vordis çenesini ovuşturuyor, yüzünde düşünceli bir ifade var.

Başımı salladım. "Sanırım bunu yapmamız an meselesi. Onu senin Angie'yi istediğin kadar çok istiyorum, bu yüzden khui'min bunu fark etmesini beklemeliyim. O zamana kadar onu yanımda olması gerektiğine nasıl ikna edebilirim?"

Vordis bir an düşünür. "Ona neleri kaçırdığını göstermelisin. Güzel yiyecekler ve hediyelerle gözlerini kamaştır ki ona bakabileceğini bilsin."

"Nadine kendi geçimini sağlayabilir," diye belirtiyorum. "Onun için bir şeyler yapmamdan hoşlanmıyor."

"O zaman kürkler içinde gözlerini kamaştırmalısın," diyor Vordis, yüzünde hınzır bir sırıtışla. "Çiftleştiniz mi yoksa sadece dokundunuz mu?"

"Birbirimize dokunduk. Sence onunla çiftleşmeli miydim?"

"Henüz değil." Çenesini ovmaya devam ediyor. "Bunu rezonansa sakla belki... ya da seninle açıkça çiftleşmek istediğine karar verene kadar. Yani onu ikna etmelisin."

"Dün gece oldukça ikna edici olduğumu sanıyordum," diye homurdandım.

"Parmaklarınızı ve ağzınızı aynı anda mı kullandınız?" Vordis soruyor. "Angie'nin sevdiği şey bu. İçinde onu çılgına çeviren bir nokta var." Başını sallıyor. "Oraya dokunmayı denemelisin."

"Parnağını içine mi saktun?" Kaşlarıı kalktı. "Benim sikim yerine mi? Sen... Angie'ye bunu mu yapıyorsun?"

Elini sırtıma vuruyor. "Angie'den çok şey öğrendim. Bildiklerimden bazılarını seninle paylaşmama izin ver, böylece Nadine'e ne kadar iyi bir eş olacağını gösterebilirsin."

NADINE

I Kampta gergin ve tuhaf bir hava var... Belki de sadece bana öyle geliyordur. Thrand'ın yanından ayrıldıktan sonra rahatlayamıyorum. Sadece yanından ayrılırken yüzündeki kederli ifadeden dolayı değil, aynı zamanda büyük bir Göğsümde kırmızı bir harf var. Zamparalığın A'sı değil ama Parmakla Beynimi Dağıtmanın F'si olabilir. Bana bakan herkes dün gece biraz içtiğimi anlayacak. Üzerimde bir pelerin gibi asılı duruyor. Umursadığımdan değil mi? Yapmalıymışım gibi hissediyorum ama onun yerine gülümsemek istiyorum.

Ki bu çok saçma.

Yine de bu gece ateşin başında takılmayı dört gözle beklemiyorum. Genellikle herkesle sohbet etmek, hikayeler ve sohbetler dinlemek, bebekleri kucaklamak ve topluluğun bir parçası olmak güzeldir. Bugün ise sadece ranzamda saklanmak istiyorum ama bu bile beni rahatsız ediyor çünkü orası özel değil. Sadece yarım düzine başka paletin yanında bir palet kürk.

Dün gece mağarada sadece Thrand'la birlikte olmak güzeldi. Biraz soğuk ve sıkışık ama mahremiyet hoş karşılanmıştı.

Arkadaşlık daha da hoş karşılanmıştı.

Kalçalarımı sıkıyorum, dün gece beni nasıl uyandırdığını, elini yine kalçalarımın arasına soktuğunu, klitorisimle oynadığını çünkü tekrar boşalmamı izlemek istediğini düşünüyorum. Tanrım, bu çok seksiydi. Çok sert boşalmıştım ve sonra bu iyiliğine karşılık vermişim ve birbirimize sarılarak uyumaya devam etmiştik. İstesem bunu her gece yaşayabilirim çünkü tek yapmam gereken eşyalarımı alıp Thrand'ın kulübesine gitmek. Onun mahremiyeti var. Sert taş zemin yerine gerçek bir zemini var. Ve istediğimiz kadar öpüşüp dokunabiliriz. Bunu düşünüyorum. Hem de çok.

Sonra Bridget'i düşündüm.

Uyuyan kürklerine bakıyorum. Kürkler boş ama onu daha önce sahilde balık tutarken görmüştüm. Gerçi hâlâ diğer kadınlarla yatıyor, yani A'tam'la birlikteyse bile bunu saklıyor.

Her şey çok karışık.

Elimi yüzümü yıkayıp losyonumun kalanını kullanıyorum, bu da bana Thrand'ı yeniden düşündürüyor.

Bir sonraki parti için yeni bir kokuya ihtiyacım olacağına karar veriyorum, çünkü bu koku her kokladığımda beni muhtaç hale getiriyor. Yeni, taze giysilerimi üzerime çekiyorum ve onları düzeltiyorum, hiçbir neden yokken biraz gerginim.

"İşte buradasın!" Tia zıplayarak mağaraya giriyor, coşkuyla. "Bütün gün seni aradım! Nereye gittin?"

"Av gezisi uzun sürdü," diye itiraf ediyorum kollarımı kavuşturarak. Tia'dan hoşlanıyorum. Büyük, kıvrımlı bukleleri, geniş yüzü ve hazır gülümsemesiyle bana küçük kız kardeşim Serena'yı hatırlatıyor... ve çapkınlığı. "Ne var ne yok?"

Tia'nın yüzünde hınzır bir ifade belirliyor. "Şişe çevirmece oynamayalı uzun zaman oldu ve ben de görmek istedim-"

Elimi kaldırdım. "Orada dur, çünkü cevabım hayır."

Dudakları somurtarak dışarı çıkar. "Hadi ama Nadine. Sen oynarsan diğerleri de oynar. Diğer kızların hiçbirisi katılmayacak."

"Çünkü bunun iyi bir fikir olmadığını biliyorlar," diyorum ona nazıkçe. "Bu adamlar bizim gibi düşünmüyor, Tia. Ateşle oynuyorsun."

Gözlerini deviriyor ve bir an için on yedi yaşından çok daha genç görünüyor.

"Ben ciddiym. Sessah'ın sana nasıl baktığını gördüm. O çocuk aşık ve etrafta dolaşıp diğer erkekleri öpersen nasıl hissedeceğini sanıyorsun?"

"Biz çıkmıyoruz!"

"Önemli değil." Başımı sallıyorum. "Senin ona ait olduğunu aklına sokarsa, büyük bir kavga başlayabilir. Bridget'e baksana. Sence başka bir erkek ona doğru bakıyor mudur? Bakmazlar, çünkü onun A'tam'a ait olduğunu düşünürler."

Bridget'in bunu umursadığını düşündüğümünden değil elbette, ama Tia'ya onu duraksatacak bir şey vermeye çalışıyorum. Bridget diğer erkeklerin onu görmezden gelmesini umursamıyor ama Tia'nın umursayacağı kesin. Sanki burası büyük bir bekârlığa veda adasıymış ve tüm erkekler onunmuş gibi davranıyor.

Alay ediyor. "Birinin bana tecavüz edeceğini söylüyorsan, rüya görüyorsun."

"Tecavüz demiyorum." Bu adamlar için yabancı bir kavram, bu yüzden ne olursa olsun onların yanında kendimi güvende hissediyorum ve diğer kadınların da öyle hissettiğini biliyorum. "Bir kavga başlatırsanız ve kavganın arkasındaki sorun siz olursanız, gördüğünüz ilgiden hoşlanmayacağınızı söylüyorum."

"Şimdi annem gibi konuştun," diyor Tia ve fırlayarak uzaklaşıyor. "Sorduğumu unut."

Annesi gibi mi konuşuyorum? Aramızda sadece altı yedi yaş olmasına rağmen bazen kendimi Tia'dan çok daha yaşlı hissediyorum. Ama sanki burası büyük bir hafta sonu partisiymiş gibi davranıyor. Ama değil. Burada sıkışıp kaldık. Burası bizim yeni dünyamız, yeni toplumumuz.

Hayatta kalmak zaten yeterince zor. Dışlanarak işleri daha da zorlaştırmak istemiyorum.

Tia'yla tartışmamız moralimi daha da bozdu. Botlarımı giyip ateşin yanına gittiğimde biraz huysuzum ve Gail ile bebek Z'hren bile beni neşelendirmiyor. Z'hren çok sevimli, küçük arsız adam şişman bacakları üzerinde ateşin etrafındaki insanların arasında sallanıyor ve sanki az beslenmiş gibi yiyeceklerinden ısırıklar alıyor. Vaza yakınlarda geziniyor, devasa bir uyluk kemiğinin topuzundan bir fincan oyarken bile onu ve Gail'i dikkatle izliyor. Yan tarafta, Tia'nın saçlarını savurduğunu ve iri, kıllı U'dron'la konuştuğunu görüyorum - flört ediyor - Sessah ise yüzünde mutsuz bir ifadeyle gölgelerden izliyor.

Ugh.

Yanımdaki koltuk boşalıyor ve S'bren kalabalığın arasından ite kaka ilerleyince biraz

şşıırıyorum. İri cüssesi sığacak gibi değil ama o yaklaşp diğlereri kenara çekilince Penny'nin kollarında olduğunu görüyorum. Onu nazikçe yanıma bırakıyor ve ayağını kaldırıyor, sonra ona sert bir bakış atıyor. "Burada bekle. Sana yemek getireceğim."

Penny süper tatlı bir sesle, "Teşekkür ederim," diyor. Ona kaşlarını çatıyorum.

Kızardı.

Yaklaşıp bileğini işaret ediyorum. "Bu kampta bir şifacımız var mı, yok mu?"

"Meşgul ve her neyse, hala ara sıra sızlıyor. Bir süre uzak kalmam en iyisi." Yüzü kıpkırmızı oldu.

"Mmmhmm."

Penny bir nefes veriyor ve tuniğinin kürklü eteklerini karıştırıyor. "Tamam, biraz abartıyor olabilirim. Bir şey söyleme, tamam mı? Üzerimde gezinmesi hoşuma gidiyor. Öyle olduğunda tartışmıyoruz." Etrafına bakmak için dönüyor ve S'bren'e uzaktan bir gülümseme veriyor. "Onu kullandığımı mı düşünüyorsun, Nadine?"

Eesh, ne soru ama. Sanki tavsiye veren ben miyim? Benim de kafam karışık. R'jaal ve Raven tencereye kuşbaşı et eklerken S'bren'in elinde bir kâseyle beklediği ateşe bakıyorum. Onu biraz yönlendiriyor olabilir ama S'bren'i de hiç bu kadar mutlu görmemiştim. Penny'yi de öyle. "Eğer ikiniz için de sorun yoksa, bir şey söylemeyeceğim."

Bana gülümsüyor. "Kök avında eğlendin mi?"

Eğlenceli. Ne kadar yüklü bir soru. Çok belli etmemek için elimden geleni yapıyorum ve omuz silkiyorum. "Kalabalıktan uzaklaşmak güzeldi. Thrand iyi bir arkadaştı."

Harika bir şirket. İnanılmaz bir şirket.

Yüzler denizini tarayıp onu arıyorum ama hiçbir yerde göremiyorum. Lanet olsun. Bu gece yangından sonra tekrar buluşmamız gerekmiyor muydu? Lanet olası kıcı ortaya çıkmazsa işaret veremem. İç çekerek Penny'ye döndüm. "Ben yokken ilginç bir şey oldu mu?"

Başını sallar. "Her şey sessiz."

"Bridget ve A'tam?" Kısık bir sesle soruyorum.

Penny omuz silkiyor. "Hiçbir şey duymadım. Eğer bir şeyler oluyorsa, bu konuda sinsî davranıyorlar." Şaşırmadım. "Şey-"

Bir boğaz temizlenir.

Kafamı kaldırdığımda Thrand'ın Vordis'in yanında durduğunu görüyorum. Toplantının ön tarafına doğru ilerliyorlar ve ikisi de peştamal, çizme ve başka pek bir şey giymiyor. Havada bir miktar kar var, bu yüzden Thrand'ın bu kadar hafif giyinmesine şaşıyorum. Göğsünü ovuşturuyor ve ateşin etrafında herkes sessizleşirken Thrand öne çıkıyor. "Bir yarışma başlatmak istiyorum."

Ve bana doğru bakıyor.

Yüzümü buruşturma isteğime direniyorum. Bu adam çok bariz. Tanrım, neden sadece BANG NOW yazan büyük bir tabela boyamıyor? Ve havada tutmuyorsun? Muhtemelen daha az dikkat çekirdi.

"Bir yarışma mı?" Vordis kollarını göğsünde kavuşturmuş, yüksek ve sahte bir sesle konuşuyor. "Ne tür bir yarışma istiyorsun kardeşim?"

Yaltaklanmamak için kendimi zor tutuyorum. Thrand'dan daha kötü olan tek aktör görünüşe göre Vordis.

Herkes bakıyor. Penny bana doğru eğildi. "Neden bu kadar tuhaf davranıyorlar?" diye fısıldıyor. "Tanrı bilir." Başımı sallıyorum, bu tren enkazını izlemekten kendimi alamıyorum.

"Bir yarışma," diyor Thrand tiyatro sesiyle. "Kimin en iyi olduğunu görmek için... gece balıkçılığında!" Birkaç kişi homurdanıyor. R'jaal Thrand ve kardeşine küçümseyici bir el sallıyor. "Bu havada mı?"

Hiçbir şey yakalayamayacaksınız."

"Boooooo," diye sesleniyor Aayla Gren'in kucağından.

Birkaç kişi mırıldanıyor ama kimse ayağa kalkmıyor. Flor, Callie'ye İspanyolca bir şeyler söylüyor ve ikisi de kıkırdıyor.

Thrand bir an için kimsenin fikrini beğenmemesi karşısında ezilmiş gibi görünüyor ve benim dehşetim ve kızgınlığım değişiyor

sempatiye. Ama sonra dramatik bir iç çekiş daha yapıyor. "Eğer REKABETİME başka kimse katılmayacaksa," ve bu kelimeyi o kadar açık söylüyor ki ölmek istiyorum, "o zaman yalnız gideceğim."

"Seninle rekabet edeceğim kardeşim," diyor Vordis o tuhaf, sert sesiyle. "En azından bir süreliğine." Ve ikisi de dönüp aptallar gibi gruptan dışarı çıkarlar.

Penny tekrar eğilir. "Neler oluyor ve neden sürekli sana bakıyordu? Siz ikiniz takılıyor musunuz?"

"Bazı şeyleri gizli tutuyoruz," diye fısıldıyorum ona. "En azından ben öyle sanıyordum."

"Bunun uzun süre gizli kalmayacağını farkında mısın? Oscar'lık oyunculukla olmaz mı?" Evet, bunu anlamaya başlıyorum.

T

HRAND

SAHILDE SABIRSIZCA VOLTA ATARAK NADINE'IN GELMESINI BEKLIYORUM. HER AN GELEBILIRDI.

Düşün. İşareti ben verdim, değil mi? Ama kumsal uzun, çok uzun dakikalar boyunca boş kaldı ve ben de kumlara bir olta atarak kulübemin tam karşısındaki kıyıda bir karık açtım. Burada bir tek ben varım ve sanırım gece balık tutma yarışması yapıyormuş gibi davranmalıyım ama kimse bana katılmaya zahmet etmedi, bu yüzden numara yapmaya gerek yok.

Uzakta bir figür beliriyor, omuzlarına sardığı kürkü silkiyor. Biçim küçük ve insana benziyor ama kukuleta yukarıdayken kim olduğunu anlayamıyorum. Sonra başlık düşüyor ve Nadine'in kalın, kabarık saçlarının vahşi buklelerini görüyorum. Sevinç göğsümde kabarıyor ve ona doğru koşup kollarıma çekmemek için kendimi zor tutuyorum.

O yanımda olmadan çok uzun bir gün geçirdim. Dün gecedен başka bir şey düşünmedim. Sırf onunla konuşma fırsatı bulabilmek için kadınlar mağarasının dışında beklemek istedim. Onun yerine kampta oyalandım, eşyalarımı tamir ediyormuş gibi yaptım. Diğer kişi tarafından rahatsız edilmiyormuş gibi davranmamız gerekiyordu. Öpüşmediğimizi. Zihnimin Vordis'in onu memnun etmek için yapmamı önerdiği şeylerle dolu olmadığını.

Bu gerçekten de en uzun günlerden biri oldu.

Nadine sahilde bana doğru yürüyor ve güzel yüzünde hoş bir gülümseme yerine hayal kırıklığı ifadesi var. "Bu da neydi böyle, Thrand? Sana inanamıyorum-"

Kızgın ama umurumda değil. Onu gördüğüm için o kadar heyecanlıyım ki öne doğru ilerleyip narin yüzünü ellerimle kavıyorum ve onu öpüyorum. Bütün gün ağzımı tekrar onunkine değdirmek, dilinin benimkine sürtünmesini hissetmek için bekledim. Öfkesini kaybedip okşamalarım karşılık verdiği an mutluluk verici. Elleri belime doğru kıvrılıyor ve aletimi sızlatan bir sesle boğazının altından inliyor.

"Bugün seni çok özledim," diyorum ona ateşli öpücükler arasında. Kokusu burnumda, saçları parmaklarıma değiyor ve onun yakınlığından öylesine saf bir mutluluk duyuyorum ki, her şeyi gizli tutmayı unutuyorum. Tek yapmak istediğim onu öpmek ve benim yapmak. Tekrar ve tekrar ve

tekrar.

Nadine'in elleri tenimde seğiriyor. "Ben buradayım," diye nefes alıyor. "Sanırım... önemli değil.
Sadece

Bir dahaki sefere biraz daha sinsi olmaya çalış, tamam mı?"

"Nasıl istersen," diye kabul ediyorum ve yumuşak ağzına daha fazla öpücük konduruyorum.

"Şimdi sana dokunabilir miyim?" "Etrafta kimse var mı?" diye soruyor.

Yukarı bakıyorum, yaklaşabilecek herkese hırlamaya hazırım ama kumsal bomboş. "Kimse yok."

"O zaman kulübene geri dönelim," diyor bana. "Kimse kaybolduğumu fark etmeden önce biraz zamanım var."

Onu sadece kısa bir süreliğine mi alıyorum? Bu... inanılmaz sinir bozucu. Ama ayrılırken o kadar iyi tatmin olmasını sağlamam gerekecek ki beni arasın. "Bahse girerim seni sert ve hızlı bir şekilde boşaltabilirim," diyorum ona, öğrendiğim yeni şeylere güvenerek. "Eminim seni o kadar iyi hissettireceğim ki kürklerimden ayrıldığına pişman olacaksın."

Dudaklarını yalıyor ve bana yumuşak bir bakış atıyor. "Gittiğime pişman olacağımı şimdiden biliyorum."

Ne kadar güzel, ne kadar seksi diye inliyorum ve dizlerimin üzerine çöküyorum. Yüzümü kalçalarının beşiğine bastırıyorum, onu kendime doğru sıkıca kavıyorum. "Seni tam burada ve hemen şimdi alırdım," diyorum ona.

"Biri bizi görecektir," diye nefes alıyor ama parmakları saçlarımda, yüzümden geriye doğru okşuyor. "O zaman sırrımız ortaya çıkacak."

Sırlara hiç önem vermediğimi haykırmak istiyorum ama bunu gizli tutmamız gerekiyordu. Bunu bir aptal gibi ben önerdim ve o da kabul etmeye hevesliydi. Bu yüzden hayal kırıklığı hırıltımı bastırdım ve onu kollarıma aldım, omzuma çektim ve kulübeme doğru taşındım. Eğer ona sadece kısa bir süreliğine sahip olacaksam, her anını değerlendireceğim.

Gülüyor, onu taşırken elleri sırtımda geziniyor ve ben yürürken peştemalimin bağlarını gevşettiğini hissedebiliyorum. Kulübemin kanadı andıran kapısına vardığımda peştemalim yere düşüyor ve çırılçıplak kalıyorum.

Bunun beni durduracağını mı sanıyor? Yanılıyor.

Ateş bıraktığım gibi yanıyor ve hemen kürklere yöneliyorum. İnsanların kırılğan olduğunu kendime hatırlatıyorum ve vücudundaki katmanları sıyrırken bile onu sıcak tutmalıyım. Onu nazikçe battaniyelerin üzerine yatırıyorum ve bana uzandığında, onun yerine kıyafetlerini çekiyorum. "Arkana yaslan," diyorum ona. "Bu bende."

Gözleri açılıyor ve dediğimi yapmadan önce bana eğlenen bir bakış atıyor ve birkaç dakika içinde -ve biraz da onun yardımıyla- kürklerimin üzerinde çırılçıplak kalıyor, güzel koyu teni alçak ateş ışığında parlıyor, bukleleri kürklerin üzerine bir bulut gibi yayılıyor. Onun ne kadar muhteşem, ne kadar mükemmel olduğunu anlatacak kelime yok. Şimdi khui'ne söylüyorum. Şimdi rezonansa gir ki bu muhteşem dişiye sonsuza dek kürklerimin içinde tutabileyim.

Ama sessiz. Belki de henüz dişimi memnun etmek için ne kadar çok şey yapabileceğimi ona göstermedim.

"Amını yalayacağım," diyorum ona, karnımın üzerine çöküp kalçalarını ayırırken bile. "Amını herkesin yalayabileceğinden daha iyi yalayacağım."

"Bunu da mı bir yarışma haline getiriyorsun?" diye soruyor, nefesi kesilmiş bir halde.

Ona cevap vermiyorum. Bir kalçasını omzuma çekiyorum ve yüzümü teninin yumuşaklığına gömüyorum. Burada daha kalın, kalçaları daha güçlü ve ben bunu seviyorum. Dilimi bir kalçasının iç kısmında gezdiriyorum, amını koruyan buklelere doğru yalayarak ilerliyorum. Vordis bana dişilerin bundan hoşlandığını söylediğinde, bunu onun üzerinde denemek için sabırsızlanıyordum. Mantıklı. Dilimin ağzında olmasından hoşlanıyor, tabii ki amcığında da hoşlanacaktır. Bildiğim her şeyi ona göstermek için sabırsızlanıyorum. Ne kadar erkeksi olduğumu görünce şok olmasını

istiyorum.

Sahip olduğu en iyi Şey
olacağım. Asla.

Ve sonra benim olacak çünkü dokunuşumu daha önce hiç olmadığı kadar arzulayacak.
Bunun en iyi plan olduğuna karar verdim, çünkü aynı anda hem onu memnun edecek hem de
kazanacaktım.

İnliyor, tırnakları kafa derimin üzerinde hafifçe geziniyor. "Kendinden çok eminsin."

"Öyleyim," diyorum ve tek parmağımı ıslak kıvrımlarında gezdirerek onu keşfediyorum. Onu dün mağarada, parmaklarım terbiye edilmiş yağla kayganlaştığında öğrenmiştim. "Bu işte en iyisi olacağımı biliyorum, çünkü seni memnun edene kadar durmayacağım."

Nadine bana karşı ürperiyor, sanki sözlerim onu daha da yakınlaştırıyor. Ne kadar iyi olduğumu duymak hoşuna mı gidiyor? O zaman ona daha fazlasını anlatacağım.

Bir parmağımı ıslaklığında gezdiriyorum ve onu yağsız bile kaygan ve kaygan buluyorum. Ağzım sulanıyor ve onu tatmaya açım. "Sana zevk vermek için ağzımı buraya koyacağım," diyorum ona.

"Keşke yapsan." Alçak sesle kıkırdıyor. "Tabii aşağıda sadece sohbet etmeyi planlamıyorsan."

"Hayır, planladığım pek çok şey var," diye itiraf ediyorum. "Ama sözlerimi planlamadım. Sana anlatacağım, eğer

Seversin."

"Yapabilirsin... ya da o dili başka şeyler için kullanabilirsin." Parmaklarını kulağımın ucunda gezdiriyor ve sikim istemsizce kürklere doğru sarsılıyor. Şimdi değil, diye hatırlatıyorum bedenime. Şimdi onun için.

Parmaklarımı kıvrımlarının arasından kaydırıyorum ve klitorisinin küçük çıkıntısını buluyorum. Etinin yaprakları arasında gizlenmiş ama onu ne kadar kızdırırsam o kadar sertleşip belirginleşeceğini biliyorum. Yine de tek amacım bu değil. Islak parmağımın minik daireler çizerek okşuyorum ve kalçaları tepki olarak seğiriyor, nefesi hızlanıyor. Güzel. Daha aşağıları keşfediyorum, göbeğinin girişini buluyorum ve parmağımı onun içine doğru itiyorum. "Sikimin gideceği yer burası," diyorum, sesim derin ve alçak, ağrıyan bir ihtiyaçla. O kadar iyi, o kadar ıslak, sıcak ve parmağımın etrafında sıkı hissediyor ki, ovma için uygun yerleri ve ağzımı nereye koyacağımı unutmak ve sadece ona batmak ve horozumun devralmasına izin vermek istiyorum. Daha fazla hareket edemeyene kadar itmek ve itmek için.

Ama ben onun güzelliği ve zekası karşısında çoktan kayboldum. Beni istediğine karar vermesine ihtiyacım var.

Onun için doğru eş olduğumu göstermek için onu ikna etmek zorundayım. Tıpkı dişilerin yanındayken onları etkilemek için süslenip püslenmesi ve renkli yelkenler açması gereken Karasi erkekleri gibi. Onu kazanmalıyım, ama bunun yerine başarılarımla. Ve ilk başarıım? Onu sert ve hızlı bir şekilde boşaltmak.

Ağzımı etten düğmeye doğru indiriyorum. "Bunun adı ne?" Dilimi tenine değdirmeden önce nefesimi üzerinde gezdirerek soruyorum.

"Clit," diye nefes alıyor.

Zar zor dinliyorum. Tadı dilimin üzerinde patladı ve içimde daha önce hiç hissetmediğim kadar sıcak ve şiddetli bir ihtiyaç dalgası yarattı. Tadı... ilkel.

Tadı benimmiş gibi.

Homurdanıyorum, zevk vücudumda şiddetleniyor ve kendimi başka bir sıcak yalamayla ödüllendiriyorum ve bana karşı eğiliyor. Ona dilimle bir fiske daha vuruyorum, parmaklarımı onun sıcaklığının içine sokarken bile onu sevdiği şekilde kızdırdığımdan emin oluyorum, bir horoz gibi itiyorum.

"Siktir, bu gerçekten çok iyi," diye nefes alıyor. Parmakları başımın üzerinde sıkılaşıyor ve bacakları birbirinden daha da ayrılıyor. "Tanrım, Thrand."

Kontrolüm her an elimden kayıp gidiyor. Tadı çok güzel, vücudu çok yumuşak ve tatlı, amı çok

ıslak. Bunu uzatacak kadar uzun süre dayanamayacağımın farkındayım. İyi ve hızlı olması gerekecek. Bir iniltiyle klitorisini tekrar yalıyorum ve sonra sertleşmiş tomurcuğu emiyorum, parmağımı onun derinliklerine sürerken bile, Vordis'in bana tüm insan dişilerinde olduğunu söylediği noktayı arıyorum, parmağımın altında hafifçe dokulu olduğu ve ona çok zevk vereceği yeri.

Nefesini içine çektiğinde ve bacakları yukarı kalktığında onu bulduğumu anlıyorum. Amcığı parmağımın etrafında o kadar sert kenetleniyor ki, sikimi böyle bir sıkışma içinde hayal ederek tıslıyorum.

"Siktir," diye nefes alıyor Nadine. Sonra inliyor.

Evet, istediğim yanıt bu. O noktayı tekrar ovuyorum, aç ağzım klitorisinin üzerinde, onu ihtiyacının zirvesine çıkarmak için elimden geleni yapıyorum. Sert boşalmasını istiyorum, böylece bir dahaki sefere onu tatmin etmek için acele etmeyeceğim. Böylece bir dahaki sefere bunu daha uzun sürebilirim.

Çıglık atıyor, bir saniye sonra serbest bırakılarak sıkılıyor ve kıvrımları taze kayganlıkla doluyor. Parmakları başımı sıkıyor ve ağzımı klitorisine doğru bastırıyor ama umurumda değil. Ben de boşalıyorum, onun zevki sikimi o kadar sertleştiriyor ve ağrıtıyor ki kendimi kontrol edemiyorum.

O parçalandıkça, ben de parçalanıyorum.

Dakikalar geçti. Amını bir kez daha yalıyorum, sonra tepesindeki bukleleri öpüyorum. "En iyisi ben miydin?" Nefes nefese, şaşkın kahkahası bana hiçbir şey söylemiyor. Başımı kaldırıp ona bakıyorum, bekliyorum. "Ciddi misin?" diye soruyor, gözleri kocaman.

"Tabii ki. En iyisi olmak istiyorum." Ona kürklerin kenarına kadar geldiğimi söylemiyorum. Çok yakında öğrenecek. Hemen cevap vermeyince ona başımı sallıyorum. "Belli ki kararsızsın. Sana tekrar göstereceğim."

"Sen *ne*?"

Yüzümü kalçalarının arasındaki tatlılığa indiriyorum ve yeniden başlıyorum. Birlikte sadece kısa bir zamanımız olacaksa, işim bittiğinde onu hiç şüphesiz benim kadar bitkin bıraktığımdan emin olmak istiyorum.

En iyisi ben olacağım.

NADINE

I Bir süre sonra sendeleyerek kadınların mağarasına geri döndüm, bacaklarım kemiksizdi ve Thrand'la geçirdiğim çalıntı saatler yüzünden vücudum karıncalanıyordu.

Bu yaşadığım en garip, en seksi deneyimdi.

Adam beni en az beş kez boşalttı, hepsi de o ana kadar yaşadığım en iyi orgazmdı. Amımı yaladı ve G noktamı buldu, bir yandan da bana kendisinin en iyisi olduğunu ve beni diğer tüm erkeklerden daha iyi tatmin edeceğini söylüyordu. Başka bir erkeğin ağzından duymak gülünç olurdu, ama Thrand'dan duymak bir şekilde eğlenceli ve sevimliydi. Adam lanet olası bir rekabeti seviyor ve bunun avlanmak ya da am yalamak olması fark etmiyor. Kazanmak istiyor.

Ve lanet olsun, katıldığım için çok mutluyum. Bana hissettirdikleri yüzünden hâlâ her yerim zonkluyor. Kendimi onun kürklerinden ve elbisesinden sıyırmak, sonra da hiçbir şey farklı değilmiş gibi soğuk geceye doğru yola çıkmak zordu. Her şey farklıymış gibi hissediyorum. Thrand'la ne kadar uzun zaman geçirirsem, kendimi o kadar derine sokacağım ve bir daha çıkamayacağım gibi.

Dudaklarıma doğru yükselen iç çekişi bastırıyorum.

Kamp sessiz, sadece birkaç kişi kamp ateşinin etrafında oyalanıyor, ben geçip kadınların mağarasına doğru ilerlediğimde. İçeride kızların çoğu çoktan yatmış, ama Bridget'in kürklerinin içinde olduğunu fark ediyorum, Penny de öyle. Tia yok... ve yangında da yoktu. Bir an tereddüt ediyorum, acaba onu kovalamalı mıyım diye, ama bu gezegende onun annesi olamam. Kız kardeşim Serena gibi inatçı ve flört etmeye ya da daha fazlasını yapmaya kararlıysa onu durduramam.

En azından rezonans olmadan hamile kalamaz.

Botlarımı çıkarıp kürklerimin altına giriyorum ama yorgun değilim. Tamamen uyanığım ve tavana bakıyorum, beynim düşüncelerle dönüyor. Tia'yı değil ama. Thrand'ı, kalçalarımın arasından yukarı bakarken gözlerinin nasıl parladığını, ağzını kıvıran o gülümsemeyi ve bana bu işte en iyisinin kendisi olduğunu söylerkenki kendini beğenmiş halini düşünüp duruyorum. Kalçalarım birbirine yapıştı, amım kısa bir süre önce yaşadığım beş orgazmdan dolayı hâlâ zonkluyordu. Thrand'ın da bir ara boşaldığına eminim.

Ama asla karşılık vermemi istemedi. Sadece beni memnun etmek istedi.

Sanki önemli olan tek şey benmişim

gibi. Bu ve kazanmak.

Bir kahkahayı ısırarak geri çekiyorum. Bu adam lanet kalbim için çok tehlikeli. Penny kürkünün içinde yuvarlanıyor ve bana bakıyor. "Uyanık mısın?" diye fısıldıyor. "Şimdilik." Sahte bir esneme numarası yapıyorum.

"Ortadan kayboldun."

"Sahilde yürüyüşe çıktım," diye yalan söyledim.

"Uh huh." Dudakları eğlenerek kıpırdıyor ve ellerini battaniyenin üzerinden kaldırarak tırnak işareti yapıyor. "Sahilde bir 'yürüyüş', ha?"

Gülümseyerek koluna vuruyorum. "Sus." Penny'nin gittiğini fark edeceğini tahmin etmeliydim.

"Sahilde güzel bir yürüyüşten sonra her zaman yüzümün kızardığını ve gülümsediğimi biliyorum," diye düşünürken onu tekrar tokatlıyorum. "Merak etme. Sırrın benimle güvende. Sadece... o kadar da gizli değil."

Hayır, sanırım değil.

ERTESİ SABAH ERTESİ GÜNKÜ AVIN HEYECANIYLA UYANIYORUM. ŞEY, BEN ÇOĞUNLUKLA Thrand ile geçireceğim zamanı dört gözle bekliyorum. Kendini beğenmiş gülümsemelerini, bana ne kadar zevk verdiğine dair kibirli yorumlarını ve sır saklayıp saklayamayacağını merakla bekliyorum.

Belki de sırrımızı ondan daha iyi saklayabileceğim konusunda ona meydan okumalıyım.

Ama av malzemelerimle dışarı çıktığımda Thrand'ı ana ateşin yanında beklerken göremiyorum. Uzakta, Vordis ve R'jaal ile konuşuyor. Klonlardan birinin -bir'ani, kendime hatırlatıyorum- kucağında bir bebek var ve Angie'nin küçük bebeğini tutan Vordis olmalı diye düşünüyorum. Bir an sonra Angie gelip diğer adamı öpüyor ve bebeği Vordis'in değil Thrand'ın tuttuğunu fark ediyorum.

Bazı nedenlerden dolayı, bunun bana hissettirdiklerinden hoşlanmıyorum.

"Hey," diyor Bridget, yanıma gelerek. Elinde mızrağı var ve avcı derisi giymiş. "Bugün ava çıkıyor muyuz? Brooke, eğer ava çıkarsak Taushen'la birlikte bizimle geleceğini söyledi, çünkü bir çeşit dut istiyor ve Taushen'ın bizi yoramayacağına söz verdi." Gülümsemesi kolay.

Thrand'ı ve bugünü onunla geçirmeyi, onun yanında avlanmayı nasıl dört gözle beklediğimi düşünüyorum. Onun alaycı yorumlarını duymak ve göz ucuyla onu izlemek. Bunun yerine Angie ve Vordis'le gülüyor ve bebeklerini kucaklıyor ve bu beni rahatsız ediyor. Sanki benden çok onlara aitmiş gibi.

Bana Angie'ye "adanmış" olduğunu ve ona karşı bir şey hissetmediğini söylediğini hatırlıyorum. Bu açıdan öyle görünmüyor. O çiftle çok samimi görünüyor. Sanki kolayca bir üçlü ayarlayabilirler ve Angie iki a'aniyi de kendine saklayabilir. Bu geçmişte oldu, değil mi? Taushen ailesinin üçlü çift olduğunu söylemişti.

"Biliyor musun?" Bridget'e dönerek söylüyorum. "Ben varım.

Hadi gidelim." "Harika! Yanımıza başka birini almak istiyor muyuz?"

"Penny?" Thrand'a ve sahildeki küçük şirin gruba arkamı dönerek soruyorum.

Bridget başını sallayarak, "Bileği hâlâ onu rahatsız ediyor," diyor. "Sanırım bugün sahilde takılacak."

Muhtemelen S'bren ile. Aferin ona. Muhtemelen Thrand'dan daha az mankafadır. "O zaman sadece biz," diyorum. "Siz hazır olduğunuzda gitmeye hazırız."

BÜTÜN GÜN DIŞARIDAYIZ, TUZAKLARIMIZ SANKİ DÜNYADAKİ BÜTÜN HAYVANLAR BİR GECEDE TUZAKLARA KOŞMUŞ GIBİ DOLU.

Taushen yapmamız gereken tüm işlerden memnun ve acil durum yiyeceği için vadilere dağılmış donmuş et zulalarından birini doldurmadan önce her avı tarlada giydirmek ve derileri çıkarmak için zaman harcıyoruz.

Uzun bir gündü ve kampa döndüğümde dağınık, kirli derilerle doluydum, kir ve ter içindeydim ve yıkanıp günü sonlandırmaya hazırdım. Sadece yalnız kalmak istiyorum.

Ne yazık ki böyle bir şansım olmadı. Daha kampa adım atmamıştık ki Thrand kaşları çatık bir şekilde doğrudan bize doğru yöneldi. Aşırı yüklü çantamı hemen omuzlarımdan çekip alıyor ve o kadar yorgunum ki itiraz bile etmiyorum. İri uzaylı bana doğru eğilip tıslayarak, "Bensiz ava mı çıktın?" dedi.

"Evet, öyle," diyorum, sesim sıradan. "Bridget de yorgun."

Bridget'e dönüp onun da işlenecek derilerini alıyor ve Bridget ona minnettar bir gülümseme veriyor. Önümüzde Taushen ve Brooke birlikte yürüyorlar ve Taushen onların tüm postlarını taşıyor. Hamile olduğu için Brooke'un bir şey taşımasına izin vermedi, ki bence bu çok hoştu. Normalde *kadınların her şeyi yapabileceğine inanırım* ama bütün öğleden sonra bir sürü pis kokulu, damlayan postu taşıdıktan sonra? Onları Thrand'a vermekten mutluyum.

Yine bana yaklaşıyor, postları sanki hiçbir şey değilmiş gibi taşıyor. "Bu sabah beni bekleyeceğini düşünmüştüm."

"Meşguldün."

"Meşgul
degildim!"

Bridget'in ayakları kumda çıtırdıyor ve önümüzde koştuğunu fark ediyorum. Enerji patlaması yaşadığından şüpheliyim; daha çok bize özel olarak tartışabileceğimiz bir alan açmaya çalışıyor gibi. Çok güzel.

Dönüp Thrand'a bakıyorum. "Vordis ve Angie ile takılıyordun. Onlara bakıcılık yapıyormuşsun gibi görünüyordu, ben de kendi işini yapmana izin verdim ve kendi işimi yapmaya gittim."

"Bebek bakıcılığı mı?" diye yankılanıyor, açıkça şaşkın ve bir an sonra gülüyor. "Kıskandın mı, Nadine?"

"Pfft. Sanki." Şüpheli cevabım benden çok daha kendinden emin görünüyor. Tamamen kıskandım, lanet olsun. Ki bu korkunç derecede aptalca. Sadece dün geceden sonra biraz daha, ne bileyim, şaşkın ve dalgın olmasını istemiştım.

Bilirsın, *benim* gibi.

"Öylesin," diyor kendini beğenmiş bir sesle. "Angie'yi ve bebeğini kıskanıyorsun çünkü onlar benim gülüşlerime sahipken sen değilsin. Bu yüzden bugün beni terk ettin."

Tanrım, kulağa çok önemsiz geliyor. "Bu işi gizli tutuyoruz, unuttun mu? Bu her anımızı birlikte geçirmemiz gerektiği anlamına gelmiyor."

"Ama birçoğunu birlikte geçirebiliriz. Birçoğunu."

Ona kızmak isterken bu kadar makul ve flörtöz konuşmasından nefret ediyorum. Hayır, kızgın değil. Bu doğru kelime değil. Sanırım ondan uzaklaşmanın daha kolay olmasını istiyorum. Tüm

bunlardan etkilenmemek istiyorum, çünkü bu kalbimi işin içine katmaktan çok daha kolay. Bekâr Nadine olmak, çiftleşmiş bir hatunu ve lanet olası bebeğini kıskanan bir kadın olmaktan çok daha kolay. Tanrım. Kulağa

Kendi kulaklarıma bile gülünç geliyor. Tek söylediğim "Göreceğiz".

"Bu, bu gece bana gelmeyeceğin anlamına mı geliyor? Bütün gün senin zevkini düşündüm." Sesi, ayak parmaklarının botlarının içinde kıvrılmasına neden olan alçak, boğuk bir fısıltıya dönüşüyor. "Yüzümü kalçalarının arasına gömmek ve seni öyle bir yalamak istiyorum ki adımı haykırırken boşalacaksın." Thrand bir an düşünüyor. "Ya da... en azından fısıldayarak, çünkü sessiz olmalıyız."

Kahretsin, bunu ben de istiyorum. Ama şu anda tehlikeli bir şekilde boyumu aştığını hissediyorum. "Bakarız. Bu gece seninle olmak istersem, işaret kelimesini kullanacağım." O cevap vermeden devam ediyorum. "Sen değil. Rol yapmakta kötüsün. Bunu kullanacak olan benim."

"O zaman seni bekleyeceğim," diye mırıldanıyor Thrاند ve uzaklaşarak deri destelerimizle birlikte erzak çadırlarına doğru ilerliyor. Yarın onları kazıyıp temizleyeceğim ve zorlu tabaklama işlemine başlayacağım ama bu gece sadece yıkanmak istiyorum.

Ya da en azından ben kendime böyle söylüyorum. Yıkayıp cildimi losyonladıktan ve buklelerime biraz sürdükten sonra kendimi çok daha yenilenmiş hissediyorum. Taze derilerimi giyip ateşin etrafında akşam yemeği için diğerlerine katılmaya gidiyorum. Vaza ilk avıyla ilgili komik bir hikâye anlatıyor ve ateşin üzerinde taze deniz ürünleri yahnisi var. Liz'in en yaşlısı bana bir kase getiriyor ve Vaza gerçek bir hikaye anlatıcısı gibi el kol hareketleri yaparak hikayesine devam ederken ona teşekkür ediyorum. Açlıktan ölmek üzere olan vahşi bir metlak grubunu tek başına avladığını anlatırken herkes büyüleniyor. Gruptan nasıl ayrıldığını ve onları teker teker nasıl dikkatlice avladığını, sadece buz yuvalarından birine düştüğünü anlatıyor. Hikâye güzel ve o anlatırken kendimi öne doğru eğilmiş, büyülenmiş bir şekilde dinlerken buluyorum.

Bir de yanında Thrand var, ateş ışığı kaslarında parıltıyor. Her zamanki gibi gömleksiz ve dövmelemlerle kaplı o kırmızı dalgalı göğüs kasları... baştan çıkarıcı görünüyor. O da Vaza'nın hikâyesini hepimiz gibi dikkatle dinliyor, yüzünde düşünceli bir ifade var.

Ve garip bir şekilde, koca adamı özlüyorum. Bugün onu terk ettim ve bu tür şeylerle sadece kendimi cezalandırıyorum. Eğer bir planı yoksa yarın ondan derilerimi işlememe yardım etmesini isteyebilirim.

Küçük Aayla yanıma gelip artık boş olan kasemi alıyor ve kamp ateşinin uzak ucunda tabak görevini üstlenen Flor ve I'rec'in yanına dönüyor.

"Ve işte," diyor Vaza muzaffer bir edayla, "henüz genç bir delikanlıyken metlak şefini böyle alaşağı ettim."

Herkes sesleniyor ve ayaklarını kuma vuruyor, bu insanlar iyi bir hikayeyi alkışlamak yerine takdir ettiklerini böyle gösteriyorlar. Yine de birkaçımız alkışlıyoruz, çünkü buna alıştık.

Thrand düşünceli görünüyor. Çenesini ovuşturuyor. "Bahse girerim daha hızlı yapabiliirdim."

Ve göz ucuyla bana ateşli bir bakış fırlatıyor, parmakları dudaklarının üzerinde geziniyor. Dilinin başparmağını yalamak için dışarı çıktığına yemin edebilirim.

Aynen böyle, karnımda bir cehennem birikiyor. Bana tuzak kuruyor. Bu tamamen bana yöneltilmiş bir meydan okuma. Bütün gece onunla göz göze geldiğimi fark etti mi? Bunun bir önemi var mı?

Sinirlenmiş gibi yapıyorum ve ayağa kalkıyorum. "Seninle her şey bir yarış olmak zorunda mı?"

Gruptan ateşin yanında ayrılıp kadınların mağarasına doğru gidiyorum, sonra da çadır kentimizin en ucundaki tuvaletlere yöneliyorum. Mağaranın içindeki hazneleri kullanmak zorundayız - asla alışamayacağım bir şey - ama insanların her saat yanlarından geçmesi normal.

Beni takip eden biri olup olmadığını görmek için etraflarında dönüyorum ve kimseyi görmediğimde, mağaraların uzak tarafındaki uzun, dolambaçlı yoldan gidiyorum, ateşten kaçınıyorum ve kıyıya yakın kulübeler kümesine ulaşana kadar gölgeli uçurum duvarına yapışıyorum.

Thrand'ın kulübesinin kapısına henüz varmışım ki beni tutup içeri çekti, kıkırdayarak

Boğaz.

"Her şeye rağmen geldin," diyor, yüzümü kavırıyor ve ağızma bir öpücük konduruyor. "Geldim," diyorum ona usulca, kollarım boynunu sarıyor. İstesem de uzak durabileceğimi sanmıyorum.

NADINE

Fya da bir sonraki hafta, bir çeşit düzene giriyoruz. Her sabah ya kamptaki işleri yapıyoruz ya da ava çıkıyoruz. Birlikte yalnız kalmak için zaman bulmak zor - çoğu av grup faaliyeti çünkü sayıca çokluk güvenliğimizi sağlıyor ve tecrübesiziz.

Avlanmadığım günlerde kampta temizlik, yemek pişirme, postlarla çalışma gibi işlere yardım ediyorum ve Thrand ne olursa olsun her zaman beni bulmayı başarıyor.

Bazen adam beni sinirlendiriyor, çünkü her şeyi bir meydan okumaya dönüştürmeyi gerçekten seviyor. O sabah kahvaltıdan ben mi sorumluyum? Thrand ortaya çıkıyor ve benden daha hızlı pişirebileceği konusunda ısrar ediyor. Bir deriyi benden daha hızlı kazıyabilir, daha fazla ağırlık taşıyabilir ya da daha fazla ağ onarabilir. Sanırım Raahosh ona kızıyor ve onu diğer bazı adamlarla birlikte, sonunda sahilde ikinci bir uzun ev olacak bir platform üzerinde çalışmaya gönderiyor - sahilde ateşin etrafında takılmak yerine hepimizin takılabileceği bir topluluk buluşma yeri. Zamanla daha fazla kulübe inşa edileceğinden şüpheleniyorum ve Liz sonunda kendi katına kavuşacağı için heyecanlı.

Bence kulübe inşası "sırrımızı" saklamamıza yardımcı oluyor. İnsanların dikkati, inşa edilen uzun ev tabanı ve kulübeleri olmayan ve hala çadırlarda yaşayan kabilenin geri kalanı için daha fazla kulübe potansiyeli ile dağılıyor. Bu kesinlikle hala bir sır değil çünkü ifadelerimizi saklamakta çok iyiyiz. Göğsümde "BELLİ Kİ BAZI ŞEYLER ALIYORUM" yazan bir rozet takıyormuşum gibi hissediyorum. Thrand ile mümkün olduğunca çok vakit geçiriyorum, çoğu gece ateşten erken ayrılıyorum çünkü onun kulübesine gizlice gidiyorum ve bu hafta içinde mümkün olduğunu düşündüğümde daha fazla kıkırdadığıma eminim.

Ayrıca bir gecede birden fazla ateşli orgazm yaşadım, bu yüzden biraz açık olduğum anlamına geliyorsa, bununla sorunum yok.

Thrand'la her gece bir araya gelmeyi dört gözle bekliyorum - geldiğim anda bana zevk vermekten başka bir şey düşünmüyor. Her gece birkaç kez sırf boşalmamı görmek için bana oral seks yapıyor. Bazen benim de ona oral seks yapmama izin veriyor ama odak noktasının benim

üzerimde olduğu çok açık çünkü bundan hoşlanıyor, bir şey istediği için değil.
Etkileyici.

Henüz seks yapmadık. İkimiz de bu konuyu açmadık. Sadece şakalaşmakla ilgili bir şey var, bu da bunu... sanki henüz tam olarak kararlı değilmişiz gibi gösteriyor. Sanki aleti vücuduma girerse yanına taşınmak zorunda kalacaktım gibi hissediyorum çünkü bundan sonra hayır cevabını kabul etmeyecektir. Bu şekilde, sadece öpüşüp oral seks yaparsak Bridget'in büyük hatasından kaçınmış olurum.

En azından benim kafamda böyle.

Thrand'ın etrafında olmak bir şekilde kendimi buradaki dünyaya biraz daha yerleşmiş hissetmemi sağlıyor. Sanki ilk kez, kız kardeşlerimi ya da ailemin geri kalanını bir daha asla göremeyeceğimi kabul etmeye başlıyorum. Bir daha Dünya'yı, sıcak bir duşu ya da Starbucks'ı göremeyeceğimi. Acı veriyor elbette ama bu acıyla başa çıkma konusunda giderek daha iyi oluyorum. Günümü ranzamda kıvrılıp duvara bakarak, yataktan kalkamayacak kadar anılarla dolu bir şekilde geçirmek zorunda değilim. Onları özlersem Thrand'a kız kardeşlerimden ve bugün onları nasıl özlediğimden bahsedebilirim çünkü Flor bana kız kardeşim Jordan'ı ve onun aptalca şakaları ne kadar çok sevdiğini düşündüren bir şaka yaptı. Thrand her şeyi dinliyor ve onlar hakkında konuşabildiğimi ve üzüntümü başkalarına yüklediğim için endişelenmediğimi bilmek beni daha iyi hissettiriyor. Hepimiz burada mahsur kalarak bir şeyler kaybettik. Hepimiz arkadaşlarımızı, ailemizi ve işimizi geride bıraktık. Thrand yine de burada olmaktan mutlu. Hayatında ilk kez özgür ve bu özgürlük onu benim üzüntümün bir kısmını omuzlamak için ideal kişi yapıyor, çünkü ben onun üzüntüsüne katkıda bulunmuyorum.

Onu gerçekten tanımaya başlayana kadar ihtiyacım olduğunu fark ettiğim bir şey değildi. İçime attığımı fark ettiğim bir şey değildi. Şimdi yaslanabileceğim bir çift omuz daha var ve bu çok iyi hissettiriyor.

Gerçekten iyi.

RÜYAMDA KIZ KARDEŞİM SERENA'YI GÖRÜYORUM. RÜYA ÇOK GERÇEK VE CANLI, ONUN KAHKAHALARINI DUYABILIYORUM. DUYABILIYORUM.

Sevdiği hafif parfümün kokusunu alıyorum, bana sarılıyor ve beni onunla koşturmaya davet ediyor. "Bu bizim olayımız," diyor bana... ve sonra uyanıyorum. Kayıp beni o kadar gerçek ve sert vuruyor ki ağlamamaya çalışarak mağaranın tavanına bakıyorum. Tam daha iyi olduğumu düşündüğüm anda, geride bıraktığım herkes aklıma geliyor ve sızlayan yara bir kez daha açılıyor.

Ailem... gitti. Bir ay yas tuttuktan sonra bile olması gerekenden daha fazla acıtıyor.

Uyuyamadığım için kalkıyorum. Gözlerimi kapatırsam Serena'nın gülen yüzünü tekrar göreceğimden korkuyorum. Görmeyeceğimden, başka bir şey hakkında rüya göreceğimden de korkuyorum ve bu bir şekilde daha kötü görünüyor. Bu yüzden sessizce botlarımı giyiyorum, üstümü başımı topluyorum ve soğuk sabaha doğru yola çıkıyorum. Şafak sökmeden önce, gökyüzü tamamen ve tamamen gri ve kasvetli. Etrafıma bakıyorum ama ateşin başında sadece iki Gölge Kedi avcısı var ve havadan sudan konuşmak istemiyorum, bu yüzden ellerimi deri şallarımın kıvrımlarına sokup sahile iniyorum. Hava soğuk ve su sonsuz dalgalarla yuvarlanırken bile çamur gibi görünüyor. Bir süre onlara bakıyorum ve sonra rüyamı hatırlıyorum.

Ve sahilde koşturmaya başlıyorum, derilerim ve her şeyimle, çünkü koşmak bana Serena'yı düşündürüyor. Uzaktaki gelgit havuzlarına kadar koşuyorum ve sonra diğer yöne doğru geri dönmeye başlıyorum. Ortalık sessiz ve ben düşüncelerimle ve dalgaların uğultusuyla baş başayım. Koşarken katmanlarımın altında terliyorum ve koşmanın getirdiği o tanıdık yakınlığı hissetmeyi

bekliyorum. Bana Serena'yı hatırlatmasını bekliyorum ama sadece yalnız hissediyorum.

Kendi kafamın içinde o kadar kaybolmuşum ki Thrand'ın yanımda koşarak geldiğini fark etmiyorum. Tabii ki fark ediyor. Thrand sürekli olarak söylediğim ve yaptığım her şeye uyum sağlamış gibi görünüyor, bu yüzden bu şaşırtıcı gelmiyor. Bana durmamı söylemiyor ya da bir yarışa davet etmiyor. Ben uzun kumsal boyunca bir aşağı bir yukarı giderken o sadece yanımda koşuyor ve ben çok uzaklaşmadan geri döndüğümde o da dönüp benimle birlikte gidiyor.

Be

n. Sadece bana eşlik ediyor.

Garip bir şekilde, yardımı oluyor. O yanımdayken, "yalnızlık" hissi biraz azalıyor.

Yavaşlıyorum.

Ellerimi kalçalarımaya koyarak yürüyorum ve o da bana ayak uydururken onu inceliyorum.

"Erken kalkmışsın." "Sen de öyle."

Sahile doğru bakıyorum. Bu noktada başka bir çift daha uyandı ve Devi ile N'dek'i uzaktan zar zor seçebiliyorum, kıyıya doğru ilerliyorlar, şüphesiz Devi'nin bilim projeleri için bir şeyler arıyorlar.

Thrand'a bir bakış atıyorum. "Belki de burada olmamalısın. Birileri bizi birlikte görecektir."

"Bırak görsünler. Mutsuz görünüyorsun."

"Ne demek istiyorsun?" Ona hiçbir şey söylemedim, o yüzden bu kadar dikkatli olmasına biraz şaşırdım.

"Anlayabiliyorum," diyor Thrand. Yanında yürürken çenesini kaldırarak beni işaret ediyor.

"Mutlu bir Nadine'in neye benzediğini biliyorum ve bugün sen farklısın. Bu kendini taşıma şeklinden belli oluyor." Bir deniz kabuğunu almak için duraklıyor, inceliyor, sonra onu dalgalara geri atıyor ve tekrar bana bakıyor. "Kız kardeşlerini mi düşünüyorsun?"

Boğazımdaki düğüm sıkışıyor. Başımı sallıyorum. Garip bir şekilde, onun gözlemi yardımcı oluyor. Kendimi daha az yalnız hissediyorum. Görüldüğümü hissediyorum.

Anlaşıldığımı.

Bu iyi bir his. Düğüm hafifliyor. Sanırım kardeşim Serena Thrand'ı severdi. Her ne kadar küstah ve rekabetçi olsa da, aynı zamanda gözlemci ve anlayışlı biri. "Kötü rüyalar," diyorum ona.

Homurdanıyor. "Gel. Kulübemde sana sabah yemeğini hazırlayacağım ve konuşacağız."

Tereddüt ediyorum, sahile bakıyorum. Devi kumların üzerindeki karanlık bir lekeye doğru eğilmiş, N'dek de onun yanında. Protez bacağını, omzunun üzerinden sarkan örgüsünü... ve sanki şu anda bile Devi'ye dokunmak istiyormuş gibi ona doğru eğilmesini görebileceğim kadar yakın yürüyoruz. Bize hiç dikkat etmiyorlar ama ben ateşin yanındaki iki avcuyu düşünüyorum. "Birileri görebilir-"

"O zaman bırak görsünler." Thrand bana bakıyor, sesi sert.

Flörtümüzü halka açmamı mı istiyor? Benden daha fazlasını mı istiyor? Ne düşüneceğimi bilemiyorum. Gözlerimiz buluşuyor ve o korkusuzca bakışlarını tutuyor. Tam olarak meydan okuma sayılmaz... ama gözlerinde bir şey var.

Elini bana uzattı, bekliyor.

Bir anlık tereddütten sonra elimi onun elinin içine sokuyorum ve beni sahilden uzaktaki kulübelere doğru götürmesine izin veriyorum. Ve bu da iyi hissettiriyor. Elim tutması beni mutlu ediyor. Kötü bir ruh halinde olduğumu gördüğünü ve bunu düzeltmek istediğini bilmek mi? Benimle ilgilenmek istemesi?

Bu bana her türlü şeyi hissettiriyor. Bir ay önce bana Thrand'ın bu kadar ilgili olduğunu söyleseydiniz, yüzünüze gülerdim. Adı Angie olmayan hiçbir şeyi umursamadığını söyledim... ama işte buradayım, gizli "zevk arkadaşımın" beni kulübesine götürmesine izin veriyorum, böylece benimle ilgilenip bana kahvaltı hazırlayabilecek. Acı çektiğimi biliyor. Daha da ötesi, beni incitmeyeceğine, aksine iyileştireceğine güveniyorum.

Hayat bu şekilde komik.

Thrand'ın kulübesi sabahki buz gibi esintiden sonra sıcacık geliyor ve o ateşi yakarken ben de ateşin yanına bağdaş kurup oturuyorum. Ateşin üzerine bir sehpa koyuyor ve ardından bir keseyi suyla dolduruyor, sabahları ilk iş olarak et sevmeyen bizler için kahvaltı öğünü görevi gören tohum

ve patates olmayan karışımı ekliyor. Ben izlerken, sakladığı bir parça kuru meyveyi çıkarıyor ve ince şeritler halinde dilimleyerek püreye ekliyor. Bu iş bittikten sonra bir kürk alıyor ve omuzlarıma yerleştiriyor, sonra da etrafıma doluyor. İkinci bir keseyi ilkin e asıyor, içini çayla dolduruyor, sonra fincanlarını temizliyor ve bana bir içki hazırlıyor.

Fincanı ondan alıyorum, benimle ilgilenmek için yaptığı onca işe biraz eğleniyorum. Gidip ortadaki ateşin başında kahvaltı etmek yeterince kolay ama bunun yerine benimle ilgileniyor ve lezzetli bir yemek yememi sağlamak için istiflediği meyve malzemelerini kullanıyor. Çayıma kafein katmak için kurutulmuş bir karides kabuğu eklerken ona "Bu kadar zahmete girmene gerek yok," diyorum. Kalın kemik bardağa sarılıyorum, sıcaklığın avuçlarıma sızmasına izin veriyorum, yaprakların demlenmesini ve daha koyu bir tona dönüşmesini izliyorum.

"Bah. Bu bir şey değil. Ben sadece dişime bakıyorum." Omuz silkiyor ve uzun saplı yumuşak bir çubuk alıp yemeği onunla karıştırıyor. "Seninle ilgilenecek birine ihtiyacın var ve Gölge Kedi'ye gitmendense bunu yapmayı tercih ederim. Erkeğin olarak benim görevim seni mutlu etmek."

Biz böyle miyiz? Ben onun kızıyım, o da benim erkeğim mi? Sadece takıldık - seks bile yapmadık - ama bunu duymak... doğru hissettiriyor. Burada oturup benimle uğraşmasına izin vermek doğal geliyor. İtiraz etmiyorum. Çayımdan bir yudum alıyorum ve fincanımın üzerinden ona bakıyorum. "Üzgün olduğumu nereden bildin?"

"Yaptığın her şeyi izliyorum. Mutluyken kendini nasıl tuttuğunu ve üzgünken ne yaptığını biliyorum." Thrand başını eğip beni izliyor. "Bunları öğreniyorum çünkü senin mutlu olmanı sağlamak benim görevim. Seni mutlu etme konusunda en iyisi olmak istiyorum."

"Bir yarışma o zaman?"

Beyaz dişlerini göstererek sırtıyor. "Garip ama hayır. Sadece seni mutlu etmeyi seviyorum."

İçimin ısındığını hissediyorum ve gülümsüyorum.

"Bana kız kardeşlerinden bahset. Neden onları hayal ediyorsun?" Yemeği tekrar karıştırıyor ve sonra kamburunun üzerine oturup beni izliyor.

Dudağımı çiğneyerek düşünüyorum. Rüya kendi içinde kötü değildi, ama uyandığımda orada olmadıklarını fark etmek beni özlem ve şaşırtıcı miktarda suçluluk duygusuyla doldurdu. "Garip... ama sanırım onları rüyamda görüyorum çünkü onları unutacağımdan endişeleniyorum. Sanki en mutlu olduğum zamanlarda beni üzen rüyalar görmek zorundaymışım gibi. Sanki hayatıma devam etmek için çok erken ve bu yüzden beynim bana kaybettiğim her şeyi hatırlatmaya kararlı. Bu çılgınca mı?"

"Hiç de değil. Burada hayat çok farklı." Küçük kaplarından bir kâse alıyor ve keseyi eğerek kalın tohum lapasını kâseye döküyor. "Ben gladyatörken tek yaptığımız oturmak ve dövüşler arasında egzersiz yapmaktı. Çok sıkıcıydı. Gladyatör olmanın heyecan verici olacağını düşünmüştüm ama muhafız olmaktan daha kötüydü. Çoğu müsabakayı kazanmamıza izin verilmiyordu, yani aslında sadece kaybetmek için antrenman yapıyorduk. Kalabalık bizim için asla kükremezdi, ama bu en zor hayat değildi. Hayatta kalırsak karnımız doyuyor, iyi bir gece uykusu çekiyor ve madenlerde çalışanlardan daha kolay vakit geçiriyorduk. Yine de memnun değildim." Thrand gelip yanıma oturdu ve bir kase ile bir kaşık uzattı. "Burada yapacak o kadar çok şey var ki, her gün dolu dolu geçiyor gibi geliyor. Yas tutmak için düşündüğün kadar çok zamanın olmaması mantıklı. Kaybettiğin şey üzücü ama sonsuza kadar üzülemezsin."

Başımı sallıyorum ve yemekten bir ısırık alıyorum. Sadece meyve parçaları bile o kadar çok tatlılık katmış ki haftalardır yediğim en lezzetli şey. Birkaç ısırık alıyorum ve sonra kaseyi ona uzatıyorum. "Benimle paylaşır mısın?"

Hızlıca bir ısırık alıyor ve sonra geri bırakıyor, belli ki aslan payını bana ayırmış. "Yani daha üzgün olmadığın için suçluluk mu duyuyorsun?" diye soruyor. "Mutlu olduğun için kendini yanlış mı hissediyorsun?"

Bundan şüpheleniyorum. Sanki iyi bir gün geçirerek ya da ağlamadığım, üzülmeyişim bir gün geçirerek onların anılarına ihanet ediyormuşum gibi hissediyorum. Thrand'la bu kadar çok vakit

geçirdiğim ve beni bu kadar mutlu ettiği için kendimi suçlu hissediyorum. "Ben de öyle düşünüyorum."

"Bu zor bir şey." Thrand beni yemek yerken izliyor. "Vordis burada yanımda olmasaydı üzülürdüm. Aynı zamanda üzüntüsünü çabuk atlatmasını da dilerdim sanırım. Onu istediğim için değil

Beni unutmak için değil, uzun süre acı çekecek olması beni üzeceği için. Kız kardeşleriniz üzülmeyi ister miydi?"

Düşünerek bir ısıruk daha alıyorum. "Hayır," diye fısıldıyorum, içim acıyarak. O haklı. Serena, Alexis ve Jordan bana sıkıca sarılır ve yaşamam gerektiğini söylerlerdi. Onlar o kadar azimli, güçlü ve başarılı insanlar ki, bir an durup üzüntümü atlatmamı ve yoluma devam etmemi isterlerdi. Ben de onların üzülmeyi istemiyorum. Beni sevinçle hatırlamalarını, anılarımıza gülümsemelerini istiyorum. Gözlerim yaşlarla doluyor ama uzun zamandır hissetmediğim kadar iyi hissediyorum. "Teşekkür ederim, Thrand."

Uzanıp yanağımı okşuyor. "Üzgün olmaya hakkın var. Ama bunun tüm mutluluğunu alıp götürmesine de izin verme. Hayatın tadını çıkarmak gerekir."

Sözlerini düşünerek birkaç lokma daha yiyorum ve onunla daha fazlasını paylaşıyorum. Yemek bittiğinde, o bulaşıkları alıp durularken, ben de kürküme sarılıp yatıyorum. Muhtemelen kalkıp gitmeliyim, güne başlamalıyım ama acelem yok. Balıkçılık ve avcılık her zaman orada olacak. Yiyecek yemeğimiz var. Birkaç saat dinlenebilirim. Thrand'ın uyuduğu kürk yığınına bakıyorum ve dün gece ne kadar kötü uyuduğumu hatırlıyorum. İçlerine giriyorum ve yatakta yanımdaki yeri okşuyorum. "Gelip benimle uzanır mısın?"

Thrand öyle yapıyor, beni kollarına çekiyor ve başımı omzunun kıvrımına sıkıştırıyor. Saçlarımı okşuyor, sonra parmakları yanağımda dans ediyor. "Keşke onları senin için buraya getirebilseydim."

Bu birinin bana söyleyebileceği en tatlı şeydi. Kolumu beline doluyorum ve sadece sarılmak bile güzel. "Onları buraya getirmek zorunda değilsin. Sadece onları unutmamam için bana yardım et."

"Tabii ki."

Uzun bir süre ona sarılıyorum ve sadece birbirimize sarılıp rahatlıyor ve konuşuyoruz. Gerçekten mükemmeldi. Tam da ihtiyacım olan şeydi ve Thrand da bunu biliyordu.

Bu garip yeni dünyada aşka ya da bir ilişkiye hazır olmadığımı düşünüyordum ama belki de hazırım.

Belki de başından beri önümde duruyor ve beni bir yarışmaya davet ediyordu.

Bu düşünce beni gülümsetiyor.

NADINE

I Bir sabah erkenden uyandığımda aklımda avlanmak vardı. Kürklerimin hepsi çeşitli aşamalarda kurutuluyor ya da işleniyor ve kamptaki taze et kaynakları azalıyor, bu yüzden ava çıkmak için iyi bir bahane olduğunu düşündüm. Hava açık ve soğuktu. sonra da bir fincan karides çayı içmek için ateşin yanına gidiyorum. Harlow orada, yeni bebeğini emziriyor ve uykusuz bir gece geçirmiş gibi saçları dağınık bir şekilde ileri geri yürüyor. Kendime bir fincan çay koyarken Sam'e dalgınca gülümsüyorum ve onun esnemeyle kahvaltı hazırlayışını izliyorum.

"Bugün ava çıkıyor muyuz?" Penny yanıma geliyor, uzun saçlarını yandan örerek bağlıyor. "Kampta oturmaktan yoruldum."

"Dışarı çıkmak mı istiyorsun?" Şaşıarak sordum. "Bileğin nasıl?"

"Hâlâ ayağıma bağlı ve yeterince iyi. Sorun çıkarırsa desteklemek için sargı getireceğim." Omuz silkiyor ve kendine bir fincan karides çayı alıyor, tadına bakınca yüzünü buruşturuyor. "Etrafta dolaşmak koca kışım için muhtemelen iyidir."

"Kapa çeneni," diyorum ona. Penny biraz kabarık ama ben şahsen onun dolgu ve yalıtım katmanını kıskanıyordum. Eskiden daha kıvrımlıydım ama buradaki zor hayat yüzünden neredeyse tamamen kas yığınınna dönüştüm. Bir kalçam olmasını tercih ederdim ve benimki hızla sert kaslardan başka bir şeye dönüşmüyor. "Ne yani, bugün S'bren yok mu?" Kampta Penny'nin gölgesini aramak için boynumu eğiyormuş gibi yapıyorum. Son zamanlarda sürekli Penny'nin yanındaydı ve tüm bu "bugün ava gidelim" olayının başka bir şeyden çok tartışmalarıyla ilgisi olup olmadığını merak ediyordum. Gerçi S'bren'in Penny'yi mutlu etmeye çok hevesli olduğu düşünülürse bu pek olası görünmüyor. Muhtemelen ona gökyüzünün mor olduğunu söyleyebilirdi ve o da kabul ederdi.

İç çekiyor. "Kıçına ne girdi bilmiyorum. Dün gecedan beri kafasını M'tok'a takmış durumda ve ikisi de tuhaf davranıyor." Omuz silkmesi umursamazca. "Sanırım ikimiz de biraz ayrı kalabiliriz." Ama bu düşünce onu pek heyecanlandırmışa benzemiyor ve acaba Penny onun duygularını bir şekilde incitti mi diye merak ediyordum. Penny o kadar yumuşak başlı ki nasıl olduğunu hayal bile

edemiyorum. Eğer o ve S'bren birbirlerine uyum sağlarılarsa, gelmiş geçmiş en mutlu, en uyumlu bebekler olacaklar.

Bahse girerim bizimki daha mutlu olurdu, Thrand'ın zihnimde söylediğini duyar gibi oluyorum ve içimden homurdanıyorum

Karides çayı. Harika. Şimdi de ben yapıyorum. Sadece bir yarışma olarak en aptalca şeyleri düşünmekle kalmıyorum, aynı zamanda Thrand ile bebek yapmayı da düşünüyorum. Muhtemelen ondan da bir gün izin almalıyım.

Ama yapmayacağım. Alev bağımlısı bir pervane gibi, kötü alışkanlıklarımı besleyeceğim. Çayımı bitiriyorum ve Penny'ye bakıyorum. "Sanırım Thrand'dan bugün bizimle gelmesini isteyebiliriz."

"Tahmin ediyorsun, ha?" Kaşları kalkıyor ve çay fincanının üzerinden bana sırtıyor.

"Evet, sanırım," diyorum hafifçe sırtarak. "Gideceğinden eminim. Sanırım sadece üçümüz olacağız."

Bridget bugün uzun eve yardım ediyor."

"Sadece üçümüz mü? Çok rahat." Penny çayının kalanını içiyor. "Çok fazla ayak altında dolaşmamaya çalışacağım."

"Kızım, lütfen." Gözlerimi deviriyorum ve gülüyorum. Sanki bütün gün onun önünde öpüşecekmişiz gibi. Adamdan ve yeteneklerinden -ve küstahlığından- etkilenmiş olabilirim ama o kadar da büyük bir pislik değilim. "Gidip onu bulmalıyım-"

"Şeytana bak," diye mırıldanıyor Penny.

Elbette, Thrand elinde mızrağı, omuzlarında beyaz avcı pelerini, sanki aklımı okumuş gibi ateşe doğru yaklaşıyor. Bize doğru başını sallıyor, bana için için yanan bir bakış fırlatıyor ve sonra sanki bekliyormuş gibi mızrağına yaslanıyor.

Bir tutam saçımı kulağımın arkasına sıkıştırıyorum, ne kadar iyi görüldüğüne bakıp telaşlanmamaya çalışıyorum. Ya da bana doğru baktığında ağzını hafifçe ovuşturması, sanki dün geceyi hatırlıyormuş gibi... evet, bu şekilde düşünemem yoksa bugün hiçbir bok yapamayacağım. Odaklanmam lazım.

Penny bana fısıldıyor: "İkinizin bu sırrı bu kadar uzun süre saklamayı başarmış olmanız inanılmaz." "Çünkü ikiniz de çok açıksınız."

Öyle miyiz? Sanırım öyleyiz. Dudağımı ısıırıyorum ve derimi vücudumun üzerinde düzeltiyormuş gibi yapıyorum, göğüslerimi avuçluyorum çünkü onu büyülediklerini biliyorum. Bakışları elimin hareketini takip ediyor ve gülümsememek için kendimi zor tutuyorum.

Tam o sırada Harlow'un bebeği ağlamaya başlar ve yorgun anne başını sallayarak ateşten uzaklaşır ve çadırına doğru ilerler. Şimdi benim şansım. Durulama kovanının yanına gidip fincanımı temizledikten sonra ateşin yanındaki kancaya asıyorum. Bunu yaparken Thrand'a bakıyorum. "Bugün Penny ve benimle ava gelmek ister misin Ketçap?"

Dişlerinin üzerinde kıvrılan gülümsemesi vücudumun zonklamasına neden oluyor. "İstedığimi biliyorsun."

YOLA ÇIKTIK VE GÜN OLMASI GEREKENDEN ÇOK DAHA GÜZELDI. HAVA GRİLEŞİYOR VE Biraz fırtınalı görünüyordu ama kar yağmadığı için geri dönmedik. Yerde taze toz var, bu da iz sürmeyi kolaylaştırıyor ve bir süre kar kedisi izlerini takip ettikten sonra bir in buluyoruz... ve minicik, minik pati izleri ve içeriden gelen belli belirsiz miyavlama sesleri.

Pati izlerini gördüğümde Thrand'a "Hayır," diyorum. "Eğer bu bebekleri olan bir anneyse, onu yemeyeceğiz."

"Katılıyorum," diyor Penny. "Bunu yapamam. Hâlâ bir şeyleri yemekte ve onların yüzleri olduğunu fark etmekte zorlanıyorum." Ürperiyor.

Thrand bana meraklı bir bakış atıyor, seksi ağızında bir gülümseme. "Genç olduğu için mi bırakacaksın?"

"Yavru kedilerin sesini duyabilirsin," diyorum ona. "Kedileri severim. Annelerini öldürmeyeceğim."

Bana bok atmak yerine, sanki söylediklerim çok sevimliymiş gibi daha geniş gülümsüyor. "Senin yumuşak kalbinin bir avcının dünyasında yeri yok," diye mırıldanıyor.

"Bu konuda yüzde yüz iyiyim," diyorum ve ardından ekliyorum, "Ve şimdiye kadar çok iyi avlandım, çok teşekkür ederim."

"Zaten yırtıcı hayvanları yememeliyiz. Etlerinin tadı farklı," diyor Penny burnunu kırıştırarak. "Bu benim en sevdiğim tat değil."

Omuz silkiyorum, çünkü et ettir ve bunun için çok seçici olmayacağım. Kar kedisi benim favorim mi? Pek sayılmaz. Ama yer miyim? Tabii ki yerim. Kar kedisini okyanustan çıkarılan ve bizim de düzenli olarak yediğimiz dokunaçlı sümüksü pislige tercih ederim.

Thrand her şeyi bilen biri gibi, "O zaman dvisti yemek isteyeceksin," diyor. "Onlar bitki yiyicilerdir. Çok daha lezzetlidirler." Ve bana göz kırpmıyor. "Sanırım son yükselişin arkasında izler gördüm. Muhtemelen onları bulabiliriz."

Yanımdan geçerken kalçamla ona çarpıyorum. "Dvisti o zaman, ama bilmeni isterim ki bizim oralarda atları da yemezdik. Onlara binerdik."

Penny güler. "Haklı."

Thrand omzunun üzerinden bana bir bakış attı. "Bahse girerim bir tanesine binebilirim."

"Oh, işte başlıyoruz," diye takılıyorum. "Bu gezegendeki en ukala adamdan bir meydan okuma daha." "Eminim yapabilirim," diyor yine sırtarak. "Bekle ve gör."

NADINE

Altımızdaki sığ kanyondaki dvisti sürüsüne bakarken *"Hayır,"* diyorum. Uzanıyoruz Karda tepeye tırmanmış, aşağıdaki sürüye bakıyordu. "Kötü fikir."

"Çok yakındalar," diyor Thrand. "Rüzgâra karşı duruyoruz. Kokumuzu alamazlar. Sessizce yaklaşıp arkasına atlayacağım ve söz verdiğim gibi onu süreceğim."

"Hayır," diye tekrar tıslıyorum, parmağımınla yan tarafını dürtüyorum.

Penny bana hınzırca sırıtarak, "Bahse girerim yapamazsın," diyor hafifçe. Ona bir bakış fırlatıyorum. "Hiç yardımcı olmuyorsun."

"Bu fikir neden hoşuna gitmedi?" Thrand karın üzerinde sırt üstü dönerek soruyor. Ellerini başının arkasına koyuyor ve bana rahat, kendinden emin bir bakış atıyor. "Bir tanesine binebilirim."

"Onlar vahşi atlar! Bu tehlikeli!"

"Alpaka büyüklüğündeler," diyor Penny. "En büyük tehlike birinin botuna sıçması." Sanki oyunbozanlık yapıyormuşum gibi ikisi de gülüyor.

"İyi," diyorum omuz silkerek. "Eğer bacağını kırarsan, şifacının çadırına kadar 'Ben sana söylemiştim' diyeceğim. Ve umarım kendini riske attığın için sana cehennemi yaşatır."

"Bah. Sanki zarar görecekmışim gibi konuşuyorsun. Ot yiyenlerden çok daha tehlikeli şeylerle karşılaştım."

"Orospu çocuğu, buralarda ot görüyor musun?" Uçsuz bucaksız karı işaret ediyorum. Dvisti toynaklarının hafifçe çukurlaştığını ve ön taraflarının sivrildiğini biliyorum çünkü karı pençeliyorlar, bulabildikleri köklere ulaşmak için kazıyorlar ve bunun her şeyden daha tehlikeli olacağından endişeleniyorum. "Bu yaratıkları Cashol gibi tanıyorsun. Ya da Raahosh. Bırak dvistileri avlasınlar."

Yine de yanlış bir şey söyledim. Bunu söylerken bile Thrand'ın yüzündeki meydan okuyan ifadeyi görebiliyorum. Bir boğanın önünde kırmızı bayrak sallamak, ona kendisinin yapamayacağı bir şeyi başkasının yapabileceğini söylemek gibi. Penny'ye bir bakış fırlatıyorum. "Peki. Vazgeçiyorum."

"Güzel. Ona binebilirim, sonra onu öldüreceğim ve bu gece ziyafet için kampa geri getireceğiz," dedi Thrand. "Mızrağıma dikkat et."

"Silah olarak ne kullanacaksın?" Penny ayağa kalkıp botlarını sıkarken soruyor. "Bıçağımı," diyor ve sonra deri kaplı kabzayı dişlerinin arasına yerleştirip bana bir

Hinzır sırtış.

Gözlerimi deviriyorum. "Git ata bin o zaman, gösteriş yap."

Pelerinini omuzlarından sıyrıyor ve kibirli bir gösteriş budalası gibi önümde kaslarını esnettiğine yemin edebilirim, sonra çıkıntının kenarına tutunup aşağıya doğru ilerlemeden önce bana doğru göz kırpmıyor. Tırmanma konusunda oldukça yetenekli olmasından nefret ediyorum ve o kadar sessiz hareket ediyor ki, dvisti'nin onun kendilerine doğru geldiğinden haberi bile yok.

Penny bana fısıldayarak, "Dostum, karda göze çarpıyor," diyor. "Lanet bir kan lekesi gibi görünüyor." Öyle, katılıyorum. Dvisti'nin onu nasıl göremediği hakkında hiçbir fikrim yok, çünkü benim görebildiğim tek şey o.

Zarif, kaslı vücudunun her hareketi gri kayalıklara ve beyaz kara karşı keskin bir şekilde belirginleşiyor, ta ki aşağıdaki hayvanların onun varlığını görmemesi bana imkansız görünene kadar.

Beni seğirtir ve gerer.

"İyi olacak," diye beni rahatlatıyor Penny. "O lanet olası bir gladyatör."

"Gladyatörler ezilebilir," diye homurdanıyorum ona. Bir dvisti'ye binmek için aptal boynunu riske atan S'bren olsaydı bu kadar umursamaz olacağından şüpheliyim. "O kadar kibirli ki bunu yapmaya neredeyse cesaret edecek."

Kıkırdıyor ve Thrand çömeliş dvisti sürüsünün üzerinde pozisyon alırken vücudu gerildiğinde nefesini içine çekiyor. Yukarıdaki görüş noktamızdan söylemek zor ama hâlâ tehlikeli bir şekilde yüksekte gibi görünüyor. İleri atılıp kollarını açtığında bir çığlık atıyorum ve sürü irkilerek kendine geliyor.

Bir saniye sonra, dvisti'lerden birinin sırtına çarparak onu neredeyse karın içine düşürür. Zavallı yaratık panikle ciyaklayarak ileri fırlıyor ve Thrand bir elini tüylü kürkünde düğümlüyor, diğer elini ise zaferle havaya kaldırıyor.

O deli salak yaptı.

Penny gülerek, sürü kanyonun dışına doğru hızla koşarken arkasından seslenir ve onu geçmeye çalışır. Bacakları neredeyse yerde sürükleniyor olsa da, vahşi dvisti'ye tutunuyor. Dvisti'nin cılız bacakları için fazla ağır ve yaratığın onunla ne yapacağını bilmediği çok açık. Yalpalayıp sallanıyorlar ve yaratık titreyerek a'aniyi tekrar tekrar sırtından atmaya çalışıyor. Bir an için o kadar gülünç görünüyorlar ki kendime rağmen gülüyorum.

Vahşi bir Dvisti'ye bindiğine inanamıyorum.

Ben kıkırdarken bile karın üzerinde büyük bir gölge süzülüyor. Üzerimizden geçerek gökyüzünü bir anlığına karartıyor ve sonra dağılan dvisti'lere doğru yöneliyor. Bir canavar gökten süzülüp hem Thrand'ı hem de kıvranan dvisti'yi pençelerine alıp ikisiyle birlikte uçup gitmeden birkaç dakika önce kocaman, kahverengimsi kanatlar ve üçgen bir kafa görüyorum.

Kahkahalarım bir korku çıığına dönüşüyor. Ayağa fırlıyorum, Thrand'ın elinin o şeyin kavramasına vuruşunu ve dvisti'nin çılgınca çırpınışını izliyorum.

Aman Tanrım.

Penny de çığlık atıyor ve uzun bir süre birbirimize tutunarak bir canavarın arkadaşımızla birlikte uzaklaşmasını izliyoruz.

Sevgilimle.

NADINE

I Devasa kuşun Thrand'la birlikte uçup gitmesini izlerken ölüyormuşum gibi hissediyorum. Bir şey yapmak için çaresizim - gökyüzünde o kadar yüksekte ki, onu durdurmak bir yana, dikkatini bile çekemem. Durdursam bile kargosunu bırakır mı?

Thrand yaşıyor... şimdilik. Kuş ufukta süzülürken şok içinde bakıyorum ve sonra sanki birkaç vadi ötesine iniyormuş gibi alçalıyor.

Penny kolumu tutuyor. "Ben... Aman Tanrım. Bir an için onun Ashtar olduğunu sandım. Gökyüzünde sadece o kadar büyük, biliyor musun? Ama..." İnliyor.

Onun nasıl hissettiğini biliyorum. İçim uyuşmuş durumda, büyük kuşun kaybolduğu yere bakmaktan kendimi alamıyorum. Sanki bu onu bir şekilde geri getirecekmiş gibi kanyona bakmaya devam ediyorum. "Yaşlı Büyükbaba," diyorum odun gibi. "Adalıların bizi uyardığı şu skyclaw." Yere atılmış pelerine bakıyorum. "Bunu giymesi gerekiyordu. Kırmızı rengi seviyorlar, hatırladın mı?"

"Aman Tanrım," diyor Penny, dehşet içinde bana bakarak. "Ne yapacağız?"

Düşünerek dudaklarımı yalıyorum. Korkuyorum ama aynı zamanda kararlılıkla doluyum. Kuşun indiği vadiye bakıyorum. Ve gitmeyeceğimi fark ediyorum. "Peşinden gideceğim," diyorum ona. "Sen kampa geri dön. Ashtar'ı ve bazı avcılarını çağır. Yardım getir."

"Peşinden gideceğim de ne demek?" Penny bana aval aval bakarak soruyor. "O kuşa karşı hiçbir şey yapamazsın! Gördünüz mü onu? Lanet olası bir uçak büyüklüğünde! Elimizde lanet olası mızraklar var!" Elindeki bana doğru sallıyor. "Kazanamazsın!"

"İşte bu yüzden Ashtar'ı alacaksın," diyorum ona kararlılıkla. Omzunu sıkıyorum, sesim olduğundan daha emin çıkıyor. "Onu geride bırakmayacağım. Ona yardım edebileceğim bir şans varsa, bunu kullanacağım."

"Nadine," diye itiraz ediyor.

Pelerinin toplayıp çantama tıktırıyorum. Mızrağını boştaki elime alıp ona bakıyorum. "Kampa kendi başına dönebilir misin?"

"Tabii ki. Ama... ya seni almak için geri gelirse?"

Ona çarpık bir gülümseme veriyorum. "Umarız koyu et sevmiyordur?" "Bu hiç komik değil!" diye tersliyor beni.

"İyi olacağım," diye onu rahatlatıyorum. Kar gibi bembeyaz olan pelerinimi siyah saçlarımın üzerine çekiyorum. "Beni görmeyecek." Umarım. Ona benimle tartışmaması için yalvaran bir bakış atıyorum. "Sadece... acele et, tamam mı?"

İtiraz edecekmiş gibi görünüyor ama bir süre sonra Penny sıkıntılı bir ses çıkarıyor ve geldiğimiz yere doğru koşarak uzaklaşıyor. Kuşun kaybolduğu uzaktaki kayalıklara bakıyorum ve sonra vadiye inen yolu bulmaya çalışıyorum.

Çünkü onun peşinden gideceğim. Thrand'ın yalnız ölmesine izin vermeyeceğim.

İKİ MIZRAK VE BİR ÇANTA TAŞIYARAK UÇURUMLARDAN AŞAĞI INMEK CEHENNEMDİR VE BEN CEHENNEMİ KAZIYORUM

beceriksizce yarı düşer, yarı koşarken kollarımdan ve bacaklarımdan kurtuluyorum. Uzun bir yol boyunca kışımın üzerinde kayıyorum ama sonunda aşağıya inmeyi başarıyorum. Oradan vadiyi olabildiğince hızlı koşarak geçiyorum, bir milyon dvisti'yi korkutacak kadar gürültü yaptığımı umursamıyorum. Sadece o kuşun nereye gittiğini bulmam gerekiyor. Gökyüzünü tekrar tekrar tarıyorum, kaybolduğu yerden havalanmasını bekliyorum ama havalanmıyor. Hâlâ orada olmalı. Ve Thrand'ı nereye götürdüyse, orada olacak. Oraya vardığımda ne yapacağımı bilmiyorum, sadece onu terk edemeyeceğimi biliyorum.

Mesafeyi geçmek sonsuza kadar sürecek gibi görünüyor. Elimden geldiğince hızlı koşuyorum, o kadar çok terliyorum ki sargılarım buz tutuyor ve pelerinim buğudan sıırılsıklam oluyor. Hava yine değişti, gökyüzü fırtınalı ve giderek kararıyor ve umarım Penny olabildiğince çabuk geri döner. Umarım o da benim gibi yarışıyordur. Elbette öyle, diye kendimi azarlıyorum ve böyle bir şeyi düşündüğüm için kendimden nefret ediyorum. Penny güçlü ve akıllı; Thrand'ı kurtarmamız gerektiğini bildiği için elinden geldiğince hızlı gidecektir. Acele etmez. Bunun işe yarayacağına güvenmek zorundayım. Ejderhayı yakalayacağına ve onları bize geri getirebileceğine. Tek yapmam gereken Thrand'ı canlı bulmak ve ejderha gelene kadar hayatta kalabilmemiz için onu bir şekilde kuştan uzaklaştırmak.

Bunu nasıl yapacağımı kim bilebilir ki? Oraya gittiğimde çözeceğim.

Vadiye ulaştığımda nefes nefese ve bitkin bir haldeyim, ama ulaştığımda her yerde ölü şeyler görüyorum. Kanyonda ölü hayvan cesetleri, karı kaplayan eski, koyu renkli sıçramalar var. Korku filmlerinden fırlamış gibi ve boğazımda yükselen mide bulantısıyla savaşıyor sertçe yutkunuyorum. Çok kötü kokuyor, çürümeye bırakılmış et gibi. Elimi burnuma bastırıyorum ve devam ediyorum. Burası onun evi olmalı... Şimdi Thrand nerede?

Kanyonun duvarları boyunca ilerliyorum, her ölü, parçalanmış cesede bakıyorum ve parlak kırmızı deri ve siyah dövmeleer görmeyi bekliyorum. Yine de onu hiçbir yerde göremiyorum ve etrafıma umutsuzlukla bakarken kanyon duvarına yaslanarak duraklıyorum. Bu o olmalı. Bir kaya yamaçlardan aşağı doğru kayarken yukarı bakıyorum ve yukarıda, kayalıkların tepesinde büyük kahverengi bir şekil görüyorum.

Sikeyim.

Hemen oraya gitmem gerektiğini biliyorum.

Hiç değilse kalıntılarını kendi gözlerimle görebileyim.

THRAND

I

çok yüksek sesle nefes almaya cesaret edemez.

Sırt üstü yatıyorum, hareket etmemeye dikkat ediyorum, yuvanın üzerinde beliren canavara bakarken gözlerim sadece yarıktır. Yaratık -Yaşlı Büyükbaba olarak bilinen devasa skyclaw-

Kayalıkların kendisiyle aynı kayrak grisi tonunda kamufle olmuş, yuvanın birkaç metre aşağısından kokuşmuş nefesinin kokusunu almam dışında fark edilmiyor.

Bu... benim en sevdiğim öğleden sonra değildi.

Yaratık beni dvisti'nin arkasından kaldırdıktan sonra, beni canlı canlı yiyeceğinden emin olduğumu düşündüm ve son düşüncem bir alarmdı - Nadine'in güvende olmayacağı. Onun erkeği olarak onu güvende tutmak benim görevimdi ve bunda başarısız oldum. Yanında Penny'den başka kimse olmadan kampa dönmek ve ona başıma gelen korkunç kaderi anlatmak zorunda kalacak. Herkes bir klonun uzun süre yaşamayacağını bilir. Bizler harcanabiliriz, sadece efendimizin bizim için ödediği paraya ya da bir savaşa getirebileceğimiz şeye değeriz. Arenada ya da belki de şiddetli bir savaşta şans şöhret içinde öleceğimi hayal etmiştim.

Uçan bir hayvan tarafından yenileceğimi hiç düşünmemiştim.

Bundan daha da tuhafı, o şey beni yemiyor. Hem beni hem de meleyen, korkmuş dvisti'yi yuvası olması gereken yere fırlatıyor. Düştüğüm için sersemlemiş durumdayım, başım dönüyor ve yemeğini bekleyen aç civciv tarafından yenmemem sadece büyük bir şans. Bunun yerine, ben sersem bir şekilde başımı tutup aklımı başıma toplamaya çalışırken dvisti parçalanıyor ve ardından yavru yuvadan uçup gidiyor. Atılmış bir kabuğu kapıyorum ve hareket etme belirtisi göstermeyen diğer yumurtanın yanına çömelıyorum.

Ve bekliyorum.

Başka ne yapacağımdan tam olarak emin değilim. Gitmeye çalışırsam yukarıdaki büyük skyclaw'ın bana saldıracağını ve bıçağımı kaybettiğimi biliyorum. Mızrağım hâlâ Nadine'in yanında.

Nadine.

Kadınımı düşünüyorum, kalbim özlemle dolu. Gittiğim için acı gözyaşları mı dökcek? Yoksa beni unutacak mı? Ağlayacak, karar verdim. Kimse onun amını benim kadar iyi yalayamaz. Kimse ona zevk vermeye benim kadar kararlı olamaz. Onu düşünmek bile sikimin kalkmasına neden oluyor.

En kötü zamanlardı ve kollarım Yaşlı Büyükbaba'nın pençelerinin açtığı yaralarla kaplıydı. Tahrik olmayı düşünmemeliyim ama sikimin umurunda değil. Nadine'i her düşündüğümde kalkıyor ve her zamanki gibi aklımdan geçtiği anda hazır ola geçiyor.

Nadine'in amını bir daha asla tadamayacak olmak da üzücü olacak.

Kaçmam lazım. Beni bekleyen mükemmel, muhteşem, istekli bir dişi varken burada ölmek istemiyorum. Uçuruma bakıyorum, gözlerim yaratığın şeklini seçmekte zorlanıyor. Göremesem bile kokusunu alabiliyorum. Başımın dönmesi ve alnımın kanla yapış yapış olması da yardımcı olmuyor. Başımda kalbimin her atışında zonklayan bir düğüm var ve konsantre olmak çok zor. Bazen yukarıdaki çıkıntıdaki büyük yaratık bakışlarımın önünde bulanıklaşıyor, bazen de iki katına çıkıyor. Kafamda bir yaralanma olduğuna karar verdim.

Solgun, küçük insan şifacının anında iyileştirebileceği bir şey, ama o burada değil.

Nadine'in burada olmasını tercih ederdim. Başımı göğüslerine bastırıp ağrılarımı dindirebilirdi. Aslında, hayır, ben karar verdim. Onu buradan uzakta, güvenli bir yerde istiyorum. Sonunda kuş yemi olduğumu bilmesini istemiyorum. Çok fazla ağlayacaktır. Zaten çok üzgün.

Sanki düşüncelerim onu öne çağırmış gibi, yuvanın kenarında küçük, kahverengi bir el beliriyor. Gözlerimi kırıştırıyorum, sonra gözlerimi kısarak odaklanmaya çalışıyorum. Bir an sonra bukleleri beliriyor ve alçak, kadınsı bir homurtu duyuyorum.

Oh, keş me.

Nadine burada.

Nadine'in elini tutuyorum ve kafası kenarda durduğu anda onu yuvaya sürüklüyorum. Gözleri şaşkınlıkla açılıyor ve konuşmadan elimle ağzını kapatıyorum. Üstümüzde, Yaşlı Büyükbaba hırıltılı bir nefes verip kanatlarını hışırdatıyor ve Nadine yanımda donup kalıyor. Kamufleajı içindeki yaratığı görmemişti ve tepki olarak tüm vücudu titriyor.

Sırtımdaki kabuk parçasını bir kalkan gibi tutarak onu hızla yanıma çekiyorum. Kabuğun üzerinden diğer yumurtaya bakarken kalbim küt küt atıyor ama yumurtada çatlak yok. Yaşlı Büyükbaba başını eğip yuvayı tararken Nadine'i kendime doğru tutuyor, dokunuşlarımla onu rahatlatmaya çalışıyorum. Uzun ve gergin bir andan sonra arkasına saklandığımız yumurtayı dürtüyor ve tüneğine geri dönüyor.

Nadine yüzünü göğsüme gömüyor.

"Yaşıyorsun," diye fısıldıyor.

Güzel yüzünü ellerimin arasına alıyorum, hâlâ bunun gerçek olduğuna inanmaya cesaret edemiyorum. Ama sikim tetikte, peştamalımın içinde sert ve sinir bozucu. Gerçekten de çok kötü bir zamanlaması var. "Ne yapıyorsunuz burada? Burası güvenli değil!"

"Buraya seni kurtarmaya geldim-"

"Beni kurtarmak mı?" Şaşkınlığım sesimin yükselmesine neden oluyor ve kendimi sakinleşmeye zorluyorum, yoksa Yaşlı Büyükbaba'yı tekrar başımıza bela edebilirim. "Nadine, beni o şeyden kurtaramazsın."

Başını sallıyor, bakışları üzerimde geziniyor. "Biliyorum ama yalnız ölmene izin veremezdim. Kendim görmeliydim..." Bu düşüncüyü kovalarcasına başını sallıyor ve parmakları çıplak kolumun üzerinde geziniyor. "Üzerinde kan var. Neren yaralı?"

Cesareti ve aptallığı karşısında şok oldum. Değerli hayatını sadece bir klon için mi riske attı? Yüzünü öpücüklerle kaplamak istiyorum ama şimdi zamanı değil. "Nadine, buraya gelmemeliydin. Şimdi ikimiz de kapana kısıldık."

"Kaçabiliriz," diyor bana. "Aşağıya doğru sürün-"

"Sonra ne olacak? Dipte mi öleceksin?" Başımı aşağıdaki hayvan cesetleri mezarlığına doğru

eğiyorum. "O kadar büyük bir şeyle havadan savaşamayız."

Başını sallıyor, kolumu tutuyor ve sonra sakinleştirici bir nefes veriyor. "Pekâlâ. Tamam. Plana geri dönelim.

A, o zaman."

"A planı nedir?"

"Penny'yi yardım için köye geri gönderdim," diyor bana. "Ben de senin peşinden geldim. Ashtar buraya gelip Yaşlı Büyükbaba'yı öldüren kadar hayatta kalmak zorundayız. Şimdi, nerede yaralandın?"

Bu imkansız kadın. Hayatını riske attığı için onu sarsmak istiyorum... ve beni kurtarmaya gelecek kadar önemseydiği için onu öpmek istiyorum. "Çiziklerim var ama daha önce atlatmadığım bir şey değil." Kollarımdaki ve bacaklarımdaki oyukları düşünmek bile istemiyorum. Eğer düşünürsem, acımaya başlayacaklar. Nadine'e odaklanmak daha iyi.

Endişeli bakışlarının üzerimde gezinmesini, parmaklarının çıplak göğsümde aşağı yukarı kaymasını seviyorum. "Anlamıyorum. Neden seni yemeye çalışmadı? Üzülüyümünden değil elbette. Çok sevindim. Düşündüm ki..." Sertçe yutkunuyor. "Seni paramparça bulacağımı sanmıştım."

"Ben de aynı şeyi düşünmüştüm," diye itiraf ediyorum. "Beni yavrusu için bir yemek olarak saklıyor." Şu anda bizden çok daha büyük olan ebeveynle aramızdaki tek kalkan olan yumurtayı işaret ediyorum. "Tek umudumuz Ashtar'ın o uyanmadan çok önce buraya ulaşması."

Dehşet içinde yumurtaya bakıyor ve sonra elini üzerine koyup test ediyor. Bir an sonra kulağını kabuğa dayayıp dinliyor. Böyle bir şey yapmayı düşünmeliydim, ama zeka eksikliğim için sadece başımın ağrısını suçlayabilirim. Uzun bir süre dinliyor ve sonra bana bakıyor. "Sessiz. Canlı olduğuna emin misin?" Farklı bir noktaya dokunuyor, sonra bir başkasına. "Buz gibi de. Donmuş olabilir mi?"

"Umarım öyle olur. Bu gün için parlak bir şans olurdu."

Homurdanıyor ve Yaşlı Büyükbaba üstümüzde kanatlarını hışırdatırken başını eğerek yüzünü buruşturuyor.

Onu bir kez daha kendime doğru çekiyorum, sırtını göğsüme yaslıyorum ve canavar üzerimizde kıpırdanırken elimi ağzının üzerine koyuyorum. İzlediğini biliyorum. Yırtıcı gözlerini üzerimizde hissedebiliyorum ve sakinleşip uykusuna dönmesi için kesinlikle, tamamen hareketsiz olmalıyız.

Bir süre sonra üzerimizdeki canavar sakinleşiyor ve bedenim gevşiyor. Onu kendime yaslıyorum çünkü yüzümü saçlarına gömüp kokusunu içime çekebiliyorum. Nadine'in burada olması her şeyi daha iyi yapıyor.

Benden sonra geldi. Bu düşünce kafamın içinde tekrarlanıyor ve kalbimi saf bir sevinçle dolduruyor.

Benim için geldi. Ne kadar tehlikeli olursa olsun beni geride bırakmayacaktı. Saçlarına gülümsüyorum. Nadine kokluyor, sesi sessiz ama fark edilebilir.

Ağzını kapattığım elimin gözyaşlarıyla ıslandığını fark etmem bir anımı alıyor. Kalbim göğsümde acıyla sıkışıyor ve kulağına sokuluyorum. "Neden ağlıyorsun, Nadine?" Dudaklarımın bilerek tenine değmesine izin veriyorum, aletim ona olan ihtiyacımdan dolayı ağlıyor.

"Çünkü beni daha fazla öpmene izin vermeliydim," diye fısıldıyor. "Bu aptal sır her dakikamızı birlikte geçirmemizi engelledi ve şimdi ölebiliriz."

"Bu gün ölmeyeceğiz," diye söz veriyorum ona. Onun cazibesine karşı koyamıyorum ve kulağının kabuğunu ısıırıyorum. "Bu, eğer yaşarsak, birbirimizden aldığımız zevki artık saklamayacağımız anlamına mı geliyor? Bütün gece kürklerimin içinde mi kalacaksın?"

"Bütün gece ve bütün gün," diye iç geçirerek kabul ediyor. "Pişmanlıklarla yaşamak istemiyorum, anlıyor musun? Ve seni seviyorum."

Onun böyle bir şey söylediğini duymak beni şiddetli bir sevinçle dolduruyor. "Eminim seni daha önce hiç kimsenin sevmediği kadar iyi sevebilirim."

Kıkırdaması yumuşıktır ve sanki hala ağlıyormuş gibi içinde bir tutukluk vardır. "Eminim sen de yapabilirsin."

Tatlı kulağını tekrar öpüyorum, kokusu beni çıldırtıyor. Bu insan dişi sarhoş edici. Yine de her zaman ona çekilmedim mi? Angie'ye odaklanmam gerektiğini düşündüğüm zamanlarda bile mi? Ben hala

Nadine'e ve onun parlak gülümsemesine, Nadine'e ve onun güzel saçlarına, güzel vücuduna ve cesur ruhuna çekildim. O benim her şeyim.

Her şeyi.

Sanki aynı fikirdeymişim gibi, khui'm göğsümde yavaşça titremeye başlıyor.

Onunla rezonansa girmem beni şaşırtmıyor, sadece bunun gerçekleşmesinin bu kadar uzun sürmesi beni şaşırtıyor.

Nadine her zaman benim oldu. Bu iyi, karar verdim. Bu doğru. Bu mükemmel.

Bu aynı zamanda berbat bir zamanlama.

Nefes nefese kalıyor ve elimle ağzını tekrar kapatıp tepemizdeki canavara bakıyorum. Bir gözü açık, bize bakıyor ama hareket etmiyor. Belki de henüz sesimiz yeterince çıkmıyor.

Ancak bir an sonra Nadine'in khui'si benimkiyle aynı anda şarkısını mırıldanmaya başlıyor ve sonra birdenbire çok çok daha yüksek sesle konuşmaya başlıyoruz. Rezonansımızın sarmal şarkıları havada titriyor ve dünyayı alçak, zonklayıcı bir vızıltıyla dolduruyor. Bu vızıltı kulaklarımda yankılanıyor, nabzımı aletimden hızla geçiriyor ve ona olan açlığımı on kat daha güçlü hale getiriyor.

"Nadine," diye inliyorum, boynunu öpebilmek için gür saçlarını kenara itiyorum.

"Benim Nadine'im." "Kahretsin," diye nefes alıyor, sözleri elime karşı boğuklaşıyor. "Buna inanamıyorum-"

"İnanıyorum," diyorum ona. Buna her zaman inandım. Sanki kalçalarımın kendi aklı varmış gibi, arka tarafına doğru sarsılarak sikimi yumuşak bedenine doğru itiyorlar. "Benim olduğunu bilmiyor musun?"

Nefesi titriyor.

Yankımız daha da artıyor ve gözüm, sesin nereden geldiğini tam olarak anlayamamış gibi daralmış bakışlarla bize doğru bakan Yaşlı Büyükbaba'da. Güzel. Bırak merak etsin. Biz hareketsiz ve sessiz kalacağız.

Şey...çoğunlukla

hareketsiz. Ve

çoğunlukla sessiz.

Çünkü Nadine'le konuşmayı bırakabileceğimi sanmıyorum. Ağzımı boynuna bastırmak için eğildiğimde bile diğer elimi tuniğinin altından geçirip taytının beline sokuyorum. "Buradan çıktığımızda sana öyle bir sahip çıkacağım ki yıldızları göreceksin," diye fısıldıyorum. "O tatlı amını sikeceğim, seni tohumlarımla dolduracağım, seni her yönden benim yapacağım, Nadine." Kıvrımlarını ayırırken ve klitorisinin ucunu bulurken bile kulak memesini ısıyorum. Sertçe ovuyorum ve o da bana karşı sarsılıyor, sert ve hızlı nefes alıyor. Khui'nin onu bana karşı neredeyse titreştirmesine bayılıyorum. Sikimi arkasına sürtmek istiyorum ama önce onu boşaltmam gerekiyor.

Her zaman Nadine'in gelmesini sağlamakla ilgiliydi.

Onu sert ve hızlı bir şekilde ovuyorum. "Seni kürklerimin içine alıp günlerce becereceğim," diye mırıldanıyorum, gözüm tepemdeki yaratığın üzerindeyken bile eşimi tatmin ediyorum. "Aletimin tamamını bu ballı kıvrımlara alacaksın ve onu çok ıslatacaksın ve sonra derinlere batacağım."

"Eve... gitmek... için... sabırsızlanıyorum," diye devam ediyor, kalçaları elimle aynı anda hareket ediyor, okşamalarıma sürtünüyor ve sürtünmeyi artırıyor. O da benim kadar çaresiz.

"O kadar uzağa bile gidemeyeceğiz," diyorum ona hırslayarak. "Seni bu yuvadan yuvarlayacağım ve karın içine gömeceğim. Seni çok sert alacağım ve benim yapacağım."

Küçük bir çığlık boğazından kaçmakla tehdit ediyor ve elimi ağzına daha sert bastırıyorum,

elime doğru gelirken bile onu susturuyorum, tatlılığıyla yıkıyorum. Onu yalamak, yüzümü onun tadıyla kaplamak istiyorum ama Yaşlı Büyükbaba'nın kanatları titriyor ve renkleri hafifçe değişiyor.

O bizim farkımızda. Uğultunun yumurtadan gelmediğini biliyor.

Yaratık yavaşça doğruluyor, kanatlarını açıyor. Korkunç kafası bize doğru dönüyor.

Nadine'in yanağına bir öpücük konduruyorum. Hayatlarımız tehlikede, ama bir şekilde bu ikinci planda kalıyor.

Damarlarımda zevk dolaşıyor. "Eğer bu son anımızsa," diyorum ona, "bunu seni memnun ederek geçirdiğim için mutluyum."

Yaratık başını kaldırıp ağzını açarak sivri, tehlikeli dişlerini ortaya çıkarırken bile güçlü ve neşeli bir yankılanma sesi etrafımızı sarıyor. Ona bakıyorum, sanki onu bir şekilde kurtarabilecekmişim gibi eşimi koruyucu bir şekilde göğsüme bastırıyorum ve sonunu bekliyorum.

Yaşlı Büyükbaba'nın gözü üzerimizde ve ağzından sıcak salyalar kayarak yuvaya sığıyor. Geri çekildi, saldırmaya hazır-

Ve alevler kafasının etrafında çiçek açıyor.

Canavar şaşkınlıkla sarsılır, vücudu titrer. Eğilir ve hoşnutsuzluğunu haykırır, sesi yüksektir ve kanyonda yankılanır. Bir an sonra, bir kükreme ona cevap veriyor.

"Ashtar," diye bağırıyor dostum. "O burada! Senin için geldiler!" *Bizim* için geldiler.

THRAND

Ieşimi yuvanın kenarına doğru ittim. "Şansımız varken hemen gitmeliyiz." Nadine başını salladı ve olabildiğince hızlı bir şekilde aşağı inerek kenara doğru koşmaya başladı. Ben de kısa bir adım gerisindeyim. Aşağıya tırmanırken kayalar ellerimi yırtıyor, olabildiğince hızlı hareket ediyoruz. mümkün. Birkaç kez buzda kaydım ama umurumda değil. Tek düşüncem Yaşlı Büyükbaba'dan ve yuvasından uzaklaşmak.

Altımda, Nadine tökezliyor, yamacın geri kalanından aşağı kış üstü yuvarlanıyor ve yere çarparak iniyor. İnleyerek ayağa kalkıyor ve birkaç dakika sonra ben de uçurumdan aşağı iniyorum.

Hemen bana dönüyor, bakışları araştırıyor. "Thrand-"

Onu tutup kendime doğru çekiyorum ve sertçe öpüyorum. Aramızdaki rezonans o kadar şiddetli ve sıcak ki bekleyemeyeceğimi biliyorum. İtirazlarını görmezden gelerek onu tekrar öpüyorum ve peştemalimi çekiyorum.

"Ne yapıyorsun?" diye soruyor öpücükler arasında, nefesi kesilmiş bir halde. "Gitmemiz gerek!"

Tepemde bir gölge uçuyor ve ben otomatik olarak Nadine'in önüne geçiyorum, yukarı bakarken onu vücudumla koruyorum. Ashtar kanatlı canavarla dövüşüyor ama bunun gerçek bir dövüş olmadığını anlıyorum. Ashtar bir gladyatör, birçok savaşa katılmış bir drakoni. Avıyla oynadığını görmek çok kolay. Skyclaw kan kaybediyor, kamuflajı hızla değişirken kanadı yatıyor, onu daha da büyük yırtıcıdan saklamaya çalışıyor ama faydası yok. Drakoni kısa sürede onun işini bitirecektir.

Ve sonra diğerleri burada olacak. Eşimi almak için acele etmeliyim.

Nadine'i tekrar öperek itirazını susturuyorum. "Seni seviyorum," dedikten sonra onu belinden tutup çeviriyorum. Kayalara tutunuyor, ben taytını tutup aşağı doğru çekerken dudaklarında iniltili bir protesto canlanıyor ve kışının lezzetli kahverengi kabarıklıkları ortaya çıkıyor. Mükemmeldi. Çok mükemmel. Onları kavriyorum ve ihtiyaçtan ağrıyan sikimi ona sürüyorum. "Bekleyemem,"

diyorum ona. "Eğer beni istemiyorsan, şimdi konuş, Nadine."

Tekrar inliyor, sonra bacaklarını daha da açarak kışını davetkâr bir şekilde dışarı itiyor. Islak ve hazır kıvrımlarını bir an için görebiliyorum ve yankılanan şarkısı benimkini en tatlı şarkı gibi selamlıyor

duyduğum bir şey.

"Nadine." Peştemalin geri kalanını kenara itip şaftımı serbest bırakırken sesim boğazımda sertleşiyor. Tüm vücudum zonkluyor, kulaklarımda çınlayan şarkı o kadar yüksek ki neredeyse her şeyi bastırıyor. Kalçalarını kavıyorum ve sikimi amının sıcaklığına doğru sürüklüyorum, kıvrımları boyunca kayıyor ve uzunluğumu ıslatıyorum. Adımı haykırıyor ama ben duramıyorum. Çok ileri gitmiştim. Bir iniltiyle, sikimin başını onun göbeğinin girişine doğru itiyorum ve derinlere dalıyorum.

Duygu... ezici. Nadine'in amcığı sıcak ve sıkı, sikimin etrafında kadife bir yumruk gibi kenetleniyor ve o kadar iyi hissettiriyor ki neredeyse boşalıyorum. Hareket ediyor, vücudu seğiriyor ve ikimiz arasında titreşen rezonansı hissettiğim gibi ondaki bu seğirmeleri de hissedebiliyorum. İtiyorum. Bir kez. İki kez. Sonra ona vuruyorum, duramıyorum, geldiğinden, onun zevkinin benimkinden daha büyük olduğundan emin olamıyorum. Hareket etmeyi durduramıyorum. Rezonans beni pençesine aldı.

İçimdeki serbest bırakma dalgalanıyor ve tohumumun onun amcığına aktığını hissettiğimde ilkel bir hırıltı çıkarıyorum, vücudu titriyor ve benimkinin etrafında titriyor. Adımı haykırıyor ve ben salıverilmemle titrerken, son nefesim ciğerlerimi terk ederken bile, onun üzerine eğilip elimi kalçalarının arasına bastırıyorum, salıverilmemin her nabzında ona doğru öğütürken bile klitorisine dokunuyorum. Nadine de titriyor ve sonra ikimiz de hareketsiz kalıyoruz.

Arkamızda bir yerde ağır bir şey yere çarpıyor. Sırtıma soğuk kar püskürüyor.

Nefes nefese ondan uzaklaşıyorum ve peştemalimi ıslak penisimin üzerine çekmeye çalışıyorum. Vadideki karların üzerine yığılmış Yaşlı Büyükbaba'nın ölü bedenine bakarken sersemlemiş durumdayım. Boğazı parçalanmış ve tepemde Ashtar görkemini haykırarak dönerken duman ve ateş kokusu alıyorum.

Gülüyorum ve Nadine'e bakıyorum. Sanırım iki Nadine. "Bugün hayatımın en güzel günü," diyorum ona. Bana endişeyle bakıyor, tuniğini çekiştiriyor ve bakışları alnıma kayıyor.

"Thrand?"

Başın..."

Tekrar ikiye katlanırken "Sorun yok," diye onu rahatlatıyorum. Dört, sonra sekiz Nadine. Her şey kararmadan ve ben milyonlarca Nadine'in kollarına yığılmadan önce bu bana gelmiş geçmiş en büyük hediye gibi geliyor.

NADINE

Thrand'ın ipeksi siyah saçlarını alnından çekiyorum ve saç çizgisindeki neredeyse iyileşmiş kesiğe bakıyorum. Veronica'nın elleri üzerinde olduğu için şimdi çok daha iyi görünüyor -gerçek anlamda- ama yine de endişe verici. "İyi olacağından emin misin?"

Veronica dizlerine sarılır, yüzü bitkin bir haldedir. Arkasında Ashtar diz çöküp omuzlarını ovuyor ve eşinin üzerine eğiliyor. "O iyi," diyor Veronica. "Biraz sarsıntı geçirdi ama iyileşmesine yardım ettim. Artık sadece bir çizik. Dinlenmek için biraz uyuması ve geri kalanını da bitinin halletmesi gerekiyor."

"Beyin sarsıntısıyla uyumaman gerektiğini sanıyordum?" Uyurken elini elime alarak endişeyle soruyorum. Koca adam ayaklarımın dibinde bayıldığından beri gergindim. "Onu uyandırmalı

mıyım?"

"Bit en iyi engelsiz çalışır," diyor Veronica gözlerini kapatarak. "Oh adamım, bu iyi hissettiriyor, Ashtar. Sen en iyisisin."

"Öyleyim," diye onaylıyor, büyük bir elini dışısının omzunda yumuşatıyor. "Ve a'ani gayet iyi iyileşecek," diyor altın ejderha-adam bana. "Etkileyici bir dayanıklılığı var."

Ve bana doğru sırtıyor.

Parmaklarımı Thrand'ın elinin arkasında gezdiriyorum. Bunun beni kızartması gerekiyorsa, işe yaramayacak. Ashtar'ın bizi kanyon duvarına karşı sevişirken gördüğünü biliyorum. Thrand'ın kırmızı kışını görmemenin imkansız olduğuna eminim. Gördüğünü biliyorum... ve umurumda değil. Thrand hayatta olduğu, Yaşlı Büyükbaba tarafından yenilmediği ve benim olacağı için çok rahatladım.

Şu andan sonsuza kadar, Thrand gerçekten benim. Birbirimize uyum sağladık. Elbette zamanlama berbattı ama artık her şey yolunda gittiğine göre umurumda değil. Göğsümdeki mırıltıyı ve onunkiyle eşleşmesini seviyorum. "Çok rahatladım." Parmaklarımı kolunda gezdiriyorum, büyük ve derin bir yara izi vardı, şimdi üzeri kapatılmış ve yara dokusuyla açık pembe bir renk almış. "Teşekkür ederim, Veronica."

"Sadece işimi yapıyorum," diyor yüzünde uykulu bir sırıtışla. "Ovalamaya devam et, Ashtar."

"Her zaman." Ejder-adam'ın yüzündeki sahiplenici ifadeyi yanlış anlamak mümkün değil. Veronica'nın üzerine titremeye bayıldığı çok açık ve bunu görmek çok tatlı.

"Peki şimdi ne yapacaksın?" Veronica bana soruyor.

Şimdi ne yapacağım ben? Bir an düşündüm, sonra muhtemelen beni ve Thrand'ı sorduğunu fark ettim. Eğer rezonansa itiraz ediyorsam. Sanki. Daha önce o adamı arzuladığımı mı sanıyordum? Şu an kanımdaki cehennemle kıyaslanamaz bile. Kalçalarımı sıkıca sıkıyorum çünkü tohumunun kalçalarımın içini kapladığını hâlâ hissedebiliyorum ve içim acıyor. Yine de çok iyi bir yara. Tanrım, en iyi ağrı türü.

Ve tekrar ağrması için sabırsızlanıyorum. Ve tekrar. Ve yüzlerce kez daha. Thrand içimde çok iyi hissediyordu -büyük ve talepkâr ama çok çok iyi. "Sanırım eşyalarımı alıp onun kulübesine taşınacağım. Aslında bunu benim için yapmıştı. Onun palavracı olduğunu düşünüyordum ama görünüşe göre bu tür şeyleri tahmin etmekte benden daha iyiymiş." Veronica'ya çarpık bir gülümseme verdim. "Sanırım yanına taşınacağım ve iyileşene kadar onunla ilgileneceğim. Kendini zorlamasını istemiyorum."

Ashtar homurdanıyor.

Thrand'ın parmaklarını okşuyorum. Uyanması için sabırsızlanıyorum ama aynı zamanda endişeliyim çünkü dinlenmesini istiyorum. Veronica uykuya ihtiyacı olduğunu söylüyorsa, uykuya ihtiyacı var demektir. Veronica ve diğer kızların deyimiyle khui'm göğsümde zonkluyor, ihtiyacı konusunda ısrarcı ve Thrand'ın kendini daha iyi hissetmesine yetecek kadar birkaç günlüğüne onu yatıştırmanın bir yolu olup olmadığını merak ediyorum.

Sonra Mari ve T'chai'yi ve Veronica'nın onların rezonansını nasıl "kapattığını" ve Mari'nin o zamandan beri ne kadar kayıp göründüğünü düşünüyorum. Evet, yapmasam daha iyi. En iyisi bunu atlatmak ve bol bol mastürbasyon yapmak. Daha fazla losyon alabilirim ve erkeğimi de mutlu edebilirim, diye düşünüyorum, kirli düşüncelerime gülümseyerek. Nasıl sevdiğini biliyorum.

"Onu kulübesine geri taşıyayım mı?" Ashtar soruyor. "Kef gibi taşıyacaksın," diye mırıldanıyor Thrand, beni korkutarak.

Uyandı. Ona bakıyorum, gözleri yavaşça kırpışırken ve bana odaklanırken yanağına hafifçe dokunuyorum. İnce bir gülümseme ağzını kavislendiriyor.

"Nasıl hissediyorsun?"

"Üzücü," diye mırıldanıyor. "Artık sadece biriniz varsınız." Homurdanıyorum. "Birden fazlasını kaldıramazsın."

"Doğru. Sen dişilerin en acımasızısın." Bana bakışı acı verecek kadar tatlı. "Sen iyi misin?"

"Ben mi? Peki ya sen?" Elim alnında geziniyor. Oraya dokunmak istiyorum ama onu incitmek de istemiyorum. "Başın nasıl?"

"Sert." Bana sırtıyor.

Ashtar güler. "Ne de olsa o bir a'ani."

Şakaya gülümsemiyorum. Canlı kırmızı teninin altında o kadar solgun görünüyorken şaka yapmak zor. "Ama hiçbir yerin acımıyor mu?"

"Eğer beni ovmak istersen bir yerim ağrıyor."

Gözlerimi deviriyorum. "Bir şeyin yok."

Veronica kıkırdıyor. "Kulübeye kadar yürüyebilir, sadece yavaş ve sakın ol. Buradayken başka bir şeye ihtiyacın var mı? İhtiyacınız olursa daha derin uyumasına yardımcı olabilecek çayımız var."

"Var," diyorum ona.

"Bah," diyor Thrand.

"Sen kapa çeneni," dedim ona. "Burada yetkili benim." Veronica'ya başımı salladım. "Evet, çaya ihtiyacımız var ve içtiğinden emin olacağım."

Gülümsüyor ve ayağa kalkıyor. "Benimle gel."

Tüm köklerin ve bitki ilaçlarının sepetlerde özenle saklandığı çadırının ön odasına gidiyoruz. Hannah'nın el yazısı, içindekileri tanımlamak için sepetlerin her birinin üzerine karakalemle yazılmış ve itiraf etmeliyim ki her şeyin bu kadar düzenli olmasından etkilendim. Dağınıklığı karıştırırken Veronica esnemesine engel oluyor ve bir sepeti alıp yapraklarına dokunuyor, kokluyor ve sonra kendi kendine başını sallıyor. "Bu. Bir çayın içinde demleyin ve bebek gibi uyusun."

"Teşekkür ederim." Onları ondan alıyorum ve tereddüt ediyorum. Sözleri aklıma yeni bir soru getiriyor. "Bebeklerden bahsetmişken... rezonans ne kadar süre devam ediyor?" Willa ve Gren'i ve sonunda bir şey tutmadan önce nasıl bir ay boyunca rezonansa girdiklerini düşünüyorum.

"Hamile kalana kadar," diyor Veronica, yüzünde alaycı bir gülümsemeyle. Elime dokunuyor ve bir an için gözlerini kapatıyor ve göğsümün derinliklerinde garip bir zonklama hissediyorum, sanki khui'm aniden dikkat kesilmiş gibi. Bir an sonra gözlerini açıyor ve başını sallıyor. "Henüz değil."

"Sence uzun sürer mi?" Bir ay sürecektir bir rezonansın, hâlâ iyileşmekte olan Thrand'ı tahammül edebileceğinden daha fazla yoracağından endişeleniyorum. Adamımı tanıyorum ve yatakta uzun süre dinlenmeyeceğini biliyorum. Kahretsin, bana sahip çıkmak için eve dönmemizi bile bekleyemedi. Yapış yapış kalçalarımı tekrar sıkıyorum, düşüncelerim kirleniyor.

"Genellikle sadece birkaç tur sürer, onun dayanıklılığına ve sizin doğal doğurganlığınıza bağlı olarak belki bir ya da iki gün. Daha uzun sürerse bunu konuşabiliriz ama endişelenecek bir şey olduğunu sanmıyorum. Vordis Angie'yi hemen hamile bıraktı, değil mi? Ve onlar klon."

Yorumuna alınmamaya karar verdim. Onun bir klon olması aynı olduğu anlamına gelmez. O eşsiz.

NADINE

IThrand'ın kulübesine dönmesine yardım ediyorum - artık bizim kulübemiz sanırım - ve kampa doğru ilerlerken bir kolumu beline doluyorum. Bizi izleyen bir sürü göz var ama o yerleşene kadar bekleyebilirler. Liderler R'jaal ve Raahosh'la konuşmamız gerektiğini biliyorum ama Thrand

Benim önceliğim. İyi olduğunu söylüyor ama Veronica'nın çadırından ayrılmadan önce ona soğuk çay içirdik ve şu anda uykulu ve yavaş hareket ediyor. Bu hiç onun yapacağı bir şey değil ve şifacının iyi olduğunu söylediğini bilsem de, tekrar benim huzursuz, sinsi gülümseyen Thrand'ım olana kadar rahatlamayacağım.

Kulübeye girdiğimizde ateş soğuk, kürkleri dağınıktı. Yatağın içine girmesine yardım ediyorum ve göğsüne sarıyorum.

"İyi misin?" Yanağına dokunarak soruyorum.

Elini benimkinin üzerine koydu. "Ben erkeklerin en mutlu olanıyım. Kadınların en güzeliyle rezonansa girdim." Ve bana yorgun bir gülümseme veriyor.

"Kafanı kastetmiştim," diye takılıyorum, biraz daha normal haline dönmesine seviniyorum. "Rezonans kısmını daha sonra halledebiliriz."

"Rezonans kısmı işin eğlenceli kısmı."

Ve bugün olan her şeye rağmen gülüyorum. "Evet, öyle." Kürklerle uğraşıyorum ve sonra parmaklarımı ağzının üzerinde gezdiriyorum, çünkü ona dokunmak bağımlılık yapıyor. "Ateşi yükseltmem lazım."

Başını sallıyor, gözlerini tekrar kapatıyor. Ateş çukuruna döndüğümde eli ayak bileğime kayıyor ve sanki bana dokunmaya ihtiyacı varmış gibi tutuyor. Cootie'm göğsümde mırıldanıyor, seks yapmış olmamıza ve beni arka arkaya iki kez boşaltmış olmasına rağmen şarkı acil ve muhtaç. Hamile kalana kadar tatmin olmayacak ama birkaç saat beklemesi gerekecek. Thrand'ın rahatı her şeyden önce gelir.

Ateşi yakarken onunla biraz konuşuyorum, ona kurtarılmayı, Ashtar'ın bizi pençeleriyle

diğerlerinin yanına nasıl taşıdığını ve Veronica'nın onu iyileştirmek için kampta nasıl beklediğini anlatıyorum. Diğerleri yürüyerek geri dönmek zorunda kaldı ama Ashtar beni ve Thrand'ı köye kadar taşıdı, böylece Veronica iyileştirmeye başlayabildi. İşini bitirdiğinde geri dönmüşlerdi, bu yüzden gidip onlarla konuşmam gerekecek. "Dinlenebilirsin," dedim ona, sonra yakıt kovasından maşayı çıkarıp birkaç

Ateşin üstündeki sert keklerin üzerine üfleterek tutmalarını sağlayın.

Arkamı döndüğümde Thrand gözleri kapalı, eli bileğimde gevşek bir şekilde dinleniyordu. Uyuyor, diye karar veriyorum ve elini nazikçe göğsüne koyup saçlarını alnından çekiyorum. Saç çizgisindeki yumru daha iyi görünüyor ama tamamen kaybolduğunda memnun olacağım. Ayağa kalkıyorum.

Thrand hemen bileğimi tekrar kavıyor, gözleri açılıyor. "Benimle kal."

"Geleceğim," diyorum ona. "Kadınların mağarasından birkaç şey almam ve Raahosh ve R'jaal ile konuşmam gerekiyor, sonra geri döneceğim."

"Temelli mi?"

Gülümsüyorum. "Evet, sonsuza dek. Söz veriyorum."

Eli çizmelerimin üzerinde geziniyor, sanki beni okşamak istiyormuş gibi. "Gitmene izin vermemin tek nedeni bu."

Her zamanki gibi kendini beğenmiş ve kibirli. Ona başımı sallayarak kıkırdıyorum. Thrand'la yaşamak her gün bir macera ve bir irade çatışması olacak. Ama eğlenceli olacak.

Thrand'ın rahatça uyuduğundan emin olduktan sonra kulübeden çıkıyorum ve ana ateşin yanında kümelenmiş bir grup görüyorum. Raahosh orada, grimsi mavi rengi ve yaralı yüzüyle kolayca seçilebiliyor. R'jaal onun yanında duruyor, kollarını göğsünde kavuşturmuş, boynuzları o kadar uzun ki Raahosh'un etkileyici boyunu bile aşıyor. İkisi de hoşnutsuz görünüyor ve onlarla konuşup bu işi bitirsem iyi olacak diye düşündüm. Sonuçta biz yanlış bir şey yapmadık.

Oraya vardığım anda R'jaal bana kaşlarını çattı. "Onun peşinden gitmek için hayatını riske atarken aklından ne geçiyordu?"

Kaşlarımı çatmasına kendi kaşlarımla karşılık veriyorum ve ellerimi kalçalarımaya koyuyorum. "Düşünüyordum da, hey, onun ölmesine izin vermeyeceğim, işte bunu düşünüyordum."

Yüzüme kocaman bir parmak indirdi. "Sen bir cankurtaransın-"

Liz yaklaşırken yüksek sesle, "Şimdilik bu kadar şovenizm yeter," diye seslenir. Raahosh seğiriyor, eşini görünce sert ağzı gevşiyor. Kucağında en yeni bebekleri var ve Liz geldiğinde bebeği hemen Raahosh'a uzatıyor. "Gazını çıkarabilir misin lütfen?"

Çocuğu kucağına alıp boynuna sarılıyor ve küçük sırtını okşuyor. "Nay-deen'in kendini riske atması hoşuma gitmiyor ama o bir avcı. Bir karar verdi."

R'jaal, "N'deen bir can taşıyıcı," diye karşı çıkıyor. Parmağı onları işaret etmek için tekrar uzanır ve Liz onu tokatlayarak uzaklaştırır.

"Bu saçmalığı bize yapma. Eşit sayıda kadın ve erkeğimiz var ve eğer dünyanın en büyük kuşunu avlayarak aptal boynunu riske atmak istiyorsa, atabilir." Liz kirpiklerini bana doğru kırıştırdı. "Eşitlik adına aptallığı destekleyebilirim ama senin yaptığın aptalcaydı, kızım."

"Penny'yi yardım alması için gönderdim. Yalnız kalmasını istemedim."

Kısık bir geçirme sesi duyulur ve Raahosh bebeğin sırtını bir kez daha sıvazlarken yüzünde gururlu bir ifade belirir. "Bu da annesi kadar gürültücü." Çenesini bana doğru kaldırıyor. "Ve yankılanma onun mantığını gölgelemiş olabilir. Olan oldu. Bunu öfke duymadan tartışalım."

Liz ona, "Tanrım, bir bebeği kucağına alıp mantıklı bir şekilde konuşmak çok seksi," der ve sonra iç çeker. "Tamam."

Şimdi hepimiz Nadine'e bağırdığımızı göre, bırakalım da hikayeyi kendi tarafından anlatsın."

R'jaal sadece çenesini sıkıyor ve bana doğru bakıyor. Mutlu olmadığı çok açık ama umurumda değil. Yaptığım şeyden zerre kadar pişman değilim. Thrand'ın hayatını kurtarabileceğim anlamına gelseydi bunu yüz kere daha yapardım. Böylece ellerim kalçalarımaya, Thrand'ın dvisti'ye binmeden önce pelerinini yere attığı kısmı atlayarak onlara av partimizi anlatıyorum. Gök pençenin bir anda

ortaya çıkıp onu nasıl kaptığını ve kırık bir yumurta kabuğunu kalkan gibi kullanarak onu yuvada nasıl bulduğumu anlatıyorum.

"Civcivi beslemek için onu hayatta tuttu," diye ekliyorum. "Şansına dvisti'nin tadını daha çok sevdi.

a'ani."

"Bu pilici gördün mü?" R'jaal soruyor.

Başımı salladım. "Hayır, ben geldiğimde o ve dvisti gitmişti. Yuvada sadece Thrand ve ikinci yumurta vardı. İkinci yumurtaya gelince, sanırım kaskatı donmuş. Kulağımı dayadım ama buz gibi soğuk ve sessizdi. Eğer yumurtadan çıkacak olsaydı, şimdiye kadar çoktan çıkmış olurdu."

Liz arkadaşına bakarak, "Nasıl olsa icabına bakması için birini göndereceğiz," diyor. Başını sallıyor ve minik Ahsoka'yı diğer omzuna taşıyarak ayarlıyor. "Asıl soru, yumurtadan çıkan yavruyu ne yapacağımız?"

Raahosh omuz silkiyor. "Skyclaw, skyclaw'dır. Eğer yetişkinliğe kadar yaşarsa, gerçekten tehlikeli hale gelmesi için ayın birçok kez dönmesi gerekecek."

"Ama bu normal bir skyclaw değil," diye itiraz ediyor Liz. "Kamufle olabiliyor. Adadakilerin hepsi bunu yapabiliyor mu?"

R'jaal çenesini ovuşturuyor. "Ben hiç görmedim ama genellikle bir skyclaw gördüğümüzde ondan kaçmak için çok geç olurdu. Bu, ne kadar ararsak arayalım Yaşlı Büyükbaba'yı nasıl bulamadığımızı açıklıyor."

"Düşünülmesi gereken başka bir şey daha var," diyor Raahosh. "J'shel daha önce Yaşlı Büyükbaba'yı bulduklarını söylediğinde, meyve mağarasının dışında bir yuvası vardı. Burası ona yakın bir yer değildi."

"Yani ya ikinci bir yuvası var ya da ilkini terk etti," diyor Liz. "Güzel. Sanırım birkaç grubu yuva avına gönderip büyük kuşun başka neler sakladığına bakabiliriz. Giydirmek ve etini kullanmak için cesedi alalım mı?"

R'jaal yüzünü buruşturur. "Bu kıkırdaktan başka bir şey olmayacak. İstersen onu yiyebilirsin."

"Ugh. Geç." Bebeği kucağına alan eşini izliyor, yüzünde düşünceli bir ifade var. "Sanırım meyve mağarası yine iş için açık. Belki Hannah ve J'shel'i meyve toplamaya göndeririz de bu konuda çenesini kapatır."

Raahosh sadece eğlenerek homurdanır.

"Hannah biraz tek fikirli olabiliyor," diyorum mahsur kalan insan arkadaşımı savunmak için. "Ama iyi niyetli. Sadece kimsenin adil payını kaçırmadığından ya da gözden kaçmadığından emin olmak istiyor. Bu yüzden erzakları yönetmeye kafayı takmış durumda. Bu bir kontrol meselesi."

Liz omzumu okşadı. "Biliyorum. İnan bana, en büyük sorunumuz Hannah'nın köklerimize karışmasıysa, iyi gidiyoruz demektir. Güncelleme için teşekkürler, Nadine. Thrand'la tekrar ava çıkmadan önce bana, Raahosh'a ya da R'jaal'a haber ver, tamam mı? Bu arada, daha deneyimli avcılardan bazılarını yuva avına gönderip ne bulacağımıza bakacağız."

Birden kendimi biraz tuhaf ve garip hissederek ellerimi büküyorum. "Rezonansımız hakkında bilgi edinmek ister misiniz?"

R'jaal'ın yüzünde bir şey parlıyor. Tam olarak kıskançlık değil. Daha çok... özlem gibi. Kıskançlık. "Rezonansa mı girdin?"

"Thrand ve ben. Yuvada." Şimdi gerçekten garip hissediyorum. Bitim göğsümde mırıldanıyor ama öncekinden daha sessiz. "Duyamıyor musun?"

"Ne zaman biri burada yankı uyandırmıyor? Bir süre sonra bunu duymazdan geliyorum," diyor Liz. "Ve ikinizin sonunda rezonansa girmenize sevindim, böylece her gece ateşin etrafında birbirinize göz atmayı bırakabilirsiniz."

Şaşkın bir kahkaha attım. Flört ettiğimizi biliyor muydu? "Nasıl tahmin ettin?"

"Tahmin mi?" Bana inanmaz bir bakış attı. "İşin içinde hiç tahmin yoktu. Siz sadece pek ketum değildiniz. Bunun beni ilgilendirmedğini düşündüm." Liz omuz silkti. "Mutlu musun? Tek

umursadığım bu."
Başımı salladım.

"O zaman her şey yolunda."

Bebek tekrar geçirince Raahosh yüzünü buruşturur ve bakışları Liz'e kayarak donakalır. "Bu geçirme değildi." Sertçe yutkunuyor, solungaçlarının etrafı yeşil görünüyor.

"Aman Tanrım. Hadi, gidip ikinizi de yıkayalım." Liz arkadaşını dirseğinden tutup götürürken bir omzunda yayılan bir leke olduğunu görebiliyorum. İğrenç.

"Size bir şey sorabilir miyim?" R'jaal alçak bir sesle söylüyor. Bana niyetli bir bakış atıyor. İtiraf etmeliyim ki meraklandım. "Neymiş o?"

Düşünceli bir şekilde çenesini ovuşturuyor ve sonra bana bakıyor. "Sen... biliyor musun... rezonansı başlatacak bir şey yaptı mı? Th'rand? Bir şekilde ikna etti mi? Seni istediği çok açıktı."

Oh. Başımı salladım. "Özür dilerim. O yapmadı. Bir anda oldu. Zamanlama o kadar kötüydü ki ikimizin de öleceğini sandım." Ona garip bir gülümseme veriyorum. "O anda bunun olmasını istediğini sanmıyorum ama her şeyin yoluna girmesine sevindim."

"Ama khui'sini baştan çıkarmak için hiçbir şey yapmadı mı? Yapmadınız mı?" "Hayır. Üzgünüm."

"Anlıyorum." Yüzündeki hayal kırıklığı ifadesi çok açıktı.

"Özür dilerim," diyorum tekrar. Bir eş istediği çok açık. Yalnızlığı aşikâr. "Özellikle düşündüğün biri var mı?"

Gülümsemesi ince. "Fark eder mi?" Sanırım yok.

THRAND'I KONTROL ETTİM AMA MIŞIL MIŞIL UYUYORDU. KADINLARIN MAĞARASINA GITMEYE KARAR VERDİM. ve eşyalarımı topluyorum. İçeri girerken kürk rulolarının ve diğer kadınların dağınık eşyalarının üzerinden geçiyorum. Bu mağara hiç bitmeyen bir pijama partisi gibi ve kaç kadın taşınırsa taşınsın her zaman dağınık kalacak gibi görünüyor. Devi birkaç gün önce N'dek'le rezonansa girdikten sonra ayrıldı ve Sam'in eşyaları şimdiden onun boşalttığı yere yayılmış durumda. Bu özel "evden" ayrıldığım için üzülmeyeceğim. İlk başta hoşuma gitti çünkü tüm kadınlarla bir arada olmak bana küçükken kız kardeşlerimle aynı yatakta kıvrılıp uyuduğum günleri hatırlattı.

Ama artık ileriye bakıyorum. Geçmişe geri dönemem, bu yüzden geleceğimi ve onunla birlikte a'ani'mi kucaklayacağım. Göğsüme dokunuyorum, sanki Thrand'ı düşündüğümü biliyormuş gibi khui'm daha da yükseliyor ve kendi kendime gülümsüyorum. Benim için mükemmel seçilmiş. Nasıl bu kadar şanslı oldum bilmiyorum ama oldum. Çok daha kötüsü olabilirdi. M'tok'tan açıkça nefret eden ve rezonanstan kaçış olmadığı için mutsuz olan Callie'yi düşünüyorum. Ben de aynı durumda olabilirdim.

Bunun yerine, sevmeye başladığım adamla rezonansa girdim.

"İşte buradasın," diyor Penny ve tam kürklerimin yanına diz çökmüşken beni yakalıyor. "Rezonansa girdiğini duydum. Bu doğru mu?"

Başımı sallıyorum, mutluluğum arkadaşımın geniş gözlü ifadesi karşısında utanmama neden oluyor. "Onu yuvada bulduğumda oldu. Sanki konuşuyorduk ve sonra...bum." Kulağıma müstehcen şeyler fısıldarken beni boşalttığı kısımdan bahsetmiyorum. Ya da yere düştüğümüz anda beni uçurumun duvarına karşı sertçe becerdiği kısımdan. "Bu gece onun yanına taşınıyorum."

"Oh." Gülümsemesi acı-tatlı. "Bencilce, seni özleyeceğim ama senin adına mutluyum. Mutluyuz, değil mi?" Başını Callie'nin boş paletine doğru sallıyor.

"Mutluyum," diyorum ona ısrarla. "Söz veriyorum."

"Whew." Bana rahatlamış bir gülümseme veriyor. "Bu durumda, senin için çok heyecanlıyım. Kutlamak için bir parti vermeliyiz! Yeni bir rezonans ve Yaşlı Büyükbaba aşağı indirildi. Bence bu kutlamak için yeterli bir sebep."

En yakın kürkü yuvarlayarak gülüyorum. "İnsanları ikna etmenin zor olacağını sanmıyorum. Buralarda parti vermek için bahanelere bayılırlar. Sadece... belki bu gece olmaz."

"Çünkü bu gece..." Sonra parmaklarıyla bir daire çiziyor ve diğer elinin yüzük parmağını dairenin içine sokarak müstehcen bir hareket yapıyor.

Uzanıp eline vuruyorum. "Penny!"

"Ne? Biz yetişkiniz. Bu gece tamamen meşgul olduğunu söyleyebilirsin. Ya da... bir parçan meşgul." Kaşlarını oynatıyor.

"O yaralı, çok teşekkür ederim." Ama onunla konuşurken sırtıyorum. Penny'nin neşeli alayları beni mutlu ediyor. "Kafasına aldığı kötü bir darbenin etkisiyle uyuyor. Kendini iyi hissedene kadar ona dokunmayacağım."

"Memelerini öpebilir misin?" Penny yardımsever

bir şekilde. "Hiç yardımcı olmuyorsun."

"Oh, yardım etmem mi gerekiyordu?" Şaşırmış gibi yapıyor ve sonra en yakındaki kürkü kapıyor. "Öyle demeliydin." İkimiz de gülüyoruz ve sonra küçük bir iç çekiyor. "Tüm ciddiyetimle söylüyorum, seni çok özleyeceğim. Bunun geçici olduğunu biliyorum." Bireysel uyku alanlarının bulunduğu kadın mağarasını işaret ediyor. "Ama... yine de yakınlarda bir arkadaşımın olması güzeldi. Beni biraz daha az korkuttu."

"Biliyorum," diyorum usulca. Ben de aynı şeyi hissediyorum. Avlanmayı öğrenirken Penny'ye yaslanmak bizi arkadaşlığın ötesinde bir bağla birleştirdi. O benim için oradaydı, ben de onun için oradaydım. Şimdi Thrand var ama yakın bir kız arkadaşına sahip olmakla aynı şey değil ve değişikliklerden pişmanlık duymasam da bu bir değişim gibi hissettiriyor. "İstedğin zaman gelip Thrand'ın kulübesinde uyuyabilirsin, biliyorsun. Zemin güzel ve büyük. Sadece... kulak tıkacı getir."

"Ew!" Uzanıp elime vuruyor. "Geç. Kulübelerinin yanından geçerken herkesin öpüştüğünü duymamız yeterince kötü."

Gülüyorum. Evet, burası mahremiyet için pek uygun değil. Kimin gecenin bir yarısı tuvalete gittiği, kimin uykusunda osurduğu, kimin bebeğinin şafak sökmeden uyandığı ve kimin her sabah kahvaltıdan önce çıldırdığı gibi şeyleri görmezden gelmeyi öğreniyorsunuz. Görmezden geldiğiniz ve fark etmemiş gibi davrandığınız şeylerden biri... hepimiz fark etsek bile. "Peki ya sen?" Deri bir kravat alıp kürkümü bağlarken soruyorum. "S'bren'le ilgili yeni bir gelişme var mı?"

"Hayır," diyor kendi kürkünü yuvarlayarak ve bakışlarını kaçırarak. "Çok sıcak ve soğuk. Onunla ne yapacağımı bilmiyorum. Bir süre çok ilgiliydi ve sonra son birkaç gündür... sadece... hiçbir şey yok. Sanki benden kaçıyor gibi." Omuz silkiyor. "Siktir et onu. Bir erkeğe ihtiyacım yok."

"Kimsenin bir erkeğe *ihtiyacı* yok." Bir an düşünüyorum ve aklıma hınzır bir gülümseme, koyu renkli dövmeler ve bana mükemmel bir şekilde dokunmayı bilen büyük, kırmızı eller geliyor. "Ama bu bazen etrafta olmalarının iyi olmadığı anlamına gelmez."

"Belki de adanın evde kalmış kızı olurum. Hayır, bekarlığa veda," diyor bana, saçlarını savurarak. "Tüm bekar erkeklerin peşimden koşmasına izin vereceğim ve onları oyun oynamaya zorlayacağım. Ne teklif edeceklerini göreceğim. Arada bir gül vermek yerine onlara güzel bir fincan karides çayı vereceğim ve onları seçtiğimi söyleyeceğim."

"Neler olduğu hakkında hiçbir fikirleri olmayacak,"

diye uyarıyorum onu. "Ve bu eğlencenin yarısı."

Ona sadece başımı salladım. "Birini bulacaksın. Ya da biri seni bulacak. Liz herkesin

sonunda eşleştiler, khuileri sayesinde. Bekâr insan fikrinden hoşlandığını sanmıyorum." "Bitler,"
diyor Penny dramatik bir şekilde. "Kim derdi ki parazitler en çok
evrendeki romantik şeyler?"
Gerçekten de kim.

NADINE

I Çok fazla eşyam olmamasına rağmen Thrاند'ın kulübesindeki tüm eşyalarımı yerleştirmem biraz zaman alıyor. Onu uyandırmamak için yavaşça ve sessizce hareket ediyorum ve son kürk de açıldığında, günün olayları üzerime bir ton tuğla gibi çöküyor. Botlarımı ve giysilerimi çekiyorum.

Çıkardım, tohumlarını kalçalarımın iç kısımlarından temizledim, sonra battaniyenin altında erkeğimin yanına kıvrıldım ve derin bir uykuya daldım.

Uyluklarımın birbirinden ayrılmasıyla uyanıyorum ve sonra Thrاند'ın dudakları amımın üzerinde, kıvrımlarımı öpüyor ve kemiriyor. Kıcımlı kavrayıp dilini klitorisimin üzerinde gezdirirken inliyorum. "Senin... kafan..." Ben idare ederim.

"Daha iyi," diyor başını kaldırmadan.

Gözlerimi kapatıyorum ve kalçalarımı daha geniş açıyorum. "Eğer eminsen-"

"Çok eminim," diyor ve klitorisim üzerinde çalışmaya başlıyor, ağzına karşı kıvranana kadar emiyor ve yalıyor. Bir parmağını içimin derinliklerine kaydırıp G noktamı okşadığında, neredeyse kürklerden çıkıyorum. Şiddetli bir orgazmı patlıyorum ve sonra karnımı öperken nefes nefese yere yığılıyorum.

"G noktamı nereden biliyorsun?" Ona soruyorum, nefes nefese. Orada olduğunu bildiği çok açık, çünkü esrarengiz bir doğrulukla oraya yöneliyor ve beni o kadar sert boşaltıyor ki bacaklarım bir kukla gibi sarsılıyor. "Kör şans mı?"

Bana attığı bakış kendini beğenmiş. "Seni her zamankinden daha çok boşalttım, değil mi?" "Yaptın," diye kabul ediyorum. Bunu inkâr etmek mümkün değil.

Başını eğiyor ve meme ucumu dilleyerek, ben tekrar altında kıvranmaya başlayana kadar tepe noktasıyla alay ediyor. Onun khui'si göğsünde yüksek ve ısrarcı, benimki de öyle. O kadar sert titreşiyor ki, tüm iç organlarım bunun gücüyle titriyor gibi geliyor ama aynı zamanda iyi hissettiriyor.

Yeni gelmiş olmama rağmen hâlâ ihtiyaçtan ağrıyorum.

"Vordis," diyor Thrand başını kaldırdığında. "Bana buranın Angie'yi çok memnun eden bir yer olduğunu ve seni kazanmak istiyorsam benim de senin için aynısını yapmam gerektiğini söyledi."

Tavsiye almak için kardeşine gitmesine şaşırmadım. "Tanrı Angie'yi bu haberi paylaştığı için korusun." Bunu belirtmek aklıma gelmemiştir, çünkü daha önce onu bulabilen bir erkek arkadaşım olmamıştı. Thrand'ın onu bulması ve hemen vurması, onun benim için mükemmel olduğunu kanıtıyor. Eşim. Kendini beğenmiş, hevesli, zeki a'ani eşim. "Bu konuda gerçekten çok iyisin."

"En iyisi," diye kabul ediyor. "Gerçek bir şampiyon."

Göğsümü okşuyor, başparmağı meme ucumun üzerinde gezinirken bana doğru yaklaşıyor. Dudaklarımı nazikçe öpüyor, sonra kalçalarını benimkilere bastırıyor. Aletin sıcak uzunluğunun tümseğime dayandığını hissedebiliyorum. Üstümde çok iyi hissediyor, teni benimkine karşı sıcak. "Senin şampiyonun," diyor bana.

"Hepsi benim," diye kabul ediyorum ve bir bacağıma kalçasına dolamak için kaldırıyorum. "Her zaman biliyordun, değil mi?" "Benim olacağımı?"

Elimi göğsünde gezdirerek, "Yankılanacağımızı," diye düzeltiyorum. "Nasıl bildiğini bilmiyorum."

"Öyle olmasını diledim ve öyle oldu," diyor bana, sanki bu her şeyin cevabıymış gibi.

Benim için hiçbir şeyi cevaplamıyor, ama önemli değil. O benim, ben de onunum ve sanki her şey yerli yerine oturuyor. "Umarım buraya taşınmamın bir sakıncası yoktur," diyorum yüzünü okşayarak. Ona dokunmadan duramıyorum, tıpkı khiu'min aralıksız uğultusunu durduramadığım gibi. Bizi *hemen şimdi*, şu anda seks yapmaya çağırıyor ama onunla geçireceğim bu ana ihtiyacım var, Thrand'la bağlantı kurmaya ve nefesimi tutarken bu neşenin tadını çıkarmaya ihtiyacım var.

Avucuma sıcak bir öpücük konduruyor ve bana hâlâ daha fazlasına ihtiyacı olduğunu, bu rezonansın her zamanki gibi sıcak ve acil olduğunu hatırlatıyor. "Burayı senin için bir yuva yaptım, Nadine. Yaptığım her şey senin içindi. Seninle tanıştığım andan itibaren kendimi Angie'ye adadığımı biliyordum ama seni her gördüğümde hissettiklerim kafamı karıştırıyordu. Angie'ye odaklanmam gerektiğini biliyordum ama seni düşünmeden edemiyordum. Gülüşünü. Kahkahanı. Senin vahşi ruhunu." Avucumu tekrar öpüyor. "Bu yeni gezegende hayatımı Angie'ye adamak zorunda olmadığımı anladığımda, sanki yeniden doğmuş gibi hissettim. Farklı biri olabileceğimi. Yeni biri. Ben sadece Thrand olabilirdim ve Thrand da Nadine'i sevebilirdi. Bu benim için yeni bir kavram. Bunaltıcı bir kavram." Elim tutuyor ve khiu'sinin göğsünde sertçe çarptığı kalbine götürüyor. "Ve bu beni sevinçle dolduruyor."

"Ben de seni seviyorum," diyorum ona ve Angie'yi ve ona olan saplantısını kışkırttığım için kendimi aptal gibi hissediyorum. "Rezonans sonsuza dek sürer. Bu, seninle bir aile kuracağımız ve birlikte olacağımız anlamına geliyor. Geri dönüşü yok."

"Güzel," diyor bana şiddetle, gözleri duyguyla kararıyor. "O zaman R'jaal'ı sana özlem dolu bakışlar attığı için öldürmek zorunda kalmayacağım."

Şaşkınlıkla kekeledim. "R'jaal? O beni istemiyor."

"Evet, öyle," diyor Thrand kaşlarını çatarak. "Tüm kadınları aç bakışlarla izliyor." "O zaman beni istemiyor, rezonans istiyor. Arada bir fark var-"

"Evet, tek fark senin benim olman." Kalçalarını seksimin beşiğine doğru sallıyor, sikini kıvrımlarımın üzerinde sürüklüyor. "Yalnız benim."

Nefes nefese kalıyorum, üzerimde hareket ederken omuzlarına tutunuyorum. Bunu daha önce hiç yapmamış bir adam için, bir şekilde beni çılgına çevirecek şekilde nasıl hareket edeceğini biliyor. Eğilip beni öpüyor, bir kez daha kıvrımlarıma doğru ilerlerken bile ağzı benimkinde nazik, horozunun ucu klitorisime sürtünene kadar kaygan etimden kayıyor.

Rezonans iniltimi bastırıyor gibi görünüyor, aramızdaki gümbürtü çok yüksek ve şiddetli. Nasıl bir his olduğunu biliyorum. Daha yeni bo almı  olmama rağmen, hiçbir şeyi Thrand'ı  u anda istediğim kadar çok istediğimi sanmıyorum. Tekrar üzerime geliyor ve tırnaklarımı tenine geçiriyorum. "Al beni," diye fısıldıyorum. "Yap

tamamen seninim."

Bana kalp kırıcı, ukala bir sırtıma daha yapıyor. "Şimdiye kadar sahip olduklarının en iyisi olacağım." "Zaten öyleydin."

Şiddetli bir iniltiyle beni tekrar öpüyor ve ağırlığını kaydırıyor. Aletinin başını girişime bastırdığını hissediyorum ve kalçalarımı esneterek onu cesaretlendiriyorum. Üzerimde sertleşiyor ve sonra ileri doğru iterek içime giriyor. İlk itiş beni inanılmaz bir tatlılıkla acıtıyor ve sonra tekrar içime itiyor ve bir sonraki itiş zevkten ve vücudunun benimkinin üzerinde dalgalanmasından başka bir şey değil. Sabit bir ritim tutturuyor ve ben de her hamleyi karşılamak için kalçalarımı kıvırıyorum.

Birlikte hareket ediyoruz, başka bir doruğa doğru yarışıyoruz ve o benden önce oraya ulaştığında, bu da sorun değil. Üzerimde titrerken onu yakınımda tutuyorum, ismim dudaklarında, siki içimde derinlerde ve beni tohumuyla dolduruyor. Aramızdaki yakınlığı, üstümde ve içimde hissettiklerini seviyorum ve umurumda bile değil.

Ama Thrand bir an sonra inliyor ve vücudundaki titreme yavaşlarken başını kaldırıyor. "Ben... o sefer pek iyi değildim." Nefes nefese kalmış ve yüzü kızarmış, yüzündeki sırtış hem ukala hem de pişmanlık dolu.

Gülüyorum, çünkü bu onun için çok Thrand. "Her seferinde mükemmel olmak zorunda değil. Kusurlu zamanları da seviyorum."

Eğilip beni öpüyor ve elini aramızda, hâlâ birleştiğimiz yerde kaydırıyor. Parmakları amımın üzerinde kayıyor, klitorisimi buluyor ve okşamaya başlıyor. "Ama o zaman senin boşaldığını görme zevkini yaşayamam, benim güzel insanım."

İnliyorum, beni tekrar zirveye iterken yüzümü pazusuna gömüyorum ve sonra o kadar sert boşalıyorum ki yıldızları görüyorum. Bana o kendinden emin gülümsemesini verip kısa bir süre içinde iki kez boşalana kadar bana dokunmaya devam ederken adını haykırıyorum, onu kendime doğru çekiyorum.

"Merhamet," dedim sonra ona. "Bir dakikaya ihtiyacım var."

Kıkırdıyor ve elini hassas kıvrımlarımdan kaldırarak saçlarımı artık terlemiş olan yüzümden geriye doğru tarıyor. "Bu halinle çok güzelsin."

"Balık gibi nefes nefese mi kaldın?" Şaka yapıyorum.

"Aynen öyle." Sırıttıyor. "Ama ben kollarımda, zevkten kıpkırmızı olmuş bir halde demek istemiştim." Eli yan tarafımdan aşağı kayıyor, tenimi okşuyor. Khui'si yüksek sesle mırıldanıyor ve ses ısrarcı. Thrand da hâlâ içimde sertleşiyor.

"Beş dakika," diyorum nefes nefese. "Beş dakika ve sonra tekrar gidebiliriz." "Beş dakika," diye kabul ediyor ve beni hafifçe öpüyor.

Uzanıp saçlarını yüzünden geriye doğru tarıyorum ve oradaki açık pembe yara izini inceliyorum. Çoğunlukla iyileşmiş görünüyor, parlak kırmızı tenindeki renk değişikliği, orada olduğuna dair tek işaret. "Başın nasıl?"

"Daha ısrarcı olan diğer parçalarıma kıyasla o kadar da önemli değil."

Homurdanıyorum. "Rezonans yüzünden mi?"

"Çünkü güzel bir eşim var ve aletim onun içinde ve bu beni hayatımda hiç yaşamadığım bir keyifle dolduruyor." Yüzünde düşünceli bir ifadeyle bana bakıyor. "Çünkü ben onun için her zaman Thrand oldum ve sadece bir a'ani olmadım."

Yanağıma dokunduğunda okşamasına boyun eğiyorum. Bu kadar özgüvenli, bu kadar havalı ve hayat dolu bir adamın kendini bir bireyden başka bir şey olarak görmesi bana çok garip geliyor. Vordis'in yanında durduğunda bile, benim için çılgınca farklılar. Yüzleri aynı hatlara sahip, doğru,

ama yapıları farklı. Kendilerini tutuş şekilleri farklı. Gülüşleri farklı. "Benim için sen her zaman Ketçap'sın."

"Ve bir gün bunun ne olduğunu öğreneceğim."

Gülüyorum. "Bir gün sana söyleyeceğim ve o zaman hayal kırıklığına uğrayacaksın."

"Seninle ilgili hiçbir şey beni hayal kırıklığına uğratmıyor." Başparmağını dudaklarımın üzerinde gezdiriyor. "Belki dayanıklılığın hariç-"

Elini tutuyorum ve gülüyor, diğer koluyla beni belimden kavrayıp ustalıkla bizi ters çevirirken çıkardığı ses neşeli. Sonra ben kalçalarının üstünde, ona binmiş haldeyim ve o da altımda, aptal gibi sırtıyor. Hâlâ içimde ve hâlâ sert ve pozisyon değişikliği her şeyin yeniden canlanmasına neden oluyor. Yüzündeki ifadeye bakılırsa, planı buydu.

Beş dakika için çok fazla.

Ona bakarken bir elimi göğsünde gezdiriyorum, gözlerini kapatışını seviyorum. Sanki okşamam onun için her şeyden daha önemli. Ağırlığımı kalçalarının üzerinde kaydırıyorum, vücutlarımızın ıslak kayışını hissediyorum ve o inliyor.

"Çok iyi hissediyorsun, Nadine."

O da oldukça harika hissediyor. Aleti kaya gibi sert ve beni içime doğru itiyor ve bu... hayranlık uyandırıcı. "Khui'n nasıl?" Nefes nefese soruyorum. "Farklı hissediyor musun?"

"Hayır. Senin mi?"

Başımı salladım. "Aynı. Veronica hamile kalana kadar devam etmemiz gerektiğini söyledi. İki kere daha olabilir ya da yirmi... umarım iki yüz olmaz." Willa ve Gren'in rezonansını düşünmemeye çalışıyorum. Bunun bir istisna olduğunu umuyorum. Thrand'la seks harika ama otuz gün boyunca maraton yapmak hevesimi biraz azaltabilir. Şu anda bile kendimi kemiksiz ve yorgun hissediyorum ama yine de bir şekilde tekrar yapmaya hazırım, bu da uyarılma ve yorgunluğun garip bir karışımı.

"Ah evet, tüm rezonansın nedeni," diyor Thrand, uzanıp göğüslerimi okşayarak. "Bir çocuk."

"Evet, en büyük yan etkisi bu." Gülümsemem kayboluyor ve ona bakıyorum. "Bebek sahibi olmak konusunda ne hissediyorsun?"

Omuz silkiyor, vücudunun hareketleri altımda dalgalanıyor. "Bunu hiç düşünmedim. Sadece sana sahip olmayı düşündüm. Vordis'i Glory ve Angie ile görene kadar rezonansın aile kısmı aklıma gelmemiştir. Çocuğumuzun neye benzeyeceğini merak ettiğimi itiraf etmeliyim." Yüz ifadesi yumuşuyor ve uzanıp buklelerimden biriyle oynuyor. "Eğer kızımız senin saçlarına sahip olsaydı."

"Ya da bir oğul," diyorum ona ve kalçalarımı sallıyorum. Bu neredeyse istemsiz bir hareket, sanki bedenim kendine engel olamıyor. Bu hareket nefesimi kesiyor ve sikişimin içimde ne kadar büyük, ne kadar sert ve ne kadar iyi hissettirdiğinin tamamen farkındayım.

"Kendi oğlumu hiç düşünmedim," diyor alçak bir sesle, kalçalarımı tutuyor ve ayağa kalktığımda beni tekrar aşağı çekiyor.

"Ama... sen bebekleri seviyorsun," diye belirtiyorum. Sözcüklerimiz yavaş ve dağınık, zihnim ona binerkenki durgun halimle geleceğe dair düşüncelerim arasında gidip geliyor. "Glory'yi kucağına almayı seviyorsun. Seni gördüm... Tanrım, bu çok iyi."

Görünüşe göre Thrand yavaş hareketlerimden memnun değil, çünkü bir elini amıma götürüyor ve başparmağını klitorisime sürüyor ve her hareket ettiğimde ona karşı sallanıyorum. "Bütün bebekleri severim," diyor bana.

"Güzel, çünkü bir tane alacaksın."

"Güzel," diye mırıldanıyor ve başparmağını klitorisimin üzerinde gezdiriyor. "Seni tohumlarımla doldurmak istiyorum, Nadine'im. Hepinizi istiyorum."

Sanki bir şey saklıyormuşum gibi? Ama ona yüklendikçe kelimelerin anlamını yitiriyorum, ihtiyaç bizi ele geçirdikçe hareketlerimiz hızlanıyor. Kalçalarımı yeterince hızlı hareket ettiremiyorum ve bir sonraki orgazma ulaşmaya çalışırken onun üstünde sallanırken inliyorum. Hiç de uzun sürmüyor, vücudum

zevk, khui ikimizin de içinde titreşiyor ve sonra tekrar boşalıyorum ve onun tohumu aramızda o kadar kalın ve bol ki ikimiz de salıverilmekten yapış yapış oluyoruz. Beni sırtüstü yatırıyor ve ağzıma sıcak bir öpücük daha konduruyor, sonra bir deri su alıp bana uzatıyor.

"Susadın mı?"

Başımı sallıyorum, bir yudum alıyorum ve sonra ona ikram ediyorum. İçerken gülümsüyor ve benden bir kahkaha balonu kaçıyor. "Mutlu görünüyorsun."

"Ben özgürüm. Eşim var, bir çocuğumuz olacak ve ben özgürüm. Bir erkek daha ne isteyebilir ki?"

'Tuvalet' ya da 'akan su' demek dilimin ucunda ama o haklı. Sahip olduğumuz şeylerle sahip olmadıklarımızı karşılaştırdığımda? Thrand güvende ve skyclaw onu öldürmedi. Yankı bulduk. Birbirimize aşığız.

Kendimi yaşayan en şanslı kadın gibi

hissediyorum. "Ya sen?" diye

soruyor. "Mutlu musun?"

"Mutluyum."

Sırtışı hınzırlıyor. "Bahse girerim seni daha mutlu edebilirim."

Beni tekrar öpmek için eğildiğinde bile eğlenerek inliyorum.

EPILOG

NADINE

I Uykudan davul sesiyle mi uyandım? Esneyerek yatakta doğruluyorum, Thrand beni tekrar yanına çekmeye çalıştığında onu biraz itiyorum. Bacaklarımız birbirine dolanmış, kürkler kulübenin her tarafına savrulmuş, her yerim ağrıyor ve gerilmiş hissediyorum.

Oldukça eğlenceli bir gündü.

Bekle... gece mi? Yoksa ertesi gün mü? Aslında hangi gün ya da saat olduğu hakkında hiçbir fikrim yok. Sevişme, uyuma ve maraton seks seansları arasında ağzımıza yemek tıktırma turları arasında dünya birbirine karıştı. Benim saçlarım başımın üstünde dağılmış gibi, Thrand'ın saçları ise dümdüz yukarı doğru dikilmiş, bu da çok sevimli.

Bana sarılıp tekrar uyumaya çalışırken onu dürtüklüyorum. "Bu davul sesi mi?"

"Mmm." Bana uykulu gözlerle bakıyor ve kirpikleri günahkâr bir şekilde uzun görünüyor. Umarım bebeğimiz de o kirpiklere sahiptir, çünkü lanet olsun. "Gel uzan."

Davul sesi bir an için kesiliyor ve sonra hafif kahkaha sesleri duyuyorum. Kesinlikle bir partiye benziyor ve kalkıp neler olup bittiğine bakmak istiyorum. Sırt üstü yuvarlanan ve elini başının arkasına koyarak bana bakan Thrand'a bakıyorum. Davul sesi kesilince kulübemiz tuhaf bir şekilde sessizleşti ve göğsüme dokunup khiu'min sessiz olduğunu fark edene kadar bunun ne olduğunu anlayamadım. Hayır, tam olarak sessiz değil... daha sakın. Hala uğulduyor, ama daha az çılgınca, göğsümde bir arı sürüsü gibi değil de daha çok memnun bir arı gibi.

"Pek uzun sürmedi," diye mırıldanıyorum, elimi Thrand'ın göğsüne koyup khiu'sini yokluyorum. Onda da durum aynı - hâlâ mırıldanıyor ama eskisi kadar acil değil. "Rezonans sona erdi."

"Sesin çok üzgün geliyor, dostum. Rezonans bitmiş olabilir ama sen ve ben daha yeni başladık."

Bu onun için tatlı bir romantizm ve ruh halimi iyileştiriyor. Gülümsüyorum ve sonra kürkünü belinden çekip alıyorum. "Hadi gel. Gidip yiyeceklerini çalalım ve partinin ne hakkında olduğunu görelim."

İnliyor. "Buna ancak parti bittikten sonra buraya geri dönebilirsek ve bana tekrar binersen izin veririm."

"İzin vermek mi?" Yankılıyorum ama gülüyorum. Bir talebi çok da ince olmayan bir seks isteğine dönüştürmesine bayılıyorum. Bir canavar yarattım. "Sadece yemek yedikten sonra tekrar üzerime çıkmana izin vereceğim."

güveç ve biraz karides çayı, buna ne dersiniz?"

"Pekâlâ." Ayağa kalkıyor ve beni hemen kucağına çekip sertçe öpüyor. "Kulübemde olman hoşuma gidiyor."

Kollarımı boynuna doladım. "Burada olmayı seviyorum." Davullar yeniden çalmaya başlıyor ve ben ayağa fırlıyorum. "Hadi gel."

"Burada olmayı o kadar da sevmiyorsun," diye homurdanıyor ama kalkıp yıkanmak için su ısıtıyor. Onun ruh haline gülüyorum. Sanki parti biter bitmez birbirimize sarılmayacak mıyız? Öğrenmesi gereken çok şey var.

Kısa bir süre sonra birbirimizi yıkayıp temizledik ve olması gerekenden daha fazla öpüştük. Sırtarak saçlarımı dürtüyor ve ben sadece ne kadar vahşi görüldüğünü hayal edebiliyorum. Yine de umurumda değil. Elini tutuyorum çünkü davullar çalıyor ve biri yüksek sesle şarkı söylüyor. "Hadi gidip partiye katılalım."

Grupla buluşmak için el ele yola çıkıyoruz ve kulübemizin "verandasından" ayrılmadan önce Vordis ve Angie'nin kendi kulübelerinin önünde oturduğunu görüyorum. Glory'yi besliyor, bebeği tuniğinin açık boynuna sıkıştırmış ve arkadaşı yüzünde saygılı bir ifadeyle onu izliyor. Biz yaklaşırken başlarını kaldırıyorlar ve Thrand kardeşine sırtıyor. "Bizi burada mı bekliyordun?"

Vordis gözlerini devirir. "Hiç de bile. Kendimize ait sakın bir an istedik."

Thrand bana sırttı. "Bizi bekliyormuş. Sadece bunu kabul etmek istemiyor."

Angie gülerek bebeği diğer göğsüne yatırıyor, kürk şalını hızla ve zahmetsizce üzerine örtüyor ve bir şekilde soğuk havaya hiçbir şey maruz bırakmamayı başarıyor. "Rezonansın seni değiştirmesine izin vermediğini görmek güzel, Thrand."

"Asla." Elimi sıkıyor ve bana şu anda rezonans ve kulübemize dönmeyi düşündüğünü söyleyen uzun, ateşli bir bakış atıyor. Bakışları bunu ele veriyor - bir de khiu'sinin yeniden daha yüksek sesle mırıldanıyor olması, sanki o da açılmış gibi.

"Sana sarılırdım Nadine ama ellerim dolu," diyor Angie, o kadar geniş gülümsüyor ki ön dişlerindeki boşluk ay ışığında bile görünüyor. "Yine de kardeş olduğumuza sevindim."

Sözlerinden etkilendim ve ağlama isteğime karşı koydum. Bunun yerine Thrand'ın elini daha sıkı sıkıyorum. "Teşekkür ederim," diyorum, sesim boğuk çıkıyor. "Ailemi geride bırakmışım gibi hissediyordum ama burada yeni bir ailem olduğunu bilmek güzel." Vordis'e gülümsüyorum ve onun gerçekten de Thrand'ın kardeşi olduğunu fark ediyorum. Başka bir ailem daha var. Sadece bir kabile değil, gerçek bir aile.

Bunun farkına varmak beni alçaltıyor ve içimden akan tüm duygularla ikisine de sarılmak istiyorum. Thrand belime sarılıyor ve beni göğsüne yaslayarak kendine doğru bastırıyor. "Bu kadar çabuk gönüllü olmamalıydın, dostum," diyor kulağıma. "Şimdi yalnız kalmak istediklerinde bebeğe onlar için göz kulak olmamız gerekecek."

Gülüyorum, çünkü bu fikir hiç de iğrenç değil. "Benim için sorun değil. Bu bana pratik kazandıracak. Ve bebekleri kucağıma almayı seviyorum."

"Evet, ama onun değiştirilmesi gerektiğinde neler olduğunu gördüm. Oldukça sert bir bağırsağı var."

"Öyle değil," diye azarlıyor Angie gülümseyerek. "O sadece normal bebek bezi olan bir bebek. Sheesh." Başını bana doğru sallıyor. "Boş ver onu."

"Sanki bu mümkünmüş gibi?" Ben de karşılık veriyorum ve hepimiz sanki ezelden beri aileymişiz gibi gülüyoruz. Kalbim çok dolu hissediyorum ve daha partiye bile gitmedik. Ben sadece... çok mutluyum. Mutlulukla dolup taşıyorum, gerçekten. Thrand belime dokunuyor ve aklıma yeni bir düşünce geliyor. "Hey Angie, sana bir şey sormak istiyorum..."

"Hamilelik ne kadar sürer?" Vordis'e bakar. "Senin tahminin de benimki kadar iyi."

Vordis ve Thrand birbirlerine bakıyorlar. "İnsanlarımız -a'ani- hızlandırılmış koşullar altında bir laboratuarda klonlandı. Yüzyıllardır, belki de daha uzun süredir canlı a'ani doğumu olmadı. Hepimiz aynı genetik atadan geliyoruz ve bu bilgi her yıl binlerce, eğer alıcı uygunsa daha fazla klon basmak için kullanılıyor." Omuz silkiyor. "Ve hiç dişi a'ani kalmadı."

Thrand kendinden emin bir şekilde, "Maceralı bir şekilde öğreneceğiz," diyor.

"Endişelenmiyorum." Ellerimi onunkilerin üzerine koyup belimde birleştirdim ve arkama yaslandım. "İnsanlarınız insana yakın görünüyor ve kesinlikle sa-khui hamileliğinden daha hızlı olacaktır. Liz onunkinin yaklaşık on dört ay sürdüğünü söylemişti?"

Angie yüzünü buruşturuyor.

"Bu ilk tur için birbirimizle bilgi paylaşmamız ve ilerledikçe öğrenmemiz gerekecek," diye bitiriyorum.

"İlk tur mu?" Thrand yankılanıyor.

"Ne yani, sadece bir bebek istediğimi mi sanıyorsun?" Omzumun üzerinden ona bakıyorum.

"Benim üç kız kardeşim var. Bebeğimin en az iki kardeşe daha ihtiyacı olacak."

"Bir taneyle başla. Güven bana. Sonra diğerlerini aralıklı olarak yapmak isteyeceksin." Parmağını göğsüne doğru kaydırarak Glory'nin ağzındaki mührü kırıyor ve ardından kızını omzuna kaldırıyor. "İlk bebeğinizi doğurana kadar ne kadar uykusuz gece geçireceğinizi tahmin bile edemezsiniz." Bize yorgun bir bakış atıyor. "Ve eğer bebek bakıcılığı teklifini kabul etmeyeceğimi düşünüyorsan, kesinlikle yanılıyorsun."

"Yarından itibaren," diyor Thrand. "Bu gece tamamen benim."

Ve bu beni sıcak ve neşe dolu hissettiriyor.

ANGIE VE VORDIS İLE BIRAZ DAHA KONUŞTUKTAN SONRA DAVULLAR TEKRAR ÇALMAYA BAŞLADI VE BİZ hepimiz ana ateşe yöneliyoruz. Vordis, Glory'yi Angie'den alıyor ve ateşe doğru yürürken sessizce hamilelikler ve bebekler hakkında konuşuyoruz, Thrand'ın parmakları benimkilerle birbirine geçiyor.

Oraya vardığımız anda çılgın bir tezahürat yükseliyor ve tüm gözler bize çevriliyor. "Tam zamanında," diye sesleniyor Brooke. "Size şeref koltuklarını ayırdık."

"Şeref koltukları mı?"

"Bu partinin başka bir rezonanstan başka bir şey için olduğunu mu sanıyorsunuz? Başka neyi kutluyoruz?"

"Ashtar Yaşlı Büyükbaba'yı mı indiriyor?"

"Tamam, işte bu kadar." Ellerimizden tutup bizi ateşin uzak ucuna doğru sürüklüyor. "Ama bu parti yeni bir çiftleşme için!"

Flor orada bir şeyler dokuyor ve biz otururken hemen başımıza iki yapraklı çelenk bırakıyor. "Gelin ve damat!"

Taushen elinde bir su tulumuyla yalpalayarak ilerlerken ben gülerken çelenği tutuyorum. Gözleri tuhaf bir şekilde parlak görünüyor ve ifadesi bozuk. Brooke onu görünce kıkırdıyor, bir kolunu beline doluyor ve arkadaşına destek oluyor.

"Kutlamak için biraz sah-sah al dostum," diyor Taushen Thrand'a, bir kolunu omuzlarına atarak.

"Ama güzel eşine değil, çünkü o..." Kaşlarını çatıyor ve Brooke'a bakıyor.

"Alkolik, bebeğim. İstedğin kelime 'alkolik'." Ve bana göz kırptıyor, yüzünde gülen bir

gölümseme.

"Evet. Alk-holl-lick bebeğim." Taushen başını sallar ve deriyi Thrand'a uzatır. "Bu gece çiftleşmenizi kutluyoruz. Yavru taşımayanlar için Sah-sah."

Angie ve Vordis'in ateşe daha yakın oturmalarını, Gölge Kedi avcılarından ikisinin onlara yer açmasını izliyorum. Yanımda, Thrand içkiden büyük bir yudum alıyor ve sonra öksürüyor. "Pütürlü bir şey." Yüzünü buruşturarak ağzını siliyor.

"Pek çok şeyden mayalanıyor," diyor Taushen şarkı söyler gibi bir sesle. "Ve başınızı mutlu eder. Daha çok iç."

Thrand bana bakıyor ve ben bir kahkaha atıyorum. "Git ve sarhoş ol. Seni yargılamayacağım."

"İstedğimden emin değilim," diyor ama yine de bir içki daha alıyor. Taushen bir kolunu onun omuzlarına doluyor ve onaylar gibi sırtıyor.

"Eee," diyor Brooke, yanıma oturmak için sıkışarak. "Rezonans nasıldı?"

Bunu kız kardeşlerimden birine randevusunu sorduğum tonda soruyor. Ona şaşkınlıkla bakıyorum. "Kimse Thrand'ın Gök Pençe'den nasıl kaçtığını duymak istemiyor mu?"

"Hayır. Tüm kirli şeyleri duymak istiyoruz." Kaşlarını bana doğru oynatıyor. "Ayrıca Ashtar son iki gündür kuşu indirmenin onun için ne kadar kolay olduğunu anlatıp duruyor."

"İki gün. İki gün mü oldu?"

"Bu yoruma bakılırsa, rezonansın gayet iyi gittiğini tahmin ediyorum." "Şikayetim yok."

"Tabii senin olayın bu değilse." Ellerini kaldırıyor. "Burada yargılamak yok."

Gülüyorum, biri ateşe yaklaşırken omzunun üzerinden bakıyorum. Penny'yi hiçbir yerde göremiyorum ve onunla konuşmak için can atıyorum. O benim buradaki en iyi arkadaşım ve arayı kapatıp nasıl olduğunu görmek istiyorum.

-Ve rezonansımız hakkındaki düşüncelerini dinleyin. Nişanlanmış gibi hissediyorum ve yüzüğümü kız arkadaşlarıma göstermeye hazırım.

En iyi kız arkadaşımın ortalıkta olmaması dışında - ateşe yaklaşan kişi Raven, uzun, ipeksi saçları yüksek bir at kuyruğunda sallanarak ateşe doğru ilerliyor. Şaşırtıcı bir şekilde, elinde kısa bir an için çelenk gibi görünen dairesel bir şey var... ve sonra bunun kaba bir tef olduğunu fark ediyorum. U'dron'a sırtıyor ve omzunun üzerinden eğilerek bir şeyler fısıldıyor ve büyük uzaylı başını sallayıp yanındaki davulu alıp düzenli bir şekilde vurmaya başlarken yüzünde tam bir bağlılık ifadesi var. Raven ona tatlı bir gülümseme verir ve tefini kaldırıp ritmik bir şekilde vurmaya başlar. Bir saniye sonra, Raven'ın yumuşak sesinden gelen, kulağa son derece tanıdık gelen ama yine de bambaşka bir Beatles şarkısı başlıyor. Ritmik müzik rahatlatıcı bir his veriyor ve Raven ateşin etrafında hareket ederken birkaç kişi ayaklarını çırpıyor, şarkı söylerken yüzünde geniş bir gülümseme, tanıdık bir şarkıdan diğerine geçiyor, tefinin şakırtısı ve davulun sabit ritmi gitarların ve klavyelerin eksikliğini telafi ediyor. Harika vakit geçiriyor gibi görünüyor, arada bir U'dron'a bakıp davul çalmasının sorun olup olmadığını soruyor. Yine de yüzündeki ifade düpedüz saygılı ve ruhani Raven ona davul çalarken buz gibi sulara atlamasını söylese bunu yapacağından şüpheleniyorum.

"Çok şirin değil mi? Görünüşe göre aşık olmuş," diye dedikodu yapıyor Brooke yanımda, dirseğiyle beni dürtüyor.

"Hemen sonuca varmayalım." Gölge Kedi kabilesi hakkında dedikodu yaptığım için kendimi biraz suçlu hissediyorum. Üç kabile arasında tek bir üyeleri bile rezonans deneyimi yaşamadı ve bu onları rahatsız ediyor olmalı. Hem de çok. Yine de, U'dron'un elindeki davul yerine Kuzgun'a bakmasını izlerken, içlerinden birinin yakında bu dürtüyü hissetmeyeceğini merak ediyorum. Eğer Thrand khui'sinin benimkine aşık olmasını sağlayabildiyse, belki U'dron da kendi khui'sinin Raven'a aşık olmasını sağlayabilir... ama sadece onu isterse.

Ve eğer onu istiyorsa. Birbirinden nefret eden hiç kimsenin rezonansa girmesini istemem.

Yumuşakça dokunuyorum

Thrand'la rezonansın nasıl hissettirdiğini düşünerek göğsümü kabartıyorum. Bu şimdiye kadar yaşadığım en samimi şeydi. Her seks turu, sırf khui yüzünden on kat artmış gibi görünüyor ve bir bebek yaptığımız bilgisi çok etkileyici. Bir anda çok şey oluyor ve bunu partner olarak istemeyeceğim biriyle yapmayı hayal bile edemiyorum.

Callie'yi düşünüyorum ve bu gece ateşin başında olmamasına pek de şaşırmıyorum. M'tok'la karşılaşabileceği toplantılardan kaçınıyor. Yüzüne inat burnunu kesmek gibi bir şey bu - sosyal biri olduğunu ve bir araya gelmeyi sevdiğini biliyorum - ama anlıyorum da. Rezonans her şeyi değiştirir.

Brooke alçak bir sesle, "Hemen bir sonuca varmıyorum," diyor. "Sadece çöpçatanlık olayını izlemek hoşuma gidiyor. İçimdeki romantiği rahatlatıyor. Thrand'a olan ilgini sevdim ve bir sonrakini görmek için heyecanlanıyorum. Sanırım yakında olacak. Havada bir titreşim var, biliyor musun? Dünya'da olsaydık dolunay olduğunu söyledim ama burada..." Omuz silkiyor. "Sadece garip bir hava var."

"Nasıl garip?" Sadece yarı yarıya dikkat ediyorum. Raven yine şarkı değiştiriyor ve ben de Brooke'u dinlerken müziğin tadını çıkarmaya çalışarak dalgınca alkışlıyorum. Yanımda, Thrand Taushen'dan deriyi tekrar alıyor ve sonra göğsüne vurarak tadından dolayı yüzünü buruşturuyor. Yüzündeki ifadeye gülmek için kendimi zor tutuyorum çünkü bu şapşala tamamen tutulma tehlikesiyle karşı karşıyayım. Sah-sah'ı yudumlarken bile suratını asması çok sevimli.

"Bilmiyorum," diyor Brooke. "Rokan olsaydım bunun benim duygularımdan biri olduğunu söyledim. Ama ben sadece herkesin saçını ören bir kızım. Belki de yanıliyorumdur."

U'dron'a tekrar bakıyorum ama bana gayet iyi görünüyor. Raven'a biraz fazla odaklanmış, evet, ama ateşin etrafında tefini sallayıp şarkı söyleyerek hareket ederken güzel ve ruhani görünüyor. Heck, kalçalarının sallanışına bakılırsa eşleşmemiş birkaç adam ona arsız bir ilgiyle bakıyor. Onları suçlamıyorum.

Willa ayağa fırlar ve Gren'i kendi ayağına çeker. Arkadaşının elini tutuyor ve dans etmeye başlıyor, onun etrafında dönüyor ve gülüyor. Gren ilk başta kararsız görünüyor ama kimse gülmeyince daha da cesaretleniyor, Willa'yı kendine doğru çekiyor ve kollarında onunla birlikte sallanıyor. Berbat bir dans ama Willa'nın gözleri parlıyor ve saf bir neşeyle gülüyor ve bu o kadar eğlenceli görünüyor ki benim de ayaklarım seğiriyor.

"Ooh, dans etmek. Bu harika bir fikir." Brooke ayağa fırlar ve Taushen'ın önünde durmak için hareket eder. "Benimle dans etmek ister misin?"

Gözlerini kırıştırarak ona bakıyor. "Sanırım şimdiden çok fazla içtim." Thrand hıçkırır.

Adamıma bakıp gülüyorum. "Belki ikiniz de alkolü yavaşlatırsınız? Hiçbir yere gitmiyor."

Thrand kolunu omuzlarıma dolayarak beni kendine çekiyor. "Artık tadını seviyorum, karar verdim." Kelimeleri yavaş, sanki bir cümleyi bir araya getirmek çok zamanını alıyormuş gibi. "Çiğnenebilir kısımları bile."

"Bu harika bebeğim, ama belki sen de biraz su içmelisin." Dizini okşadım. "Sarhoş olmak için bütün gecemiz var."

Bana geniş bir gülümseme veriyor ve khui'm onu görünce biraz daha yüksek sesle titriyor. Mırıltısı da artıyor ve eğilirken sırtışı hınzırlaşıyor. "Belki bütün gece değil."

Belki de değildir. Ben de ona gülümsüyorum ve Brooke'un Liz'in en büyüğü Raashel'in elini tutmasını ve küçük kızla dans etmesini izliyorum. Aayla da onlara katılıyor, dans etmekten çok hoplayıp zıplıyor ve Gail de onlara katılmak için dışarı çıkıp Rukhar'ın elini tutuyor ve onunla dans ediyor.

"Eşim en iyi dansçı!" Vaza, Kuzgun'un şarkı söylemesi üzerine yüksek sesle kenardan sesleniyor ve Z'hren'i dizinde zıplatıyor. "Herkes onu izlesin!"

Gail sadece gözlerini devirir ve bir dönüş yapar, sert ve utangaç bir şekilde hareket eden Rukhar'a göz kırpar

Yüzündeki ifade.

Vaza'nın sözleri Thrand'ın doğrulmasına neden oldu. "En iyisi mi?" Bana bakıyor. "Bence en iyisi biz oluruz." O kadar yaklaşıyor ki burnu yanağıma değiyor. "Zarifçe hareket edebildiğini biliyorum."

"Hadi o zaman." Elini tutup onu ayağa kaldırıyorum, ancak Thrand ağır bir şekilde bana yaslanıyor. Gülerek ateşin yanından geçip toplantının uzak ucuna doğru ilerliyorum ve sonraki birkaç dakikayı ona nasıl dans edileceğini göstermeye çalışarak geçiriyorum.

Thrand'ın iyi olduğu onca şey arasında dans etmek bunlardan biri değil. İçtiği bol miktarda fermente sah-sah'tan ya da daha önce bir kızla hiç dans etmemiş olmasından kaynaklanıyor olabilir ama adamın ritmi sıfır. Ritimle hiçbir ilgisi olmayan sarsıntılı, garip hareketler yapıyor ve ne zaman çok yaklaşısam, elleri çocukların görmemesi gereken şekillerde üzerimde dolaşıyor. Yine de her seferinde gülüyorum çünkü ona en basit dans hareketlerini göstermeye çalışmak ve bunu berbat edişini izlemek çok komik.

Bir süre sonra vazgeçiyorum, kollarımı beline doluyorum ve onunla birlikte sallanıyorum. "Seni sevdiğimi biliyorsun, değil mi?"

"Bunu biliyorum." Bana gülümsüyor, gözleri alkolden sadece yarık.

"Berbat bir dansçısın."

"Hayır, ben en iyisiyim." Bana doğru dönerek sallanıyor, neredeyse dengemi tekrar bozuyordu.

"Gerçekten, gerçekten değilsin." Bunu söylerken kıkırdıyorum ve sırtımı ona dayayıp göğsüne bastırıyorum ve kollarını belime doluyorum. Bu şekilde sallanıyoruz ve ben sadece önümdeki kutlamanın tadını çıkarıyorum.

Büyük aptal Lauren, K'thar'a koşan adama çok benzeyen bir şeyin nasıl yapıldığını göstermeye çalışıyor. Bunu yaparken kumu tekmeliyor ve K'thar sadece kaşlarını çatarak ona bakıyor, onun hareketleri karşısında kafasını kaşıyor. Şişman kuş-yarasa şeyi başının üstünde oturuyor, bu da şaşkınlığını daha da komik hale getiriyor, çünkü ikisi de şaşkınlıkla bakıyor gibi görünüyor. Yan tarafta Hannah, J'shel'le yavaşça dans ediyor, uzun örgüsü bileğine dolanmış, birlikte sallanırken başını J'shel'in göğsüne yaslamış. Mutlu görünüyor, yüzünde saf bir memnuniyet ifadesi var.

Devi, yüz boyama işini üstlenen Harlow'un yanında oturuyor. Renkli kaplar başka bir kutlama sırasında ortaya çıktı ve sa-khui geçmişte kendilerini şenlikli hissettiklerinde birbirlerinin tenine semboller çizdiklerini açıklamıştı. Rukh yeni doğan bebeklerini tutarken Harlow Devi'nin yanağına sarı bir güneş çiziyor. Devi'nin bir eli dizinde, vücudu kıpırdamadan dururken diğer eli N'dek'in elindedir ve Harlow'un çalışmasını izlemektedir. Birkaç kişi daha sıranın kendilerine gelmesini bekleyerek resmi izliyor ve Tia'nın -kendi yüzü de gözleri boyunca parlak mavi bir çubukla renklendirilmiş- l'rec'i tutup dans çemberinin içine çekmeye çalıştığını görüyorum. Ona flörtöz bir bakış atıyor ve kollarını on yedi yaşındaki bir çocuk için fazla yetişkin bir tavırla boynuna doluyor.

Lanet olsun, ama bu kız ateşle oynamayı seviyor. Normalde Tia'nın arkasında hayranlıkla gölgelenen Sessah'a bakıyorum ve onu grubun kenarında, çemberin kenarında oturanların arkasında görüyorum. Yüzünde karanlık bir ifade var, çenesi gergin. Bu hiç iyi değil. Ben izlerken, R'jaal Sessah'ın omzuna bir el koyuyor ve ona sessiz bir şeyler mırıldanıyor ve ikisi de dönüp gidiyorlar. En azından biri durumu yatıştırmaya çalışıyor. Yarın Tia'yla konuşmak için aklıma bir not alıyorum. Sessah'ı rahat bırakmalı ya da sanki hepsini kendine aşık etmesi gerekiyormuş gibi her erkekle flört etmeyi bırakmalı.

Sam de çembere katılıp Flor'un elini tutuyor ve kalçalarını tokuşturarak aptallık yapıyorlar. Diğer bekâr kadınlardan birkaçı da birbirleriyle dans ediyor. Dans ederken birçok erkeğin onları izlediğini fark ediyorum. Bazı şeyler değişiyor, bazıları ise aynı kalıyor.

"Çok sessizsin." Thrand boynumun yan tarafına öpücükler konduruyor ve gıdıklayıcı bir ürperti yayıyor.

omurgamdan aşağı. "Senin için şarkı söyleme sırası bende mi?"

İşte bu korkunç bir düşünce. "Bırak da spot ışıkları Raven'da kalsın," diye fısıldıyorum ona. "O çok eğleniyor." Ayrıca bu diğerlerinin de katılmasını engelliyor ve sa-khui'ler çok iyi insanlar ama şarkı söylemekten anladıkları daha çok balina şarkısı gibi - yüksek sesle ve rastgele. "Ben sadece herkesin ne kadar mutlu olduğunun tadını çıkarıyordum."

"Hepsi bizim rezonansımızı kutluyor," diyor bana gururla. "Olması gerektiği gibi. En iyi bebekleri biz yapacağız."

Bir kakhaha homurtusunu bastırıyorum. "Rahmimi bir yarışmaya dönüştürmek için henüz çok erken."

"Asla çok erken değil." Boynuma bir öpücük daha konduruyor. "Acıktın mı? Susadın mı?" Ateşin karşısında, Veronica ve Ashtar bizim boşalttığımız koltuklara oturdular, Veronica'nın gözleri partiden duyduğu mutlulukla parlıyordu. A'ani'm ise pek memnun değil. Onları bizim koltuklarımızda görünce bir ses çıkardı. "Bunu onlardan geri çalayım mı?"

"Hayır. Dans etmeye devam edebiliriz. Sonunda bir ritm yakalamaya başladın."

Kulağımı ısıtıyor ve aletin arkasındaki sertleştiğini hissediyorum. "Sana en iyisi olacağımı söylemiştim."

Partiden tamamen uzaklaşıyorum, dikkatim kollarımdaki adama ve onun bana karşı ne kadar iyi hissettirdiğine dönüyor. Bridget, Aayla'yla dans ederek yanımdan geçerken kendi kendime gülümsüyorum ve bu bana Penny'nin gülen yüzünü bu gece burada görmeyi özlediğimi hatırlatıyor. Ateşin etrafında onu arıyorum ama hiçbir yerde bulamıyorum. "Penny'yi görmedin, değil mi?" Thrand'a soruyorum.

"Yapmadım." Kolları beni sıkıca sarıyor. "Ama ben onu aramıyordum. Senin için gidip onu bulayım mı?"

Doğruldu ve tökezledi, ben de güldüm, kucağında döndüm ve kollarımı beline doladım. Bana sıkıca tutunuyor, yüzümü göğsüne bastırıyor ve sarhoş bir a'aninin ne kadar gülünç olduğuna gülmemeye çalışıyorum. Bir an sonra Sam dans ederek yanımdan geçiyor ve dikkatini çekiyorum. "Penny'yi görmedin, değil mi?"

Başını sallıyor. "Onu bütün gün görmedim."

Tam o sırada R'jaal gruba geri döner ve kenarda sessizce oturan T'chai ve Mari'ye doğru ilerler. Yüz ifadesi serttir ve bir an sonra Raahosh da onun yanına gelir. Her ikisi de kaşlarını çatıyor.

Brooke'un garip hisleri hakkında söylediklerini hatırlıyorum ve ben de garip hissediyorum.

Thrand'a "Benimle gel," diyorum ve elini tutarak onu diğerlerinin oturduğu yere doğru sürüklüyorum. "Neler oluyor?" R'jaal'a soruyorum.

"Bugün P'nee'yi gördün mü?" diye soruyor bana. "Ya da C'lie'i?"

"Hayır..." Midem sıkışıyor ve Thrand'ın ensemdaki güven verici eli bile kendimi daha iyi hissetmemi sağlamıyor. "Neden? Sorun ne?"

R'jaal'ın yüzünde gök gürültüsünü andıran bir ifade var. "S'bren ve M'tok da kayıp. Bana mağaraların aşağısında gece balık tutmaya gideceklerini söylemişlerdi."

T'chai başını kaldırıyor, yüzü hâlâ ince ve çizgili, elmacık kemikleri çok belirgin. "Mari ve ben mağaralardan yeni döndük. Orada hiç kimse yok."

"Çalıntı," diyor Raahosh sert bir sesle. Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturuyor. "Dişileri çalmışlar."

"İşte yine başlıyoruz," diye onaylıyor Liz.

ICEHOME ÇALIŞANLARI

'Kazazedeler' (Icehome Kabilesi)

Lauren/Lo - Plaj kampında yetişkin kadın. Bir zamanlar gözlükleri vardı. Sorun çözücü olmayı seviyor. K'thar'a benziyor, yeni hamile. Marisol'un arkadaşı.

Marisol - Plaj kampında saklanmayı seven, korkmuş yetişkin kadın. Lo ile birlikte adada mahsur kalır. T'chai ile rezonansa girer. Hastalığı nedeniyle rezonansları şifacı tarafından 'kapatılır'.

Hannah - Ada kabileleri geldiğinde J'shel'e yankılanır. Yeni hamile. Yerleşik işgüzar. Şimdi Veronica'nın asistanı.

Angie - Plaj kampındaki yetişkin kadın. Uyandırıldığında gizemli bir bebeğe hamile. Glory'yı (klon bir dişi) doğurur. Vordis'te yankılanır. Şimdi tekrar hamile.

Glory - Angie'ye yerleştirilmiş bir qura'aki klon bebeği. Yeni doğmuş ve çok tatlı.

Willa - Güneyli tınısı olan yetişkin bir kadın. Lo'nun arkadaşı. Gren'in en ateşli savunucusu. Gren'e yakınlık duyuyor. Hamile.

Gren (HEN ile kafiyeli) - Çirkin, vahşi eski gladyatör erkek. Görür görmez saldırır. Willa'ya benziyor. Aayla'ya göre yumuşak ve tüylü.

Veronica - Gezegendeki en yeni şifacı. Geldiğinde Ashtar'la rezonansa girdi. Biraz sakar. Hasta başı davranışları üzerinde çalışması gerekiyor. Hannah'yı asistanı olarak görevlendirdi.

Ashtar (Ash-TARR) - Flörtöz altın rengi eski gladyatör ve eski köle. Bir ejderha olarak "savaş formuna" dönüşebilen ve telepatik iletişim kurma yeteneğine sahip Drakoni erkeği. Veronica ile hemen rezonansa girer. Damızlık.

Vordis (Vohr-DISS Floor-Miss ile kafiyeli) - Kırmızı "ikizlerden" biri, a'ani adı verilen bir ırkın eski gladyatörleri. Başka bir klon olan Thrand ile uzun süredir arkadaş/kardeş. Gerçekten sadık olan. Acı sos. Angie'ye yankılanıyor.

Thrand ('Bland' ile kafiyeli - kimse ona bunu söylemiyor) - Kırmızı "ikizlerden" biri, a'ani adı verilen bir ırkın eski gladyatörleri. Vordis ile uzun süredir arkadaş/kardeş. Asabi, rekabetçi olan. Ketçap. Nadine'e benziyor.

Tia - Plaj kampında bir genç. Sessah ile flört ediyor... ve muhtemelen diğer herkesle. Çiftleşmemiş tüm erkeklere kişisel haremiymiş gibi davranıyor.

Nadine - Plaj kampındaki yetişkin kadınlardan biri. Avcı ve mücadeleci. Thrand'a benziyor.

Callie - Sahil kampındaki yetişkin kadınlardan biri. M'tok'a tepki gösterdi. Ayrıca M'tok'tan nefret eder.

Rezonans tamamlanmadı.

Bridget - Plaj kampındaki yetişkin kadınlardan biri. Veronica'nın arkadaşı. A'tam ile takılıyor. A'tam'dan ayrıldım. Karışık bir durum.

Steph - Plaj kampındaki yetişkin kadınlardan biri.

Kuzgun - Plaj kampındaki yetişkin kadınlardan biri. Adına rağmen sarışın. Hippi ebeveynler. Şarkı söylemeyi sever.

Penny - Sahil kampındaki yetişkin dişilerden biri. Avlanmayı öğreniyor. İnsan güneşi.

Devi - Plaj kampındaki geveze yetişkin kadın. Bilim adamı inek. Saç çevirici. Dinozorları sever. N'dek'te yankılanıyor ve yeni hamile.

Flordeliza - Sahil kampında yetişkin dişi. Bir zamanlar hemşireydi. Bir çeşit palyaço.

Samantha - Plaj kampındaki yetişkin kadınlardan biri. Buz gezegeninde olmayı gerçekten çok seviyor ve bunu kimse anlayamıyor.

Eski Kabileden (Croatoan)

Raahosh (Ruh-HOSH) - Croatoan kabilesinin avcısı. Karmakarışık boynuzları var. Liz ile çiftleşti ve 3 kızı var, Raashel, Aayla ve şimdi de Ahsoka. Genelde etrafta olmak hoş değildir (eşi hariç).

Liz - Raahosh'un huysuz insan eşi. Raashel, Aayla ve yeni doğan Ahsoka'nın annesi. Yıldız Savaşları ineği. Tuzlu.

Raashel (Ruh-SHELL) - Liz ve Raahosh'un en büyük kızı. Biraz ispiyoncu.

Aayla (Ay-LAH) - Liz ve Raahosh'un ortanca çocuğu. Gren tarafından büyülenmiş.

Ahsoka (Uh-soh-kuh) - Liz ve Raahosh'un yeni doğan kızı.

Sessah (SESS-uh) - Croatoan'dan bekar, sırık gibi, genç sa-khui. Şu anda Icehome'daki tüm bekar kadınların gözlerini kamaştırıyor.

Rukh (ROOKH) - Croatoan kabilesinin avcısı ve eski yayıncı. Eşi Harlow'dur. Raahosh'un kardeşi, Rukhar'ın ve şimdi de Daya'nın babası.

Harlow - Rukh'un eşi, Rukhar ve yeni doğan Daya'nın annesi. Mardok'a parçalanmış gemilerden çalınan/yağmalanan teknoloji konusunda yardımcı olur.

Rukhar (ROOKH-arr) - Harlow ve Rukh'un küçük oğlu.

Daya (DIE-uh) Harlow ve Rukh'un yeni doğan kızı.

Farli (FAR-lee) - Az sayıdaki sa-khui dişisinden biri. Mardok ile çiftleşti ve Chompy adında evcil bir dvisti var. Hamile.

Mardok (Mar-DOCK) - Buz gezegeninde kalmayı seçen eski asker. Teknoloji gurusu. Farli ile çiftleşti.

Taushen (Tow (inek ile kafiyeli)-SHEN) - Avcı ve Brooke'un eşi. Icehome kampına yeni geldi.

Brooke - yakın zamanda Taushen ile çiftleşti. Dünya'daki kuaför, Icehome kampına yeni geldi. Beş dakikadan fazla hareketsiz oturan herkesi örür. Hamile.

Güçlü Kol Klanı

K'thar (Kuh-THARR) - Avcı, Güçlü Kol'un fiili lideri, Lauren/Lo'ya benziyor. Kki/Fat One'ın sahibi.

J'shel (Juh-SHELL) - Güçlü Kol'un genç avcısı, Hannah'ya benziyor. Çok neşeli. Uzun örgülü. Pis konuşur.

N'dek (Nuh-DECK) - Güçlü Kol Avcısı, yakın zamanda bir kaari saldırısında bir bacağını kaybetti. Artık depresyonda değil ve ateşin etrafında çok oturuyor. Devi ile rezonansa girdi ve protez bacağı var.

I'chai (Göz-utangaç) - merhum kadın, Z'hren'in annesi

Z'hren (ZRENN) - Güçlü Kol'un yetim çocuğu, şimdi Gail ve Vaza'nın çocuğu

Şişman Bir/Kki (KUH-kee) - klanın gece kuşu evcil hayvanı

Gail - Z'hren'in evlatlık ebeveyni, yaşlı insan dişi, bir zamanlar Croatoan'lı.

Vaza - Z'hren'in evlat edinilmiş ebeveyni, yaşlı sa-khui erkeği, bir zamanlar Croatoan'lı

Uzun Boynuz Klanı

R'jaal (Arr-JAHL) - Uzun Boynuz'un klan lideri. Biraz yalnız.

T'chai (Tuh-SHY) - Uzun Boynuz'un Avcısı, Marisol ile yankılanır. Adada skyclaw tarafından saldırıya uğrar ve neredeyse öldürülür. Yaraları enfekte olur ve neredeyse ölür, bu yüzden şifacı rezonansını durdurur.

M'tok (Muh-TOCK) - Uzun Boynuz Avcısı, Callie'de yankı buluyor. Ondandır nefret ediyor.

S'bren (Suh-BRENN) - Avcı, M'tok'un kardeşi. İyi niyetli. Kadınlar hakkında hala oldukça bilgisiz ve şu anda Penny'ye takılmış durumda.

Gölgeli Kedi Klanı

I'rec (I WRECK) - Klan lideri. Bir çeşit bok karıştırıcı.

O'jek (Oh-JECK) - Avcı. Sessiz.

A'tam (Uh-TAMM) - Hunter, adanın en yakışıklısı olduğu söylenir. Şu anda Bridget yüzünden kafası karışık.

U'dron (Ooh-DRONN) - Avcı. Fisher. Sportif bir tip. İyi davul çalar.

YAZARIN NOTU

Merhaba!

Öncelikle, biliyorum. Cliffhanger! Bazılarınız "Ne oluyor Ruby Dixon?" diye düşünüyor. Evet, bu bir uçurum, ama çiftin hikayesi çözüldü, yani bu GERÇEK bir uçurum değil. Yumuşak bir son.

(Heh heh, yumuşak.)

Merak etmeyin! Gelecek ay Callie ve M'tok'a, ondan sonra da Penny ve S'bren'e dalacağız, yani cevapları çok çabuk alacaksınız, söz veriyorum. Size karşı bu kadar acımasız olmam! Şu anki hedefim bu üç bağlantılı hikayeyi tamamlamak ve ardından diğer şeylere (ejderhalar, IPB) yetişmek. Şu anda Icehome kabilesine geri dönmekten gerçekten keyif alıyorum.

Kabileden bahsetmişken... Marisol ve T'chai'yi soran pek çok mesaj alıyorum. Gelecek kitaplarda daha fazla yer alacaklar, ancak hikayelerinde kesinlikle daha fazlası var. Herkesi en baştan tanıtmak gibi parlak bir fikrim vardı, böylece onları insan olarak tanıyabilirdiniz. Konsept olarak harika çalışıyor, ancak uygulama kesinlikle bir hokkabazlık eylemi. Bu aynı zamanda bazı karakterlerin diğerlerinden daha erken ön plana çıkacağı anlamına da geliyor. Size söz veriyorum kimseyi unutmadım! Hatta bir sonraki kitapta onlardan bahsedilecek...

Ama Nadine ve Thrاند hakkında konuşalım! Bu eşleşmeyi çok sevdim çünkü Thrاند bazen biraz fazla olabiliyor ;) Onun saçmalıklarına ayıracak vakti olmayan ve ona bağımlı olmak zorunda olmayan bir kadın kahramana ihtiyacı vardı. Acemi avcı Nadine'in mükemmel olduğunu düşündüm. Kendi kendine yetiyor ve kimsenin onun için bir bok yapmasını istemiyor, bu yüzden mükemmel bir eşleşme oldular. Sam ya da Angie gibi daha yumuşak biri onunla iyi anlaşamazdı. Onları ezip geçer çünkü tek bir hızı vardır: tam gaz. Ama Nadine akıllı başında ve pratik biri ve onun aşırı rekabetçiliği için iyi bir denge sağlıyor.

O da yalnız. Aile ve kazazedelerimizin Dünya'da geride bıraktıkları hakkında çok fazla ayrıntıya girmedim, çünkü herkes kederini farklı şekilde yaşıyor. Bazıları Dünya'yı hiç özlemiyor (Devi, Sam), bazıları ise geleceğin ne getireceğini anlamaya çalışıyor (Callie). Nadine üzgün olmakla mücadele ediyor ama bütün bir kabile üzgün insanlardan oluştuğu için yas tutmak biraz bencilce geliyor çünkü elbette herkes geride bıraktıklarına üzülüyor. Thrاند'da içini boşaltabileceğini hissediyor ve bu da onunla bağ kurmasının anahtarı.

Ve tabii ki, Yaşlı Büyükbaba geri döndü. Onun Yaşlı Büyükanne olması gerektiğini biliyorum ama devamlılık adına ismini Yaşlı Büyükbaba olarak tuttum. Belki eski kuluçka yavrumuz gelecek kitaplarda ortaya çıkar, belki de bir sonraki nesle eziyet etmek için kamufle edici bir skylaw soyu doğurur. Göreceğiz bakalım!

Bana sorulan bir temizlik notu daha: bit eşini seçer mi yoksa eş düşer mi?

aşık olup bittten etkilenmek mi? Cevap... ikisi de mi? Cootie/khui her zaman en güçlü türü çoğaltmak için en iyi genetik eşleşmeyi arayacaktır. Bununla birlikte, aşık olan mutlu insanların genel olarak daha sağlıklı olduğunu gösteren araştırmalar var, bu yüzden bunun bir khui'yi de etkileyebileceğini düşünmek istiyorum. Parazitler de mutlu sonları sever! ;)

Gelecek aya kadar!

<3 Ruby

DAHA FAZLA RUBY DIXON İSTER MİSİN?

Canınız ne isterse, işte size önerdiğim eski kitaplardan birkaçı! Hepsi Kindle Unlimited. İyi okumalar!

Icehome'a en baştan başlamak ister misiniz?

[Lauren'in Barbar'ı](#)

[Veronica'nın](#)

[Ejderha'sı](#)

[Willa'nın Canavar'ı](#)

...ya da EN BAŞTAN başlamak mı?

[Buz Gezegeni Barbarları](#)

Ya da belki de epik fantezi romantizmi gibi hissediyorsunuz?

[Kralın Kız Kurusu Gelini](#)

[Savaş Tanrısına Bağlandı](#)

Canınız her ne istiyorsa, tadını çıkarın!

